

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی روشنیبری

*

خاوه‌نی نیمتیان: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنوو‌سیار: به‌دران شه‌همه‌د هه‌بیب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی نارس، شه‌قامی گولان، هه‌ولتیر

شه‌یتاری

شهیتاری

کامهران ئیسحاق پهری

ناوی کتیب: شهیتاری - رۆمان
نووسینی: کامهران ئیسحاق پهری
بلاوکراوهی ئاراس- ژماره: ٦٤١
دهرهیتانی هونهریی ناوهوه: ئاراس ئهکرهه
بهرگ: مریهه موتهقیبان
ههلهگری: شیرزاد فهقی ئیسماعیل
چاپی بهکههه، ههولیر- ٢٠٠٧
له کتیبخانهی گشتیی ههولیر ژماره (٦٩٤) ی سالی ٢٠٠٧ ی دراوتهی

میترو و شهیتاری

... میترو کتیبیکه

شهیتاری ههولئ نووسینی داوه...؟!

به لاتهوه سهیره که سیک بیهویت کتیبیک بخاته بهردهم خوینهرانی، له پالیدا بنووسیت ههولئ نووسینی داوه... له خوتهوه دهپرسیت چۆن؟!

– پیت دهلیم ههولئ نووسینیم داوه بهو مانایه ی که من نووسه ری کتیب نیم، میتروش یه که مین ههولئ نووسینی منه... توش دهلئیت چ قید دهکات تویش یه کیک بیت له وان، چ زوره نووسه ری کتیب زوره، منیش دهلیم نامه ویت بيم به یه کیک له وان.. دهمه ویت ئه وان بيم به من!

به ره له هه موو شتیک ده بیت بزانیته میترو چیه؟ کاری منیش له ناو میترو چیه؟، میترو ئه و شه منده فه ره یه که جهنگل و قه ره بالغی، شاره کان هینایه بوون، ئاره زوی هیمخواری ده شتییه کان بو رزگار بوونیان له هاتوچو شه ره نگیزی سه ره قام و باژیره کان به سه بوو بو ئه وه ی بریار له سه ره هینانه کایه ی میترو بدهن، کاری منیش له ناو میترو دا جابه کی مؤدی نه، چاودی رم به سه ره ئه و که شتیارانه ی که نایانه ویت بلیته سه فه ری میترو بپرن، له راستیشدا سه ره تا خو م له و باوه رده نه بووم، که پئویستییه که هه بیت بو نووسینی میترو، به لام دواتر بو م ده رکه وت که ده بیت نه ئینییه کانی کارم له میترو دا بنووسریته وه و ببیته هه وینیک بو هوشیار بوونه وه، ژوان له میترو چیتیک تابه ت و جیاوازه، بو خویندنه وه و ئاشنا بوون بهو جیهانه پئویسته بریک له دابونه ریت و کولتووری کارپیکراوی نیو میتر بزانیته، ده بیت هوشیار بیت و بزانیته له بهرچی هاموشوکه رانی میترو، سپیده جگه له خویندنه وه ی رۆژنامه ی میترو، ئاره زوی خویندنی هیچ رۆژنامه یه کی تر ناکهن.

گه ران به دوا ی جو ر و که سیه تی شو فیرو جابی و موسافیره کانیشدا، به شیک تری ئه و زانییه که ده بیت لئ خافل نه بیت، بریاری نووسینی سه ره تاو ده ستپیکیک بو میترو کاریکی سه خت و پرئه زیت بوو، ده تونم بلیم سه ختترین و دژوارترین فه سلی میترو بوو، کاتیکی زوری لئ گرتم دوا جار له پاش گه ران و پشکینینیکی زور من (میترو) م به شیاوترین ده روازه بو ناسینی شهیتاری زانی.. من وهک حیکایه ت خوانیکی نه فه سدریژ به لیم داوه که هه رچیم پیکرابیت له پینا وگه یاندنی شتیک له راستیه نه گو ره کان، گه یاندنی جو ری ژیان و گو زه ری پر له پرسیا ری شاره وه نه دی تراوی میترو دریغی نه که م... توش به لیم پی بده که میک له کاتی زوری می شک خه ساندنی خو تم بو ته رخان بکه یته، تا بزانیته "ته م هه ویره چهن د ئاو ده کیشیت" ئه وه ش بزانه که میترو.. وشه به وشه ی دی ر به دی ری، به ش به به شی تیکه له به هیلاکی و شه ونخونییه کی بیوچان وپاش هه موو گه رانه وه یه که م له میترو وه ماندوو نه ناسانه ده ستم به نووسینی کردوو، یه که م ده ست نووسی میترو له گه ل له دایکبوونی، یه که م شه وی هه زاره ی سییه م هاته بوون، ئه و کاته ی که هه مووتان خه ریکی مائا وایی کردبوون له هه زاره یه که من به میترو پیشوا زیم له هه زاره ی سییه م کرد، جهنگیک بوو له گه ل ده ورو به رو "خود" دا... سه ره نجام میترو لئ که وته وه بو من زور گرنگه بزانه ته مه نت چهن ده که ده بیته خوینه ری میترو، تکایه گه ر ته مه نت شه ست سال نییه مه خوینه ره وه!، چمکیم ئه م جو ره ده قانه له پاش ته مه نی شه ست سالییه وه چیت له خویندنیان ده بپنریت... ئه و ته مه نه ی که به داخه وه ناومان ناوه ته مه نی خانه نشینی و مائا وایی له گه نجیه تی.. تو ده لئیت چی؟

میترو و سه مه نگول

– رات چیه گه ر دهنگی (من) کانم به رزترین له رهنگ وهاوارو دهنگی (تو) یه کانی تو؟

به ره له ئیستای نریک، سالانیکی زور له میحنه تی جهنگ له گه ل دؤراوییه کانی "خود" دا بووم پیم وابوو بنیاده م که متر له وه هه لده گریت باسوخواس و پرسیا ری هه بوونی بکریته، له باسی نسرمه کان ده مگوت "مه ردوم خو ی چیه تا نسرمی هه بیت"؟ خو شتان ده زانن چهن د گرانه، به هاو نرخ بده یته شتیک که خو ی له

بنچینه‌دا بی نرخ و بیبه‌هایی، وه‌لی کارکردنم له‌ناو میترۆدا هانی به‌خۆدا چوونه‌وهو به‌هۆش هاتنیدا دام و راستی ئەو پهنده‌ی پی سەلماندم که دەلیت.. "پیشە‌ی راستە‌قینە‌ی مرۆف بریتییه له گە‌رانه‌وه بو‌خود" نه‌یینی پیشکە‌وتنیش به‌خۆدا چوونه‌وه‌یه، پیم وایه به‌شیکێ زۆری میترۆ گە‌رانه‌وه‌یه بو خود. پیش هە‌مووتان سە‌مه‌نگۆ‌لی بۆ‌راق دە‌زانیت میترۆ چییه؟ چونکی سە‌مه‌نگۆ‌ل له زۆ‌ربه‌ی ویستگە‌و وه‌ستان و نشیویه‌کانی میترۆ له گە‌لمدا هاوکارو هاوخە‌مه، به‌ر له نووسینه‌وه‌یشی زۆ‌ربه‌ی لی خویندووه‌ته‌وه، هە‌میشە‌ پیی وابوو که ئە‌م دە‌قه زۆ‌ر رە‌قه‌و له ناو فەر‌هە‌نگی ئە‌مرۆ‌ی نووسیندا جیی نابیتە‌وه، دە‌توانم بلیم هەر ئە‌مه‌شه وای لی کردم له نووسینه‌وه‌ی میترۆ دە‌ست هە‌لنە‌گرم، ترسی من ئە‌وه نییه که داخۆ فەر‌هە‌نگی ئە‌مرۆ‌ی نووسین جیگە‌ بو میترۆ دە‌کاته‌وه یاخود به‌رد و توانجی تی دە‌گریت؟ ترسی من ئە‌وه‌یه که دە‌ترسم ئە‌م دە‌قه "به‌هە‌تیوی له‌دایک بیت و تاقە‌ نووسینی پیش و ئیستاو دا‌هاتوشمان رۆشتن و به‌جی‌هیشتنی شە‌مه‌نده‌فەر‌هە‌کان، ویستگە‌کان، وەر‌زە‌کان، فرۆ‌کە‌کان، رۆ‌ژە‌کان، یادە‌کان، نە‌مرە‌کان، جە‌نگە‌کان، و پۆ‌لا خۆ‌ره‌کان، وای سە‌پاندوو که ئاگامان له پیش و دوا‌ی خۆ‌ نە‌بیت. بو ئاگاداریت میترۆ نه‌ دریزه‌ چیرۆ‌ک، نه‌ یاداشت و بیر‌ه‌وه‌ری، نه‌ رۆ‌مان. نه‌ پە‌خشان، نه‌ ری‌سای خان، نه‌ ئاسمان و یە‌زدان نه‌ هیچ‌یشه، دە‌قیکه‌ شە‌یتاری خۆ‌شی نازانیت چۆ‌ن ناوی لی بنیت، چ جای تۆ‌ی کۆ‌یله‌و نه‌خویندە‌وار؟! زیدە‌رۆ‌یی نە‌بیت دە‌توانم بلیم، میترۆ هە‌نگاوێ‌که له دە‌ست و پیی هۆ‌شیارییه‌وه ملی ناوه بو رزگار‌بوون ماوه بزانی‌ت بو‌چی میترۆ‌کان هە‌یه، میترۆ‌ خۆ‌ی چی بیت تا جابی و چاودیری هە‌بیت، و‌بزانم یە‌که‌م جار که میترۆ‌ هاته‌بوون چاودیری نە‌بوو، وه‌لی پاش ئە‌وه‌ی دەر‌کە‌وت بلیتی میترۆ نابیتە‌ فەرمانیکی "خوایی" و هیچ سزایه‌کی یە‌زدانی به‌سە‌ردانایه‌ته‌ سە‌پاندن، موسافیره‌کانیش، له‌پاش چە‌ند سە‌فەر و جی‌هیشتنی ویستگە‌یه‌ک بۆ‌یان ئاشکرا‌بوو که بلیت نە‌برین نابیتە‌ هۆ‌ی کۆ‌یری، نابیتە‌ هۆ‌ی لالیوون، گویشیان پی کپ ناکات.. ئیدی که‌وتنه‌ خو‌دزینە‌وه له فەرمانی بلیت برین.. سە‌رانی میترۆ‌ش بو قەرە‌بروو‌کردنه‌وه‌ی زیانه‌کانی سە‌فەر بریاری چاودیریان هینایه‌ کایه‌وه، بۆ‌یه پە‌یوه‌ندی چاودیر و موسافیره‌کان پە‌یوه‌ندییه‌کی بابە‌تییه، گریبه‌ستیکه له‌جۆ‌ریکی

تر، گەر ده‌ته‌ویت به‌رده‌وام بیت له سە‌فەر‌هە‌که‌مان ده‌توانیت، ماده‌کانی ئە‌م گریبه‌سته‌ی لای خوار‌وه‌مان بخوینیتە‌وه، پاشانیش سە‌رپشکی له‌دریزه‌ پیدان یاخود به‌جی‌هیشتم.. له هەر‌شوینیک که ئیراده‌ی خۆ‌ت بریاری له‌سە‌ردابیت، به‌لام هەر‌چە‌ند سە‌ریش دە‌هینم و دە‌بە‌م عە‌قلم نابیریت به‌رده‌وام‌بیت، هەر چە‌ند ته‌ماشای وه‌زع و پە‌شۆ‌کاویت دە‌که‌م، دوو دلم له‌به‌رده‌وام‌بیت، واهە‌ست دە‌که‌م لیرە‌ش نە‌بیت له‌ناوه‌ندا به‌نیوه چلی جیم دی‌لیت، و دە‌لیت تور‌ه‌هاته، با بچمه‌وه بو لای «ماله‌ باجینه» گەر هەر زۆ‌ر دانیشت به‌خۆ‌داگرت و به‌رده‌وام بوویت، کۆ‌رو کۆ‌بوونه‌وه‌ی شایه‌ره‌کان، سە‌گ و‌گورگی، سە‌رجادە‌کان، سە‌رۆ‌ک و گە‌ره‌ی، مالە‌کان، راکاسە‌کان، قاش پاشاکان، رە‌شکۆ‌کان، خە‌جیکان، تاقە‌کان، دە‌بنه "ته‌خته‌ قورس"، دە‌بنه ئە‌ژدیهاو ئە‌غیار. تیفکرینت دە‌رووشین، دوا‌جار به‌ ناچاری بو رزگار‌بوون له‌سە‌یبه‌ر و تارمایی ره‌شیان خۆ‌ت دە‌ده‌یت به‌ دە‌سته‌وه‌و له گە‌لیاندا دە‌ست له‌ خویندنه‌وه‌ی، شە‌ونخونی و به‌دکارییه‌کانی، خۆ‌ت و باوه‌ره‌که‌ت هە‌ل‌ده‌گریت.. و هە‌لیکی برۆ‌نزی له‌دە‌ستخۆ‌ت دە‌ده‌یت، وه‌ک ئە‌و هە‌ل له دە‌ستدانه‌ی که‌نیزیرپه‌و، سلاخیو، ئادالینو، سە‌مه‌نگۆ‌ل و مزرقی کراسپیدیا. له دە‌ست خۆ‌یانداو بو دوا‌جار بریاریان دا «هە‌یف له‌تاریکیدا بکوژن».

مادهی یه کهم/ ئەم دهقه له هیچ دهقیکی ترناچیت، چونکه گەر ته نیا باسی من و تو ی بگردایه، رهنهگه پیوستی بهو هه موو ئەزیت وکات لیگرتی تو نه بووایه، له جیاتی خویندنه وهو خو خافل کردنت، پی پی پیمان دهگوتی گهنم گهنمین و پت پتین و تۆپانی بکه، سی رسکین و خه تخه تین بکه، بهر له وهی گفتی، ریگهی تۆپانی و میش قه پانت لی بگریت، پی بکه نه بهر له وهی گریان پی که نینیت لی برهنجینیت، میترو باس له تو و نسر مه کان دهکات، هیچی ئەم به سه رهات و مهینه تی و ده رده سه ریپانه هی من نین، ئەوهی راستی بیت هه ندیکیان له شهوی تاریک و مانگ به شه رم ده رکه و تو وه کان، به دم قورای بوونی بهر مال له کان، به خویناوی بوونی دهسته چرچ بووه کان، به چریه و بیناگایی پاسه وانی بهر قاپیی سه روکه کان، هه ندیکی تریشی له شهوی برین و نه مانی کارهبا به دیار رو شنایی و دووکه لی چرا و تریه تری مومی ساختی دراوسێکان، به دم شه وه دریزو کو تایی نه هاتوو هه کانایی، چاوه روانی ده ربا زبوون له گیتا، به دم خه و خه م و زوخاوی کوشتنی نه ئەکان "له ژیر به ره وه بۆم خراوته سه ره ره"، له وهینه دا زۆر گه رام، کهس نه بوو خوی بکاته حیکایه تخوان و پالنه وانی نه ئەکان، ناچار خۆم کرده کاپیتانی نسر مه کان.

تکایه پیش وهخت بریارێکی ناته و او نا دروست و سه ره پینانه مه ده؟

مادهی دو هه م/ من پیش ئەوهی بگریم بیرم له گریان کردوو هه وه، که میشن ئەوانه ی به ته وای تی فکری نیان بیریان له گریان کرد بیت هه وه، زۆریشن ئەوانه ی که به تاسه وه ویستوو یانه پی بکه نن و گریان ریگهی زه رده خه نه و پیکه نینی پی گرتوون، هه موومان له ترسی شیت هه گریان پیکه نینمان، له بیر خو بردوو هه وه پیکه نیوین و بزهی لیوه کانمان له بیر چوو هه وه نازانین، پیکه نین چییه؟!، سووره یان زه رد، روژنامه کان باس له هه موو شتی که ده کهن، پیکه نین نه بیت، له هیچ کام له میدیاکان باسی لیوه

ناکریت، له هیچ کام له روژنامه کان پی نووسی بۆ ناخریت هه گه ی، بۆیه میترو بریاری دا له گریان نه ترسیت و شورای به رزی زۆرداری گریان، بروو خینیت و ببیت هه باسکه ر و ری که خه ری پی که نین و زه رده خه نه پر له مه که ره کان، به مه رجیدا رووخانی به سه ته له ک و شوورای به رزی گریان به ده برینی راستگویی ده بیت. با ترسیش هه بیت.. راستگویی و ترس هه ندیک جار جوانییه، وهختیه تی ده ست له زۆربه ی ئەو نه ریتانه هه لگرتن که ژانیان لی ئالۆز و تال کردووین و پیکه نینیان لی ره نجان دوین، ده ست هه لگرتن له وه که سانه ی که ری که هوت و ناسینیکی که م ده یان کات به هاوری برکه یه کی گرنگی زالبوونه به سه ره گریاندا، وهختیه تی چی تر له هیچ وخواری خۆمان نه که یین به هاوری خه لکانیکی، وهختیه تی کاتی خۆمان به پرسه نه مه ره کان، به سه ردانی گو رستان و قه بری ئازیزان نه کو ژین. وهختیه تی بیرسین باوک نسر م ده هی تیه ته کایه وه، یاخود نسر مه باوکی هینا وه ته ئاراوه؟ یاخود هی چیا نه و مرو ف و نسر مه کان، با وه کو تارما ییبه ره شه کان به یه که وه له دایک ده بن.

مادهی سی یه م / رهنهگه پیش وهخت بریارت دابیت و بلایت درو ده که م، قوسامه دینیش بلایت باسی حیکایه تی فیلمیک ده که م که کو تایی به که ی به ماچی کی نیو دم و ئوپه ری تیکی دانس، کو تایی دیت، ئەخته ره ره شی دراوسێستان و اتی بگات شه ی تاری، و ری نه یه که وه که ئەو و ری نه یه که خوی به دم گوله به روژه خو اردنی به رده رگا ده گه ل ره یحانه و ئایشه مه رکانه و پوره رگولی و فاته جامباز و خاوه ر، ده یان کات، ده ق ده زه کانیش بۆ دزینی رو مانیکی له و شی وه یه هان بده م، وه رگی ره تازه هه لکه و تو هه کانیش به دوای وه رگی رانی چی رو کیکی له م جو ره ویل که م. نا ئە ی «تو» ی ده ور قه ره بالغ خو ت ده زانی هه نوو که دزینی شته ئانتیک و کریستالییه کان، له برینی گیرفانه کان، له سوأل و ده ست پان کردنه وه ی سه رجاده و تونیه له تاریکه کان، له فرو شتنی گوله کان. له سه ردانی مه زاری نه مران، له ژه نینی هارمونی که ژهنگاوییه کان خیری زیاتره... وریابه نه کا له کاتی سه فه ر و گه رانه وه ی «زه مه نی نیرگز» و «وه رزی سه مای بۆ نه کان»، تۆش یه کی که بیت له پالنه وانه به دخوو هه کان، بی ئاگا به سه رهات یکی خو ت و حه زلی که ره به دنا وه که ت، باوکت، حزه که ت، فی رکه و مامۆ ستا که ت، خوشکه به سه زمانه که ت، برا له خو گچ که که ت، دایکه نه فامه که تی تی ابیت دواییش بۆ شار دنه وه ی ئابروو چونه که تان خو ت و سه ره خو ره کان، دایکت و

سۆزانییەکان بێنە سەرم و بېنە بانگوشی سەر بانە گلەكەم. ئەى «تۆ» بەر لەوہى ژيانم بخەیتە مەزاد، بەر لەوہى چارەنووسم بە چارەنووسی گێلیەتیی خۆت بەریت، دەبیت بەئاگابیت لەوہى كە مېترۆ سەفەرىكە، لە زەمەنىكا كە هېشتا پېمان نەخستووئە يەكەم پەيزەى گەيشتن پېى، مېترۆ بۆ جېيەكە خويندەواريمان بالا بېت بەسەر نەزانی و دوا كەوتووېمان، بۆ زەمەنىكە كە هۆشيارى بەسەر دواكەوتووېيدا، بالا دەست بېت. مېترۆ هەولێكە، هەولێكە بۆ زەمەن پېشخستن، دەلێن گوايە گەر بنیادەم بېهۆت زوو بگات، پېويستە بە خېرايى تېشكى رۆژ سەفەر بگات تا زوتر لە هەمووان بگاتە «مارش» و زەمەن پېش بخت و زووتر بە ئاگا دەبیت لەگەمەو فيلى ژيان.

سویندم بۆ بخۆ بەوہى كە پېرۆزە لەلات. قەسەم بەدە لە پاش ئەم سەفەرەى مېترۆ رِق و كېنە لەخۆت هەلنەگریت. قېزیش لەشەيتارى نەكەيتەوہ. كى نالیت شەيتارى، لەزەمەنىكى ترا نابیتە رزگاركەر و رى پېشاندەرى «رېگای روناكى».

مادەى چوارەم/ بەرق هەلنەگرتنى تۆ لەم گەشتە، بە حېساب نەکردنى ئەم حېكايەتە بە «حېكايەتى مېشى خاوەن شكۆ» بە خۆشەويستىت بۆ خۆت دەتوانين يەكەم وېستگەى گەشتەكەمان بەسەر كەوتووېى بېرىن. جارېكى تېرىش وريابە، لەكاتى سەفەر كەردنەكەمان بەنيو ناواخنى مېترۆ و خېرايى شەمەندەفەرەكە، هەست دەكەيت كە هاريكار و يەكگرتن بۆ راگرتنى موسيبەتەكان، پېويستىيەكى حەتمىيە و بە وەستان و برېنى هەريەك لە وېستگەكان، هەست دەكەى بەر لەكفت بوون، فەنابوونت هېناوئە بەرچاوى خۆت. دەزانيت چەند مانا بەخشە گەر مرۆف بتوانيت بەر لە مردن بەهەشتى ديبيت، چ گەورەبييەكە؟ يەكېك بيت لەباسكەران و پۆلاخۆرانى بەهەشت، ئەو بەهەشتەى كە هەتا ئېستا كەس لىي نەگەر ايهوہ شتېكمان لىي بۆ باس بگات، مېترۆ بە دواى ئەو هۆشيارىيە دەگەرېت كە بەر لە هەلايسانى جەنگ، شكست و دۆراندنى لەبەرچاوى گرتبېت، دەشت زۆر جار هەست بگەيت، پالەوانەكان دەقەكان، وېستگەكان، بەنزىنفروشهكان، سروتى ئىشقەكان بۆ زەمەنى تۆ نەهاتوون، كەچى لەگەلېشيا هەندى جار هەست دەكەيت... ئەم نووسىنە خۆتى، هاوړپكەتە خوشكە وەهمىيەكەتە، دراوسپكەتە، سەرۆكەكەتە خاترخواكەتە،

زەمەكانتە، ئازارەكانتە، درۆكانتە، خامەكانتە، نامە خوايىيەكانتە، هەموو نسرەكانى بوونىشتە، منىشم.

مادەى پېنجەم/ سەفەر كەردن بە مېترۆدا، تا رادەيەك بېسەر و بەريەكى تيايە، ژيان خۆشى لەسەر بنچىنەيەكى بېسەر و بەر هەلچنراوہ، بەسەر هات و نسرەكانىشمان هېندە سەرلى شىواون، هېندە كويزەرگرييان لى دراوہ، نازانيت لە كووى دەست پى دەكەن و لە كووى سەردەننەوہ، بۆيە ئاسايى بېت، لەلات لەكاتى وەستانى مېترۆ، لەيەكېك لەوېستگەكان، لەكاتى گۆرپىنى شەفتى شۆفېرەكان، هېندى جار فارگۆنەكان جگە لە تۆ و رووناكى كزى تونيلەكان، جگە لە تۆ و سېبەرە رەشەكان هېچى تر بەدى نەكرېت.. ئەى «تۆ» لە كاتى دابەزىنىشدا لە گەل كەردنەوہى لەپرى دەرگاكان، پېويستيان بە وەستانىكى ژيرانە هەيە.. وريابە بەر لە دانيابوون لە وەستانى تەواوى شەمەندەفەرەكە و بېستنى دەنگى «دەرگا ژەنەكان»، دەرگا نەكەيتەوہ، هەولېش مەدە جگە لە دەرگا، رېگەيەكى تر بۆ دابەزىن بدۆزىتەوہ، چونكە سەرەنجام گەشتىكەو (مايەى سەفەرىش سەلامەتییە)، ئەى تۆ، بۆ دواجار بېرت دەخەمەوہ ئىستاش هېچ رووى نەداوہ ئازادى لە بەجى هېشتنم لەهەر وېستگەيەك كە بزانيت ئىدى پېويست ناكات بزانيت لە وېستگەى پاش ئەمە چى هەيە، ئەوہش بزانه كە لەم گەشتە دا زۆرىك لە گەشتيارەكان كە سەردەكەون پېيان وايە زەمەن تا كاتى دابەزىنى ئەمان راگيراروہ و لە حەشمەتا سروشت و گەردون لە جوولە كەوتوون. ئەم گەشتە لەوگەشتانە ناچېت كە پاش نىشتنەوہى كۆلارەكان هەمووان بۆ سوپاسى كاپيتان، چەپلە لى بەدين لەم گەشتەدا چەپلە لىدان قەدەغەيە، هوتاف كېشان و خۆپېشاندانىش هېچ مانايەكى نارەزايى نابەخشن. سەرۆكەكانىش هەموويان دەمرن، تەنيا تۆ دەمىننەوہ تۆ و وېستگەكانى ژيانت.

تېيىنى/ من كەناوم (...). تەواوى ئەم گرىبەستەم خويندووئەوہ و لە هەمووشى گەيشتوم بۆيە بريارم دا موسافىرىكى مېترۆيم و لەخوارەوہش ئىمزاى خۆم بكەم و رېزىش لە ئىم زاكەم بگرم؟! لەبەر ئەوہى وەختىەتى ئىدى رېز لە ئىمزا بگيرېت و واز لە پەنجەمۆر بەيترېت.

ئىمزا	ئىمزا
تۆ	من

ناوهکان په یوه نندیان به رهنګ و باومړی بوونه و موره کانه وه هه یه
 رهنګه کان...؟!، حزب و باومړ، و مړزی هاتنه بوونیان دهرده خه ن

جاران من و به فر په یوه نندیه کی سه یرو گریدراومان پیکه وه هه بوو، رهنګه له هه مووتان زیاتر تامه زړوی دیدنی به فر بوویتم له هه مووشتان زیاتر هه ستم به جوانی دیمنی سووربوونی ئاسمان له شهوانی به فر بارین و سپی بوونیشی، له کاربوه دا کردبیت، چونکې هه ر منم که بهرواری هاتنه بوونم هاوزه مانه له گه ل وهرزی سپی بوون و به فر انبار. وه لئ ئه فسوسوس له م مهمله که تی زور به فر بارینه دا چیژوو ئاره زوو له دیدن و به فر مالین رۆژ به رۆژ کزده بیته وه، لیره ئاره زوو دیتنی به فر تهنیا له و دیوو په نجه ره ته م گرتوه کانه وه یه، ئه م «کووماره» جگه له به فر هیچی تری نییه، پیمانی بدات، به فر له ولاتی ئیمه دهیزانی که ده بیت بتویته وه، دهیزانی که ده بیت ریگه بو دهر که وتنی رهنګ و بونه کانی تری سروشت بدات، ئه م به فر هی ئیره گه لئ بی حورمه ته، هه رخویه تی و به س، نایه ویت جگه له خوی رهنګی تر له م دنیا یه هه بیت له گه ل بریاری خو نه توانه وهی به فر منیش بریارم دا ئاره زوو شه په فرین و چون بو سه ر شاخ و کرتنی وینه کریستالییه کان و نوشینی «سووره شه راب»، له قه دپالی چیاکان له جیاتی هه لوکین و مالّه باجینه و خه تخه تین و قیژه و هاتوه و و بینه وه ی بلخی گه ره که هه ژاره کان، هه موویان بمړینم و له گه لیا گو شه گیر و له مال نه هاتنه دهر بکه مه هاوری پیکه وه ژیان.. له م مهمله که تی خه مه، زور جار له و دیو تا قی په نجه ره ته ماوییه که وه، ده که وه مه خه لوه ت و پرسپاری گه وره له به فر، زور جار لئی ده پرسم تو بلیت له ته منی کفتیدا که سیک هه بیت ریشم بو بتاشیت، گه هه بیت ئه و زاده کتییه؟ ئه و مه خلقه هه ره مان بوونه و موره که باپیره گیانم پی دلایت، یاخود بیگانه یه که و به فر مال نار دوویه تی، یاخود تا ئه و کات که س نامینیت ریشم بو

بتاشیت له جی که س و بی هه ستیک، مووی سپی سه رگوچکه کپه کانم بو دهر کو زینیت، باشه که ئیره یه که مهمله که تی کوشتنی مندالی و هه رزی و یادگاریمان، بوچی ریگه به دین بیته مهمله که تی کوشتنی پیریتیشمان، ئیمه له چیمان که م بوو هاتینه ئیره؟ بوچی هه موومان هاوسات له گه ل زور بوونی به فر بارین و هه لمژینی هه وای هه سره ت بو نیشستیمان، بریاری گه رانه وه نادهین؟ دیدنی به فر که ناهیلایت دهستی لی هه لگرین، یان که ناله خو شه که ی به هه شته، یاخود ناو گوړینه، وای کردوه نه مانه ویت تهنیا بو ساتیکیش بیر له گه رانه وه بولای وزه ی خو ر بکه یه وه. باومړ ناکه م به فر هینده هیزار بوویت له ئاست هیز و بازووی دهر که وتنی خو ر، چونکه چه نده به فر بارئ، بو چه نده ساتیکی که همیشه بیت هه تاو خویمان بو هه لده خات، هه ندیک جار واده زانم که ئه م که م دهر که وتنه ی خو ر له ساته وهختی به فر انباریدا تهنیا بو ئه وه بیت بلیت من هه م با به فر نه هیلایت زور دهر که وم، به لام من ناوم هه تاوه. ئه ی چی بیت؟ که واته سرووتی به فر نه بووه و ته ریگر، باومړ ناکه م که ناله که بیت. نا که ناله خو شه که ی به هه شتیش نییه.. که هه موومان له به ترسی بیگانه و دراوسیکان. خو مان له دیتنی بیبه س کردبوو. ئه ی باشه چی بیت، من ده لیم هه ر ناو گوړین ماوه ببیته سه رچاوه و هه وینی نه گه رانه وه مان بو خاپوره ولات. هه مووی چه نده رۆژیکی که م له ده سته کاربوونم به چاودیر له میترو، بوومه ئاشنای «سه مه نگولی بؤراق» و له یه که م رۆژه وه منیان له گه ل سه مه نگولدا دانابوو که پیکه وه چاودیری بکه یین، سی سال ده بیت سه مه نگول چاودیری میترویه و که سیکی له خو رازییه، له گه ل هه بوونی میترو له م شاره، ئه میش له جابییه کو نه کانیه تی، که سیکی شاره زایه هه ر پرسپاریکت له سه ر میترو و هیله کانی لی عاسی بیت، لای سه مه نگول به رچاوه روونیت ده ست ده که ویت، هه ر ئه مه شه وای کردوه که سام و سه نگیکی پته وی له ناو جابییه کانداهه بیت، رۆزانی یه که می پیکه وه کارکردنمان به ناوی خو م بانگی نه ده کردم تا پیم گوت بوچی به ناوی خو م بانگم ناکه ییت، پی گوتم ناوه که م قورسه له سه رزار، پیم گوت تاوانی من نییه، تاوانی باوکمه، ئه و ئه و ناوه ی لی ناوم یان تو ناته ویت به و ناوه بانگم بکه ییت که باوکم پیشوهخت بریاری له سه رداوه؟ پی گوتم نا، به لام تو له چ رۆژ و مانگیک له دایک

بوويت؟ گوتم هاتنی من ھاو زەمانە لە گەڵ سپی بوونیکى نوێ!.. بە لām بۆ دەپرسیت؟
رۆژ ژمیریکى کۆن و پەرپووتى لەگىرفان دەرکردووە کەوتە گەران و پەران
بەنیومانگەکاندا تا گەیشتە سەرئەو ریکەوتە کە من تیا لەدایک بووم، لەژێر
چاویلکە کە یەو بە دەعیە و فیزیکیەو سەیریکى کردم و گوتمی لە «بەفرانبارو پایزە
رێزان» لەدایک بوویت؟ گوتم بەلێ.

– زۆرچاکە کەواتە تۆ بە پێى ئەم رۆژ ژمیرە کە ناوەکان لەگەڵ بەروارى لەدایک
بووەکان دانراوە تۆ ناوت (شەیتارى)یە! شەیتارىش ناویکى ئاسانە لەسەر زووبان و
خەلقى زوو فێرى دەبیت.

– لیم پرسى.. شەیتارى چ مانایەک دەگەینیت؟

– پێى گوتم گرنگ نییە بۆ ئەم ساتە وختەى جەنگەلى چ مانایەک دەبەخشیت
گرنگ ئەو یەو من دەتوانم بەو ناوەبانگت بکەم، هەتا ئەو رۆژەى کە خۆت بریار
لەسەرگۆرپینی ناوە قورسەکەت دەدەیت من بەشەیتارى بانگت دەکەم

– پێم گوت سەمەنگۆل پێ دەچیت هیچ لەهونەرى ناو نەزانیت، هیچیش لەماوەى
ئەم سى سالەى کارکردنت لەمیترودا لە ئاست ناولینان هەلنەچنیبیت؟ سەمەنگۆلى
بۆراق، ئیمە بەهۆى ناوەکان رەنگى باوەرى مەرفەکان لەیەک جیا دەکەینەو، هەر
لەرێگەى ناویشەو دەتوانیت لە مەبەستەکانى باوکمان بگەین، تێ بگەین، بۆچى
وێستووێتى لەو زەمانەدا ئەو ناوەمان لێ بنیت. هەر بە هۆى ناوەکانیشە دەتوانین
باوەر و رەنگى تێفکرین و خیتابەکان لەیەک جیاکەینەو.

– ئەمە لای ئێو، بە لām لێرە زۆر ئاساییە گەر پیت و ابوو ناوەکەت سەرنێشەت بۆ
دروست دەکات، بیگۆریت بەناویک کە سەرنێشەى بەدوا نەبیت، لەوێش زیاتر
گەرخواست و مەرامى ناولینانى باوکت لەگەڵ ئەمرۆى مۆدێرنیەتى تۆ ناگونجیت
دەتوانیت زۆر بە ئاسانى و بێ ستەم بیگۆریت، لەنێو بارو مەيخانەکانیش بەناویک
بناسریت کە «تۆنیکى زایەندى» هەبیت، بە تايبەت گەر بتهویت لەگەڵ نەناسیک
کەمیک دەستبازى و سەماو مەى نۆش و نقورچ گرى بیت، بەم ناو گۆرپینەى تۆ
"محو"ت هینایەو بێر. شەیتارى ھاوڕێیەکم هەبوو، ناوى «محو» بوو، لەشەوانى
خۆکردن بە بارو دیسکۆکان کە دەچوو پێش بۆ سەماکردن لەگەڵ هەرشۆخیک کە

دەيگوت من ناوم (محو) یە، کەس نەدەبوو ببیتە ھاوڕێى، «محو» ناچار ھاמושۆى
مەيخانەو مەيوانى سەماى لەخۆ حەرام کرد، ماوەیەکى زۆر بەو حالە، نالاندی تا دواتر
ناوى «مايکل»ى لە خۆى نا، ئیدى لەو رۆژەو نە لە کێژان بێ بەش بوو، نە کەیف و
سەماشى لێحەرەمە، پاشان شەیتارى ناویکى شەرمایى بێ مانا نییە، بگرە
ئەو کەسەى ناوى لەگەڵ بەروارى لەدایکبوون بگونجینیت، پایەدارترە، شکۆدارترە. ئا
بە لām تۆ نازانیت کە «محو» پایەندییە کە بۆ باوەرى باوکى و لەبەر خۆشەوێستى
باوکى بۆ ئەو باوەرەو لە پینا و دووپاتکردنەوێتى ئەمە کدارى بۆ ئەو باوەرە ناوى
«محو»ى لە کورپەکەى ناو.. ئەوێ کە ناشى زانیت ئەو یە، گەر باوکى بۆى ئاشکرا
بیت «محو» لەبەر خاترى سەمایەک یاخود لەپینا و مەستى و هۆشچوونیک "ناو" و
باوەرى خۆى گۆرپو، هەرگیز لێى قبول ناکات و بە دووریشى مەزانە، حاشای لێ
نەکات، پاشان «شەیتارى» هیچ پایەدارییەکى تیا بەدى ناکەم...!؟

– چۆن، نا شەیتارى ماوەیە کە پیمان دەلێت مەرفە هەمیشە دوو رووى هەیە،
روویەکیان پەرى زادەو روویەکەى تریشیان شەیتان ئاسا... ئا بە لām ناولینان لای
ئیمە شتیکى ترە.. لای ئیمە بوون بە ئەندام لە حزب، واتە خۆپۆشین بە رەنگى حزب،
ئەو رەنگانەى کە حزب لەسروشتى داگیرکردوون و بەهێ خۆى دەزانیت،

ئەندامیەتى واتە نووسین بەو پینووسە رەنگانەى کە ھاو رەنگن لەگەڵ رەنگى حزب،
پەرپو لەچکەش، ئەوپەرى دۆستایەتى بۆ فەرەهەنگى خەبات و تیکۆشانى حزب
دەنوینیت، لای ئیمە حزب ئەخيارەکانى بە رەنگى پۆشتەو پەرپو ناوچەوان و رەنگى
خامەو بەرگى دەفترەکان دەناسیتەو، جیاکردنەوێتى دۆست و نەیار، خەمخۆرو
خەمسارد، بەئایدیو دیا لۆک و گوتارەکان نییە بە "ناو" و رەنگى دلایانە. سەرنج بە
سەمەنگۆل لەم قسانە، رەنگى دلای مامۆستا "ئیشە لا" ی فێرکارى ئاین لەقوتابجانە،
لەگەڵ رەنگى دلای من نەدەگونجا چەندین جارو لە چەند بۆنە کدا پێى دەگوتم کە
رەنگى سوورسەوز چاوکزی بەدوا دەبیت، من گویم پى نەدەدا تا دەهاتیش من
سوورترو رق هەلگرت... نەشم دەویرا پێى بلیم ئەى بۆچى کتیبى ئاینەکەى دەست
بەرەنگى "قاوێی" بەرگ گرتوو، ئەى بۆچى خۆت بێ لە کراسى قاوێی هیچ
کراسیکى تر لەبەرناکەیت، ئەگەر ناوت "ئیشە لا" نەبوایە دەبووێتە مامۆستای

تاین...؟! ھەرگیزنا.. سەمەنگۆل، حاشا لای ئیمە تەنیا ئەو بەدخوانە ناو دەگۆرین کە بەدکارییەکیان کردی، لەترسی ناسینەوهی خراپەکارییەکان ناوی خۆدەگۆرێ دەنا کەس زاتی ناوگۆرین ناکات، ھەرھیچ نەبیت لەبەر ریزی باوکمان و دەمکوێکردنی پورە گۆلێ و دراوسی و ھاوسی، لەخۆفی پلاریان باوەرکە ھەر هیچت پێ نەلین پلاریکت لێ دەدەن و دەلین.. فیرنە گوللە، بەناولینان و باوەری باوکی رازی نییە؟ سەمەنگۆلی بۆراق، دوو کەس نەبیت بەھۆی ناوگۆرینیان سوودیان بینی و لەرکی جەماوەر خۆیان قورتارکرد.. کەسی ترم نەدیووە ناوی خۆی بگۆریت، ئەو جووتە مامۆستایە بە گۆرینی ناوی خۆیان بۆ مامۆستا (ھەلۆ) و "مامۆستا (سوارە) نەک ھەر خراپە کارییەکانی پیش شۆرشیان شاردەووە.. بگرە بەناو بوونە قارەمان و پیشرەوانی جەماوەری شۆرشگیر... پاشانیش بوونە ھیزو بازوو پارێزەری دەسکەوت و خەباتی شۆرش لەم دواییەشدا بوونە داھێنەری بیرى نوێی خوێندنی ھاوچەرەخ. ئیستاش لە بیرم ناچیتەووە «نەجە شیت» کە ئیستاکێ مامۆستا (ھەلۆ) پێ دەلین چەند رۆژێکی کەم بەرلە تەقینەوهی رووداوەکان لەناو گۆرەپانی قوتابخانە.. لەکاتی گوتنی مارشی گیانم فیدات سەرۆک، رۆح فیدات سەرۆک، باویشکیکم دا، بە تەنیاش ھەرئەو جارە لەکیسم چوو، بلێم گیانم فیدات سەرۆک، ھەرئەوجارە بوو فریا نەکەوتم و نەمگوتەووە تا کاتی تەواو بوونی مارشی ریزداری بۆ سەرۆک. «نەجە شیت» بەقیزەووە تەماشای دەکردم، ھەر لەوێو لە جی خۆم بۆ ئەوێ بێمە پەندو عیبرەت بۆ ئەوانەى کە نایانەوێت بلین گیانم فیدات سەرۆک، بۆ ئەوانەش کە باویشک لەکاتی سروودی گیانم فیدات سەرۆک خافلایان دەکات، لەناو ھەموویاندا مستۆکەو شەپازلەییەکی لێ دام، ھەرگیز نازاری ئەو شەپازلەییەم لەیاد ناچی.. ھەتا ئەبەد جی پەنجەى ئەو دەستە رەقانە لەسەر روومەتم لاناچن.. لە "تا لە لوتبەرز"یش خۆش نابم، کە ئیستا بۆتە مامۆستا «سوارە»، ئەوکات لەبەر ئامادەنەبوونم لەوانەى وینەکردنی سەرۆک، دارکاری سەرەمەرگی کردم و دەیویست بەزۆری زۆرداری دەستم لەسەر وینەکردنی سەرۆکی فەرماندەو تیکۆشەر راھینیت. دەیویست بەزۆر ھەستی کیشانی نیگا بوغزاوییەکانی سەرۆک بکیشم، ئەو بوو ھەستی نیگار کیشانی لێ بریم. دەنا بە دووری مەزانە، ئیستا من یەکیک بوومایە لە نیگارکیشە ھەرە

ناودارەکانی شارو خاپورە ولات، ھەرگیز روخسارو دیمەنى ئەو دوو بەدکارە ستەمکارەم لەیاد ناچیت.. ماوہیەکی زۆریش لەپاش سووتانی بازارەکان بە دوایاندا گەرام کەچی دەستم نەکەوتن، کاتیک بینمنەووە لەسەردەمانیکا لەچەرخیکا، سەریان دەرکردەووە، بەناو تازەکەیان بانگ دەکران و ھەرچی ناو و شوینەواری خراپە کارییەکانی رابردوو لەلای خەلق و خوا لە بیربردبوووە. لەزەمەنیکدا بینمنەووە کە کەس باوەری پێ نەدەکردم گەر بیت و بلیم ئەم ناوانە، ناوی درۆن، ئەم ناوانە ناوی خۆیان نین، لەژێر ئەم ناوانەووە نەینییەکی گەرە و ستەمیکی بێشومار ھەیە. سەمەنگۆل من بەھەزارحالی خۆم لە گێژاوی ناو گۆرین قوتارکردوو تازە بەتازە تۆ دەتەوێت بمخەیتە گێژاویکی تری ناوہکانەووە، ئازیزەکەم «محو» لەناخی خۆیدا ھەر (مخەمەد)ە، با خەلکی وا تێ بگات (مایکلە) پاشان کە ناوت دەگۆریت ناییتە دووگیاندار، بەپێچەوانەووە دەیتەنى و گیان، دەبیتە کەسیکی کەم ئەندام... من زۆرم دەوێت تا خۆم لەگەل ئەم ناوہ تازەییە رابینم، رەنگە جەند جارێک لەسەر یەک بانگم بکەیت ئاورت بۆنەدەمەووە، چونکە گویم لەسەربیسستنی ئەو ناوہ رانەھاتووہ. باوکەکانیشمان مەبەستیانە ناویکمان لێ بنین کە لەگەل باوہرەکیان بگونجیت و پیکەوہ خۆم و.. ناوہکەم.. کار بۆ بەدیھینانی ئارەزوہ خۆویستەکانی باوک بکەین.

ترس تا ئەوکات جوانه که مۆتەکهی لی نه بیتهوه... تا ئاستیکیش
باشه هه بیته، که نه بیته ئامرازیک بۆ له ناوچوون

کورسی و جی دانیشتنی پیروپهککه وتهکانی هیلی چواری شه مه نده فهری میترو
بووبوو کورسی مۆتهکهی کابرایهکی پيش که وتوو زهر دبووی پرچ درێژ. به
روخساری و پيشیدا دیار بوو که چهند سالیک ده بیته، گويزان بهر ريشی نه که وتیته
و ريشی نه تاشیته. جار نه بوو به ده رکه وتنی من و سه مه نگول شپرزو سه غله ت و
بی ئارامی و سه ر لیشیواوی نه نویتیت، سه ر هتا واتی گه یشتبووین له بهر بلیت
نه برین و خوی نیشان ده دات، تا پاشتر بۆمان ده رکه وت که ترسه واده لیه رزینی،
ترسه ده به هه ژینیت نه و کابرایه بی نه وهی هیچ پرسیاریکی بلیتی لی بکهین، بی
نه وهی هیچی لی داوا بکهین، ده شله ژا و قسه ی هه له ق و مه له ق و به سه ریه کا شکاوی
ده کرد، هه موو جاریک ده یگوت، کورسیم پی نه گۆرن، ده زانم «ئه م جیگایانه» هی که م
ئه ندام و په ککه وتهکانی شوړشن وه لی منیش که م نه ندام و په ککه وتهی بیری ژینگه م،
من رابه ری بیری ژینگه پاریزیم، هه لئه خه له تابن، ئیوه ناتوانن ده ست به سه رم که ن
ئیه ناتوانن له وخه وه خو شه م بکه ن، نه و خه وه خو شه ی به هاتنه دی، ئیدی ئیوه
له ناو ده چن و نامینن، ئیوه دوژمنانی ژینگه ن، ئیوه ده تانه ویت دیهاتییه کان له سه ر
ئه م جوړه هاتوو چۆیه رابینن که له ژیر نه رزه وه به شه مه نده فهره خیرا کان هاتوچۆ
بکه ن و بی به شبن له دیمه نی جوانی سروشت و هه وای ئاسمانی بیگه رد ده تانه ویت
ده شته کییه کان به ده ردی کۆن به رن و شه ریان پی بکه ن... ئه م کورسییه نه بیته،
هیچی تر دادی ده ردو ناسۆرهکانی من نادات. من بۆیه له سه ره نه و کورسییه نه
داده نیشم تا ببه هه وین و دهنگی ناره زایی و گله یی له میترۆ. دانیشتم
له سه رکورسی که مه نه دمان ناره زایه تییه له دژی بیری هاوچه رختان. زۆری ده برد.
وا زمان له حکمه تهکانی ده هیناو به ره و لای موسافیرهکانی تر ده رویشتن. هه موو

جاریکیش به پیکه نینه وه کابرامان به جی هیشت و گویمان نه ده دایه «حیکمه تهکانی»
جار له دوا ی جار هه ستم ده کرد که شتیکم به بیر ده هیته وه، هه ستم ده کرد له گه ل
نه و ترسانه ژیاوم. نه مرۆ زیاتر له هه موو وه ختییک هه لسه وکه وت و قسهکانی نه و
کابرایه، رۆزانی ترس و سکۆم ده هینه وه یاد. نه و رۆزانه ی که بووبونه نه ریتییک
له ژیان و گوزه رمان، نه و رۆزانه ی که باوی هه لکوتانی بی هوی جه لاده کان بوو بۆ
سه رمال و حالی خه لکی بی گوناھی شار، ئیستاش نه و دیمه نانه م له بهر چاوه که
چۆن دلره قانه و بی حورمه تانه خۆیان ده کرد به مالدا ژوور به ژوور ده گه ران، یه که م
جار هه لیان ده کوتانه سه ر، ژووری خه وتنی ژن و میرده کان، جیژووانی خه مه کان،
گه ران و پشکنین له نیو باولی مه مکان و ده رپی له رهنگ که وتوو ژنه کان، یه که م
مۆلگه ی گومان لیکراویان بوو، گه ر هیچیان له و ده مه دا به رده ست نه که وتایه، ژنی
ماله کانیان ده برد، به پیاووه گوره ی ماله که شیان ده گوت که نه م ژنه قه ده غه یه و به پی
راسپاردهکانی سه رۆکی فه رمانده و نه جوومه نی بالای شوړش ده بیته راپیچ بکریته
بۆ گرتوخانه و له وئ لیکۆلینه وهی له گه لدا بکریته به تۆمه تی هه ولدان و هاندانی
هیله که دانه ره کان بۆ دروستکردنی به چه یاخی بوویه ک دژی رژییم و سه رۆکی
فه رمانده و میهره بان. شاریه کان ناچار له ترسی ده رکه وتنی له ناکاو زیلی گاردی
کۆماری و هه لکوتانی زۆرداران، وینه ی سه رۆکی فه رمانده یان به ده سته و به سه فته
له ژیر جی خه وی هاوسه ره کان راده خست ره شکۆو ره یحانه ش چهند دانه یه کیان
له ژیر سیسه می خه ویان دانابوو، به ئومیدی نه وهی سه رۆکی فه رمانده ئاگادار بیته
که له شه وی ده گمه ن هه لکه وتوو پیکه وه بوون و جوتبوونیان هیچ کامیکیان هانی
دروست کردنی به چه یاخیبویه کیان نه داوه. نه و ماوه یه به ناچاری هه موو ماله کان و
له ته وای کولانه ی مه رگه کان. له جیاتی مۆنالیزا، له جیاتی فینۆس، له جیاتی تابلوی
نیگارکی شتیکی ناودار، له جیاتی سورته ی "الله اکبر" له جیاتی خاچیکی
له داره لکۆنراو. وینه ی سه رۆکی فه رمانده، به کولوی به برژاوی، له هه موو ماله که
له حه مام و ئابخانه کانیش هه لواسرا. به لام دیاربوو هه بوونی وینه ی سه رۆک و
هه لواسینی به ته نیاو بی سوجه بردن له ئاست زۆرداری و تونیه تی کوشتنی بی
تاوانه کان، شتیکی یه کجارکه مه و میله ت ده بیته له وه دلسۆزتر بیته بۆ خاوه ن شکۆ،

ھەر بۆيە جەللادەكان لە دەشت و كيوەكانەو دەستیان بە پاكسازى و پشكنين كرد .
 لەپاش بآووبونەوھى ھەوآلى رووخانى لادىكان و سووتاندنى دەغلى كوندەكان و لە
 ناوبردنى ھەموو ئافس و زارۆكى ناو بيشكەكان، لەناو چاىخانەى شارەكان . ھەوآلى
 دريژە پيدانى ستەم گەرمتربوو، پورە گوآلى دايكى جگەرسووتاو، لەھەولتيكى ترى
 دان بەخۆگرتندا گەورەو ريش سپى گەرەكەكەى كۆكردەو... ئاگادارى كردنەو كە
 شالآوو گەردەلولتيكى پرلە مەترسى جەللادەكان بەرپۆھىو بەرەوشار ھەل دەكات،
 بۆيە دەبیت وینەكان ھەلبواسرین و چیدی شاردنەوھيان لەژيژىجى خەوكانمان دادى
 ئەم ستەمكارانە ناداتەو، بۆ ئەمەش پيشنيار دەكەم كە چوار چيۆھىك دروستكەين
 دوو ديوو بىت، بەديوپكيان وینەى سەرۆك ھەلواسریت و ديۆيكەى تريشيان ئەو
 تابلۆيە بىت كە ھەمووان ئارەزوو دەكەين، مآلەكەمان برازینیتەو، گەرھاتن بە رووى
 سەرۆك ھەليگيرن و بەرپۆشنتيان بەرۆكەى تريا دەرپخەن . ھەموو پيشنيارەكەى
 پوورە گوآلى پشت چەماويان قبوول كرد، رەشكۆ لە پيش ھەمووان بەپەلە چووە
 بازارو ديمەنى درەختيكي كرى و ھينايە مآلەو ھەستاش لەيامە لەژير ديمەنى
 قەشەنگى درەختەكە لەسووچيكي بچووكدا نووسرابوو "درەختى تيگەيشتن لە ژيان"
 تى نەگەيشتم مەبەست لەو ديمەن و نووسينە چيپە... باروودخەكە لەو زەمانەدا
 فرسەتى تيگەيشتن و شيكردەوھى ماناى تابلۆكانى نەدەدا . ترس لە ھەلچوون و
 تۆرەبوونەكانى سەرۆك بوو خەمى يەكەمى خەمخۆران . بوو دريژترين بابەتى باس
 لى كراوى قاوھلتى و پارشيۆھكان، لەو زەمانەدا تەنيا لەو تى گەيشتم، رەشكۆ رۆژ
 بە دواى رۆژ لە گەل گەرمبوونى ئەو ھەوآلە جەرگبيرانە ئۆقرە براوتر دەھاتە بەرچاو
 بە تايبەتیش لەو كاتانەى كە «كەرويشكەخەو» دەبيردەوھە لەسەر ئەو تاك قەنەفەيەى
 كە تەمەنى دوو ئەوھندەى تەمەنى من و باوكمى ھەبوو، «قەرەى قەساب» ھەموو
 جارتيك دەيگوت لەگەل ھاتنيان بۆ ئەم مآلە، كرىويانە، ناوم نابوو "قەنەفەى
 ترسەكانى باوكم" رەشكۆ كەمۆتەكە دەيگرت، ھاواری دەكرد بۆ خەلاسى، دياربوو
 لەخەويدا لەژير ئەشكەنجەدايەو ئازارى جەستەى دەدەن لەخەويدا، پشتيان
 دەسووتاند، تيزابيان دەكرد بەچاويآ، نينۆكيان لە رەگوريشەو دەردەھينا،
 لەھەمووشى سەيرتر، بى بەراى خۆى باسى دەكرد لەتۆمەتى بوون بەشۆرشگير،

بەدەم خەوھو ھاواری دەكردو دەيگوت: "مەمكۆژن من نەبووم كە مەنشوراتم
 بآووكردبیتەو، من نەبووم كە دوینی لەسەرديوارەكان نووسيم برووخى رژيم و بژى
 شۆرشكەران، من مامۆستايەكم دەستم بەكآوھەكى خۆمەو گرتوو، با نەبيات".
 جارچار ناوى «رەيحان» ش دەھاتە ناوناوانەو، بەدەم ھاواركردنەو دەبوو قوربان و
 بەساقەى ھەتا دەھاتيش جوولە براو نەفەس توندتر دەھاتە بەرچاوو قەنەفەكەش
 جیرەوجوولەى زياترى تى دەكەوت لەگەلآيا، ھەتا دەھات، مۆتەكەو ھاوارەكان
 لەئيرادەكان بەھيژتر دەبوون، ھەتا خەبەرمان نەكردايەتەو ئەم قەوانەى لى دەدا،
 جارى واھەبوو ھەستم دەكرد كە بەراستى ھەنووكە بەسەر سەريەوھن و دەيانەويت
 بزائن بۆچى وینەى سەرۆكى ھەلنەواسيو، لە ھەمووى سەيرتر ئەو بوو كە
 «رەشكۆ» جگە لەكاتى مۆتەكەكان ھيچ كات بەقوربان و بەساقەى «رەيحانە» نەبوو،
 ھەميشەش بە خزمەتكارىكى ئەو مآلەى دەزانی، ئەويش بە پيشەى زۆرى
 ميرخاسەكان پىتى وابوو كە نابیت جگە لە جى خەوى شەوان ژنەكانمان خۆش بویت،
 جگە لە جيى خەويش نابیت لەبەرچاوى ھيچ كەس ماچ بكرين، رەشكۆ راھاتبوو
 «رەيحانە» بە سەگباب بانگ بكات، بۆيە دەتوانم بلیم مۆتەكەكانى «رەشكۆ» كاتى
 خۆشگوزەرانى و بزواندنى شەھووت و نەشئەى «رەيحانە» بوون چونكە تەنيا لەو
 كاتانەدا، رەيحانە گوپيىستى رەيحانە گيان دەبوو، تەنيا لەوساتە مۆتەكاويانەدا بە
 سەگباب و كافرباب و دەعەجانى بانگ نەدەكرا . ئاسايى بوو «رەيحانە» لە پيناو
 زۆرتري گوييىستى بەساقەو بەقوربان و حورمەت و ريزيكي مۆتەكاوى ھەتا بۆى
 بڕەخسيت ھەتا بۆى بلويت، رەشكۆ بەخەبەر نەكاتەو... ئيستاش دەپرسم خەتاي
 كاميان بوو؟ كاميان ئارەزووى ئازاردانى ئەوى ترى بوو . «رەشكۆ» بوو يان
 «رەيحانە»، ياخود ھەردووکیان بەيەك ئەندازە چيژيان لە ئازاردانى يەك دەبينى . لە
 لايەك دەلیم «رەشكۆ» نا ھەقى نەبوو، كە بى ريزبیت لە بەردەم «رەيحانە». چونكە
 ھەر «رەشكۆ» نەبوو كە نازى لەژنەكەى بريپیت، سەرۆكەكانمان لەبەرچاوى خەلك
 ماچى حەبیبەو ھاوسەرەكانيان نەدەكرد، ماچى ژنەكان قەدەغەبوو، لادان بوو
 لەنەريت و ئەدەبىياتى ناريزى بەرامبەر ژن و خۆشەويستەكان، بەلام ئاسايى بوو
 بەدزى ژنەكانيان، ئەو ژنە ماندوو نەناسانەى كە زوخاوى رۆژانى سەختيان لەگەل

بۆره پياوهكانيان چيشت، له گه‌ل واده‌ي چاوخافلي و شه‌كه‌تي ژنه‌كانيان، له باوه‌شي سۆزانيه‌ك شه‌و به‌ري بكه‌ن و رۆژ به‌خير بكه‌نه‌وه، سه‌رۆكه‌كان تاميان له‌وه ده‌بينى كه بلين ئەمشه‌و له باوه‌شي سۆزانيه‌ك خه‌وتوو، ماوه‌يه‌كيش واى لى هات شار له‌به‌ر چليسي سهرۆكه‌كان و كه‌مبوونه‌وه‌ي ژماره‌ي سۆزانيه‌كان، به‌شي مي‌ردمندا‌ل و هه‌رزه‌كار و بلحه‌كاني نه‌ده‌كرد تا ماوه‌يه‌كي زۆر و هه‌كو گوشتى مريشك لايان هه‌رام كرابوو، جگه له سه‌رۆكه‌كان كه‌س بۆي نه‌بوو مريشك بكريت و تامى بكات. جگه له گه‌وره‌ي مال كه‌س بۆي نه‌بوو تامى سنگى مريشك بكات. ره‌شكو له گه‌ل هه‌موو به‌خه‌به‌ربوونيكي گه‌راو دۆراو له سه‌گ مه‌رگى، به‌روخسارى بزه‌وتازه كو‌تاييه‌اتووي قاقاي پي‌كه‌نينمان به‌هۆش ده‌هاته‌وه، له‌ويوه‌و به‌هۆش ده‌هات و ده‌يزانى ئەمجاره‌ش جگه له‌مۆته‌كه‌هه‌چى تر نيه‌يه، وه‌لى پي‌كه‌نينه‌كه‌مان، هه‌نده‌يه‌ي تر به‌ناخى ئەرزدا، ده‌بهرده‌ خوارى و لموزى شو‌ر ده‌كردوه‌وه، هه‌نده‌يه‌ي تر ترس له رۆحدا چروى ده‌كرد، تا رۆژيكيان له‌ترسيكي گه‌وره‌تردا. قاجى قه‌نه‌فه‌كه‌ شكاو «ره‌شكو» له‌گه‌ليا له‌قسه‌ وهاواركردن كه‌وتو مۆته‌كه‌ له‌ناوى برد.

هه‌موو خاترخواكان له چوارده‌دا له‌دايك ده‌بن و له‌پانزه‌دا ده‌مرن....
گۆل و نامه بۇنداره‌كانيش، ته‌نيا له چوارده‌ بازارپان گه‌رمه.

جگه له چوارده‌ي فيبريوه‌ري، هه‌چ رۆژيكي تر مي‌ترو بۆن گۆلى لى نايه‌ت، له شه‌له‌نتاينا نه‌بيت، كه‌س له ري‌كه‌وتيكي تردا، گۆل و كارتى سوورو و رچى په‌مه‌يه‌ي پى نيه‌يه، هه‌موويان له‌م رۆژده‌دا سونبۆليكي ده‌ربرينى خو‌شه‌ويستيان به‌ده‌سته‌ويه‌يه، من نه‌بيت جگه له بۆنى جابيه‌تي، جگه له بۆنى عاره‌ق و بۆنى سيروماستى ترشاو، بۆنى هه‌چى ترم لى نه‌ده‌هات، سه‌مه‌نگۆل ئەمسايش به‌پيشه‌ي هه‌موو كاتيكي له‌م رۆژده‌دا به‌تاسه‌وه چاوه‌رپى هاتنى شه‌له‌نتاينه، هه‌موو ساليك له‌م رۆژده‌دا به‌نيازه گۆليك، له گۆل فرۆشه‌كاني مي‌ترو بكريت و بي‌به‌خشيته‌هه‌زليكه‌ريك كه‌ يادى «شه‌له‌نتينۆس» هه‌تابيه‌ته ئاراوه، هه‌موو ساليك له‌م به‌رواره‌دا چاوه‌رپى به‌خشيى بۆننامه‌يه‌كي ئيشق، هه‌رچه‌نده سه‌يرى حال و بالى په‌رپوتى سه‌مه‌نگۆلم ده‌كرد زياتر بۆم ئاشكرا ده‌بوو كه مه‌حاله ئەو ئاره‌زووه نه‌زۆكه بيته‌دى. مه‌حاله له‌م زه‌مه‌نى هه‌لوه‌رينى ئيشق و دوله‌رييه داستانيكي وه‌نه‌وشه‌يه‌ي بخولقيت. هه‌ر وه‌ك پيش بينيم كرد. مه‌خابن ئەمسايش وه‌كو ساله‌كاني پيشت، نه‌كه‌س هه‌بوو گۆليكي لى وه‌رگريت و نه‌كه‌سيش نامه‌يه‌كي له‌گه‌لدا ئالوگۆر كرد، چه‌ند رۆژيك به‌رله‌هاتنى شه‌له‌نتاين، ئاماده‌گيى خو‌ي بۆئه‌و ياده بۆ باس كردم، راي من ئەوه بوو كه هه‌ل وريكه‌وتى هه‌زليكرده‌كه‌ي به‌و مي‌ژوووه شوومه‌ي هه‌زليكه‌ران نه‌به‌ستيت، زۆرم هه‌ول دا له گه‌لى، كه‌خۆي به‌بۆنه‌يه‌ك نه‌به‌ستيته‌وه كه ئەوه‌يه‌چ رۆليكي له‌خولقاندن و هاتنه بوونيدا نه‌بوويت، به‌قسه‌ي نه‌كردم ئەو پيى وابوو من كابرايه‌كي نه‌زانم و هه‌چ له‌ماناي ئيشق و ئەفين تى ناگه‌م. ئەو نه‌يده‌ويست له‌وه تى بگات كه ناشيت، «شه‌له‌نتاين» له‌م چه‌رخه‌دا ري‌كخه‌رى بۆنه‌و ري‌كه‌وتى دروستبوونيكي نو‌يى پي‌كه‌وه‌بووني كه‌پله‌كان بيت، ئيواره‌ي به‌ر له دوامالئاوايى له شه‌له‌نتاين، به‌ده‌م

مه‌ره‌خه‌سبوون له‌بۆنی عه‌ترو گولۆوی فارگۆنه‌کان. به‌کزییه‌که‌وه هاته‌لام و پێی گوتم ئه‌مسالیش رۆیی و نه‌یتوانیوه که‌س بناسیت. به‌ده‌م پیا‌سه‌ی که‌رانه‌وه بۆ ماڵ و ده‌رچوون له‌تونیه‌ خنکاو‌یه‌کانی می‌ترو، پیم گوتم ئه‌زموونی من له‌گه‌ڵ ئه‌فینداری بۆی سه‌لماندوم که‌ئیشق له‌چوارده‌ سالی‌دا له‌دایک ده‌بیت و له‌شانزه‌ سالی‌دا ده‌مریت و له‌سی سالی‌دا هه‌والی مه‌رگه‌که‌یت پێ ده‌گات. تۆیه‌کی شه‌ست سالان، ناتوانیت ئه‌و زه‌مه‌نه به‌ زۆری «قه‌له‌نتاین» زیندوو‌که‌یته‌وه. پاشان منی‌کی رۆژه‌لاتی زۆرباشتر له‌تۆ له‌ مانای ئیشق تێ گه‌یشتووم، به‌لام ده‌رفه‌ت و بواری ئه‌وه‌م پێ نه‌دراوه زامی ئیشقه‌کانم لای که‌س بدرکینم، که‌سیش لای ئیمه هانی خۆشه‌ویستی نادات، ئه‌وه‌ی له‌هه‌ولێ حه‌زلی‌کردنیش بیت، نه‌یارانی ئیشق و می‌شوله‌کان له‌هه‌ولێ په‌شیمان کردنه‌وه‌ی دان، وه‌ختیه‌تی سه‌مه‌نگولی قیتار به‌جی‌ماو، که‌میک له‌ له‌ دایکبوون و به‌سه‌ره‌اتیکی راستگۆ له‌ زه‌مه‌ن و مانای ئیشق تێ بگه‌یت، به‌لێ رهنگه‌ له‌هه‌مووتان زیاتر کچم ناسیبیت. له‌گه‌ڵ زۆری‌کیشیان له‌ کووچه‌و که‌له‌به‌ره ته‌سکه‌کان یاری و ده‌ست له‌ملانی و چاوشارکیم له‌گه‌ڵ کردبن، ئاره‌زووم بۆ ئیشق له‌کاتی ئاسایی خۆیدا، چرۆی کردووه، بالام مه‌خابن له‌و ته‌مه‌نه‌ی که‌ من هه‌ولم ددا که‌سێک بکه‌م به‌ حه‌زلی‌که‌ری خۆم ئه‌و ته‌مه‌نه لای ئیمه به‌ ته‌مه‌نی سی‌یه‌ندی و بلحی و شله‌ژاوی ناو ده‌بریت، چوارده‌ سال بووم که‌ یه‌که‌م هه‌ولێ س‌روشتیم دا بۆ خۆشه‌ویستی، چوارده‌ سال بووم که‌ یه‌که‌م نامه‌ی هاو‌رییه‌تیم دا به‌ «نیژی‌ریه»، ئه‌و کات ئیمه له‌مالی‌کی کۆنی گه‌ره‌که قوراوییه‌کاندا ده‌ژیان، سه‌ربانی مال‌ه‌که‌مان له‌و سه‌ربانه به‌گۆل دروستکراوه بوو که‌ به‌ریه‌ست و به‌رده‌می نه‌بوو، پانتایه‌کی بی ئه‌ندازه تا ئاستی بریکردنی چاو با‌گردینه‌کانی تری لێ دیاربوو، ئه‌م ره‌هاییه‌ی وای کردبوو هه‌موو‌ج‌م‌وج‌ۆلیکی ئه‌مدیو و ئه‌ودیوی سه‌ربانه به‌یه‌ک به‌سته‌راوه‌کان ببینیت، به‌ تاییه‌ت جم‌وج‌ۆل و هات‌وج‌ۆی ته‌له‌به‌کان له‌ وهرزی گه‌رمی ئه‌زمونه‌کان، ده‌رکه‌وتنی کورو کچه‌کانم ناونا‌بوو، وهرزی ده‌رکه‌وتنی په‌پوله‌کان، ئه‌و په‌پولانه‌ی که‌ به‌بیانوی تاریکی و نس‌رمی ژووره‌کان به‌ ملیونه‌ها هه‌ل‌ده‌رژانه سه‌ربانه‌کان و خۆیان هه‌ل‌ده‌خست په‌پوله نی‌رومی‌کان، به‌تاسه‌وه ئاره‌زووی زووتر ده‌رکه‌وتنی تیشکی خۆریان ده‌کرد، ئاره‌زووی زووتر هاتنی ئیواره‌یان ده‌کرد ئیواره‌یه‌کیان که‌وتنی خۆرو

سووربوونی ئاسمان و ده‌رکه‌وتنی به‌شه‌رم و لایه‌کی مانگم کرده‌ کات، بۆ گه‌یاندنی په‌یامی ئیشقی چوارده‌م، له‌و ئیواره ئاسمان سوورده‌ له‌ما‌به‌ینی کتیبیک په‌یامه‌که‌م ره‌وانه‌کردو دام پێی... له‌ونامه‌یه‌دا باسی زۆرستم کردبوو، چه‌ند جاریکیش به‌ر له‌وه‌ی به‌ده‌ستی بگات، نامه‌که‌م به‌چه‌ند پینووسیک و به‌ چه‌ند رهنگی له‌کاغه‌ز نووسییه‌وه، ئیستاش له‌یادمه به‌قه‌له‌میکی سه‌وز نامه‌که‌م نووسی، ئه‌وه‌ی که‌ له‌ یادیشم ناچیت، له‌دوا دێری په‌یامه‌که‌دا خۆم به‌ هاو‌رییه‌ک ناوازه‌ کردبوو، نه‌ک به‌ ئاشق، چه‌ندین جاریش له‌گه‌ڵ خۆدا که‌وتمه‌ پرسیار، وشه‌ی هاو‌ری به‌رزتره‌ یاخو ئاشق نه‌م‌تره‌؟ ئیشق به‌زیندوویی ده‌مینته‌وه‌؟ یاخود هاو‌رییه‌تیه‌ نازانیت مه‌رگ چییه‌؟ له‌وانه‌یشه‌ هی‌چیان بیت و هه‌مووی به‌رزه‌وه‌ندی بیت؟ ده‌ترسام وشه‌ی هاو‌ری له‌یه‌ک تینه‌گه‌یشتنی به‌دوادا‌بیت، ئه‌و شه‌وه تا به‌یانی له‌ جی‌گه‌که‌مدا ئه‌مدیوو ئه‌ودیوم کردووه، ئه‌و شه‌وه می‌شوله‌کان له‌ هه‌مووکات زیاتر ئاره‌زووی ئه‌شکه‌نجه‌دان و خه‌و زرا‌ندنیان هه‌بوو وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ ئاگابن ئیواره‌ چی رووی داوه... ئه‌و شه‌وه تا به‌یانی به‌دیار چاوه‌روانی وه‌لامی به‌لێ یاخود نه‌خیری «نیژی‌ریه» له‌ خولگه‌یه‌کی سه‌یر ژیا، یه‌که‌م جاریشم بوو ئه‌م ئه‌تواره بنوینم، به‌ره‌به‌یان به‌ پێشه‌ی هه‌مووکاتی، رهنگه‌ که‌میک زووتریش به‌رله‌ مه‌لابانگدان، به‌ر له‌ زه‌راندنی گو‌یدرێژه‌کان، به‌ر له‌ ده‌رکه‌وتنی سه‌موون فرۆش و سه‌ه‌وه‌و ده‌سگیره‌کان، زووتر له‌ هاتنی کاتی راوانانی پشیله‌ له‌ره‌کان، به‌ر له‌ ده‌ست‌نوێژی مه‌لاژنه‌کان، به‌ خه‌به‌ربووم.. چاوه‌ریی ده‌رکه‌وتنی بووم ئه‌مزانی سپیده‌ی به‌یانیان واده‌ی ده‌رکه‌وتنی په‌پوله ئۆقره‌ لی‌براوه‌کانی تاریکی شه‌وه، ئه‌ی نه‌ترانیوه په‌پوله‌کان ته‌نیا و ته‌نیا له‌سپیده‌و ئاوا‌بووندا ده‌رده‌که‌ون، یه‌که‌م که‌س بووم که‌ له‌ جی هه‌ستم، یه‌که‌م که‌س بووم که‌وتمه‌ هات‌وج‌ۆگه‌ران و سه‌ره‌تاتیکی سه‌ربانه‌کان، چاو‌یکم له‌سه‌ر کتیب و چاوه‌که‌ی ترم به‌ده‌وه‌ری خۆدا ده‌سو‌راند، بۆ کاتی ده‌رکه‌وتنی «نیژی‌ریه»، به‌ر له‌ ون‌بوونی بریسه‌کی ئه‌ستیره‌کان، به‌ر له‌ هه‌له‌هاتنی ته‌واوی هه‌تاو «نیژی‌ریه»یش ده‌رده‌که‌وت، ده‌یزانی که‌ واده‌ی ده‌رکه‌وتنی په‌پوله‌کان له‌گه‌ڵ کاربوه‌دا، زۆر کورته‌ تیشکی رۆژ هێنده‌ ریگه‌ به‌فرینی په‌پوله‌کان نادات، بۆیه له‌و زه‌مه‌نه کورته‌دا چۆله‌که‌کان له‌ حه‌یبه‌تا ناجریوین، له‌وکاته‌که‌مدا "ره‌شه‌بای شار" له‌پیناو ده‌رفه‌تی

فرینی په پووله کان توورپهیی خوی کپ دهکات، زهمنیش بۆ وادهیهکی نهزانراو خوی رادهگریت له پیناو رهخساندنی دهرهت بۆ هه لفرینی په پووله کان، مه لاکان وادهی بانگ درهنگدهخن.. به پیشهیی هه موو به یانییهک په پووله ئاسا له سه ربانی خویانه وه دهرکهوت... به یانیت باش «نیژیپه»، نامه کهت خوینده وه؟

- به لای به لام مه به ستت چی بوو؟ قسه کانیم پی بریوو، گوتم مه به ستم.. نیازم نه وهیه که بیت بلیم هاورییه تی له ئیشق پیرۆزتره؟ ئیمه هاوری بین نهک ناشق.. به توورپهیی و شهرمیکه وه قسه کاننی پی بریم و گوئی ئا بۆ نه وهی هاورییش بین ده بیت نامه که له مابهینی نه وهی کتیبه دابنریت که باس له کوئه ندامی زاوژی نیرومی دهکات؟! باسی چی ده کهیت کوئه ندامی زاوژی چی؟ دوینی نامه کهم له وه به شه دا دهرهینا که باس له وشته بی حورمه تانه دهکات. مه به ستت چی بوو؟ بروابکه مه به ستم هیچ نه بوو، هیندهی له خه می گه یشتنی په یامه کهم بووم هینده له خه می نه وه نه بووم که له چ به شیکی نه وه کتیبه خوی گرمۆله داوه، تۆ بۆچی ده ته ویت ده ستپیکی نه م په یوه ندییه بخنکینیت؟ بۆ ده ته ویت خونچهی ئیشقییک به چلکاووی شه رم ئاوبدهیت، پاشان کوئه ندامی زاوژی، به شیکه له «زانستی زینده وهران» گهر تۆو مامۆستا کانیش هه نوو کهش له هه ولی شار دنه وهی دان، نه وا رۆژیک دیت هه ر خۆتان ده که ونه هه لپه بۆ زانینی نه یینییه کاننی زۆربوون. چه قینی خۆر به ئاسمان بواری قسهی زۆر وکیشمه کیشمی پی بریم، ناچار سه ربان به جیه یشتن و راکردن له ترسی خۆر به رکه وتن و سووتان به تیشکی به هیزی هه تاو، هه ر له وئ هه تا کو تایی به هه مووشتییک هینا، به لام ریگه ی له پرسپاری نیوژووره نسرمه کان پی نه گیرا نامه کهی خوینده بوو؟ له هیچی نامه که تی نه گه یشتبوو؟ ناوه رۆکی نامه کهی به لاوه گرنگ تر بوو یا خود خۆحه شار دانی نامه که له وه به شه؟ په یامی هاورییه تییه کهی من گرنگ تره، یان کوئه ندامی زاوژی نیرومی؟ تۆ بلایت مه به ستی زانین بیت ویستوویه تی گازند بکاته حینجهت بکاته هیماو هه وین بۆ دهر برین، باشه بۆ ده بیت هیما بکه یینه پردیک بۆ گه یشتن به راستی و زانیارییه کان، شه رمه ریگه مان پی دهگریت یان ترس؟ به لام ترس له چی؟ تاوانی نه وه یا خود تاوانی مامۆستا کان، تاوانی دایکیه تی که دهیه ویت په پووله کان به و شیوهیه له یهک برهنجین؟ یا خود تاوانی

منه که هه ولم داوه له وه خه وه خۆشهیی مندالیی به خه به ربینمه وه.. هه موو نه م پرسپارانیه تا رۆژی نه زمونی زینده وهرزانی بی وه لام له هزرما مانه وه، تا نه و رۆژی که شوورای به رزی شه رمی تیا شکا. تا نه و رۆژی مامۆستایهک پرسپاریکی گشتی له نیرومیکان کردبوو، له باره ی زانستی «زاوژی و زۆربوون»، هه ژاندنی نه و پرسپاره خوی له خۆیدا سه رکه وتنیکی گه وره ی ئیشقه، له دایک نه بووه کهم بوو، نه و ئیشقهی به ر له چرۆکردن هه والهی خانه نیشین و مه رگی ناوهخت کرابوو، نه و پرسپاره وه لامیکی نه و به دگومانیه بوو که بووه هه وینیک بۆشکست پیه پینانی هاورییه تییهک و که وتن و دهرنه چوون له وانهی زینده وهرزانی.. که پرسپاره کهم بینی گه لی دلشادبووم به وهی که مامۆستایهک هه یه، قه لآو شوورای به رزی شه رمی رووخاندوووه هه رگیز له دایک و باوکی نه ترساوه... بویروچاونه ترس بووه.. له هه مان کاتیشدا خه می «نیژیپه» دلشادیه کهی پی له بیرکردم پرسینه که بووه مایه ی خه م، ده ترسام له وهی که له ئاست وه لامی نه م پرسپاره ده ست خه رۆبیت و وه لامی ته واوی بۆ نه دریته وه وه له شه رما به بچووی له مابهینی مه مکدانه پرته قالییه کهی هه لنه خستبیت و نه ی کردبیته قۆپیه. به په له تا قیکردنه وه کهم کردو به ره و لای مه کته بی کچان که وتمه غاردان. شوینی دانیشتنی «نیژیپه» به ته نیشته نه و په نجه ریه بوو که ده یروانییه سه ر شه قامه گشتیه که، کتیبه کهم بۆ به رزکرده وه له وه دا بووم تیی گه ینم که وه لامی نه و پرسپاره له به شی حه وته میه تی، من هیشتا تازه خه ریک بوو کتیبه که به رزکه مه وه.. پاسه وانی قاپی پاکیزه کانم لی دهرکه وت، دهرکه وتنم له و گوزره وهک دهرکه وتنی نه ژدیها و ابوو، هه ر بۆیه ش پاسه وانه که به زه بری کوته ک و هه ره شه ی ئابروو، به هه زار فه لاکه ت له و گوزره ی ده رپه راندن، چوونم بۆ به رده م مه کته بی کچان بۆ نه وه بوو که نه م ده ویست «شه رم» ببیته هۆیه ک بۆ نشوست وه نسکیکی تر، ده مویست له نیژیپه ی بگه ینم که هاتنم له پیناو یارمه تیدانیه تی، نهک سه رلیشیواندن و تیکدانی مه زاجی ناسکی، ده مزانی ئیستا به ده ست وه لامی نه م پرسپاره وه ده نالینیت، به لام چی بکه م ده سه لات و ده نگی نه فامی و که م هۆشیاریی پاسه وانی قاپی پاکیزه یی له هه وله کانم، له هه نگا وه کانم بۆ گه یشتنی ده نگم به «نیژیپه» به رز تر بوون. له وکاته وه ئیدی «نیژیپه» م نه دیته وه.. سه ربانه کانیش له گه ل واده ی نزیکبوونه وهی کو تاییه اتنی نه زمونه کان خالی

تردهبوون، ههتا دههاتيش «باي رهشی شار» زیاتر ههلی دهکردوو پهپوولهکانیش لهترسی باوبوژان دهچوونهوه ژووړه تاریکه نسرماوییهکان. لهو وهرزه بهدواوه (نیژیریه)م نهدییهوه، چهندین ئیوارهش بهبهردم مآلیان ماخوولانم بوو، شیتانه دهاتم و دهچووم، ئه و مآله لهوچهند وهرزه دا کهسی تیا نهژیا، جگه له جنوکهو نهعل و خشخاشه (نیژیریه)، هیچی ترم بهرچاو نهکوت، نهمدهزانی بهرهو چ مهملهکه تیک ههلهاتوو؟ ئهونده نه بیته دمزانی لهگهله دسته خوشکانی بو شاره گهرمه که سهفهری کردوو. چهنی پی دهچیت و کهسی دیتهوه، پرسپاری ههمیشهیم بووه له خاوهرو ژنانی تری گهرهک. ههموو جارئ دمپرسی گهر ههوالیک لهسه «نیژیریه» کهم هه بیته. ئهفسووس «نیژیریه» چوار وهرز خوئی ونکرد، وهختیک دهرکهوتهوه سال له وهرزی پینجه میدا بوو، ئه و وهرزی که دنیا نه گهرم نهسارد ئه و وهرزی که له گهله باران باریندا خاکوخوول بوئی باران و خیانهتی لی دیت، ئه و وهرزی له ژیر پالتوکانمانهوه لهتاو سهرما ئارهق دههاوین، دهرکهوتنی نیژیریه هاوکات بوو له گهله تیپه راندنی ته مهنی چواردهو پیخستن بهپانزه، «نیژیریه» که دهرکهوت ههرخوئی نهبوو. خوئی و خواکهی و دوومندالی گهنم رهنگیشی له باوهشدابوو، بوونم بهشانزه هاوکات بوو لهگهله بوونی «نیژیریه» بهدایکی دوومندال و گه رانهوهی بو شار. یه کهم جار چاوم نهیدهویست باوهر به چاو لهیهک چوو، روخسار و قزی کالی ئه و دوو منداله «نیژیریه» بکات، له ههمانکاتیشدا بهعهقل دهمگوت، یهک روخساریان ههیه. تا گه یشتنم بو بهردم مآلی «خاوهر» موختاری گهرهک. دلنیا بووم که خاوهر وهلامی لادهست دهکویت، چونکی وهختی خوئی ناگای له بریکی کهمی راکه راکه و سهرتاتکیی سهربانهکانمان بوو. بی سلوو به لالووتییه کهوه که وتمه پرسپاری نهژادی ئه و دوو منداله - خاوهر جامباز ئه و دوو منداله هی کین له باوهشی «نیژیریه» بوون؟

- مندالی دایک و باوکین،

- باوکی کتیه؟ باوکی «شالوت» ه... شالوت کتیه؟

- شالوت کوری ژهنه رالیکی گه وره و ناوداری پایتهختی خاپوره ولاته و

دایکیشیان «نیژیریه» یه..

- ههولم دا بهدرؤی خه موهو گومان بپریم، پیم گوت خاوهری ته شقه له باز «نیژیریه» و شوو مندالیان نهوتوو، ئه و هیشتا وهک خاکی «دهقل» وایه سهخته و ناشیت بو کیلان، ئه م جمکه بهچهیهی شهیتاری نازانیت کاری خویه.

مه عز بو خوا خوا بی ناگایه له م تاوانه؟ خوا بیخه بهره لهو گونا هه، خوا گونا هی و ناخاته پال عرش و مهمله که تی شکو داری خوئییه وه ئه م گونا هه گونا هی گیلیو نه فامییه؟ وازمان لی بینه خوا ههقی نییه بهسه ر شوومان..

سه مهنگول من ئاوه ها له مانای ئیشق گه یوم، وهختیکیش که بوومه سی سال مه رگی ئیشقه که م پی گه یشت هه والی مه رگی «نیژیریه»، ناخوش و تاساوترین هه والی بیستووی ژیانمه، ئه و کاته ی «فاته گولی» باسی لیوه ده کرد که چوون و له بهرچی ویستوویانه هه لبین هیندهی تر دهچوم به ناخی ئاردا، «نیژیریه». ئاوبردی و له گهله خویدا شه رمی ئیشق و تووره گه ی جگه ره کیشان و سه ره تاتکیی سه ربان و ئیوارهی نامه و په یامه که و راوانانی پاسه وان و ههموو یادگارییه خویش و ناخوشه کانی ئه و زهمه نه ی له گهله خو دا برد... «نیژیریه» که وته ناو ئه و ده ریایه ی که.. قودره تی ئاوه به خوره که ی له سامی جه ماوه ری راپه ریوی دژبه خراپه کاریه کانی «شالوتی» میرد و هاوسه ر و داروده سته که ی زیاتر بوو، ئه وه ی که من خه فته تی بو دهخوم، مه رگی «نیژیریه» نییه، خه می من له سه ر ژیانی سته مکاران و له ناوچوونی په پووله کانه.

پاسکيل و دووکه ئی جگه ره که م. تاقه یادگاری به جیماوی مهمله که تی
سه ر خۆریه

کاتیک که مندال به نه گبه تی له دایک ده بیته و به ئیقبال رهش و سه ره خۆره، ناوازه ده کریت، ئیدی هر به نه گبه تیش سه ر ده نیته وه، هر نه گبه تییه ده توانیت تاسه ر قه بر له گه لیا هه لکات، من سه ره تا له م نه گبه تییه تی نه گه یشتیووم، وام ده زانی سینه کوتانی دایکم له بهر ئه وه بیته که هاتنی من هاوزه مانه له گه ل رۆژگار ه سه خته کانی هه رهس پته پنیانی شو ریش، تا دوا یی بۆم ده رکه وت قه زنین و کروزانه وه سینه کوتانی «ره یحانه» به هۆی چه پۆکه کانی «خه جی» وه یه ئه و چه پۆکه نه ی له به ستنی من له بێشکه دا بهر روومه ت و گریانی به کو لم ده که وت هر «خه جی» ش بو که نه یده هیشته «ره شکۆ» پاسکيل بۆ بکریته، هر خه جیی نا موباره ک بو که نه یده هیشته هیچ کام له هه زو ویسته کانم له ئان و ساتی خۆیدا بۆ به یتریته دی، ئه و ده یویسته داخی شونه کردن و وه چه نه خسته وه ی خۆی به سه ر نۆبه ره یی و به راهه تمدا هه لپه ریت، پوره «خه جی» به بیانوی ترسی که وتنه بهر چه رخی عه ره بانه یه کی تریشقه و دورخستنه له مه رگیکی پيشوه خته «ره شکۆ» ی هه لخه له تان که پاسکيله که م بۆ واده یه کی نه زانرا و دوا بخت، بۆ واده یه ک که ئیدی هه وه سی گه ران به دوو چه رخت نامینیت و له هه و ئی به ده سه که وتنی هه زی تر دا ده بیته. هر ئه و جار هه نه بو وه که ویسترا وه خه ونه کانم بچووک بکریته وه، من هه موو جار یکه که ویستوومه خه و ببینم، خه وه که میان بهر له سه رده ره ینان و چه رۆکردن، کو شته وه. که سه نه بوو «ره شکۆ» له دل ره قیی پوره «خه جی» نا گادا رکاته وه، که سه نه بوو زاتی ئه وی هه بیته بلیت پوره «خه جی» پادشای جه بار نییه، که سه یش نه بوو به نه خۆشی و ئازاری ته مه ن به سه رچوون و شونه کردنی «خه جی» و قیتار به جیه یشتنی بزانیته، من نه بیته ده مزانی که بۆچی «خه جی» بووته ئه و سه گه برینداره ی که به هۆی ئازره کانی

قهیره ییه وه، به هه موو که سیک ده وه ریت، له مائی ئیمه که سه نه بوو، قسه له ئاست قسه ی «خه جی» دا بکات، که سه نه بوو بزانیته بۆچی «خه جی» به یانیان؟ ئاره زوی گۆبببستی گۆرانی و ئاوازی ئیشقه، که سه نه بوو بزانیته «خه جی» بۆچی قاوه ی تال له گه ل بهر چه ده خوات، که سه نه بوو بزانیته بۆچی «خه جی»، چوو ده ره وه نه هاته وه، جاری و هه بوو «خه جی» خۆشی نه یده زانی چی ده ویت سه ری له هه مووان تیک دا بوو، هه ژمینیکی گه وره ی خسته بووه ماله، «خه جی» له هه ردوو جه نه که ببوو خۆشی نه یده زانی ده ست له کامیان هه لگرت، له وه یه نه دا تیامابوو وه نه ئه وه تا شووی ده کردوو ده ستی له ده سه لاته بی ئه ندازه یه که ی مائی باوک و برا هه لده گرت، نه ئاره زووشی بوو هه روا بی پیاوو مال بمینیته وه، دوا جار من تی گه یشتم که نازی ده سه لاته ریگه نادات بچیته ژیر ده سه لات و هه ساری هیچ پیاویکی تر، کی ده لیت ژوان له گه ل میرده که ی، هه سانه وه ی به دوا ده بیته و کی گه ره نتی ئه وه ده کات به م شیوه یه ی ئیستا بۆی ده لویت ناوه اش له مائی پیاوه که ی بۆی بهر خستیت و حاکم بیته، وایزانم هه رئه مه بوو وای کردبوو «خه جی» شوو نه کات، وه لی خۆزگه شووی کردایه و نه جاتمان بووایه، ئه م شوونه کردنه ی بۆ من بوو بووه مایه ی خه م و په زا ره یه کی گه وره، رۆژ به رۆژ له گه ل هه موو ماله ئاوا ییه ک له ته مه ن و به سالا چونیکی نو پی «خه جی» زیاتر رق و کینه کانی، زامی شونه کردنه که ی له چاوو هه لسه که وتی به دی به رامبه ر به من ده کرد، پوره «خه جی» خۆی به خزمه تکاری ماله که ده زانی، جار جار هه ش جله که کانی ئیو باوه له که ی بۆ ریک ده خستم، ئیوا ره یه کیان هه رله خۆیه وه بی ئه وی که سه داوا یی لی بکات که وتبووه ریکه خستنی جله که کانم، به ده م جیا کردنه وه گه ران به داوا یی پاک و پیسی جله که کاند، له ناو باوه له که، ده ستی بهر شتیکی ره ق که وتبوو، له جله که نه ده چوو، کو مه لیک وینه ی مایۆله به ره کان که ئه و کات به وینه رووته کان ناسرا بوون هاتبووه به رده ست دیار بوو، ئه و وینه نه ئازاری رۆح و شه هوه تیان دا بوو، به دزی و بی ناگایی نووستوو ان که وتبووه قسه و لیدوان له گه ل وینه کان، پرسیا ری گه مژانه یی له وینه کان کردبوو. چون ده بیته له م جیهانه ئافره ت هه بیته به و شیوه یه خۆی رووت کاته وه؟ ژن لای ئیمه جگه له جیگه ی خه و نابیت له هیچ شوینیکی ترلینگ فش بکات، نابیت

جوان خاسی له شولاری خوی دهرخات، گورگهکان زورن، (خهجی) له جیهان و خولگه یه کی سهیر ده ژیا، نهی دهویست له وه تی بگات که ئەم پۆسکارتانهی ئەو دهیه ویت، فهرته نهی له سه ربینتیه وه به هه زاره ها له مه یانی ماست فرۆشان، به سه دان له بهردهرکی سهراو به دهیان له بهردهم شارهوانی دینه فرۆستن، نهیده زانی که لایه کی ئەم شاره خوی به کپین و فرۆشتنیان خافل کردوووه و حوکمه تیش خه ریکی بازرگانی پی کردنیه تی. ئەم وینانه یه بۆ تیرکردنی شه هوه تی برسی نییه، ئەم وینانه زهوق نابزوین،. وه لی چی بکه م که سه نه بوو ئەمانه ی تی بگه یه نیت «رهیحانه» یه که م که سه بو که به مه سه له که ی زانی، «خهجی»، دوو به ردی به چۆله که یه که گوشت، له لایه که سیبه ندی من و له لایه کیش تۆمه تی نه زانی و که م ته رخه می گوشت کردنم، به پرووی «رهیحانه» دایه وه. «رهیحانه» عه قلی مندالێکی نه بوو که دهاته سه ر ئەو باسانه، له و باسانه زۆر شه رمن و ساویلکه بوو. «خهجی» ش دهیزانی چۆن ئاگرخۆش بگات، بۆ ئەوهی ئا گرکه خۆشتر بیت. بۆ ئەوهی هه وه سی ته می و دارکاری و سه رشکاندن بگاته ئاستیکی بالا فیچقه ی خوین به ربووی سه ری شکاوم هینده ی تر «خهجی» ی دلشاد کرد، خوین فیچقه ی ده کردوو، خه جی زیاتر و زیاتر به نابوت و ناجیسم و ئابروویه ره ناوی ده هینام، هه تا ده هاتیش هاواروسینه کوتانی «رهیحانه» به رزتر و خوین رۆیشتنی من زیاتر ده بووه سونبولیک بۆ به دکاری و سیبه ندی، ئاگام لێ بوو له ولاره له سوچیکێ ژوو ره که، بیده نگ بزه ی لێوی ده هات، جار جاریش له گه ل هه لکه وتنی فرسه ت چاویکی به وینه له سه ر نه رکه وت و بلاوکراوه کانی ژوو ره که ده گپراو به بیانووی کو کردنه وه یان، تیر ته ماشای ده کردن و له ناخدا خۆزگه ی ده خواست که ئەویش بیتوانیایه وه ک ئەمان رۆژی بیت جوان خاسی خوی نیشان بدات. له و رۆژه به دواوه تی گه یشتم که بۆچی خه جی دژایه تیم ده کات، هه ستم کرد که ئەو بۆیه نهیده وه یست دووچه رخه م بۆ بکرن، کاتی خوی له هه رزه ییدا و رهنگه دووچه رخه (پاسکیل) ئاره زوویه ک بووبیت و له «خهجی» به زهبری دروشم و مارشی «قه ده غه یه، بۆ ژنان» لێی هه رام کرابیت. دهنه بۆ ده بیته رینگر، له بهردهم هه موو ئاره زوو هه کانه، ئاشکرا بوونی ئەو وینانه ده سه لاتی خه جی له ماله که دا فراوانتر کرد، تاماوه یه کیش به فه رمانی «خهجی» و له ژیر دروشمی به رزو پیرۆزی ته می کردن قه ده غه بوو، له ژوو هاتنه ده ره وه م، جگه له کاتی نانخواردن بۆم نه بوو ئەو دیو

ژوو ره که م ببینم، ماوه یه کی زۆر هه موو پۆژیک دوعام ده کرد، زووتر «خهجی» له ناو بجیت و مه رگی ببینم. ئیواره یه کیان دونیا خه ریک بوو تازه تاریک دابیت. له وه ده چوو دوعا کانه م گه رابوو بیت له گه ل بانگی عیسا، هه والێکی ناوهخت و له ناکاو کتوپری نه هاتنه وه ی هه تا هه تای خه جی یان هینایه ماله که، من تادرنه گ وهختیش له ترسی درۆی هه والکه نه مه ده ویست له ژوو ره که م بیه ده ره وه، هه موویان وا تی گه یشتبوون من له سه سه رته ی نه هاتنه وه ی پوره خه جی یا مانم گرتوووه نامه ویت له و ژوو ره نه سه رمه بیه ده ره وه، تادواتر ژنان به زۆر له ژوو ره که م ده ربان کردم و هه ر له ژوو ره که م کفه نه که یان دووریه وه. . وئیدی تی گه یشتم که هه والی مه رگی خه جی و ژیرکه وتنی به ژیر عه ره بانه یه کی تریشقه راسته، ئەسه په کانه هه قی منیان له خه جی کرده وه. . چه رخه کانه «خهجی» یان گوشت له پرسه که یدا به تاقه خۆشه ویسته که ی پووری ناسرا بووم، ژنانه گه ره ک له شین و واوه یلاکه یاندا ناوی منیان ده هینا، خاوه رو عه تی و په عناو گوئی به یه ک ده نگ ده یان گوت، دایکت بم ریت! «خهجی» به جی یه یشتی، زۆری خۆش ده ویستی، نازداره که ی پووری، خۆشه ویسته که ی «خهجی»، له شه رما منیش بۆ گه رم تر کردنی کرووزانه وه شیوه نی درۆیان، به سه رهاتی سهیر و یادگاری خۆشی قه د روونه داوم ده هۆنییه وه، تا زیاتر باوه ر به و درۆیه بکه ن که پۆژیک له رۆژان «خهجی» منی خۆش ویستبیت یا خود باوه شی نازی بۆ کردبیتمه وه، به خۆم ده گوت کێ به کتیه؟ خۆ تازه «خهجی» تۆپی، ئەسه په ره شه بردی له پاش ناشتن و ته واو بوونی سی رۆژه، به تاسه وه رۆژو ساته کانی تپیه راندنی چله و له یادکردنی پاشماوه پیسه کانی «خهجی» م ده روانی، تانه و ئاره زوو و هه زانه بیتمه دی که پشتر «خهجی» لیمی زهوت کردبوو، له دلی خۆمدا ده مگوت، ئۆخه ییش خه ونی کپینی دووچه رخه م هاته بوون، ئۆخه ییش ئیدی پیاو سه ره به سه ته، هه رچییه ک له ماله که یا بگات، «خهجی» مرد به لام مه خابن، مه رگی «خهجی» به سه نه بوو بۆ کپینی دووچه رخه یه کی تازه و نفتون. . که دووچه رخه م کپی دووچه رخه یه کی دزراوم، کپی پارهی ده غیله که م به شی دانه یه کی نوپی نه ده کرد، دزه که ش رای سپاردم، که جگه له م دیو و ئەو دیوی گه ره کی خۆمان زیاتر به ره و باشور پپی نه رۆم، چونکه ئەم پاسکیله له یه کیک له گه ره که ده وله مه نده کانی باشووری شار دزراوه و، نه وه کا کوری باوکه خوا پپیاوه که ی به بیرى بیت و له پر به دواتا بگه ریت، خۆ ئەم ماله مۆلانه تاخوا زیاتر

به پرويان بکاته وه زياتر بهرچاويان تهنگ دهبيت، پاسکيلک چيه باداويش بدزريت؟ هه مووی زه مه نيکی کورت بوو، ئیدی چيژی تۆله سهندن له خه جيی و له پاش که متر له ساليک، له گه ل يادکردنه وهی کاره ساتی مه رگی ناوهخت و نابه جيی «خه جي» ئاره زووی ليخوړيني دووچه رخه ش له يادکراو زه مه نی خو شگوزهرانی گوزه شت، باره که به شيويه کی زورخراپ هه لگه را، له و زه مه نه کيشه وه خه می گه وره تر رووی کرده ژيانمان ئیدی کاتيک نه ما بۆ تۆله سهندنه وه، کاتيک نه ما بۆ «پوول» کوکردنه وه، کاتيک نه ما بۆ نووسيني يادگار ييه کان، برسيه تی و خه می تيرکردنی ورگه کان، جيگه ی هه موخولياو ئاره زوو وه کانی گرته وه، له و زه مه نه دا ئه وهی دووچه رخه شی هه بووايه، بۆ دابین کردنی تیکه يه ک نانی دووچه رخه و ئه لبوومی پوله کان و شتی تريش تالانفرۆش ده کرد. ئیدی له ويوه به م هه موو خه مانه، هه تا کاتی گيرسانه وه م له ميترودا، سواری دووچه رخه نه بووم، کارکردن له ميترو ئه و خوليايه کۆنه ی بزوانده وه ته مه ن و زه مه نی گه رانده دواوه، حه زم کرد جاريکی تر ئه و ئاره زوو به ينمه وه دی.. له بهر ئه وهی بۆم ده رکه وت ليره ته مه ن ريگرنیيه له به رده م هه بوونی دووچه رخه، له بهر ئه وهی ليره که س له سواربوونی دووچه رخه شه رم ناکات، سه مه نگول هيوادارم له تام و چيژی پاسکيل ليخوړيني به يانمان تى بگه يت، هينده ئه و پرسيارم لى دووباره نه که يته وه، که بوچی له روژی باران و هه تاوو گه لاريان و به فرانباراندا، دووچه رخه م پتیه، هاوړی من قه ولم به خۆداوه به فر و باران ناتوانيت ريگری بيت له به رده م، به لاینم داوه جاريکی تر نه هیلم باران، خوا، دايک، باوک فيرگه، هاوړی، سروشت، که س، بيته ريگر له به رده م هينانه ديبی خه ونه نه زۆکه کانم. سه مه نگول ئيمه هه ر له مندالييه وه حه زی ته ماشاوتيروانين و جوان خاسيمان تيا ده مرين، چی ده بوو گه ر خه جي له سهر ئه و وينانه نه هاته يه جواب و نه يکرديه به هه را، چی ده بوو گه ر بيه يشتايه له کاتی خۆيدا دووچه رخه م هه بووايه؟ خو دنیا کاول نه ده بوو، ئيمه ژيانمان له خو ئالۆزکردوو، هينده ی له خه می خه لکيدابین، هينده له خه می خۆمان نين، تۆ له خه می خۆت به و هه قی دووچه رخه که ی منت نه بيت..

– شه يتاری من له وه تى گه يشتووم، که دووچه رخه ئاره زوو يه کی کۆن و داخیکى دل، به لام ئه وهی که سه ری ليده رناکه م تیکه لبوونی فه نتازباي دووکه ل و چيژی

جگه رکيشانته، به ده م ليخوړيني دووچه رخه که ته وه.. تا کاتی راگرتنی دووچه رخه وخۆکردنت به چاخانه ی ميترو و داواکردنی قاوه تاله که له دووکه لی جگه ره ناکه وييت،

– ئه ی پيم نه گوتيت دووچه رخه و دووکه لی جگه ره که م، تاقه يادگاری و حه زی به جيمای هه رزه کاريمه.. ئيمه که فيری خوی جگه ره کيشان ده بين له گه ليدا فيری ئه وه ده بين که بلين جگه ره بکوژی خه مه کانه، مه رگی هاوړيکانه، هه ر ئه م دروشمه شه باوه رمان به جگه ره پى قايمگير ده کات، هه مووشمان له هاوړيکانمانه وه فيری جگه ره کيشان بووين، به لام هاوړي جگه ره کيشانی من دوو هاوړي تاييه ت و ئالتونين، دوو هاوړين که هه رگيز ناتوانم ده ست به رداری ئه و به لين و په يمانه يان بم که به يه کمان دا «نيژيرپه»، فاته گولي»، نه ينی و فيرگه ی جگه ره کيشانی من، ئيستا بۆ يادی ئه و دوو فريشته يه به ردوامم له جگه ره کيشان، بۆ يادی ئه وسه ره تايه ی که هه رسيکمان له سه ربان قه ولان به يه کدا، که جگه ره بيته، يادگاری و جيناوی ئه وی ترمان، بۆ يادی ئه و روژانه ی که له تووره که يه کدا، قونچکه جگه رکانمان تيا کوکردبووه و له پشتی تانکی ئاوی سه ربان شار دبووماونه وه، هه موو ئيوارانیک به دزی نه يارانی جگه ره، دووکه لمان به با ده کرد، بۆ يادی خه رج کردنی خه رجي روژانه مان و کريني جگه ره کان، ئيمه راهاتبووين له سه ر ئه وهی که جگه ره بيته شه کروکه و نوقلی ترش و شيريني مندالييمان، ته نيا ئاسمان ئاگای له دووکه لی جگه ره کيشانی ئيوارانمان بوو، ته نيا ئاسمان و ئه ستيره کان، خرکردنی قونچکه جگه ره دووکه ل کيشانی ده زانی، ئه وانی دی هه موويان بي ئاگابوون جگه ره کيشانم بۆ يادی ئه و دوا ساتانه يه که «نيژيرپه» و دوو کوچه که ی له په له قازه ی رزگاربوونيان له مه رگی ئاوه، خامۆش کرد نه وهی بيري تۆله سهندنه له ناجيسمی و گه نده پياوی ئه و بوړه زه لامه يه که ناوی ميړدی له خۆناوه، سه مه نگول پروانه له وه به ئازارتر هه يه له کاتی بريا رانی ئه وهی که کاميان دريژه به ژيان بدن «شالوت» بژين يان «نيژيرپه» و منداله کانی برياری داوه که ده ستیان لى هه لگريت و خو ی به چله داريک قايم کات و به بهرچاويه وه بى به زه ييانه «نيژيرپه» بخنکيت و که س نه بيت له گه ليدا له ژير ئاودا بۆ دوا جار جگه ره يه کی له گه ل داگيرسيخت و باکه ی به ناوده رباي مه رگدا به ريت. من بۆ يادی ئاوبردنی «نيژيرپه»، جگه ره له کاتی ته ربوون و ته رزه باريندا ده کيشم.

يەكتىرناسىن و تىكەل بوون و بەيەكدا چوونى "ئىرومىكان بەجى ناوى خوشك و برا دەست پى بگەين لەمندا ئىيەو لەسەر ئەو گۆش دەدرين، كە خوشك و برا يەك دروست كەين، دايك و باوك و ئەهرىمەن دەستيان لەخولقاندنيدا نەبوويەت.

– ئەى بۆ بە ناوى خويان بانگيان ناكەن، يان بۆ لەرېگەى بانگى دەنگى " بەرېز" هەولى يەكتىر ناسىنيان نادەن؟

– ئاى «سەمەنگول»ى بىخەبەر.. لاى ئىمە گەر بەناوى خويان بانگيان بگەيت، وەك ئەو و ايه داواى خەوى شەوئىكيان لى بگەيت، گەر بەهوى ناوى پىزىشەو، هەولى ناسىنيان بەدەيت وەك ئەو و ايه، كەرامەتيانت شكاند بيت، جنىوتىكت بەروودا دابىت، دركى نەرمەت بە جەستەياندا كىردبىت، هېچ نەبىت بەجى ناوى خوشكەو، دەتوانىت زۆرتىن متمانەو باوهر لايان دروست بگەيت، بە تەنيا حىكايەتى خوشك و برا يە دەتوانىت چىرۆكە شەرمائىيەكان بگىزىتەو.. لە ولاتى ئىمە (مەملەكەتى خوشك و برا وەمىيەكان) گەرەتيرىن مەملەكەتى يەكتىرناسىنە، تەنيا لەو مەملەكەتەدا دەتوانىت بزانىت چۆن؟ وە كەى سوورى خويى مانگانەيانە! كۆنە ترس بوو. نەيەيشت «پەترىسيا» بەناوى خوى بانگ بگەم، نەوەكا بەناو هينانى بىتە سەرەتايەك بۆ دوور كەوتنەو و گىرانهوى دەستى سلاو، تۆ نازانىت چ جورىكى ژوان و ژيان لە «مەملەكەتى خوشك و برا وەمىيەكان»دا بەرې دەچىت. ناھەقىشت ناگرم، چونكە دلنىام تۆ لەژيانتا، خوشكت نەبوو، وەھەم هينابىتە ئاراو، ئىمە نەبىت، خوشكە وەمىيەكانمان جىگەى حەزلىكەر.. جىگەى خوشكە راستىيەكانىشمانيان گرتووتەو «سەمەنگول» تۆ خوشكە وەمىيەكانم نا ناسىت، تۆ لەمەينەتەيەكانى پىكەو ژيانى من و «سلاخى» لەمەملەكەتى وەمىيەكانم نا ناسىت، ئاگايەت.. ئىمە تەنيا لەو جى ژوانەدا توانيمان، زامە قولەكان، خەو ناخوشەكان، چىرۆكى نەھامەتەيەكان، عەيبەكان لاى يەك باس بگەين تەنيا لەژىرچەترى خوشك و برا وەمىيەكان دەتوانين بەو نيوە شەو پىكەو لەو ژوورە تاريك و نسرمة تىكەل بە بۆن مردووەكان، بە تەنىشت جىخەوى «براكان» ئەلبوم و يادگارەكان بەيەك نىشان دەين.. «سلاخى» خوشكى وەھەمەكانە.. دەرکەوتنى «سلاخى» لەو زەمەنەدا يەكە هەريەك لەبألفرەكان پىويستى بە مەخلووقىكە هەيە لەگەيدا بفرىت، و دەردى دللى

كاتىك بە وەھەم دەبىتە براى خوشكە ئۇقرە لىبراوەكان...

بەلەناوچوونيان لەتۆ زياتر كىبىت ماچكەرى كىلى... بى نازيان

سوورەلگەرانى «پەترىسيا» و قاقاي پىكەننى سەمەنگول، لەيەك سات و ئاناوو، بۆ ساتىكىش نەمزانى يەكەم جار ئاور لەكاميان بەدەمەو، لە پىكەننى سەمەنگولى بۆراق، يانەكى لەسكالاي خەجالەتى رووى «پەترىسيا» بەرلەوى هېچ بلیم بىرم لەساتەكانى بەر لە تەقىنەو پىكەنن و بزەى لىوەكان كىردەو، چىم گوت؟ چىم نواند..؟ زۆر گەرەم هېچم لەخۆ شك نەبرد، تەواو گومانى تاوانىكم لەخۆ برى و ئاورم لەسەمەنگول دايەو پىم گوت، هېچ شتىكى دلخۆشكەر هەيە تۆى خستووتە پىكەنن؟ هېچ گالتهو نوكتەيەك كراو، قاقات رۆژە رىيەك بەئاسمان ببات؟

– ئەى چۆن شەيتارى، لەو دەچىت بە ئاگانىت، چىت بە (پەترىسيا) گوت؟!

– چىم پى گوت؟ من داوام لى نەكردبوو ئەو خوى هاتەلام، ئەو يەكەم جار دەستى سلاوى درىژكرد.. ئەو خوى هات و گوتى بەرنامەو نەخشەى كارى سبەينىم بەررى، منىش بەوپەرى رىزەو نەخشەى كارەكەم پى دا، باوهر ناكەم هېچم پى گوتبىت، ئەم هەموو گالته پى كردنەى لى بگەوتەو؟!

– چۆن ئەى كە نەخشەكەت داپىي، پىت نەگوت خوشكى بەرېز، كە نەخشەكەت داپىي چەند جار لەسەريەك پىت نەگوت خوشكى نازىز؟!

– جا كە پىم گوتووە خوشكى نازىز، نوكتەم گىراووتەو، يان لەنرخم بەزاندوو و سوورەلگەرا؟

– ئەى چۆن ئەى نازانىت، لىرە خوشك خوشكەو برا براى، «پەترىسيا» ش جابىەك و خانمىكى بەرېزە لەناو مېترۆ!

– ببوورە «سەمەنگول» من و اراھاتوم ئىمە و اراھاتووين كە سەرەتاي

کونکراوی بۆ هه‌لرژیت، چیرژی ئه‌و زهمه‌نه کورته تهنیا ئه‌وانه ده‌یزانن، که له‌و مه‌مله‌که‌ت و خولگه‌یه ژیاون، ناهه‌قت ناگرم گهر له‌هیچی ئه‌م به‌سه‌ره‌تانه تی نه‌گه‌یت، چونکه تو نه‌که‌وتیه به‌رشالای مه‌کربازی خوشکه ئۆقره لیبراهه‌کان، ئه‌و ئۆقره لیبراهه‌ی که له‌هه‌موو ژیاوان جگه له براکانیان قسه‌یان له‌گه‌ل هه‌چ نیره‌یه‌کی دی نه‌کردوه. هه‌لقیشانی لیوی «سلاخی»، ئاماره‌یه‌ک بوو بۆ شه‌رم، هه‌مایه‌ک بوو بۆ شارده‌وه‌ی ترس. ترسی گه‌مه‌و ئاقارو ئاکامی برای به‌خه‌یال کیشراو، ده‌ربازبوون له‌قه‌ده‌رو گه‌ژاوی ئه‌و مه‌مله‌که‌ته گه‌لی سه‌خته، یه‌که‌م شه‌وی ناسینی «سلاخی» له‌گه‌ل سه‌یری ئه‌لبوومی وینه‌کان ده‌ستی پی کرد، ئه‌و ئه‌لبوومانه‌ی که سه‌ره‌تا به ئه‌لبوومیکی مندالی ده‌ست پی ده‌کات و دواییش به‌سه‌ریه‌ک که‌وتن و تی که‌لبوونی یادگاری و بۆنه زۆرو بۆره‌کان، کو‌تاییان دیت.. تا دره‌نگانیک له‌ حزوری سرۆتی وینه‌کان بووین، من زۆر له‌ خه‌می ناسینی وینه‌و پاله‌وانی زهمه‌نه‌کاندا نه‌بووم، به‌لامه‌وه گرنگ نه‌بوو کۆ باوکیه‌تی، کۆ خالی و کۆ هاوپی و خوشکی خه‌یالیه‌تی، یاخود کۆ نه‌ینی هه‌لگری باسه شه‌رمایه‌یه‌کانیه‌تی، خۆم به‌ پاله‌وان و "فرناسی" زهمه‌نیکێ تر ده‌زانی، هیچی ئه‌و وینه‌نه کاریان تی نه‌کردم، هیچی ئه‌و وینه‌نه هه‌وه‌سیان نه‌ده‌بزواند، تهنیا یه‌ک وینه نه‌بیت پرسیری گه‌وره‌ی لا دروست کردم، ئه‌و وینه‌یه، بۆ من هه‌مووشتیکی بوو، له‌ویوه کاتی ته‌ماشاو دیقته‌ت و هه‌وه‌س هه‌لی کرد، وینه‌که‌ی مندالی «سلاخی» تیا‌بوو له‌ ناوه‌پراستدا دانیشتبوو، شه‌ش نیره کوریش ده‌وریان گرتبوو به‌ده‌ستی کتیبیکێ پی بوو، هه‌رچه‌ند دیقه‌تم دا، به‌هۆی گه‌رانه‌وه‌ی تیشکی فلاشی کامیراکه جام لووسی کتیبه‌که، نه‌مزانی ئه‌و کتیبه‌ چیه‌؟ به‌ر له‌وه‌ی پرسم ئه‌مانه کین؟ بۆ خۆی که‌وته باسی وینه‌که.. گو‌تی ئه‌م وینه‌یه، وینه‌یه‌کی نایابه (ئه‌وه منم له‌گه‌ل شه‌ش براکه‌م، به‌ بۆنی ته‌واوکردنی حوجره‌و بۆ بیرنه‌کردنی ئه‌و پۆژه باوکم گرتوویه‌تی)، پۆژیکێ زۆر خۆش بوو ئه‌و کتیبه‌ش خه‌لاتی مه‌لاژنه به‌و که‌سانه‌ی دا که ژیر و زیره‌ک بوون. له‌گه‌ل باسکردنی زیاتری وینه‌که ئاره‌زووی هه‌لقیشانی لیویشی زیاد ده‌بوو. تا پی گوتم هیوادرم تویش ببیت به‌برای "هه‌وته‌م" سه‌ریکم له‌قاندو هیچم نه‌گوت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌وکات مه‌به‌ستم نه‌بوو به‌لینیکێ پی بده‌م که خۆم باوه‌رم پی نه‌بیت، دلنیا نه‌بووم

که داخۆ به‌پراستیه‌تی، برای هه‌وته‌م بم یان نا، دوودل بووم له‌وه‌ی بیه‌ویت به‌ هۆی برابه‌تی‌ه‌وه بپه‌رپه‌ته ئه‌ودوو مه‌مله‌که‌تی وه‌هم و بمکاته پادشای خه‌ون و خه‌یالی پیکه‌وه بوونی ئه‌به‌دی خۆی، ئیستاش له نه‌ینیه‌کانی پیلۆی چاوی تینه‌گه‌یشتم، بۆ نه‌یان ده‌ویست سنوره‌کانی ئه‌ودوو مه‌مله‌که‌تی خه‌یالی برابه‌تی به‌زینم، ئه‌و جامبازه چوار ده‌وری خۆی به‌ شیوه‌یه‌کی مه‌حکمه ته‌لبه‌ند و شوورا به‌ست قایم کردبوو، رینگه‌کانی به‌زاندنی سنووریشی به‌قسه‌ی خه‌لک مین پێژ کردبوو.. دلنیا‌بووم له‌وشه‌وه و "بابیلیکی" تر به‌رپه‌وه‌یه، به‌رده‌وام بوو له نیشاندانی وینه‌کان، منیش خه‌یالم بۆ بۆنه‌و کات و هۆی گرتنی ئه‌و وینه‌یه بردبوو، ده‌مویست سه‌ره‌داویک بدۆزمه‌وه، که‌سیه‌تی «سلاخی»م بۆ پی شی بکریت، ده‌مویست له‌وه تی بگه‌م که بۆچی به‌ر له هه‌ولدان بۆ زانینی پیت و ئایه‌تی دونیای مندالی، له‌هه‌لی زانینی ئایه‌ته ئاسمانیه‌کانین، نه‌بوونی باخچه‌ی ساواپانه وای کردوه مندالان په‌نا‌به‌ر نه‌به‌ر مه‌لاژن و حوجره‌کان، یان ویست وتارمایی باوکه‌نه بۆ ده‌بیت به‌رائه‌تی مندالان له‌باخچه‌ی ساواپان هه‌ل نه‌خریت، بۆ کتیبی ده‌ستی «سلاخی» چیرۆکیکی مندالان نه‌بوو؛ بۆ من بېمه برای هه‌وته‌م... من له‌پرس نه‌که‌وتبووم، ئه‌لبومه‌کان ته‌واو بوون، به‌ته‌واو‌بوونی سرۆتی ئه‌لبومه‌کان شتیکی نامینیت بۆ زیاتر مانه‌وه به‌دیار رووناکی کزی مۆمه‌کان به‌مۆم گوت: «چی ده‌بیت گه‌رمۆم بیر له‌ خۆی بکاته‌وه نه‌سووتی، چی ده‌بیت گه‌ر مۆم یاخی بیت و ده‌وری خۆی رووناک نه‌کاته‌وه»، وه‌لی مه‌خابن مۆم خۆی نه‌کوژانده‌وه، نه‌یویرا یاخی بیت، ناچار به‌ره‌و مال که‌وته‌م‌رێ له‌گه‌رانه‌وه‌مدا شار به‌ پیشه‌ی هه‌موو کاتیکێ رووناکی لی برابوو. له‌وشه‌وه‌دا، شه‌قامه‌کان باوه‌شیان بۆ کردمه‌وه، رینگه‌کانی چونیش بۆم‌اله‌وه خۆیان لی ون ده‌کردم، له‌گه‌رانه‌وه‌مدا مه‌ست و ون بووم به‌رپه‌تی دهنگ و چاوی پر له‌مه‌کری، به‌ بۆیرو ئازایه‌تی نیشاندانی ئه‌لبومه‌کان، به‌ماکسیه‌ سووره‌که‌ی به‌ری، به‌ هه‌موو هه‌ناسه‌یه‌کیشی به‌ده‌م رپه‌وه، هه‌زار خه‌وخه‌یال هه‌زارو یه‌ک دانه پرسیارو تی‌فکرینی نا دروستم بۆ ده‌هات جاریک ده‌مگوت به‌ باوکم ده‌لیم، بیکاته خوشکی هه‌وته‌م!، جاریکێ تر ده‌مگوت، گونا‌هه ئه‌م په‌رییه به‌ناوی خوشکایه‌تییه‌وه لیت هه‌رام بکریت، خۆشم نه‌مه‌زانی له‌ناخی پر له‌ژان و ویژدانم به‌ چ ناویک بانگی

بکهم، دهمپرسی بهراستی بوو که وتی برای هوتهمم یاخود بۆ سهر لیشیواندنی من بوو؟.. له شهوی ئهلبومهکان بهدواوه بریارمان دا ههر کاتیک بمانهویت دریژه به وههم و حیکایهتی خوشک و برا بدین، روو بکهینه کتیبخانهی گشتیی شارو کتیبخانه بکهینه جی ژوانی هه لږشتنی خه مهکان، ئه و زه مه نه باوی کتیبخانه بوو «فیرگه» تازه له شار کرابوووه، زۆر بوونی خوشکه نازلایسه ندر او هکان و تونیه تی برا خه ماوییه کان بۆ دیدنه یه کتر کردنه وهی هیچ شتیک نه بوو بیسکی نیت، دواتر «فیرگه» شکاندی، هه و لای کردنه وهی «فیرگه» گه راندنه وهی روچ بوو، به جه سته ی شه که ت و مردووی شار، سهرانی شوړش له و زه مه ندا له خه می گیرفان پرکردن و شه رو شوړ نه بوون، عه ر بانچی و کتیبی تیکوشه ران و کو مه کی چه رچی و پاره ی که می ده سه که وتووی کریکاری نا هوشیار، ئالتونی بیوه ژنن، دایک جگر سووتا وه کان، قاچ له دست دانی تیکوشه ره کان «فیرگه» یان هینایه وه بوون له گه لیدا شار قه ره با لڭ بوو له گه لیدا شار بۆ نو په نگی خوشکی شار هکانی دی تیا ده رکه وت له و زه مه نه دا بوو که «سلاخی» له گه ل دسته خوشکانی رووی کرده شار هکه م، له یه کیک له کو لیزه به دنا وه کانی ئه و «فیرگه» ده یخویند، له و کو لیزه ی که له یه که م روژی پیخستن تیایدا، به ها مرویه کان ده خریته تووره که یه ک و له و دیو عه رشی ته بیبی فری دهریت، له و کو لیزه ی که فیری جیا کردنه وه ره گه زو توخمه کان ده بیت، له و کو لیزه ی جگه له نه خوشیه کانی جه سته هیچ له خوشیه کانی خوشه ویستی فیرنا کریت؟! زۆر جار ده چوومه کتیبخانه . زۆر جار یس پرسیارم له خو ده کرد، ده مگوت باشه که من خویندکاری «فیرگه» نیم، بۆ ریم ده که ویته ئیره، کتیبخانه ته نیا بۆ ئه وانه یه که له فیرگه دان؟ یان بۆ هه مووانه، نیوه رو یه کیان خه می من و حه زی ئه و له ریره وه کانی کتیبخانه یه کیان گرتوه، له نیوباسه کانداسی ئاههنگی یه کترناسینی «فیرگه» کرا، ههر له ویش له سه ر شه رهی برایه تی بانگیش کرام من به دوا ی فرسه تیکدا ده گه رام که زۆرترین کاتی پیکه وه بوونی لی هه لږه خسیت، ده شمویست بزانه بوچی له «فیرگه دا» ئاههنگ بۆ یه کترناسین ریک ده خریت، بوچی یه کتر ناسین ئاههنگی گه ره ک بیت،؟ تو بلیت ئاههنگ گیران بیانوویه که بۆ گه یشتن به مه رام و بۆنه ی تر،؟ یان منم هیچ له مانای یه کترناسین نه گه یشتووم؟ که چووم بۆ ئاههنگه که، تیگه یشتم

که ئه م ئاههنگانه له و وه هم و ئه و درو یه ده چیت که من و «سلاخی» ناومان ناوه «خوشک و برا» بۆم ده رکه وت که ئاههنگی یه کناسی نییه و ئاههنگی جیا بوونه وه و مائا واییه له ناسین له و ئاههنگانه دا هه ریه که و میوانیکی، برایه کی، خوشکیکی، کو نه ها ورپییه کی، دراوسییه کی، پوورزایه کی، ئاموزایه کی.. له گه ل خویدا هینا بوو، له و ئاههنگه دا "دزو خاوه ن مالت بۆ له یه ک جیا نه ده کراریه وه " له ویندهری برا به دوا ی خوشکی خو ی ده گه را، خوشکیش چاوه رپی ده رکه وتنی برایه کی وه می بوو. «سلاخی» کامی ریه کی پی بوو له په سنا وینه ی پی ده گرت، به شی زۆری وینه کان منیشی تیا بووم به و حوکه می که من سیفه تی پاسه وانی «سلاخی» له چا وچنوکی و چلیسی گورگه کانم له خو گرتبوو، ئاسایی بوو ته وای فیلمه که به ته نیا وینه ی من بیت، له پاش چه ند روژیکیش وینه کان بوونه هویه ک بۆ دیدار، ههر له کتیبخانه یه کمان گرتوه ته و او بوونی، فیلمه که ی کرده بۆنه یه کی تر بۆ پرسیار، ئه م جار ه شتنه وه ی فیلمه که ی پی راسپاردم، ئه و نه یده ویست جگه له من و کچانی هاوخه می به شی ناوخو که سی تر ئه و وینه نه بی نیت، نه یده ویست که س پرسیاری منی لی بکات، نه یده ویست جگه له من که سی تر نه یبینی، شه وانی پیکه نین و قیزی ه ی سه رجیگه و کتیبه ده ق نه شکا وه کان، مه نجه له بن سووتا وه کان، سو پای بی نه وت و به گژدا چوونی خه می ژیر به تانییه کان، تاریکی ژوو رو نسرمی ریره وه کان بی نیت، شتنه وه ی فیلمه که م بۆ واده یه کی نه زانرا و داخست، به دوا ی هه لیکدا ده گه رام بیکه مه بۆنه و ریکه وتی یه ک بینین و زیاتر قسه کردنمان، روژی ها تانه بوونیم کرده روژی گه رانه وه ی وینه کان، ههر له و روژه شدا بریارم دا یادگارییه ک به ده ر له هه موو یادگارییه به جی ما وه کان له سه رلیوی هه لقلیشاوی جی به یلم، بریارم دا بازاره سووتا وه که بکه مه ژووانی یه کتر بینیمان، ئه و بازاره ی که بۆ یه که مین جار له یه کیک له کوگا کانی نهومی دووه می یه که م قاتی شینم تیا کری. ئه و باله خانه یه ی به ر له شیت بوون، به ر له به له سه بوون سیما یه کی جوانی ئه م شاره بوو، نهومی دووه می بازاره که، دووکانیکی ته نیا کراوه ی وینه گریکی ده سگری کوریکی گه ره ک بوو، به هه زار ته کلیف و بینه و به ره، دووکانه که م بۆ پیروژ راگرتنی سالیادی ها تانه بوونی لی قه رزکرد، له ماوه ی که متر له سه عاتیکیش ته وای ئه و دووکانه گو را به ناوی «سلاخی»

ناونزا ناو په نجه ره د یواره کان، هه موویان بۆ حزروری نهو خویمان گۆری، وینه گیراوه کان و چهند وینه یه کی خوّم هیناو له دوو کانه که هه لّخت، هه مووشی له پیناو بهرز راگرتنی روژی هاتنه بوونی بوو پینجی ئیواره بوو که گه یشت دنیا تازه خه ریک بوو تاریکی بنوینیت، نهو دوو کانه تاقه دوو کانی کراوهی نهومی دوو بوو، بهرام بهر پلیکانه کان بوو، له گه لّ هه موو سه رکه و تنیک و برینی پلیکانه یه ک ناوه که ی خوئی گه وره تر دهاته بهر چاو خوئی کرد به دوو کانه که داو، پیروژ بایم لی کرد، پیم گوت من هیچ نه بوو لهم روژه دا بیبه خشمه تو، تهنیا نهو نه بیت بۆ چهند سه عاتیک نهو دوو کانه به ناوی تووه بنیم. سوپاسی لی کردم و که و ته پرسیار، بۆچی لهم چۆله وانیه؟ بۆچی دوو کانیک به ناوی منه وه، له باژیریک که تاریکی بالی به سه ردا کیتشا بیت؟ نهی بۆچی دوو کانه کانی ترچۆلن و که سه نه یکردوون به دوو کان، نهو دیمه نه ترسناکه بۆچی بیته یادگاری روژی له دایک بوونم. پیم گوت نهو باله خانه یه ی که تو نه مرقّ به چۆلی ده بینیت بهر له راپه رین بازار پکی گه وره وه قه ره بالغ بوو، وه لی داخه که نهو همیشه وه بهر شالّوی شیتیه کی بی بهر نامه، که و ته بهر تۆله یه کی روخینه ر، نهو بازاره و باخی گشتیش که و ته بهر هه لمه تی پاکسازیه کانی شوړش، بازاره کان هه مووی سوننینه ران، باخه کانیسه به بیانوی پیسه بوونیان هه موویان تی کدران، فولکه کانیسه بوونه قه ره بروتی پیروون، هه موو کوگاکانیسه بوونه قوربانیه به له سه بوون، نهو بازاره نمونه ی خراپه کاری و وه ره سیو قیز له شوړشه، نمونه ی به ناوازه بوونی هیزی بهر هنگارییه، تو هیچی نهو پرودا وانه نه دیوه، چونکه تو له شاره که ی ئیمه نه ژیاویت، پرووی نهو دیوی روداوه کانیسه نه دیوه، تو له وهش بی ناگایت که ئیمه له پاش ناگر بهردانی بازارو باله خانه کان، ئاسمانمان له خو تۆراند، شه وانیک زور ئاسمان، تووره بوون و باو بووران و خو له میخی دوو کانه سووتاوه کانی هه لده گرت و به سه سه رماندا ده پرژاند، روژگاریکی زوریش له گه لّ ناویار اندا، چلکاو شیتی ده باری هه مووی ماوه یه کی کورته شوړش به خویدا چووه ته وه داوای لی بووردنی له دوو کانه سووتاوه کان کردووه، مه عزه رته بۆ باخی گشتی و بازارو فولکه کان هیناوه. بۆخو شم یادگاریی کرینی یه که م کرافاتی شین، هه ر لهم گوزره بووه، ئیدی و ابزانم

نهو هه مووه شایه نی نهو هن که سالیادی هاتنه بوونت پیروژ که م هیوادارم، گومان و دوولیت له پیروزی سالفه گه رت بریبت، نهی تو ده لیت چی؟ نازانم به لام منیش بریارم دا له روژی هاتنه بوونم نهو کتیبه ت پیشکه ش بکه م که له روژی دهرچوونم له حوچه له لایه ن مه لانه وه پیشکه شم کراوه، باوهرت بیت بۆ تو نه بیت ناماده نیم ده ست له م کتیبه هه لگرم، به لام تو شایسته ی نهو کتیبه ت، نهو یادگارییه پاداشتیکی که می چاکه و پیاوه تیه کانه، باوهرم وایه که نهو کتیبه منی خستبته نهو کو لیزه وه، هه رنهو کتیبه شه منی به تو ناساندو له خه می غه ربی و دوور له نازی بریه تی رزگاری کردوم، به لکو تویش به هوییه وه له یه کیک له کو لیزه کانی «فیرگه» وهرگیریت و دهرفته ی زیاتر بۆ یه کتر بینینیشمان هه لبره خست، کتیبه که م لی وهرگرت و پیم گوت مه رج نییه، نهو دهرمانه ی که نه خو شیی تو ی پی چاره سه ر بکریت، هی منیشی پی چاره سه ر بکریت، کتیبی مه لاو مزگینی کریستیانه کان، روژ له ناینده و دا روژی ئیمه دا نابینیت! به لام ئیمه و ا راهینراوین که باشه کان بۆ نه زه ل و پادشای جه بار، خراپه کانیسه بۆ که مته رخه می و ئیقبال ره شی ناوچه وانمان بگه رینینه وه، له بهر نه وه ی هی تو یه، به سه ره رزییه وه وه ری ده گرم.

من پووشی ده ستی تو ش بیت، به هه موو دنیا ی نادم، چۆلبوونی بازار و په له ی نویژی عیسا، دهرفته ی زیاتر پیکه وه بوونی بری، جگه له وینه یه کیان جگه له وینه تاریکه که ی که «سلاخی» سه ر له سه رنه ژنو قزی هه لخواه تیایدا بووه پاله وانی شوخی و جوانخاسی، هه موو وینه کانی ترم بۆگه رانده وه نهو وینه یه ی که هه تا دواجاری دیده نیم، بۆی له باخه لمد بوو. که به ریکه وتیش له «فیرگه» ی شاره که یان وهرگیرام، کتیبه که م خسته نیو کو له پشته که مه وه بۆ نه وه ی به هوی وینه و کتیبکه بیدوژمه وه، ده میک بوو، خوئی لی ون کردبووم، توانایه کی سه یری هه بوو له دانبه خو راگرتن و خوونکردندا. له پاش نهو ئیواره یه زور به داویدا گه رام بووم، نه دوزریاوه، دوور به دوور هه وایم پی ده گه یشت، به لام بۆنه ی دیدارو بینینی نه ده خو لّفاند، چهند جار تیکیش له به رده م کو لیزه ده وه ستام، بۆقوستنی ریکه وتی دهرکه وتنی، به لام بی فایده بوو، بۆیه هه ستم کرد که په نگه زه مه نی ژوان له مه مله که تی خوشک و برا وه همییه کان له لای نه و کو تایی پی هاتبیت، منیش

بەپرىكەوتىكى چاۋەرۋان نەكراۋ بوومە يەككىك لەفەرىكە سىياسىيەكانى شارەكەى «سلاخى»، ئىۋارەيەكەيان لەگەرمەى كۆبۈونەۋە، بىماناۋ زۆربلىكاندا بووم، لەكۆبۈونەۋەى گازندەۋ تىكشكانەكان، مۆزە مۆزۈم بوو، بەدەم قىسەى زل، پەتكردنەۋەى پىشنىارەكان «تەها» ى پرسگە خۆى كرد بەژوردا؟ ھەۋالى تەلەفونىكى بۆ ھىنام.

شەيتارى تەلەفونە، داۋات دەكەن.. بە «تەها»م گوت كىيىە من لەكۆبۈونەۋە دەكات؟ گوتى قوربان دەنگى حۆرىيە، دەنگى پەرىيەۋلەبەرگى شوخە كچىك خۆى خستوۋتە تەلە ساردوسپرەكانى، ئەم تەلەفونە نەلەتییە، كى بىت ؟ ئەلو.. ئەلو.. شەيتارىت لەگەلدايە.. فەرموو، خوشكم كىي جەنابت؟

- منم شەيتارى منم خوشكى "ھەوتەم" «سلاخى»م لە بىرت چوو كە پىت دەگوتم بەبى من ھەفتە رۆزى ھەوتەمى نەدەبوو ئەى، كى ھەيە لەمن زياتر ھەۋدالى پرسىارى ھالى تۆ بىت. زۆرگەراوم بەشۈىنتا بەدەستم نەكەوتى، بەرلەم تەلەفونەش بەمەلىك نامەم بۆ ناردى بەلام بى ۋەلام بوويت، ترسام بەدەستت نەگەپشتىت، بۆيە ئىستا ئەم تەلەفونەم كرد، دەمەۋىت بتىنم بىرت دەكەم !

- خۆشھالىم بەۋەى كە جارىكى تر گۆبىستى دەنگت دەبم، نامەكەتم بەدەست گەپشت، بەلام روون نەبوو كە تۆبىت، ترسام نەۋەكا يەككىكى تر بە ناۋى تۆۋە ۋىستىتى براىەتى من لە تۆ بكات!؟

- لە كوئى يەكترىبىن ؟

- بەيادى جاران لە كىتەبخانەى گشتى لە جى ژوانى "براىان". سبەينى بەكاتى ئىۋاران لەگەل ۋادەى چۆلبۈونى راپرەۋەكان. بە نىازى دىدار. تەلەفونەكە داخراۋ خەيال بردبۈومى كە «تەها» پرسى كى بوو؟ زۆر لەسەر خەيالىش نەبووم، ھىشتا نەھاتبۈومەۋە سەرخۆم، كە پىم گوت كەس نىيە خوشكىكەم!

- سلاخى.. بۆ لەم زەمەنە دەرگەۋتەۋە. خۆ من تۆم ھەرلەياد نەمابوو، ۋىنە خەماۋىيەكەيە، يان جادوۋگەرى كىتەبەكەيە؟ يان ناۋبانگى درۆى منە... ۋازمان لى ناھىت، ناشىت ۋا تى گەپشتىت منىش بوومەتە كاربەدەستىكى گەۋرەى شوژش ۋ بەدەر خۆمەۋە كۆمەلىك چەك بەدەست ۋ چەند ماشىنىك راکرتبىت، ناشىت

ئەۋىش باۋەرى بەۋ درۆيە كىرەپىت كەمن ھەموو شتىكەم لەم شارە، بۆنا، خۆ ھىچيان نەيان دەۋىست باۋەر بەدەسكورتى ۋ ھەژاريم بكەن، كەس نەيدەۋىست باۋەر بەۋە بكات كەمن لەبەر دەستەپىشكى بەپاسى نەفەرلەرگەكان ھاتوچۆدەكەم ۋ لەنانى ھەرزانى سەرەربانەكان دەخۆم ۋ لەبەر نەبوونى جى خەۋىش لە بارەگاي حىزب دەنووستم، ھەموۋيان ۋايان دەزانى من بۆيە ۋادەكەم چونكە دەمەۋىت ۋىنەى تىكۆشەرىكى راستەقىنە بۆخۆم دروست بكەم ۋ خۆم لەجەماۋەر جىانەكردوۋتەۋەۋ بە گىانى لىبۈوردنەۋە مامەلە لەگەل تىكۆشان ۋ جەماۋەر دەكەم.. ئەۋخەلكە مەبەستى بوو بە زۆرى بىكەنە حاكىمى شار! لەگەل داخستنى تەلەفونە كە «سلاخى» م لە بىر چوو تا كاتى ھاتنى يەكترىبىنەكە لە ھەۋلى لە بىر كىرەنيدا بووم لەبەر ئەۋەى دلنىابووم كە كارىكى بەمن ھەيە؟ بەلام چىيە ئەۋ كارە، پاش كەمتر لە پىنج خولەك لەدەدەنى ۋ ھەلپشتنى خەمەكان ۋ چاۋپربۈون بەناۋى درۆ. پىي گوتم كە باۋكى دەستنوۋسىكى لەدۋا ھەمىرىدا لەسەر گۈندەكەى بەھەندىك لەقسەى ھەلەق ۋ مەلەق ۋ تىكەل بەچەند پەندىكى بى ۋەزن ۋ قافىيە ھۆنىۋتەۋە، داۋاي لەچاپخانە كىرۈۋە، بۆى لەچاپ بەدەن، بەلام چاپخانەى شوژش بۆى لەچاپ نەداۋە، بەلكا بە تەكلىفى من بۆى لەچاپ بەدەن. ئەۋ بى ئاگاۋولەۋەى كە چاپخانەى شوژش سەر قالى چاپكردنى ۋىنەى سەرانى شوژش، لەخەمى چاپكردنى پۆستەرو بانگىشى بىرى شەرۋەنگە، ئەۋ كات چاپخانە سەرى نەدەپەرژايە سەرچاپكردنى كىتەب لەسەر "پەتاتە" ۋ "تەماتە" زەحمەت بوو برىارى چاپى كىتەب لەسەر كۆپرە گۈندىكى ۋىرانكراۋ بەدات، لەگەل ئەۋەشدا نامەيەكەم بۆ سەرۋكى چاپخانە نوۋسى ۋ كەمىك بە شان ۋ بالى ئەۋ كىتەبەدا ھاتمەخوارى، كە تەنبا دىركىشم لى نەخۈىندبۈۋەۋە، ئىدى نازانم چى كرد بەچى، بەلام ۋابزانم بۆيان لە چاپ دابوو، چونكە گەر نەيانكردايە «سلاخى» دەرەكەۋتەۋە ۋنبۈونى ھىمايەك بوو بۆ مەيسەرىي كارەكە، بە لە چاپدانى ئەۋ كىتەب. جارىكى دى حىكايەتى «خوشكە خەيال» نوشتى بەخۈبىنى ۋ لەۋ ئاستە ۋەستا، لاي من ۋ ئەۋىش زەمەنى ژوان لەمەملەكەتى خوشكە ئۆقرە لىبراۋەكان كۆتايى ھات، حزب ھەموو كاتىكى لى گرتم، جگە لە فەرھەنگى حزب، دەرھەتى ھىچ جۆرە بىر كىرەنكى تىرى نەدامى.. «سلاخى» ش بۆى دەرگەۋت كە دەبىت لەمن

دورکه ویتته وهو چاره نووسی خۆی به من نه به ستیتته وه، شووکردنی کرده کلیتیک بۆ کردنه وهی دهرگا قفل دراوه کان بۆ دهر بازبوون له دههم له پاش مه رگی باوکی و شووکردنی یهک له دواى یهکی دهسته خوشکانی له و سالانه ی که باو باوی گه رانه وهی زۆره ملیتی و یه کجاره کی هه نده رانییه کان بوو، ئەمیش تینی شووی بۆهات. شووی کرد به یه کییک له هه ره به دناوه تیکشکاوه نابووت و ناجیسنه هه نده راینه دهسخرۆکان، شووی کرد به «ئهحه کهیف» ناوی خۆی به خۆوه بوو، پادشای مهمله که تی بیهوشی بوو، یه کهم بازارگانی کۆکاین بوو، «ئهحه» هه رزوو بۆی دهرکه وت که پیویسته له پیناو به ستنه وهو ئیتاعه ت پئ کردنی «سلاخی» و ژوان به ئارامی له مهمله که ته که ی «ئهحه کهیف» ده بوايه «سلاخی» به دهردی ئه وانی تر به ریت، ده بوايه «سلاخی» له سه ره گیرۆده ی گرامیک له کۆکاین راهیتیت، تا دواتر نه توانیت بئ فره مایشته کانی «ئهحه کهیف» بستیک به ریکات شوی به «ئهحه» که یف کرد «سلاخی» له دوا قوناغی فیتربوونی «فیترگه» بوو، که بریاری مه رگی دا، کهس نازانیت نه قامی بوو، یان خو شه ویستی، یان خافل کوژی بوو، به رچاوی گرتبوو، له «فاته گۆلی» م، چه ند جاریک ده پرسى به ده م هه لپرشتنی خه مه کان پیم ده گوت چی بیت وای کرد «سلاخی» له و شه رده ت ه سلیم ببیت، ئە وه نده ی من ئاشنای مه کربازی «سلاخی» بم هینده ئاسان نییه سنوره ته له به ند کراوه کان به ریت، ئە ی چی بوو وای کرد «سلاخی» ته سلیم به «ئهحه کهیف» بیت و له و جه نگه دا بدوړیت، ئە ی بۆچی ولات دژ «ئهحه کهیف» نه جه نگا، جه نگی دژ به تیرۆر بوو هه موو جه نگه کانی تری پئ له بیرکردین، یاخود کهس نه بوو سه ری به رزیتته جوړیکی تر له خو فرۆشان و خیا نه تکاران، وهک باسیان کرد «سلاخی» له دواساته کانی ژیا نی ئاماده بوو، بۆ دهرزیهک له «کۆکاین»، شه وتا به یانی له شی خۆی بخاته کارو، به لاشیه وه گرنه نه بیت به سۆزانی ناو دهر بکات، ناچاری بوو یان بیئیراده یی یان نه بوونی دکتۆر بوو؟ یاخود نه بوونی دهرمان، زۆر چوبووه لای دکتۆره هاوړیکان، به لام هیچیان دهرده که یان بۆچاره سه ره نه ده کرا، «سلاخی» له هه یبه ت و حه شمه تی بئ هۆشی هه راسان بوو بوو ماوه یه کیش مهمله که تی بئ هۆشی جئ هیشت، وهلی له دواساتی ژیا نیدا زۆر به خهستی له گه ل بئ ئیراده یی خۆی جه نگا، پئی نه کرا، بۆیه گه رایه وه

مهمله که تی که یف و بریاری له ناو بردنی خۆی دا، من ئەم هه و آلانه م درهنگ پئ ده گه یشت، بئ ئاگا بووم له حالئ خوشکان. سه مه نگۆل که به سه ره اتوو مه رگی پيشوه ختیم زانی، چوومه سه ره قه بران خۆم و چه پکی گۆلی (شه شپه ر) له پال گۆره بئ نازکه وتوه که ی، هه لپرشت، ده مویست بگرم، کهس نه بوو گریان بهه ژینیت، ده مویست هاواری که م، کهس نه بوو گۆی بیستی شیوه ن و واوه یلاو ته هه لیه کان بیت، شیوه ن که م کهس نه بوو ببیته شه ریکی شیوه ننامه که م، کهس نه بوو زمان حالئ نالین و گریه و زریانی به کۆلم بیت، کهس نه بوو، ببیته پاسه وانی گۆری ته نیایی گۆرستانی به دناوه کان، له سه ردانمدا بۆ ئه وئ دیاربوو کهس سه ردانئ نه کردبوو، درک و پووش و په لاشه نه رمه کان چوار ده وری گۆره که یان دابوو، کتله که شی مۆرکی هیچ ماچیکی به جیماوی هیچ کام له براکانی پیوه نه بوو، ته نیا ماچی من نه بیت، من دوا ماچکهری ئەو گۆره بووم، دوو تاقه یادگاری به جیماوه که ی له لای سه ری به جیه یشت، وینه و کتیه که شم له لای سه ری وه دانا، تا به سراحه ت بخه ویت، تا بزانتیت، بۆ دوا جار، له پاداشتی شه وی ئەلبومه کان و ژوان له «مهمله که ت و وه می خوشکان» سه ردانیم کردوو، به ر له دوا مائئا واییش، ئایه تیکی کتیه که م بۆخوینده وه له سه ره وینه که شی ماچی لیوی هه ل قلیشاویم کرد، ئیواره ی پاش گه رانه وهش له قه برستان. شیتانه به ده م خه یال و یادگارییه کان خۆم کرد به گرانترین مه یخانه ی ئەوشاره هۆش لیپراوه و سوورترین و گرانترین " مه یی " ئەمه کداریم بۆ یادی «سلاخی» نۆش کرد.

گەر کوشتنی باوکه کان، حهسانهوهی لی بیتهوه... دهشییت شکاتی
باوک (بهختهوهری) ی لی بیتهوه

ئهو بهیانیه فارگوننهکان پری بوو له مندالی بزێوو هارو هاج، یهکیکیان نهبیته، هیمن و ئارام و بیدهنگ، مات وکهمدوو بوو... بهخۆم گوت، هیچ هیژیک نییه له دونیا بتوانیت مندال له بزێوی بخات، گهر بهدکاریی باوکی نهبیته، گهر باوکی دهستی نهخستبیته مهملهکهتی مندالی و بزێویهوه حهزی خهجره بازی و قسهی تیا نهکوشتبیت، لهگهڵ ئهوهشدا پشتم تۆ کرد، نهموست لهوه زیاتر خۆم مهینهتبار بکه، نهموست لهوه زیاتر، خۆم بهرهنگی دهموچاوی پر لههسههرتهی بخافلینم. بهلام ماتیهکهی وازی نهدههینا، هیمنیهکهی وهکو درگا ژهنیک له رۆحما دهرزینگایهوه، خهریک بوو بیته لام و شتیکم به گویدا بچرپینی. مامۆستا کهی رپی هاتنی پی گرت!..خۆم بۆ نهگیرا، ئهم جارهیان من بریاری چون بۆلای ئهوم دا. لپی نزیک کهوتمهوهو پیم گوت، ها"مام پیاو" پی دهچیت بتهوویت شتیکم بهگویمدا بچرپینی! مندالهکه له کۆکردنهوهی وشه پهرشهکانیدا بوو هیشتا، له بیری نوشستهکانیدا بوو هیچی لهزار دهرنهپهرا ندبوو، که مامۆستا که رپی قسهی پی بری و پیی وت ئهم کاکهیه چاودییری میتروکانه؟!

- یانی مامۆستا، دهتوانم شکاتی باوکمی لابهکم؟

- باوهرناکهم ئهم کاکهیه هیچی پی بکریت، بهلام گهر دتهوویت شکاتی باوکت بکهیت، دهبیته لای کهس وشوینی خۆی بیکهیت!

- مندالهکه عهودالی زانیی کهس وشوینی شکات له باوکی بوو، رووی کرده مامۆستا کهی و لپی پرسى مامۆستا کهسى خۆی پۆلیسه؟ شوینی خۆی لای خوايه؟

- نازانم دهبیته بزائم باوکت چی کردوو؟

- باوکم دهمیکه خوی بهجنیودان گرتوو، شهو نییه جنیومان پی نه دات، شهو نییه گویم بهجنیوهکانی کاس نهبیته لهجنیودانی به "خوا" ش نهکهوتوو، که پیشی دهلیم مامۆستا «تیتی» م خۆش دهوویت و ئهوم خۆش ناوویت، زیاتر رق ههلهدگریت و جنیو به مامۆستا «تیتی» یش دهدات، بهلام من بهمامۆستا «تیتی» نهوتوو نهکا ئهویش له باوکم زویربیت و دلی لی برهنجیت، و رقی لی ههلهگریت و رق بهرقهی لهگهڵدا بکات... «سههنگول» م بهتهنیشتهوه بوو که مندالهکه شکاتی باوکی دهکرد، ئهو دهیویست ئهو گوزهره بهجی هیلت و بهدوای بلیته نهبرهکان رابکات، چهندم لی کرد که بوهستین تا بزانیی ئه م شکاتنامهیه دهگات بهکوئی کهچی نهوهستا، زۆر رقم لهخهمساردیی «سههنگول» بووهوه، ئهو دهیگوت من تیناگهه ئهم وهستانهمان لهچییه؟ مندالهو شکاتی باوکی لای مامۆستا کهی دهکات! چ ههقیکی ههیه به کاری ئیمهوه، کاری ئیمه تهنیا شترافهکردن و سزادانی بلیته نهبرهکانه. پیم گوت، دهشیته ههقی نهبیته بهتۆوه، لهبهرئهوهی تۆ وهکو من شکات له باوکی خۆ نهکردوو، لهبهر ئهوهی مندالهکه بهرهولای تۆ نههات، شکاتی باوکیت لابهکات، بهرهو رووی من هات، دهیویست بورکانی توورپیی و هسهرته لای من بتهقیینتهوه. تۆ بلایته زانییتهی که من پشتگیریی دهکم و هانی یاخی بوونهکهی ددهم، ئهو منداله نایهویت هیواکانی بۆ پاش مردن ههلهگریت، بریاری داوه، هیواى شکات له باوکی، پیش سههرمههرگ بخات، من دهمیکه بهدوای مندالیکی شکاتیکی وا دهگهپریم، دهمیکه به دواى تهفسیریکی بۆ شکاتی مندال لهباوک دهگهپریم. ههموو کتیهکان، گهرام هیچی دادی خهفهکردنی شکاتهکهی نه دامهوه، وهلامیکی دروست و بهجیم له هۆی شکاتهکه تیادا نه دۆزیهوه، ئهمرۆ ئهو منداله ئهو بهههلهدا چوونهی بۆ راست کردهمهوه که جگه لهفنگ بهگهچهلێک و لاساریکی وهک من، مندالیکی تریش له ههزارهی سییهمدا لهدایک بووه شکات لهباوکی دهکات، یاخیبوویهکی تر شوڕشگیپرێکی تر لهمهملهکهتی کوشتنی باوکهکان، بهختهوهریی «شکاتی باوکهکان» دههینیته بوون، ئهمرۆ ههست دهکم لهدایک بوویتمهوه، ئهمرۆ جهژنی منداله بی باوکهکانه. له بیرته له ئاست پرسیاره گهرهکانم بی وهلام دههستایت، له بیرته پیم دهوتی بی باوکی چی دهگهینیت؟ له بیرته که پرسیارم لی دهکردی چی دهبیته؟ چی روودهدات که ههست

بكهيت كورې باوكت نيت؟ ئا له بيرمه «شهيناري». له بيرمه ئيستاش هر له سه ر
 راکه ی خۆم «به لامه وه گرنگ نيبه كورې كيم، گرنگ ئه وه به ئيستا من كيم و چيم»،
 له گه ئتام به لام تۆ نازانيت ئه وشكات ه چهند مني راجله كاند، نازانيت، ئه و مندا له
 چۆن له رزوتاي خسته وه گيانم، تۆ له ماناي فه رامۆشكردي شكاتي مندا ل تى
 ناگه يت، تۆ نازانيت ياني چي گهر بيت و شكاتي باوك ببېته گرييه ك، ببېته
 نه ينييه كي شهرم ه لگر، من نه بيت كه سي تر نازانيت نازو خه مي شكاتي باوك
 چييه؟! له وه ناخۆشتر نيبه كه هر له مندا ليه وه باوكت گه و جانه بيه ويت هيو اكانت،
 حه زهكانت، رۆحي داهينانهكانت، بليمه تيت بكوژيت؟ تۆ له كه ژاوه ي شكۆداري و
 جه ژني شكاتي مندا ل تى ناگه يت، ئيمه وه كو كه باوكمان بۆ نايه ته كوشتن و
 ده سمان ناچپته تيكداني حه ساره كاني، خۆ ده توانين شكاتي لى بكه ين، هيچ نه بيت
 به شكاتكر دنه كه بۆ ساتيكي كه ميش بيت به خته وهر ده بين، سه مه نگول من، له
 مه كته بيكي سه ير فيري خو يندن و نووسين بووم، ئه و مه كته به پيش ئه وه ي مه كته ب
 بيت، ويستگه يه كي كار ه بادان بوو به مالان. به لام له بهر ئه وه ي مۆم و چرا و فانۆس
 جيگه ي كار ه بايان گرته وه و شار ده ستى له ر ووناكي كار ه با ه لگرت. حاكمى شار
 بريارى دا ئه و شو ينه بكر يته مه كته ب و ئيمه ي تيا فيركري ين، ئه و مه كته به زۆر سه ير
 دروست كر ابوو، ساميكي تر سناكي هه بوو، ده رگا و په نجه ره كاني تاق و ژووره كاني،
 هۆلى خو يندنه كاني، حانووت و ئاو ده سته كاني به گر توتوخانه يه كي گه و ره ده هاته
 به رچا و، مامۆستا و فه راش و به رپويه رو دار ده سته كاني، وه كو گه چي ديواره كاني
 دلره ق بوون. ر همله كاني وه كو تۆزى راره وه كاني بى به زه يى بوون. «قاش پاشا»
 به رپويه رمان بوو، باوكيشم بۆ نه گبه تي له و زيندانه گه و ره يه، سه جانمان بوو، من و
 «وسوقز لول» دوو بليمه تي مه كته به كه مان بووين، «وسو» له بيركاري منيش
 له په خشان نووسيندا، به لام هيچمان نه مانتوانى هيو اكاني مندا لى له گه و ره بووندا
 به ينييه ندى، هيچمان دوا رۆژيكي گه شمان به خۆ وه نه دى، ئيستاش ده پرسم بۆچي
 من بوومه جابي مي تر و نه بوومه چيرۆك نووسيكي مندا لان، ئه ي «وسو» بۆ نه بووه
 زانايه كي گه و ره ي ژماره كان. گه و ره كان بوون هيو اكانيان كوشت يان تارما ييه
 ره شه كاني باوكمان بوو يا خود «مه يموونه سووره» بوو «وسو» له مه كته ب ون كرد،

ههفته يه ك بهر له گوم بوون و بوون به سه راب من و «وسوقز لول» له ژيرسي به ري تاقه
 داره تووي مه كته به كه، هه ردوو كمان له تيشكي خۆرو بۆنساردي هيلكه خۆمان
 ده رزيه وه. له ژيرسي به ري داره تو كه پي گوتم به نياز ه ده ولله مند بيت و چي تر ده ست
 بۆ باوكي پان نه كاته وه، چي دي به ره زاله ت خه رجي له باوكي وه رنه گريت. پي گوتم
 كه به نياز ه هه رچي ورده ي ده غيله كه يه تي ده ريبيني ت و بيدات به پاقله ي كو ليو له
 مه نجه ليكا له به رده م مزگه وتي «قه فه سه كه» بيفرۆشيت. پي وتم كه چووته به رده م
 مزگه وتي قه فه سه كه و به هه ردوو چاوي خۆي ديويه تي چ قه ره بالغيه كه له ده وري ئه و
 مزگه وته، ئه وه نده ي ئه م رۆژانه ئه و مزگه وته هاشمۆي ده كريت، هيچ مزگه وتيكي تر
 هينده هاتوچۆكه ران و ئيمانداراني نيبه، هه مووشي هي ئه وه يه «مه يموونه سووره»
 له وي له قه فه سيكدا به گيرهي نراوه. پيشي گوتم كه چوومه ته ئه وي پاقله فرۆشم لى
 نه ديوو، پى ده چپت پاقله فرۆشه كان، هه والى بازار گه رمي پاقله فرۆشتني به رده م
 مزگه وته كه يان پى نه گه يشتيني ت ده چم له وي وه كو ئه وان هاوار ده كم پاقله يه. پاقله ..
 پاقله ي... كو ليو پاقله. پاقله يه «مه يموونه سووره گيراوه، پادشا پشتي شكاوه»،
 پادشا پشتي شكاوه. پاقله يه، پاقله، پاقله ي بى ميش به ره وه، تا ده هات تيشكي خۆر
 سي به ري لى زه وت ده كرين، تا ده هات بۆني هيلكه ي سارد زياتر كونه لووتي
 ده گرتين. ته پوتۆز هه راساني كردين، به په له رامان كرد واده ي پشوومان له خۆپري،
 له و ئاندا ئه وه نده فرياكه وتم لى بيرسم، ئه ي به چاوي خۆي قه فه س و «مه يموونه
 سووره» ي ديوو، خهريك بوو شتيك بلت، زهنگوشولى ده ستى «فه يزوللا» ي
 بيركاري نه يان هيشت... دريژه به چيرۆكي قه فه س و مزگه وت گيراني مه يموونه
 سووره بدات. «فه يزوللا» خۆي كرد به ژوردا به مۆني و لالووتيه كه وه وتي،
 له تاقيكردنه وه كه ي دويني، بيركاري كه ستان جگه له «وسو» ده رنه چووه. به
 غرور يكي به رزه وه، ئافه رينيكي لووت شكاوي له «وسو» كرد و ده ستى كرده وه
 به منته و پرس ياري سه عى نه كردنمان، ئه و نه يده ويست دان به وه دايني ت، كه
 به شيكي ده رنه چوونمان هي نه زاني فيرنه كرده كه ي خۆيه تي، تووره بوون و
 عه بووسي شي لى نه ده هات، چونكى له بنه چه وه مامۆستاي مۆسيقا بوو، به لام له بهر
 نه بووني مامۆستا و نه بووني «كه مان و عودو گيتار، ناچار ده رسي بيركاري پى

دهگوتین.. خوام لهخوا، ههفتهی داهاتوو دهرنهچن خوام له خوا سهعیتان نهکرد بیت، بههقی پیغهمبهر، بههقی خوا توپتوپیینی ئەم مهکتبهتان پی دهکهم، عهمرکورت بن یارهبی، بوخاتری خوا و پیغهمبهر، فهیزوللا ئەمانهی دهگوت و ناوهناوهش ئارهقی خهجالهت تکاوی ناوچهوانی بهپههجه موسیقییهکانی دهرپییهوه نهدهکرا، له راپورتی مانگانه له بهردهم «قاشپاشا» بلت تهلهبهکانم فییری بیرکاری نهبوون، نهشی دهتوانی درۆ لهگهڵ ئاوازو سهمفونیاکانی ویژدانی بکات، بهو تۆزه ههلهچوونه داخی گرانی، زهغهلیمان دهمرکاندهوه، دهستی پی دهکردهوه، بهوانه وتن، خوا ههئناگریت زۆریش ههولێ دا که بههۆی نۆتهکانهوه فییری بیرکاری بین، بهلام سهری نهگرت دواچار نهفییری بیرکاری بووین و نه نۆتهکان ههوهسی موسیقاژهنیان تیاجۆش داین، ئەو خهریکی وانه وتن بوو، منیش دالغهم بۆ لای قسهکانی «وسو» رۆیشتبوو، خهیالم لای قازانجی پاقله فرۆشی بوو. به هزرما هات منیش ئیوارانی پاش مهکتبه بچمه بهردهم مزگهوتی قههسهکهو «ئاو فرۆشی» بکه، ئاو بهو ههماس گرتوانه بفرۆشم که چهند رۆژیکه ئاوی ئابخانهکانی مزگهوتیان نهخواردووتهوه، لهگهڵ خۆمدا لیکم دهدايهوه، بۆنا سهرمایهیهکی زۆریشی تی ناچیت، وهکو پاقله نییه گهر نهفرۆشرا مییش لیتی بدات، ئەو په رهکهی قالبیک سههۆلی ویست... لهوخهیا لانهدا بووم که پرساری یهک زانییدی یهک و چهندی کرد خه بهری کردمهوه. «وسو» فریام کهوت و بهچریه لهپشتهگویمهوه چرپانی و پیی گوتم دهکاته «دوو». بهکرده دووی یهک زانییدی یه بیرکاری و دارکاریمان بهرپی کرد، کات کاتی هاتنی دهرسی «رهشکو شیرکوژ».. وادهی پر جنیوکردنی تهلهبهکانه، کاتی گوئی لهبن راکیشانه وادهی دادو بیدادی تهلهبهکانه.. ههفتهیهک لهوهو پیش کلیشهیهکی دابوینی لهسهه «خۆشهویستی نیشتییمان» و پیی گوتین که رۆژی پینجشهه مه پهخشانیکمان لهسهه پی دنوووسی، لهگهڵ خۆکردن بهژووردا لهسههتهخته رهشهکه نووسی «خۆشهویستی بۆ نیشتییمان له باوه رهوهیه»، لهوه دهچوو لهژووری مامۆستاکان لهکاتی ئیسراحت و زۆر بلیمان باسی نیشتییمان و باوهریان هینابیتته ئاراوهه یاخود ههوهسی پهخشان نووسین له دوینی شهوهه له جیگادا له گهڵ «رهیحانه» له جیات خهم و خۆشهویستی میرد و ژن، خهم و خۆشهویستی

نیشتییمان، خۆی به ژیر لیفهکهدا دابیت.. نازانم بۆچی وا لهپر داوای لی کردین، لهسهه نیشتییمان پهخشانیک بنووسین؟! خۆ هیشتا پینجشهه مه نههاتوو ته تو بلت تاقهتی دهرس وتنی نه بیت و بهویته به درۆی باوهری نیشتییمان کات بهسهه بهریت، ههر کامیک بیت له هۆکان. بهئمانهتهوهه له خۆی دلسۆزتر له سهه نیشتییمان دوا بووم، دواکه سیش بووم که کاغهزهکهم داپیی، له بهرئهوهی دهرسام نهکا ههلهیهکم لهئاستی خۆشهویستی نیشتییمان کردبیت دووسی جار پیاچومهوه، که دلنیا بووم لهوه باشتر له سهه نیشتییمان نایته نووسین، پینوسهکهم داناو کاغهزهکهم داپیی لهگهڵ کاغهزپیدانی من و وهگرتنی لهدهستم کات، تهواو بوو، زهنگی بهربوون لیتی دا بهپهله به پیشهی ههموو کاتیکمان کهوتینه کۆکردنهوهی قاپه هیلکاوویهکان، بهرداخ و کتیبه بهرگدرپاوهکان و بهفرته راکردن، له شوورای داپلۆسین و دامرکاندن ئارهزهوهکان بۆ کۆلان و کوچه تهسهکهکان بۆ ههلماتین و محهلهبی و ساردی شکینهکان.. ههفتهیهکی پی چوو، رهشکو کاغهزهکانی لهبن سیسهمهکهی دهرهیناو پیاچومهوه، لهوه ههفتهیهدا «وسو» ون بوو بو ههریهکهو حیکایهتی جیا جیای لهسهه هۆی ونبوونی دهگیزاپهوه، یهکیکیان دهیگوت دوینی لهگهڵ باوکی دهست له ناودهست لای ههزه شکاوهکه بینومه، یهکیکی تر دهیگوت پیرێ له کهبهباخانهکهی وهلی بوو لهگهڵ دایکی کهبا بیان دهخوارد، یهکیکی تریان هاواری دهکردو دهیگوت. ئەمۆ به بهردهم مالیاندا هاتم باریان دهکرد.. لهشار، هیچیشی راست نهبوو هیچیان نهیان دهزانی که «وسو» لهکۆپیه، من نه بیت دهمزانی که «وسو» خۆی لهدرۆی گرتنی «مهیمونه سوره» نوقم کردوو، رهشکو کهوته کاغهز دانهوه، ئاگام لیتی بوو، زۆربهیان ههلهیان کردبوو لهئاست جوان باسکردنی خۆشهویستی نیشتییمان، کهسیان نهیان توانی بوو پر به پیستی گهرهیی نیشتییمان بدوین لهگهڵ ئەوهشدا رهشکو ئافهرین و دهسخرۆشی لی کردبوون، ئەوهی من دوا کاغهز بوو که پیی دام.. لهخوارهوه باشهیهکی. کال و کرچی بۆ نووسی بووم له ههمووانیش که متر نرخاندبووی، سهیری ههموو کاغهزهکانم کردبوو هیچیان وهکو من بیتهله نهبوون، باشه ئەی بۆچی بۆ ئەوانیتر ئافهرین و بۆ منیش باشهیهکی روخاو، له دوورهوه ههستت بهغهدرهکهی دهکرد، له دوورهوه ههستت بهنا ههقییهکهی دهکرد، دهمزانی

به ئانقهست ويستوويه تي باشه دانيت، به لام بۆ ئو غه درم پى نۆش نه ده كرا؟
 نه شمده زانى چى بكم، ده ترسام گهرشتيك بلىم به دردى «عوسه لووتخوار» ببريم و
 لوتم بشكينييت، ده ترسام له وهى به بهرچاوى باش و خراپى پۆله كه پورتم بشكينييت،
 ده ترسام تفه كانى بهر رومم بكم و پيت.. دانم به خۆدا گرت، هيچم نه گوت، ئو هر
 باسى ده كردو من دهنگوت خوريم بۆ ده ريسن له دونيايه كى تر دابووم له دونياى
 جيا كردنه وهى ههق له ناههق دابووم، باشه سه ندنه وهى ههق له باوك به كوشتنيه تي
 يان به شكات كردنه؟ لاي كى شكاتى لى بكم كى بيت به باوكه كان بلت منداله كان
 هى ئيوه نين، منداله كان هى شه وقى ژيانن بۆ ژيان، ده ميننه وه؟ كى بيت بتوانيت
 ههقى غه درلي كردنى سه جانه دلره قه كان وهر بگريته وه؟! له گه ل ليدانى زهنگ و
 بهر بوونمان له و پۆله هه ناسه لى براوه، قاچه كانم هر له خۆيانه وه بى ئه وهى پييان
 بلىم به ره ولوى ژوورى «قاشپاشا» ده كه وتنه پى. به ئەندازه يه كه ته واو له گه ل ئوميدى
 فه رامۆش نه كردنى شكاتنامه كه نه سقيان گرتبوو، بى ئاگا له ته پونۆزى باربوى
 پاره وه كان، بى گويدانه دلره قى ديواره كان، له گه ل هه موو نزيك بوونه وه يه كم له
 ژووره سامناكه تاريكه تر سناوييه كه، جوړيك له نائوميدى بالى به سه ر شكاتى باوك
 ده كيشا.. تا ده هات باوه رى هيچ به هيچ نه كردن خۆى له پۆحما ده چه سپاند، باوه رى
 مايه پووچى و هيچ نه كردى شكات لاي «قاشپاشا» زياتر خۆى به ئاردا ده كوتاند،
 به لام سه ره ئه نجام خۆم گه يانده ژوورى «قاشپاشا».. به بينى زۆر شتم له
 بيرچووه وه، به سه يرى ده موچاوى عه بووسى هه موو ئو وشانه ي كوشت كه ده بوو له
 شكاتنامه كه مدا بو تر پت ئه وه ندهم پى كرا، بلىم قوربان هاتوم شكات له مامۆستا
 «ره شكۆ» بكم.. هيشتا هه ناسه م هه لئه كيشا بوو.. قسه كانى پى بريم وتى مامۆستا
 ره شكۆى باوكت؟ مامۆستا ره شكۆ غه درى لى كردووم و ته واو هه قى خۆمى
 نه داومه تى، له تاقى كردنه وهى په خشان نووسيدا، دووباره ي كرده وه مامۆستا ره شكۆى
 باوكت؟! دواى كه ميك له وه ستان و نقه بران و هيچ نه وتنى ئه و بى دهنكى من
 كه ميك زياتر له جاران دهنكم بهر زتر كرده وه، نه غمه ي به قسه كانم داو و پيم گوت:

- مامۆستا ره شكۆ له ماله وه باوكه، له مه كته ب مامۆستامانه، كه پيم گوت باوك
 له مال باوكه و مامۆستا له مه كته ب مامۆستايه و دوو وه زيفه ي جيايه، زانى كه

مه سه له كه جيدييه وهه روا به ئاسانى ته واوانيت، يه كه مجار ويستى ده ستى ده ستيم
 پى بكات، كه ميك چروچاوى خۆى ئارام كردو تووره بوونى لى شاردمه وه، بۆ
 ساتيكيش وامزاني كه «قاشپاشا» به راستيه تي گوئى له شكاته كه م ده گريت، هه قى
 خوراوم بۆ ده گه رپينيته وه.. له سه رميزه كه ي كه ميك هه ستاو خۆى ريك كرده وه و پى
 وتم، كورى خۆم فه رقى نيه له هه ردوو كياندا هه ر باوكه، ئه ي قه د له كو بوونه وهى
 باوكاندا گوئى لى نه بووه كه باوكانى تر دينه لاي و پى ده لىن مامۆستا «گو شته كه ي
 بۆ ئيوه ئيسقانه كه شى بۆ به رده م سه گ» گوتم من له م په نده چه وسينه رانه تى
 ناگه م. گه ر گوشت و ئيسقان هه ردوو كى بۆ ئه وان بيت ئه ي چى بۆ ژيان
 ده مينيتيه وه.. مامۆستا «ره شكۆ» غه درى لى كردووم و هاتووم لاي جه نابت شكاتى
 لى بكم. تۆش به من ده لىيت گو شته كه ي بۆ قه ساب، دواى ئه و چر كه ساته ئيدى
 گرژى دم و چاوه كه ي گه رايه وه هيم نيه كه ي له ده ست داو رووى ئه و ديوى به زه يى
 پى نيشان دام، ده ستى برده ژيرميزه كه وه و، زهنگيكي بۆ فه راشه كه لى دا
 به توره ييه كه وه پى گوت، مامۆستا ره شكۆم بۆ بانگ كه. ئاخ زه مانه، ته واومان كرد
 مندال شكات له باوكى ده كات. وه لا هه ر ئه وه مان نو قسان بوو، تۆ سه ير ئه م
 ده عه جانييه ناكه يت ليمان بووه ته فس فس پاله وان، قوربان نه بوومه ته فس فس
 پاله وان، هاتووم داواى هه قى خۆم ده كه م، ده مت داخه، ده عه جاني، له وه ده چيت
 باوكت له مال فيرى تاعه تي نه كرد بيتى، مامۆستا شكاتى من هه قى چيه به سه ر
 تاعه تي فه رمايشته كانى، زۆرى پى نه چوو به غار دان «ره شكۆ» خۆى كرد به ژوردا
 دياربوو ئه و فه راشه كافر بابه به دم رپى گه يشتنى ره شكۆ بۆ ژوورى «قاشپاشا»
 شتيكى به گويدا چرپان دبيت. بى سه لاموكه لام بى ئه وهى بزانيت چى رووى داوه
 كه وته تف و جنئودان و مه عزه رت هينان بۆ «قاشپاشا». ئه و واى زانى من له بهر
 هاروهاجى و ده ست شاندى يه كيك له ته له به كان بانگ كرا بيتمه ژوورى
 «قاشپاشاوه»، ئه و هيشتا هيچى له سه ر شكاته كه نه بيستبوو، ده يگوت وه لا
 ده توتو پيم، ناجيسن، هاروهاج.. «قاشپاشا» ي به رتويه ر جنئوه كانى باوكمى برى و
 پى گوت، مامۆستا كار له هاروهاجى و بزئوى ده رچووه، كار گه يشتووه ته ياخي بوون
 له فه رمان و چا كه ي به خيوكردنى باوك و مامۆستا.. بۆ

- چۆن قوربان؟

- مامۆستا «رەشكۆ» كۆپرەكتە ھاتووە شكاتى غەدرلى كىردى تۆ، لاي من ھەلرئىت. منىش لەبەر ئەوھى كۆرى تۆيە ھىچم پى ناكىت، بەخو مامۆستا ھەر تەلەبەھىكى تر بووايە دارم دەدا بەرۆھىيا، بەلام خۆت دەزانى كۆرى تۆيە دەستم تىنناچىت و ھىچم بۆ ناكىت جگە لەوھى كە ژوورەكەتان بۆ بە جى بىلم و خۆتان لەناوخۆتاندا ھەقى يەكتەر بسىن.. «رەشكۆ» قسەكانى پى برىوو گوتى. قوربان من كۆرى وا بەدكارو لاسارو نابوتم نىيە، من زۆلى وام نەخستۆتەو، نازانم ئەم نەمەك ھەرامە ھى كىيە. ئەمە چووتەو ھە سەر داىكە...ى... بىوو ھە كاتى بەنرختانى گرتوو، شەرتبىت تەمبىي كەم شەرت بىت نەھىلم بزانىت شكات چىيە؟ شكاتى لەسەرچى و كى كىردوو؟ شكاتى لەسەر ئەوھىە گوايە تۆ لە كاغەزى پەخشسان نووسىنا دەرەجەي تەواوت نەداوھتى و بەئەنقەست وىستوو تە پەخشسانەكەي يەكەم نەبىت. «قاشپاشا». ئەم كۆرە كەرە نازانىت من بۆ وام كىردوو، من دەزانم كە ھەقى خۆيم نەداوھتى بەلام ناچارم تا خەلكى نەلئىت كۆرەكەي (رەشكۆشەپىر كۆژ) بە واسىتەي باوكى يەكەمى پەخشسان نووسەكانە، تا خەلكى پىم نەلئىن كە كۆرەكەم بەواسىتەي من دەر دەچىت؟! بىرم لى كىردوو كە من بچووكتىم لەباوكم، باوكم بەو قسانە بچووكتىر دىتە بەرچا، پىم گوت تۆ بەم كارە، ھىواكانى گەشەو داھىنانم تيا دەكوژىت، تۆ لەبەر قسەي خەلكى رەشى دەكەيتە بەش.. بەغەدرلىكردنت لەمن خىانەت لە وشە جوان نووسراوھەكانى خۆشەويستى نىشتىمان دەكەيت، «رەشكۆ» ي باوك و مامۆستا من دەمىكە باجى خراپەكارىيەكانى مامۆستايەتت دەدەم، دەمىكە لەسەرتۆ سەرم دەشكىنرئىت، دەمىكە لەسەر تى ھەلانى تۆ بۆ تەلەبەكان، لەگەل ھەمووگەرانەوھىەك بۆمال دەبىت بەخىراي بەرق خۆم لە تۆلە سەندىيان ون كەم، لەسەر خراپەكارىيەكانى تۆ، لەناو مەكتەب كەس سى رسكىنم لەگەل ناكات، كەسش وھكو پىويست نامدوئى «عوسە لووتشكاو» و «وسو قزىلوول» نەبىت، ھەموويان رقىان لىمە، من ھەتا ئىستاش پىم نەگوتووئىت كىن ئەو مندالە ھاروھاجانەي كە بەدووم رادەكەن و سەرتاپام تىرجىنو و تف و بەلغەم دەكەن، چونكى دەزانم گەر پىت بلىم داركارىيان دەكەيت و (پىسەكەم دەبىتەو بەخورى) خەتاي تۆ نىيە كە لىدان ت كىردوو تە ئامرازىك بۆ تەمىكردن خەتاي (رەيخانە) يە، خەتاي ژنەكانە، ئىوھ لەبەر

ئەوھى ناتوانن دار لە ژنەكانتان ھەلگرن، لەبەر ئەوھى ناتوانن تەنگيان پى ھەلچن، لەبەر ئەوھى دەترسن نەوھەكا بەداركارى كردنىيان بەھەشتى رەپىوونتان لەدەست بچىت، بە لىدانىيان لەپىكەوھە خۆشتنى ھەمام بەكون.. ناچار دىتە سەرسەرمان و دەبنە بانگوشى جەستەي ماندووشەكەتمان..كاتى گۆيگرتن لەشكات تەواوبوو، كاتى قسەي زل و بىمانا تەواوبوو كاتى داركارى و لىدان خۆي كرد بەژووردا، ئىستاش لە ئازارى ئەو شەپازلانە لەترسى شكستى پىروۆزى پەيامى شكاتكردن نەمدەوئىرا لاي كەس باسى بەكەم، دەترسام بەشپوھىەكى تارىك و ناوئىد شكاتى باوك سەرىنئىتەوھە و نەزانىت بەختەوھرى چىيە! «سەمەنگۆل» ئىستا تىگەيشتى يانى چى شكات لە باوك..من زۆر شەو بەر لەساتەكانى برىار لەسەر شكات.. خەوم بە باوكىكى ترەوھ دەدى، زۆر شەو لە جى خەومدا، وىنەي باوكىكى ترم دەكىشا ھىمىنتر، دالەرمتر، بەسۆزتر، راسگۆزتر، چەندەھا شەو بەھەسەرھتى شەوشادى باوكم سەرم ناوھتەوھ.. بەغىلیم بەوانە دەبرد كە باوكيان نىيە؟! و لەژىرسايەي فەرمانى ھىچ گەرەبەكدا نازىن چەندىن جارىش بەدواي ھۆي ونبوونى «وسو» گەرەم تەفسىرىكى ئەوتۆم بەردەست نەكەوت، بەلام زۆر بەي ھەوالەكان تەئكىدىيان لەسەرئەوھ دەكردووھە كە، «وسو قزىلوول» لەداخى بەدرۆكەوتنى گىرانى «مەيمونەسوورە» لەداخى بەدرۆكەوتنى تەلاق خواردووھەكان بەدبىتنى «مەيمونەسوورە»، لەداخى نەفرۆشتنى پاقلەكەي لەداخى خىتابى درۆي مەلای مزگەوتەكە كەوتووئىتى "خوشكان و برايانى ئىماندار ئەوھتا بەچاوى خۆتان بىبىن كەچۆن سەرەنەنجام قەفەس دەبىتە جىگەي ھەموو ستەمكاران، من دالنىام «وسو» لە درۆي گرتنى «مەيمونەسوورە» خۆي شاردووھتەوھە سەرى ھەلگرتووھە ئەم شارە درۆيەي جى ھى شتووھە، سەمەنگۆل.. باوكەكانمان نەيانتوانى وھكو خۆمان، ئىمەيان خۆش بوئىت..ئەوان دەيانوئىست بەزۆر سىبەر و بىرى خۆيان بەسەر مندالى و بچووكىمان بسەپئىن. شەرەكانىش ھەر مەپرسە، ئەو شەرەپانە زۆر بەي باوكەكانىيان كوشت. ئەوھى كەلئىيان گەرەپايەوھ، دەستىكى، قاچىكى چاويكى و يان لايەكى گونى لەدەست دا.

توورەبوونی خودایە یاخود بەدکاریی «مەلەک تاوسە»، رۆحی مردوووەکان زیندوو دەکاتەوه

یەكەم سالی خویندن لەفیرگە لەو عیامەى كە دەبوو ھەموو فیرگە مائناوایی لەمامۆستا (قوتاسنادر)ى بە سالآچووی، ریش كەوتووی، گوچان بەدەستی بكات، فیرگە بریاری دا ئاھەنگ و مەراسیمی مائناوایی و بەرپرکردنی دواساتەكانى خزمەت و كاری مامۆستا بگێریت، لەماوەیەكى زۆر كورتدا لیژنەى ئاھەنگ ھەلبژێردرا. لیژنە كەوتە بەرنامەو گەران بە نێو كچان و كوران بۆ دۆزینەوھى وتاریبژوو پیشكەشكەرى گولێ ریزو ئەمەكداری لەخویندكاران، بۆ مامۆستاكيان، زۆرگەران و زۆریش داواى یارمەتییان لەخەلك كرد كەس نەبوو لە خوێ راببینیت ببیتە وتاریبژوى مەراسیمەكە، كەس نەبوو جورئەتى چوونە پیشەوھى ھەبیت، لەبەر ئەوھى كەسیان پیشتر دەرفەتى وتار پیشكەش كردنیان بۆ نەرخسابوو، نە لە فیرگە نە لەمال من و «ئادالین» نەبیت كەسى تر نەبویرا لەسەر شانۆ لە بەردەم ئامادەبووان مامۆستا قوتاسنادر بخاتە گریان، لەو مەراسیمەدا شتیكى زۆر سەیرم بۆ ئاشكراوو، گەورەكان ھەموویان ئارەزوویان دانیشان لەریزی یەكەمى كورسییەكان بوو، زۆر سەیر بوو لە لام، دەمگوت باشە ئەمى بۆ لەسینەماكان دەچنە داوھ، بۆ دەبیت لە سینەماش شوینی چاك بۆ ئەوان بێت، ئەم پرسسیارانەم بەدەم پشووگوژینی بەرنامەى سەرشانۆو مەراسیمەكە بە ئادالین، دەگوت، نەشمدەناسى، ئەو ھەر پى دەكەنى لەوێوھ ئادالینم ناسى بە بویری ئادالین تا كاتى تەواو بوونی مەراسیمەكە كاس ببووم، لەگەل تەواو بوونی مەراسیمی شكۆداركردنى ماندوویی مامۆستا قوتاسنادر بەین تیکچوون و ئاینۆئۆین و بێنەو بەرى من و ئادالینیش دەستی پى كرد كیشمە كیشمەكە لەوێوھ سەرى ھەلدا كە پى و ابوو من ھەولم داوھ زۆریەى دەرکەوتنەكانى سەرشانۆ بۆ خۆم قۆرغ بكەم، ئەویش جگە لە قەلەموونىكى جوانخاس بۆ جوان كردن و رازاندنەوھى

رووی مەراسیمەكە، ھیچ فەرمانىكى تری پى نەسپێردراوھ. ھەر لەویشەوھ تاوانى پیشیلکاری مافەكانى ژنان و یەكسانیان لەگەل پیاواندا. لە ھیچ و خۆرایى بەسەرما ساغ بووھو، یەكەم جار ویستم تى بگەھەنم كە بەرنامە دانانەكە دەستی منى تیا نەبووھ، منیش وەكو ئەو بەرنامەكەم بۆ خراوتە بەردەم، ئەو ھەر نەى دەسلاندا. حینجەتى پى گرتم، گوايە دەبووايە من قبوولی بەرنامەيەك نەكەم كە پیشیلکردنى مافی ژن و رۆلى ژنى تیا بێت. ئەو دەبویست من بيمە پەيامبەرى مافەكانى ژنان... مەبەستى بوو دروشمىك ھەلگرم كە خۆم باوھرم پى نییە... بەداوى ئەو ئاھەنگەو تیکچوونی بەینمان، كەوتینە ركبەركی یەكدى، من دەمویست بێبەرى خۆم لەو تۆمەتانە بەھەلگیرساندنى جەنگى ساردى ئەو رەتكەمەوھ، لەجیاتى قسەو گفتوگۆش سلۆویكى سادەو سەرپێیانە بكەم. ھەولیش بەدەم ھەتا لە توانامایە خۆ دوورخەمەوھ لە مەسەلەيەك كە ئادالینى تیا بێت، بەر لە ھەلایسانى جەنگ كە زۆر ھەولم لەگەلى دا كە لەسەر ئەو رایەى پەشیمانى بكەمەوھ كە ژیان تەنیا لە چوارچێوھى بەرنامەيەكى چەپرەودا دەگوزەریت، دەمویست تیبگەھەنم كە ژیان بى چەپ و راستیش ھەر دەگوزەریت، بەلام لەبەر ئەوھى گیرۆدەى بیری چەپ بوو، لەبەر ئەوھى لەگەل چەپدا بەرۆن قەرچابوو، لەبەر ئەوھى برايەكى قوربانى ریبازى سووربوو، مەحالى بوو لەو خەيالانەى بكەم... ئادالین لەوھش زۆر زانتریبوو كە من بتوانم ھەلى خەلەتینم، بە پێچەوانەوھ دەبویست بمخاتە تۆرى ماسیگرەكەى، یەكەم جار پى و ابوو ماسییەكى حۆلم، بۆیە باس و لیدوانەكانى بەو باسانە دەست پى كرد كە «زایاند» دەبیتە یەكەم باسى دیالۆگ و گفتوگۆ، ئەو باسەى كە ھەمیشە لەنیو مەعشەرى چەپەكاندا زەق وە دەرکەوتووھ، ئادالین دەیزانى باسى زایاند ئەو دەروازەيەكە كە دەتوانیت لێیوھ ئەندامىكى تر بۆخۆى رێك بخات و بىكاتە ھەلگى دروشمىك كە ھەرگیز نایەتە دى، ئادالین و ھاواریبازانى داواى بەرەلاییان لەژێرناوى ئازادیدا دەكرد، داواى مافیكیان دەكرد كە خویشیان باوھریان بەھینانەدی نەبوو، داواى دەستوور و ریسایەكیان دەكرد، كە ھیچ ولاتىك نەتوانیت بیهینیتەدى، بەنەھاتنە دیشى دەسلالات بە تاوانبارو رێگر بناسن. ئادالین باوھرى بەژیان لەتاراوگە نەبوو، پى و ابوو ھەندەران مەرگى ئارەزووھەكانە، مەرگى داھینانەكانە،

لهمه‌شيانا من رایه‌کی ترم هه‌بوو، پیم وابوو که مرۆف له‌سه‌رخۆیه‌تی چۆن بیه‌وێت ئاوا ده‌ژیت، راهاتنه زیاتر، نه‌ک خۆبه‌ده‌ستدان، به‌لام چی بکه‌م تێ نه‌ده‌گه‌یشت سالیکی به‌م ساردییه له‌گه‌ڵ ئادالین گوزه‌شت. به‌له‌خوا حافیزی کردن له‌سالیکی هه‌موومان له‌یانه دانیشتبووین به‌دووری میژیکی خێ. ئیستاش له‌ بیرمه کتیبیکم به‌ده‌سته‌وه‌بوو، له‌سه‌ر به‌رگه‌که‌ی نووسرابوو «ژیان بێ گفتوگۆ مه‌حاله»، به‌خشپه هاته‌ته‌نیشتم، به‌پیشه‌ی هه‌موو کاتیکی لێی پرسیم که‌چی ده‌خوینمه‌وه، پیم گوت «ژیان بێ گفتوگۆ مه‌حاله»... پێی گوتم ژیان بێ بیرى چه‌پ مه‌حاله. له‌و رۆژه‌وه ئادالینم نه‌بینی من له‌بینینی ئادالین برام و گه‌رامه‌وه زیدی باوبا‌پیران. هیچ هه‌واڵیکم نه‌زانی، بۆ ساتیکیش له‌هه‌ولێ گه‌ران به‌داویدا نه‌بووم، به‌مردوویه‌کم حیساب کردبوو، هه‌رگیز زیندووبونه‌وه نه‌زانیت چییه! ئه‌وه‌ی که رۆژیک له‌ رۆژانیش به‌خه‌یالمه‌دا نه‌هاتبیت بینینه‌وه‌ی ئادالین بوو، له‌میترۆ بینینه‌وه‌ی، که‌سیکه که هه‌رگیز باوه‌ری به‌ژیان له‌ده‌ره‌وه‌ی ولات نه‌بوو؟! که بینیم له‌یه‌کات و به‌یه‌ک ئه‌ندازه دلشاد و غه‌مباربووم دلشادبووم به‌زیندووبونه‌وه‌ی هاورییه‌کی یاخی بوو به‌سه‌ر باوه‌رو پێگه‌ی ناوخیزان، خه‌فه‌تبار به‌ده‌ست هه‌نگرتنی ئادالین له‌ باوه‌ری جێ نه‌هیشتنی خاپووره ولات، ئه‌و ئادالینه‌ی چه‌ندین جار ده‌مه‌قاله‌مان له‌سه‌ر تیۆری هه‌نده‌ران و هه‌نده‌رانی هاتۆته‌رێ، هه‌ردووکه‌مان هه‌ستیکی سه‌یرمان تیا‌بزوا بوو، هه‌ستیکی تیکه‌ل به‌خه‌جاله‌تی و نارازی به‌حالی ئه‌وی تریان، هه‌ردووکه‌مان له‌یه‌ک کاتدا، ئه‌وه چی‌ده‌که‌یت لێره؟

ئه‌و پرسیاره‌ی که شه‌وق ده‌یخولقینیت و ده‌بیته‌ کلیلی کردنه‌وه‌ی ده‌رگا داخراوه‌کان. هه‌ردووکه‌مان وه‌لامی ئه‌وی دی دایه‌وه، ئه‌و به‌نیشانان و ده‌رخستنی ئه‌لقه‌و جی‌په‌نجه‌ی شووکردنی، منیش به‌ به‌رگی جاییه‌تیم، چاوه‌کانی گله‌یییه‌کی زۆرم تیا‌به‌دی ده‌کرد، گله‌یی له‌ وه‌زعه‌ی که‌ته‌یدا بووم، به‌ئاواته‌وه بوو، من له‌ بۆنه‌یه‌کی باشترو جیگه‌ی کاریکی باشترو بدیبا‌یه، وه‌لی ئه‌فسووس، به‌ به‌رگی جاییه‌تی منی دینه‌وه، ئه‌و شه‌ینارییه‌ی که هه‌موو جاریک پێی ده‌گوتم جیگه‌ت ئێره نییه، جیگه‌ت جیگه‌ی سه‌رۆکه، به‌لام هه‌ر ئه‌ونه‌بوو گله‌یی له‌ وه‌زعم هه‌بیت، منیش گله‌یم له‌ په‌شیمان بوونه‌وه‌ی باوه‌ری بووم، منیش خۆزگه‌م به‌وه ده‌خواست که رۆژیک

له‌ رۆژان به‌ وه‌زیری بیبینم، لانیکه‌م وه‌زیری به‌رگری له‌ مافه‌کانی ژیان و ژنان، به‌دیداری دووباره‌مان دۆراوی و نوشوستی دروشمه‌کانی یه‌کدیمان بۆ ده‌رکه‌وت، ئه‌و دروشمانه‌ی که نه‌مانتوانی ئه‌به‌دیته‌یان بده‌ین و هه‌ول بۆ هاتنه‌دی تو‌سقا‌لیکین بده‌ین. چ دنیا‌یه‌کی «ده‌ره‌م به‌به‌ره‌مه» من و ئادالین له‌میترۆدا به‌یه‌ک ده‌گه‌یه‌نیت، خه‌جاله‌تی و شه‌رم له‌حال و با‌لی یه‌کدی قسه‌ی پێی بریبوین، وه‌ختیکم زانی بێ خۆحافیزی، له‌ ویستگه‌یه‌کی دوور له‌شار دابه‌زی و خۆی ون کرد، بۆ ساتیکیش وام زانی به‌خه‌یال دیبیتم، بۆ چه‌ند سالیکیش دوای ئه‌و دیده‌نییه کورته، وامزانی جنۆکه‌یه‌کم له‌ به‌رده‌مدا‌بیت، نه‌ک خۆی. ماوه‌یه‌کی زۆریش به‌دوای هه‌قیقه‌تی ئه‌رۆژه‌دا ده‌گه‌رام، به‌دوای ده‌رکه‌وتنیک تری ده‌گه‌رام، چه‌ند جاریکیش له‌ماوه‌ی پینچ سال گه‌ران به‌دوای وه‌می ئادالین له‌و ویستگه‌یه‌ی که بۆ یه‌که‌م جار ئه‌وم تیا‌دی، چاوم بۆ ده‌گه‌را، زۆرتین کاتی جاییه‌تیم به‌فیرۆدا، هه‌تا ده‌هاتیش زیاتر لیم ده‌بووه سه‌راب، هه‌تا ده‌هات ئه‌و رۆژه زیاترخۆی له‌خه‌وو دا‌لغه‌ی ماندووبون، نزیک ده‌کرده‌وه، تا له‌م رۆژانه له‌گه‌ڵ سالیادی زیندووبونه‌وه‌ی په‌یامبه‌ری خاچ په‌رسته‌کان، له‌کا‌ولترین و به‌دنا‌وترین تونیل وه‌یلی هاتوچۆی میترۆکان له‌و هێله‌ی که هه‌میشه جاییه‌کان تیا تووشی کیشه‌ی مه‌بن، له‌و هێله‌ی که نزیکه له‌ په‌رستگا‌و، مه‌له‌بندی کۆبوونه‌وه‌یان، له‌و شه‌مه‌نده‌فه‌ری که پرده‌بیت، به‌مه‌خل و قاتی سه‌یرسه‌یر هه‌ندیکیان له‌شپۆه‌ی جالجالۆکه‌و خشخاش و قرژال و دووشک و مردوو، هه‌ندیکی تریان به‌په‌شپۆشی سه‌رتاپا و نینۆکی درێژو پرچی ره‌ش و پالتۆی ره‌ش و خه‌نجه‌ری و که‌له‌سه‌ری ره‌ش، سیمای ده‌رکه‌وتنیانه، دلنیا‌بووم له‌وه‌ی که دا‌وای بلیت له‌ هه‌ر کامیکیان بکه‌م پێی نییه‌و ده‌بنه‌ مایه‌ی سه‌رئیشه، بلیت بریوه؟

– نه‌خیرمن بلیت نابرم، شه‌یتان په‌رسته‌کان بلیتی میترۆ نابرن، ئه‌م جیهانه‌ی ئیمه‌یه.

– ئانه‌م جیهانه‌ی هه‌مووانه‌و ده‌بیت بلیت ببریت. من چ کارم به‌وه‌ی دا‌وه که تۆ جیت! پاشان ئه‌مه یه‌که‌مه‌جاره بیبستم شه‌یتان په‌رست بلیت برینی بۆ نه‌بیت، کوا له‌ فه‌ره‌نگ و ئه‌ده‌بیاتی شه‌یتانه‌کان بلیت نه‌برین هه‌یه له‌ کام برگه‌ی په‌یره‌وه‌که‌تان نووسراوه که هاتوچۆکردنتان به‌خۆرای بلیت!؟

- به پیکه نینیکی ناجیسمانه، سه‌ری به‌رز کرده‌وهو ویستی خۆیم پێ بناسینیت. منم شه‌یتاری منم بلیت نابرم.

- تۆ کیتیت؟ من تۆ نانسیم؟! منم شه‌یتاری، منم، ئادالینم چۆنه. نامناسیته‌وه. ئادالینت له بیرچووه‌ته‌وه.

- ئادالین.. ئادالین بووه سه‌راب ئادالین مرد، یه‌که‌م جار نه‌مناسییه‌وه، چاوم نه‌یده‌ویست باوه‌ر بکات، که‌خۆیه‌تی و خۆی له‌به‌رگی شه‌یتان هه‌لخستوو، که‌میک لێ چوومه پێشی قژه‌ درێژه‌که‌ی هه‌رخۆی بوو، به‌لام ره‌شی کردبوو خالی گه‌رده‌نیشی هه‌رخۆی بوو، به‌لام ره‌شی کردبوو، ماسکاره‌که‌شی هه‌مان ماسکاره بوو، به‌لام نه‌مجاره له‌جیاتێ سوور ره‌شی کردبوو.. نه‌مجاره‌شیان نه‌وه‌چی ده‌که‌یت لێره؟ بۆ له‌ناو نه‌م شه‌مه‌نده‌فه‌ره به‌راسته شه‌یتان ریزگری؟ یاخود بۆ ئاهه‌نگی زیندبوونه‌وه‌ی خاچ په‌رستان خۆت سازداوه؟ خه‌ریک بوو به‌جیم، به‌هێلێت قۆلیم گرتوو، وتم بوه‌سته مه‌رۆ.. نه‌مجاره‌ش وه‌کو پێشترخۆتم لێ و نه‌مه‌که، خۆتم لێ مه‌که به‌سه‌راب، من پێنج ساله‌ ده‌مه‌وێت په‌رسیاریکت لێ په‌رسیارم، پێنج ساله‌ ده‌مه‌وێت بزانه به‌خته‌وه‌ریت یان نا.

- ئادالین راست پێم بلێ به‌خته‌وه‌ریت؟

- شه‌یتاری کۆنه هاورێ! به‌خته‌وه‌ری هه‌چ مه‌کان و وجوودیکی نییه، له‌نیوان نه‌ندامانی «شه‌یتان گه‌ل» مۆنی، گرژی، مات و مه‌للول نووستن له‌شی‌وه‌ی مردوو، نیشته‌نی ره‌نگی مردوو، خۆین به‌ربوون سیمای شکۆدارکردنی په‌یامی شه‌یتان په‌رسته‌کانه.

- نه‌ندامانی شه‌یتانگه‌ل کێن باوه‌ریان به‌چی هه‌یه؟

- نه‌ندامانی «شه‌یتانگه‌ل»، شه‌یتان په‌رسته‌کانن! بوه‌سته ئادالین تا ئێره‌وه به‌سه‌بیت. من تێ ناگه‌م بۆچی شه‌یتان و خوا پێویستیان به‌ په‌رستنی تۆ هه‌بیت؟ بۆچی «سپی» نزیك بوونه‌وه بیت له‌یه‌زدان و «ره‌ش» یش، نزیكبوونه‌وه بیت له‌شه‌یتان، نه‌و حکمه‌ته نوێیه چییه‌ و به‌م شی‌وه‌یه تۆی گۆریوه، نه‌و هاندهره‌چییه سوورباوه‌ریکی وه‌ک تۆ بکاته ره‌ش باوه‌ر.. هه‌شتا قسه‌کانم ته‌واو نه‌کردبوو قسه‌کانی پێ بریم و گوته‌ی به‌دبه‌ختی بوو شه‌یتاری "به‌دبه‌ختی بوو منی کرده

هاورپێ شه‌یتانیه‌کان"، ببوووه.. مه‌به‌ستت له‌به‌دبه‌ختی مه‌له‌کتاوس خۆیه‌تی له‌ناوبانگی خراب و وینه‌ شی‌واوی شه‌یتانه.. ده‌ته‌وێت به‌و ره‌شپۆشییه مه‌له‌کتاوس شکۆدار بکه‌یت، یاخود ده‌ته‌وێت ناوی بزپینیت؟! کامیانیت شه‌یتان په‌رستی یان شه‌یتان ریزگری، گه‌ر شه‌یتان په‌رست بیت، ده‌بیت خۆتی بۆ بده‌یت به‌ گوشت، وه‌ک نه‌و خۆ به‌ گوشتن و قوربانی دانه‌ی که‌ جارێ ده‌تویست بیده‌یته‌ باوه‌ری سوورت، گه‌ر ریزیشی لێ ده‌گریت، پۆشته‌ی ره‌شی بۆ له‌به‌ر مه‌که، له‌به‌ر نه‌وه‌ی که‌س نازانیت مه‌له‌کتاوس ره‌شه‌ یان سپی. که‌س له‌لای فریشته‌کانه‌وه نه‌هاتوو به‌سای ره‌نگ و سیمای و پۆشته‌یمان بۆ بکات، یاخود نه‌مه‌شیانته‌ کرده‌ باوه‌ری چه‌په‌که‌ت ده‌ته‌وێت به‌ره‌لای له‌ ژێر چه‌تری ماف و در و شمی بریقه‌دار بشاریته‌وه... ره‌شپۆشی بکه‌یته په‌یامی به‌خته‌وه‌ریت له‌ژیان، که‌ی بووه به‌دگۆیی ببیته‌ په‌یفتیک ببیته‌ نه‌ریتیک له‌نه‌ریته‌کانی شه‌یتان، من په‌رسیارم له‌به‌خته‌وه‌ری خۆت کرد نه‌ک به‌خته‌وه‌ری باوه‌ر.. کامیانه‌ وای کردوو ببیته‌ شه‌یتان، به‌خته‌وه‌ری بوو یان به‌دبه‌ختی؟

- هه‌ردووکیانه، شه‌یتاری هه‌ردووکیانه له‌ کوپه‌هه‌ بۆت هه‌لتریسیم، ئێواره‌یه‌کیان له‌یه‌کێک له‌ناخوازدنی براکانم کۆنه هاورپێه‌کی گه‌راو له‌ مه‌مله‌که‌تی «سوورستان» بۆمال ده‌عه‌وت کردبوو، قسه‌کانی زۆرکاریان تێ کردم، خۆشت باش ده‌زانی که‌ نه‌و «سوورباوه‌رانه»، که‌دینته سه‌رقسه‌کردن له‌ قسه‌کردندا که‌س پێیان ناگات، به‌قسه‌کانی منی خسته‌ خه‌یالیکی تر، خه‌ویکی تر، باسی یه‌کسانی و مافی ژن و ئاوو کاره‌بای بۆ کردین، نه‌وشه‌وه‌ باس باسی ژیان بوو له‌ هه‌نده‌ران، له‌ چه‌ندین بۆنه‌ی قسه‌کاندا بۆ چه‌ند جارێکیش وام هه‌ست ده‌کرد که‌ گره‌وم لێ بردبیته‌وه ده‌مگوت له‌ کوپیت شه‌یتاری گوپت له‌م قسه‌و باسانه‌ بیت نه‌وه‌تا له‌ سووچیکی نه‌بهرناوی نه‌م گه‌ردوونه، رووبه‌ریک هه‌یه له‌گه‌ل دروشم و خواسته‌کانی من هه‌له‌ده‌کات، به‌ پێچه‌وه‌انه‌ی نه‌و رایه‌ی تۆ، که‌ ده‌تگوت له‌ دنیا دا نییه شوینیک هه‌بیت بتوانیت نه‌و مافانه‌ت بۆ بیتیته‌دی، بۆ نه‌وه‌ی بیسه‌لینم گره‌وم لێ بردوویته‌وه‌ یه‌ک سالی گه‌فتوگۆم له‌گه‌لتا به‌زایه نه‌چوو، په‌له‌م کرد له‌ زووتر ملشکاندنی تیفکینه‌کانت، له‌وشه‌وه‌وه کوپرانه بریارم دا له‌گه‌ل «چۆقی چه‌په‌ر» په‌یوه‌ست بم و به‌ ناوی هاوسه‌ریه‌تی پێکه‌وه‌ بژین بۆشایی و شه‌کراوه‌که‌م هه‌موو که‌سێکم بانگیش

كردبوو، له‌ریگه‌ی ئیزگه‌وه هه‌موو شار بانگیش كرا بۆ شایه‌ی من و چۆقی چه‌په‌ر، یاروئه‌خیاڕ سوورباوه‌رو ره‌ش موسلمان، كه‌س نه‌ما له هه‌فالاڤ ده‌عه‌وت نه‌كریت، زۆرگه‌رام به‌شوینتا ده‌ستم نه‌كه‌وتی، كه‌ گه‌یشتمه ئیڤه‌. بۆم ده‌ركه‌وت چۆقی چه‌په‌ر، یه‌كه‌م قوماربازی بارو دیسكۆكانه، یه‌كه‌م كه‌له‌پووته یه‌كه‌م بۆكس وه‌شین و لیڤه‌ری میكانه، هه‌روه‌ك چۆن جه‌ربه‌زه‌ترین چه‌ته‌گه‌ری مه‌ردومه‌كانیش بوو، زۆرم قسه‌كه‌رد له‌گه‌لی فایده‌ی نه‌بوو، ده‌تگوت بۆ دیوار قسه‌ده‌كه‌م، زۆرم هه‌ولدا واز له‌قوماربازی و چه‌ته‌یه‌تی به‌یڤیت عاری نه‌ده‌نا، چه‌ته‌یه‌ی بووبوووه خویه‌ك وه‌كو خوی جگه‌ره‌كیشانه‌كه‌ی. قوماربازی جیگه‌ی منی گرتبووه‌وه، ئه‌و له‌زه‌ته‌ی كه‌ له‌ قوماركردندا ده‌یڤینی، هه‌رگیز له‌شه‌وانی جووت بوونمان ئه‌و له‌زه‌ت بیڤینه‌ی ده‌رنه‌ده‌خست، زۆر هه‌ولم دا به‌هۆی له‌ش و لارو جوان خاسیم بتوانم خولیا‌ی قوما‌ری لی بكه‌م، وه‌لی نه‌متوانی، زۆرجار بریاری خۆكوشتم دا، ده‌ستم نه‌ده‌چوووه خۆكوشتم "تازه، سواربوون عه‌یبیك و دابه‌زین دووعه‌یب" بوو، به‌م حاله‌ پینچ ساڵ له‌گه‌لیدا ژیا، ئیستا نازانم مه‌ردوو، ماوه، گیراوه، كوژراوه، كه‌س نازانیت. له‌كام گرتووخانه گیرساوه‌ته‌وه، بوونیشم به‌شه‌یتان په‌رست هه‌ولتیكه‌ بۆ په‌شیمان بوونه‌وه‌و پاك بوونه‌وه له‌ تاوان، ئه‌و تاوانانه‌ی كه‌ ده‌ره‌ق به‌ خۆم كردم. به‌خته‌وه‌رم كه‌ماوم بۆخزمه‌تی باوه‌ری لاوم.

– كام باوه‌ر ئادالین، ئه‌وه‌ی كه‌ تۆناوت ناوه‌ پاكبوونه‌وه له‌ تاوان، من ناوی ده‌نیم "كاله‌ك به‌ ئه‌ژنۆشكاندن، ئه‌وه‌ی كه‌ تۆ پیتی ده‌لیت به‌خته‌وه‌ری من پیتی ده‌لیم به‌ده‌بختی، تۆ به‌ده‌ستی خۆت، خۆت به‌ده‌بخت كردوو كه‌س له‌ده‌ستی نه‌دابوویت شووبكه‌یت به‌و ناجیسنه‌ له‌به‌رچاومه‌ چۆن هه‌لخه‌له‌تاویت، چۆن به‌درویه‌کی هه‌نده‌رانی می‌شكت زوخاوبوووه. ئیستا‌ش هه‌روا ده‌زانیت خه‌وه‌و ناته‌وویت لی به‌خه‌به‌ر بییت. ئیستا‌ش له‌دلی خۆتا ئه‌سه‌ف بۆ ئه‌وه‌ ده‌خوازیت كه‌ من نابمه‌ یه‌كێك له‌ موریده‌كانی مه‌له‌كتاوس، هه‌روه‌ك چۆن جارانی‌ش ئه‌سه‌فت بۆ ئه‌وه‌ ده‌خواست كه‌ نه‌ده‌هاتمه‌ ژیرباری چه‌پ ره‌ویت. ئیستا‌ش وه‌كو جارێ پیت ده‌لیمه‌وه، من گره‌وم له‌شه‌یتان بردووته‌وه، به‌دوای به‌چه‌كانی ده‌گه‌ریم. پاشان من هه‌رگیز باوه‌ر گۆرکیم نه‌كردوو من هه‌تا مردن باوه‌رم به‌ (من)ه‌كانه‌؟!

بۆ ده‌یڤیت لای ئیمه‌ شووكردن و ژن هیانان، گه‌رانه‌وه‌ی سه‌ركه‌وتوووان، هه‌لبژاردنی سه‌رۆكه‌كان... بۆنه‌یه‌ك بییت بۆ هه‌ژاندنی هه‌وه‌سی سه‌ما؟ بۆچی شییره‌كان نه‌توانن له‌ جی ژووانی ماسییه‌كان مه‌له‌ بكن؟

– سه‌مات كردوووه...؟

– سه‌ما...! سه‌مه‌نگول، باش گویم لی نه‌بوو مه‌به‌ستت له‌ چ جوړه سه‌مایه‌كه‌؟

– مه‌به‌ستم له‌سه‌مای خوله، سه‌ما بۆ به‌تالكردنه‌وه‌ی توڤه‌بوونه‌كان، سه‌مای مه‌یخانه‌و جی ژووانی سه‌ماكه‌ران.

– سه‌مه‌نگولی بۆراق لای ئیمه‌ مه‌زاریك مه‌یانیک نه‌بووه بۆ سه‌مای خود،... لای ئیمه سه‌ما ده‌بووایه شووكردن یاخود ژن هیانانی خوا پیتاویك بیه‌ژنیت.

– شه‌یتاری ده‌لیت چی ئه‌مشه‌و، دوور له‌ هاژه‌هاژی می‌ترو دوور له‌قه‌ره‌بالغی فارگۆنه‌كان، دوور له‌ كه‌مان ژه‌نه به‌دناوه‌كان، دوور له‌ ئاوازی ئۆركۆدیۆنه، شپوسپه‌كان، له‌ یه‌كێك له‌ مه‌یانی سه‌ما به‌ناویانگه‌كانی شار، مه‌ست به‌ مه‌ی و سرووتی ئاوازو سه‌ما هه‌ژینه‌كان خۆ جۆش ده‌ین؟

– سه‌مه‌نگول واز له‌ من بیته، مه‌ینه‌تییه‌كانم گه‌لی له‌ سه‌ما مه‌زنتر و پیرۆزترن، تا به‌ ئیواره‌یه‌ك چرته‌و چرپه‌ ماچه‌كانی سه‌مابازی، بتوانیت له‌پیرۆزی و گه‌وره‌ییان كه‌م كاته‌وه‌ من جه‌سته‌م رۆحی سه‌مابازی تیا كوژراوه.

– ئه‌ی هیچت نییه‌ ئاخ و ئۆف و حه‌سه‌رتی بۆ هه‌لكیشیت؟ هیچت نییه‌ هاواری بۆ بكه‌یت.؟

– با رۆحی ماندووم، ده‌ستی شكوم، په‌شیمانیم، نسرمه‌كانم، دلی ره‌نجاوم، خه‌مه‌كانم، دۆراندنه‌كانم، خاپوره‌ و لات، یادگاری و ئه‌لبومه‌كانم، تۆراندنی باران،

هه موویان له یهک کات و به یهک نه سق ناخ کیشانیان گهره که، هه موویان هاوارو قژ پنینیان گهره که، به لام باوهر ناکه م سه مایان گهره ک بیت! چونکه سه ما ناتوانیت مهینه تیهه کانم بۆ بکاته به خته وهری. سه ما چی تر ناتوانیت، ببیته چه کی به رهنگاری و به رووی خه مه کان بجه نگیت، چیدی سه ما توره بوونه کانم، پی هیور ناکاته وه... چی تر سه مابازی، ئومیدو هیوای له دایکبوونیکي ئۆی تیا به دی ناکه م. سه ما وهرزیک، بوو، مندا لیک بوو نه فامی ره یحانه کوشتی، قهیره یی پوره خه جی خنکاندی، دوا جاریش کچه نه ناسه که. مه رگی ئه به دیه تی به سه ردا سه پاند سه ما شاکار یکی گهره ی من بوو زیپ بردی، شوړش له دادگاییه کانی خویدا، سزای له سیداره دانی به سه ردا سه پاندو له ناکاو ونی کرد. مه پرسه چۆن ئیستا بۆچی له که ناری بیتازی سه ما شه که ت که وتووم، مه پرسه بۆچی چریکه و چرته سه مایه ک ناتوانیت بۆ ساتیکي که م به خته وهرم کات، ئه وهی که به سه ر وهرزو هه وه سی سه مابازی مندا هینراوه، له وه گهره تره به شه ویکي ئاوه ها له گه ل سه مادا ئاشت بیمه وه. هاوړی، من گه لیک جه نگام تا هه وه سی سه مابازیم، تیا ئاوه ژوو نه که نه وه. پیتشر بهر له ئیستا هه موو وهرزه کان، هه موو رۆژه کانی سال، هه موو ئاوازو ئان و ساته کان، پابه ندی زریکه و هاواری سرووتی سه مابوون، هه موو ئیوارانیک به دم دهنگدره کۆنه که، دهرگای ژورره که م له خو داده خست و په نجه ره کانم به رووی بادا دهر کرده وه، له گه ل تیکه لبوونی باو ئاوازه کان، خوّم و ئاوینه که م خوّم و سیبهره که م، سرووتیکي سه یرمان ده خولقاند. ئه و سرووته هینده سحراوی بوو، مه گهر ته واو بوونی ئاوازیک، که میک په رشی بکر دایه، به لام به ده سیپیکي ئاواز و سترانیکي تر دیسانه وه ده چومه ئه وخه لوه ته وه، ده چومه وه سه ر ئه وړیکه یه یه کی که به ره وه به هه شت ده چوو زۆر سه یربوو قالبوونم له گه ل سه ما به شپوه یه ک بوو. که بۆ ساتیکي که م وا تى بگه م، سرووتی سه ما له به هه شتم نزیک ده کاته وه له دهرگای به هه شت ده دم سه یره منیک له و ته مه نه دا بوویتمه دهر ویشی ئاوازه کان و خه لکانیکي تر له م ته مه نه دا. بیانه ویت به باوهری رهش و سرووتی خو ته قاندن و زکری خوینرشتن و کاولکاری له دهرگای به هه شت بدن ئیستاش دهر سم باشه که هه ر دوو کمان به هه شت و به خته وهری پالنه ری باوهره که مانه بۆ له خالیکدا، له ویتسگه یه کدا، له شار تیکدا، له ئاوازیکدا،

له دووړیانیکدا یه کمان نه گرت. تۆ بلیت به هه شت چه ند دانه یه ک بیت؟ و ئیمه پیمان نه زانییت.

- ئیستاش نازانم کامیان بوو، منی له سه ما زویر کرد، گه وجی ره یحانه بوو؟ به دکاری پوره خه جی بوو؟ یا خود هیچیانه و ده به نگي خوّمبوو ده ستی له سه ما پی هه لگرتم. تۆ بلیت پرتو بۆلی ره یحانه و کوته کی ده ستی خه جی بوو بیت وای کرد بیت ده ست له سه ما هه لگرم. ئه و هه سه ته چی بوو ره یحانه هه یبوو بۆ کوشتنی سرووتی سه ما؟ من هه تا ئه مرۆش له گه ل ئاوازی پیاوۆ هارمۆنیکه کان گویم به وقسانه ی ره یحانه دهر زینگه ته وه که هه موو ئیواره سرووتیکي سه ما پی تال ده کردم و گوئی پی کاس ده کردم، ره یحانه له گه ل هه موو وه ستانیکي دهنگدره که، مارش و دهنگی نارهنای خوی ده گه یانده ئه و دیو ژورره نسرمه که م، هۆ شه ی تاری! سه ما پیشه ی پیاو نییه و بۆ پیاویش نه ها تووه، "پیاو کوشتن، حزبايه تی، ده سه لات، کورسی، کاسبی، قوّلبرین، بازارو سه وای کالاً، ژنه یان، وه چه خستنه وه، گیانفیدایی، شوّفیتری، گه مژه یی، پیشه ی پیاوه. سه ما له به رده م ئاوینه، له راندنه وه ی له شولار، جوان خاسی، پیشه ی ژنه و نابیت میرخاس خوی له ئیشی ژنا هه لقوقرتیبت". شیر له دارستاندا، سه ما ناکات، مه له کان ده بیت سه مای بۆ بکه ن، زۆر جار هه بووه ده مپرسی بۆچی؟ فیرناس سه ما نه کات؟ هه ر له بهر ئه وه ی ناوی شیره! یا خود له شولاری سه مای نییه؟ تى نه ده گه ییشتم له مه به ستی ره یحانه، که بۆچی شیر سه ما نه کات. بۆچی ته نیا کوشتن و قه پگرتن، پیشه ی شیر بیت! بۆچی شیر نه ی ویستووه سه مابازی پیشه ی بیت. کى بوو بریاری دا شیر سه ما نه کات؟ ماسیه کانن؟ ئه و دهنگه ی ره یحانه م بۆ سه رکوت نه ده کرا، بۆم نه ده هاته ژیربار، تا رۆژیکیان دهنگدره که م له کار وه ستاو که س بوی چاک نه کردم هه وه، ئیدی له و رۆژه به دواوه ژورره که م سروته سه مای به خو وه نه دی، له و رۆژه به دواوه، هه ستمکرد چیدی پیویستیم به سه ما نه ماوه و پیویسته به گوئی ره یحانه بکه م. له م دواپانه شدا من بۆ دم کوتکردنی ره یحانه و دهر ویشه کانی له شایى و چۆپی و ره شبه له که کان ئه مجاره خوّم و ده مانچه که م، پیکه وه سه مامان ده کرد. به لام زۆر سه یربوو له و زه مه نه ی که ده مانچه که م جیکه ی نیرگزه کانی گرت ه وه. په ی تا په ی تا شوخه کان له ره شبه له ک و ده سگرتنه کۆکاندا ده ستیان به رده دا، چه ند جار یکیش به بیانوی میزکردن

له ئابخانه كان به دەم راستکردنه وهی شوینی ده مانچه كه و خستنه وهی له شوینی ده ركه و تووی، له بهر دەم ئاوینه كان پرسیارم له خۆده كرد. بۆچی وهكو جاران دەستم ناگرن؟ دەستیانم به توندی گوشیوه؟ یان شانوبالیانم شهكەت كردوه؟ ئاوینه كان هیچ وه لآمیکیان نه دەدامه وه. وهكو خۆم واقوور بوون، ناچار به غه مباری له سه ریه كێك له كورسییه جیماره و هه بوممه ته ماشا كهری شایی و هه لپه رکیكان. جار چاریش شه وقی سه ما پێشم ده كه وت و له گه ل خۆیدا بۆ ناو هه لپه رکیكه ده بیردم. ده چوممه وه ناویان، پاش كه میك، دیسانه وه دهستیان به رده دام هه وه سی سه مایان تیا ده كو شتمه وه. سات به سات زیاتر ههستم ده كرد شتیك هه یه.؟ به لآم ئه و شته چی بیت. وا له هه موویان بكات به دهسته جه معی بریار بدن دهستم به رده ن؟ هه رچۆنێك بیت رۆژێکیان خۆم گه یانده دهستی زیپ، بهر له وهی زیپ بهیوێت دهستم به ردا ئیخه م گرت و كه وتمه پرسیار. "زیپ" بۆچی هه مووتان بریارتان داوه دهستم نه گرن، بۆچی وهكو جاران كه س لێم نزیك نابیته وه؟

- شهیتاری نازانیت بۆچی؟ نازانیت چه ند و چۆن لوه له دهسکی ده مانچه كه ت ئازاری كه مرو ناو قه دمان ده دات! كه ی تۆ هینده درنده بوویت؟ شهیتاری زۆر گۆراوی كوره سه ما بازه كه ی جاران نیت!. شهیتاری له خۆتت پرسى! بۆ ئه وشه هیتارییه ی كه جاران هه موو شوخه كان به ئاواته وه بوون بۆ ساتیكى كه میكیش بیت دهستی بگرن، ئیستا دهستی به رده دن و قیزیان لێی ده بیته وه؟ ته ماشاشی بگه ن. تۆ هاوړییه تیت له گه ل سه مادا دۆرانده بوو ته هاوړییه چهك و حزب..

- راسته زیپ من شهیتاریه كه ی جاران نیم من كورپی خه مه كان، زامه كان، پاشماوه ی جهنگ و خیانه ته كانم. ئیستا هه ست ده كه م كورپی ره یحانه ش نه بم. ئیستا له حه بیه تا كورپی شوړشم. كورپی شوړشیش ده بیته چه كدار بیت!

- شوړش چه كی گه ره ك نییه. شوړش سه ما ی گه ره كه، سه ما باشترین چه كی به رهنگارییه! شوړش واته خو شگوزه رانی، شوړش به چه كداری سه ركه وتن به خو نابینیت، تۆ به م چهك هه لگرتنه ناوی پیروزی شوړش ده زینیت، رووه سپییه كه ی رهش ده كه یته. هاوړی! شوړش واته تیکۆشان، بۆ جوانی شوړش واته گول نهك گووله و تیر.

- راسته شوړش واته تیکۆشان بۆ جوانی. به لآم ره یحانه. جوانی من له وه دا ده بینیت، كه له هه لپه رکیكاندا ده مانچه كه م له سه ما كه م جوانتر ده ركه ویت، من نازانم كامتان پازی كه م، نه ئیوه ده مانچه تان ده ویت، نه ئه ویش سه ما و هه لپه رکیکی ده ویت، راسته بویت، من خو شم له و وه زعه پازی نیم، بهر له هاتنیشم بۆ شایی فیشه كی ناو ده مانچه كه م به تال كردوه ته وه ده زانی بۆچی فیشه كه كانیم به تال كردوه ته وه؟ زیپ باش بزانه كوشتن و برین، خولیای من نه بووه، من هه تا ئیستاش فیشه كه كێم نه ته قاندوه، له خو شییه كانیشدا ده مانچه كه م رووی نه كردوه ته ئاسمان و فیشه كم به رویدا نه ته قاندوه، نه م ویستوه كو نبوو نی ئاسمان و باران بارین و دروستبوونی لافا و گه رده لولویکی خو شه ویستی به فیشه كی ده مانچه كه ی من بیت.!. له و نه فامانه ش گه لی پهستم كه شه وان ه بۆ ده برینی خو شییه كانیان، ئاسمان ئاگر باران ده كه ن، به زۆرێکیانم گوتوه واز له هیمنی و كپی ئاسمان بین، گه ر ئاسمان كون بیت، بارانیکی زۆری مو حیه به ت به سه رخا كی پر له كینه ده بارینیت، دوور نییه به و بارانه لافا وێك هه ستیت و هه موومان به ر لافاوی خاترخوایی بكه وین، ئه و كاتیش نه مه یانێك ده مینیت بۆ سه ما، نه ولاتیکیش بۆ شوړش. كه ستان ناتانه ویت له من تى بگه ن، نا هه قیشتان ناگرم چونكه نابیت شیر له جیژوانی ماسییه كان مه له بكات. ماسییه كان كه شیریان لى ده رده كه ویت، ده ریا به جی دیلن و به ره و وشكانی هه لدین. به لاین بیت زیپه خان من جاریکی تر له هیچ شایی و هه لپه رکییه كدا نه بینیت.

- سه مه نگول من له و رۆژه وه له هه ر دوو جه ژنه كه بووم، له پاش ئه و میژوو وه به حه سره ت و تاسه یه كه وه، له سه ما بازیكى ناودار بوومه، ته ماشا كه ریکی نابووت، دوا چاریش له هه لپه زاردنی سه ما یاخود شوړش، ده مانچه م هه لپه زاردو دهستم له سه ما شت، به لآم بریا دهستم لى هه لنه گرتایه، من ده لیم ئاسمان تۆله ی خو ی لى كردمه وه، بۆیه ئه و كچه نه ناسه ی بۆ ناردم ده یویست هه قی سه ما نه كردنم لى بسه نیت، ده یویست دژى نه فام ره یحانه بجه نگیم، نهك ببمه دارده ستیكى نه فامییه كانی ئه و كچه نه ناسه، له و رۆژانه ده ركه وت كه رادیوی حزبه كان ته وا و قۆلیان لى هه لمالیبوو به هه موو هی زێکیان هاواریان ده كرد، چۆلی كه ن هه لى برن، ئه م شاره شاری

ئىتوھىيە، ئەم خاھەن ئىتوھىيە رامە. بەسەئىدى، باب نۆكەرى ئەو زەمانە زەمانىكى زۆر سەيربۇ، بەزەحمەت راست و درۆت بۆ جيا دەكرايە، بەزەحمەت بۆنى خۆفروۆش و نىشتىمان پەرورەت بۆ جيا دەكرايە. بۆنەكان رەنگەكان تەواو بەسەريەكا كەوتبۇون، بارەكەھىندەئالۆز بوو سەرى لەسەرۆكەكانىشى شىواندبوو، رادىيوى حەزبەكان، گيانفیداکان، نىشتىمان، قوتابخانەكان، مزگەوت و كلیساكان، قەحبەو مەى فروۆشەكان، چەرچى و پاكەت فروۆشەكان، چىشتخانەو چاپخانەكان، رۆژنامەو كىتەبەكان. هتد، بەسەر دوو بەردا دابەش بووبوون، يەككىكان هەوالى خۆفروۆشى پەخش دەكرد، ئەوى تریان هەوالى سەرکەوتن، كەس نەیدەزانى كى دۆراوہو كى براوہ! شەرپىكى گەرم بوو. شار بووبووہ. دوو بەرە، بەرەيەكيان لەگەل ئەملا، بەرەكەى تریان لەگەل ئەولا، من لەويەينەدا مابوومەوہ، نەم دەزانى چۆن هەلۆيستەبكەم، نەمدەزانى بەقسەى كاميان باوہرېكەم. شار بەجى بېلیم؟ ياخود دانىشم، "دەست بەكلاوہكەم بگرم، با نەيبات". باشەبەچۆلكردنى شار كى دلشاد دەكەم؟ بۆ كىيى بەجىيى بەيلىم؟ كى ماف و روخسەتى ئەوہى دانى من لەشارى يارو يادگاربيەكان دەريەريئىت، كى بريارى سەرگەردانى منى داوہ؟ حزب. ياخود بەركەى تریانە بريارى خۆفروۆشى بەسەردا سەپاندوم... ئىستاش رووخساريم لەهزردا بەچەسپيوى ماوہو هەرگيز لەيام ناچىت. لەبەر ئەوہى ئەو بەيانى، هەر ئەو بوو بەگەرمى هەلدەپەرى هەر ئەو بوو دەيوست بەسەماكەى پىمبلىت، من سەما ناكەم، من بۆ سەما نەھاتووم، بەو بەيانىيە كە هىشتا "نەخىرو نەشەر بەش نەكرا بوو"، شەبەقى بەر لە گەيشتنى قافلەى تانك و زرىپۆشەكان بەر لەگەيشتنى جنىو فروۆشانى رادىو، دەم شەرپەكە لەپىش هەوالبەر و سىخورەكان. لەپىش حاجىيەبەدناوہكان بەر لە ستران بىژەكان لەپىش هەمووان، لە باژىرى شار و مەيانى سەماكەران لەنزىك چاپخانەى گەل، خىوہتى سەماى هەلدابوو، نازانم بۆچى رىم كەوتە ئەوى بۆچى ويستم بۆ دواچار مالىئاويى لەشار و لەچاپخانەو لەبازارەكان بكەم، بۆ بەبەردەم ئەو گۆرەپانەدا بۆم. بۆچى دەبىت تووشى ئەوكچەنەناسەبم، بۆ دەبىت مەرگى يەككى تر ببىنم، ئاى نەناس... چۆن پىوہرەكانى سەماكردنت هەلاو گىرکرد! سەماكەى پى نەدەچوو بۆ سەرکەوتنى سەرۆكەكان بىت، بۆ دەريپىنى

كەيف و شادىيش نەبوو. سەماكەى چەندىن پرسىيارى گەورەى لادروست كردم. دانىشتنىشى بە تەنىشت منەوہ، هىندەى تر سەرسامى كردم، دواى ئەوہى كەزانى هىشتا حەزبەكەى ئەولا نەگەيشتووتە شارو لەدوورپانەكەرى پى گىراوہو بەم زووانەناگات. بريارى دا، لە گەلدا سەرکەوتت و لەناو پاسە پۆلۆنىيەكە، درىژە بەسەماكەى بدات بەسەرکەزىيەكەوہ لە ناوہراستى پاسەكەدانىشتبۇوم، خەيالم بەرەولای ئەو يادانە بردبوو كەچۆن لەم شارەگەورەبووم و چۆن لەهېچ و خۆرايى مافى نىشتەجىبوونيان لى زەوت كردووم زوو زوو ئاوپرى دەدايەوہ، بەچواردووہرى خۆى منجەمنجى بوو بەم خەلكەى دەگوت بۆ سەما ناكەن، بۆتەھلىلەناكىشن، بۆ دلشاد نىن؟ كەس هەيە ئەم وەزەى لەلا ناخۆش بىت؟ خەرىك بوو بلىم ئا خەرىك بوو لەدەم بترازى و بلىم من ئەم وەزەم پى قبوول ناكىت، نازانم چۆن دانم، بەخۆدا گرتوو، پىم نەگوت، با ئەم شارە بۆ تۆ بۆ شايى و شايى لۇغانەكەت بمىنىت، بۆخۆت لەگەل ستران و مارشى سەرکەوتنى رادىو، هەر سەما بكە. ئىمە هەلدەين، هەلى دەبرىن... خاپورەولات بۆ تۆى بەجى دىلن. بۆ نەگبەتىش هەتا دوا ويستگەى وەستانى پاسەكە، دانەبەزى، لەگەل تىپەريبوونى هەراسىكى قەرەبالغ بەئەخيارى سەما بەھۆرىن و بەرزكردنى دەنگى رادىو، ئەمىش لەگەلىانا گەرم دادەھات و دەكەوتە شايى و هەلپەركى تەواوى ئەو پاسەى هىنا بوو سەيرى خۆ. بەھىچ شىتەك لەسەما نەدەكەوت. بۆ ساتىكىش وام زانىلەخۆشى بىنىنى سەرۆك وا دەكات، چۆنكە رادىو هەوالىكى بلاوكردبوو وە گوايە سەرۆك بەپىشەى هىزەكانىەوہداغلى شارى پىرەكان دەبىت و شار گەنج دەكاتەوہ من چاوپرى بىنىنى گەيشتنى سەرۆكم نەكردو ئىوارەلەگەل ئاوابوونى خۆر منىش لەشار ئاوابووم، بوومە خۆلەمىش لىت ناشارمەوہ سەمەنگول ئەمجارەيان دەرچوونم لەشار بەئارەزوو ويستى خۆم بوو، نەك بەويستى رەيحانە و رەشكو، پىم وابوو، گوزەرانى ژيان لەژىر خىوہتەكان، لەژيان لەژىر چەترو لە ساپەى ئالای دوزمان ئاسوودەترە گەلى نارەحەتىم كىشا، لەويئەدرى لەئۆردوگا جگە لە ئەستىرەكان كەسى تر نەبوو دلنەوايم بداتەوہ، كەس نەيدەزانى بۆچى وا بەئاسانى دەستمان لەشار هەلگرت، تاقەشتىش كە سەبورىي دەدام پىياسەى ئىوارانى ئۆردوگا بۆنى تەماتەى سوورەكراوہ هىلكەى كولاوبوو،

ئەو چەند شەو ھەر لە داڭغەي ئەو بەيانىيەدا بووم كە ئەو كچەم تىادى. دەمگوت نەمرم و ئەو رۆژە بىنم بگەپنەو و بە غەمبارى بىبىنمەو، ھەرواش بوو گەراينەو ھەمووى چل شەويك بوو، وەزەكان وا خواستيان لەگەل تەواو بوونى پايزو وەرىنى دوا گەلای زەردى دارەكان، ئىمەش بگەپنەو زىدى باوك و باپيران، لەگەل يەكەم كەژاو ھەو سەرقافلەي گەراو ھاتمەو. بەرە بەيان لەگەل دەھۆل و زورنا ژەنەكان، لەگەل ھوتاف و مارشى سەركەوتنەكان خۆم لە بەردەم گۆرەپانى شار گرتەو. ئەمجارەيان من دلشادو تاقمىكى ترغەمبارو دلرەنجاو بوون، من سەركەوتوو ئەوان دۆراو. جاريكى تر كچە نەناسەكە نەبىت، ھىچ بوونەو ھەريكى تر نەدەھاتە بەرچاو، لە ویندەرى تىكەل بەدەنگى ستران و ئاوازو خىتاب و ھەماسى شوڤرشيگيران بە پەروى حزبە گەراو ھەكە، سەرچۆپىي گرتبوو، ئارەقى شىن و مۆرى دەردابوو، لەھەمووان بە كەيفتر بوو. يەكەم جار عەقلم نەيدەويست باوەر بكات كە خۆيەتى. بەلام كە لىم نزيك بوو ھەو ئىدى دوو دالىي لا نەھيشتم كە خۆيەتى. ھەرگىز حاشا، روخسارى دەموچاويم لى تىك ناچىت لەناو ھەزار سەماكەر دەيناسمەو. بە پيشەي جارام كە نارگىرو ئارام و تەماشاش كەريكى غەمبار بە تەنیشتم دارىكەو ھەستابووم. لەگەل ھەستانى دەھۆل و زورنا و پشوودانى سترانبيژەكان، بو سىبەريك گەرا، ئارەقى دەموچاوى پى وشك كاتەو، شوپن نەما ناچار لە تەنیشتم جيۆھەستانى من بوو جىي ھەسانەو ھەمبارى و تورەبوونى روخسارى دەموچاوم بزواندى و ھەكو جارەكەي تر ھىنايەو قسە، بو سەما ناكەيت؟ بو دلخۆش نيت؟ كەس ھەيە ئەم وەزەي بەلاو ناخۆش بىت؟ كەس ھەيە بەگەرانەو ھەي شوڤرشيگيران خەفەتباربىت؟ ياخود تو لەوان نيت؟! كەواي گوت ئىدى تىنم بو ھات، ھىچيش نەمابوو لىي بترسىم؟! بەروويدا تەقىمەو ھەو پىم گوت خوا نەناس، ھەر تو نەبوويت، چەند رۆژىك لەمەوبەر، بە پەروى حزبەكەي ئەوبەر سەرچۆپىي گرتبوو، من لەوانم ياخود تو نازانىت لەكام كەنار خۆت بگريتەو؟ لە بىرتە لەناو پاسە پۆلۆنيەكە، چ ھەرايەكت نابوو ھەو، ئەتگوت برايەكت ژنى ھىناو، درىژەي شايى و شايلۇغانەكەشت بەھەمان پرسىيار بە تەنیشتم سەركزىي من و سواربووانى پاسەكە، دەكىشا، بو سەما ناكەيت؟

كەمىك ھەستا بى وەلام و تفى درۆكردن و خەجالەتى قوت دايبەو گوتى من نەبووم، دەشىت لەگەل يەككى تىدا لىت تىك چوبىت نا ھەرگىز توم لى تىك ناچىت، خەجالەتیش ناكىشىت، ئەم دوو روويە تاكو كەي؟ دووفىتنە بازى وەكو توپە، ئەم مىللەتەيان سەرگەردان كىدو ھە؟

كەمىك سوور ھەلگەرا، يەكەم جار وا تى گەيشتم، شەرمەزارىيە، رەنگى پى گۆرپو ھە. لەپاش كەمىك بىدەنگى و بەرزبوونەو ھەي دەنگى ھوتافەكان، بە دەنگىكى بەرزكەوتە ھاوارو قىژ وەكو فېشەكە شىتە بەو ناو ھەقىيەو ھە. بەلى من بووم، بەلى من و ھەزارەھى وەكو منىشە بە دواي ھەليك، بۆنەيەك، يادىك، مەيانىك دەگەپىت تا لەژوو ھە نەسرمەكانى مال بىتە دەرو ھە... ئىو ھەن يان ئەوان، ئىمە سەماتان بو دەكەين، بەلاشمانەو ھە گىنگ نىيە كى سەركەوتو ھەو كى شكست خواردو، گىنگىش نىيە، تەلەفىزۆنى كامتانە، شەوان روخسارى لەرىنى مەكەكان پەخش بكات و ئىمەش بەدۆستى خۆي بزانىت، گىنگ ئەو ھەيە ئىمە لەو كونە مەرگە بىيە دەرو ھە. ئىمە سەمامان كىدو ھەتە ھىزىك ئامرازىك بو دەپرىنى نەو زەبرى زالىھەتيتان... ئىو ھەو ئەوانىش ھىچتان بو نەكردووين ھەموويتان لى زەوتكردووين، ئەو ھەي كە ماو ھە سەمايە... ئەو ھەي دەبىت ئىو ھەو بۆنەو كاتەكەي دەست نىشان بكن. ھەكى تر بۆمان نىيە بى پرسى ئىو ھەو سەرانى شوڤر، خۆمان لەخوت بۆنەو خۆرايى، لەمەيان و گۆرەپانەكانى سەمادا بكو تىن، من و ھەزارەھا تولازى ھەك من، بە ئاواتەو ھەي ئاوازىك بىخاتە جوولە، جوولە بو ئەو ھەي كەمىك گەر بەخەيالىش بىت ئاسوودەبىن... ئەم شايلۇغانە نەبىت. ھىزىكى تر نىيە گىروكلپەي ھەزە خەفەكراو ھەكانمان بكوژىنەتەو ھە.

کچیپتی لای ئیمه، ئه وگولیه که نابیت بی ئینجازه و بی مؤلته، بونی بکهیت، دهستی لی بدهیت.

تۆ بلّیت شتیکی به سه رخۆدا هینا بیت؟ یاخود له گه‌ل یه کیکیانان له وێستگه‌ی شوخ و جوانخاسا به گیرهاتبیت...؟ تۆ بلّیت دوینی شه‌و، هینده مه‌ست بووبیت...، نه‌توانیت ئه‌مرو راسه بپته‌وه؟! بۆ نا، دوینی شه‌مه بووه، شه‌ممانیش واده‌ی مه‌ست بوون و سه‌مای شی‌تی شاره. به‌لام که‌ی مه‌ست بوون و سه‌مای شه‌مان به‌پرسیه‌تی و کاری جابیه‌تی یه‌کشه‌ممانی له‌سه‌م‌نگول خافل کردوه له‌م خه‌یالانه‌دا بووم که جریوه‌یه‌کی ناسک به‌یانی باشی لی کردم و پرسیری حال و بالی سه‌م‌نگولی پی له بیرکردم.

- کاکي جابی به‌رو شارو ناو بازار ده‌چم، ده‌توانیت بلیتیکم بۆ بپريت؟

- ئاوازو نه‌فه‌سی ده‌نگه‌که زۆر به‌لای خویدا رای کیشام تووشی به‌ربه‌له‌تیکی عه‌جایه‌بی کردم، پی ده‌چوو ئه‌و ده‌نگه پشتر گۆیکانم بیستبیتیان، به‌شکو‌داریش له‌ناو هزما جیی خو‌ی کردبینه‌وه... سه‌رم هه‌لبیری تا به‌ربه‌له‌تی ده‌نگ و روخسار ناسین و نه‌ناسین له‌یه‌که هه‌لوه‌شینم، گومان و دوودلی له‌یه‌که جیاکه‌مه‌وه. چهند خوله‌کیک به‌ر له‌ گویگرتن که‌میک له‌گه‌ل خو‌دا وه‌ستام به‌ر له‌ بلیت پیدانی له‌ هه‌ولگی گومان کوشتندا بووم. ئه‌و بیت! ئه‌و نه‌بیت...! به‌سیا، به‌چی ده‌گاته ئیره؟

- گوتم به‌خوا هه‌بیت و نه‌بیت به‌سیا یه‌و لیره گیرساوه‌ته‌وه به‌ده‌م بلیت برینه‌که پیم گوت به‌یانی باش خاتو به‌سیا فه‌رموو ئه‌مه بلیتی ناوشاره..

- به‌سیا، به‌سیا کچیپه... له‌گه‌ل منته؟ به‌هه‌له‌دا چویت به‌سیا نیم.

- ببوره خانم. پی ده‌چیت هه‌ستم بریندار کردبیت. به‌لام ده‌نگ و روخسارت زۆر

له‌و ده‌چیت.

- ئه‌و کچیپه؟

- به‌سیا من دلنیام که‌خۆتی و ده‌ته‌ویت خۆتم لی بگۆریت!

- به‌سیای چی من ناوم ئاسۆپه. به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی پر له‌ درۆ و حاشاکردن له‌ ناوو رابردووی خو‌ی بلیته‌که‌ی له‌ده‌ست فراندم و دوور له‌ چاوی تیژی تی‌بیراوم له‌نزیکه‌ ده‌رگای میترۆکه‌ دانیشتم، حاشا کردنه‌که‌ی زۆر منی شله‌ژاند، چونکه‌ من زۆر دلنیابووم که‌ ئه‌و بی هه‌ر ئه‌وه چونکی باوه‌ر ناکه‌م خوداوه‌ند خالیکی تر به‌و شی‌وه‌یه، به‌و جوانییه، به‌و ئه‌ندازه‌یه، له‌سه‌ر گۆنای هیچ هه‌وایه‌کی تر دا هه‌لکۆلبیت، خوا نا عه‌داله‌تی وا ناکات، له‌وزه‌مه‌نه‌دا هیچم پی نه‌ده‌کرا، ده‌مویست ده‌رگای دابه‌زینی که‌شتیاره‌کان و فارگۆنه‌کان قفل ده‌م. به‌لام یاسا ری پی نه‌ده‌دام، که‌شتیاران له‌سه‌فه‌ره‌کانیان مه‌حته‌ل بکه‌م و له‌ ئامانج و نرخ‌ی به‌رزى می‌ترۆ که‌مبکه‌مه‌وه. هیچم پی نه‌کرا جگه‌ له‌ ریزی یاساو چاوه‌روانی ده‌رکه‌وتنی سه‌مه‌نگول بۆ شایه‌ت‌حالی سکالایه‌کی له‌ بیرکراو، سکالایه‌کی ونبوو، هیچم پی نه‌ده‌کرا، جگه‌ له‌ گیرانه‌وه‌ی رووداوه‌کان بۆ سا‌ل و رۆژی هاتنه‌ بوونیان. له‌گه‌ل خیراتر کردنی رۆیشتنی شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که، منیش خیراتر به‌سیام له‌ناوه‌زردا ریک ده‌خست. تا ده‌هاتیش دوو دلیم له‌خۆ ده‌بری که‌ ئه‌و ئاسۆپ بیت و به‌سیا نه‌بیت.. هیچ نه‌گۆرابوو. گوتی بۆ ناو شار ده‌چم که‌واته هه‌مووی چهند خوله‌کیکی که‌مه، چهند وێستگه‌یه‌کی که‌مه.. دووان یان سیانی تر می‌ترۆ ده‌گاته ناو بازار. ئه‌ی خواپه.. سه‌مه‌نگولی نه‌عه‌له‌تی بۆ سه‌رنه‌که‌وت. که‌ی له‌یه‌کشه‌مماناوه‌ دره‌نگ که‌وتوو.. تۆ بلّیت هاتبیت و قه‌ره‌بالغی فارگۆنه‌کانی می‌ترۆ نه‌یه‌شتبیت لیم ده‌رکه‌ویت، یاخود به‌ پیشه‌ی زۆرجاری ته‌شقه‌له‌بازی خو‌شاردنه‌وه‌م له‌گه‌ل ده‌کات. له‌گه‌ل هه‌موو وه‌ستانیکی می‌ترۆ، له‌ وێستگه‌کان چاویکم ده‌چوو سه‌ر کورسیه‌که‌ی و چاوه‌که‌ی تریشم له‌سه‌ر ده‌رگا‌کان، له‌بیریاری پشوه‌ختی و له‌ناکاوی دابه‌زین ده‌ترسام، ده‌ترسام له‌چوون بۆ بازار په‌شیمان بیته‌وه‌و ده‌رفه‌تی دیدنه‌ی سه‌مه‌نگول بۆی بکاته وه‌هم و خه‌یال و سه‌راب و بۆ زه‌مه‌نیکی نه‌زانراو دووربخات، هه‌ر وه‌ستانیکی می‌ترۆو نزیکبوونه‌وه‌یه‌کی له‌شار ئه‌و ئومیده‌ی که‌متر ده‌کرد که‌ جاریکی تر بتوانم ریزه‌ به‌ سکالاکانی خه‌وم بده‌م، می‌ترۆ گه‌یشته وێستگه‌ی ناوشار.. وه‌لی

ئەفسوس سەمەنگۆل ھەر دەرنەكەوت، چاوم تا ھیزی روانینیان تیاوو بېریمنە سەر ئاوینەھە دەرگاكان، تا لېيانەوہ بتوانم لە دوا نىگای بەسیا تى بگەم، بەرەولای دەرگاكان سەركزانە بى ئاوردانەوہ كەوتەرى. ھەنگاوەكانى ھەلھاتن، نىگاكانى پر لەپرسىارو تىكەل بە ھىشكە ھەناسەھەكى درىژدابوو، لە بەردەم دەرگای دابەزىن ھەموو شتىكى راگرت، بۆ ساتىكىش وام ھەست كرد لە دابەزىن پەشیمان بووتەوہو بەرەورووم دىت و بە باوہشىكى گەرمى سوپاس، ئامىزم پىادەكەت و بەرگى رەش بەشى لەخۆ دادەدرىنیت. وەلى جەرئەتى نەبوو، شتىك ھەبوو رىگەى پى گرت و دابەزى و لەگەل دابەزىنيا ناسۆرەكانى كولانەوہ. كۆلم نەدا ئەودى و دەرگا و پەنجەرەكانم كرده وىستگەھەكى تری تىرامان. لەو دىو پەنجەرەكان بەدەم خاوە رۆشىتنى مېترۆ بۆ دواجار خالى سەرگۆناى پى گۆتم بەسىام بەلام ببورە كە نەمتوانى خۆمت لى ون نەكەم ببورە نەمتوانى خۆمت بۆ ئاشكراكەم. لەگەل دابەزىنى بەسىا ھەموو گەشتيارەكانىش بە دووى دابەزىن، فارگۆنەكان ھىچى تىا نەما، تەنيا بۆنى بەسىاكەى من نەبىت. ھىزىك ھەبوو فارگۆنەكانى لەموسافىر بەتال كرد، ھىزىك ھەبوو سكالای بەسىا دروستكەرى بوو.

- لەپى بى ئاگادار كەردنەوہ يەك كىك بانگى كردم شەھىتارى، شەھىتارى نامىنىت؟... گۆيت لىم نىيە؟ ماوى يان مردوويت؟

- ئاورم دايەوہ تەماشاش دەكەم، ئەو كافر بابەھە گۆتم، ماوم، ماوم بۆ گىرپانەوہى ھىكايەتى بەشخوراو و ستەملىكراوہكان، ماوم بۆ نەفرەت كەردنى رۆژە گەرمەكان، درۆيە گەرمە ديارى و خەلاتىكى بەنرخى ھاوین نىيە! درۆيە. ماوم بۆ كولانەوہى زامەقوولەكان، ئەى تۆ لە كوئى بوويت مەلعوونى چا و بۆراق. رۆژ نەبوو دووركەويت ئەمرۆ نەبىت؟

- بۆچى ئەمرۆ چىيە. جى ھەيە لە دوئى جىباكتەوہ، دوئى شەمەبووہ، ئەمرۆ يەكشەممە لە ھەردووكىشيانا ئىمە ھەرجابىن. لە ھەردووكيانا "عەينى تاس و عەينى ھەمام. ئىتر چى گۆراوہ، چى بووہ وا رەنگى مردووت لى نىشتووہ؟

- ئەوى كە گۆراوہ، ئەرز خىبووہتەوہ، بە دەورى خۆيدا دەخولیتەوہ بەدەورى خۆيدا دەوران دەكەت و لەگەل ھەموو دەورانىكىشى خەمىك بۆ من زىاددەكەت. لەبەيانىيەوہ

چاوەرپم ببىتە شاھتەحالى شكاتنامەيەك كە نەكراوہ، ببىتە دادوہرى ئاوانىك كە نەدركىنراوہ، ئاوانىك لە جۆرىكى تر كە نەبىستراوہ... سەمەنگۆل دەتەوئىت بزانىت بۆچى گۆيم كپ بووہ، بۆچى چاوم رەشكە و پىشكەدەكەت، بۆچى دلم خورپەى تى كەوتووہ، بۆچى ھەموو مووى لەشم رەق وەستاوہ، ئەى نەزانىوہ كىم ببىنوتەوہ؟!

- كىت ببىنوتەوہ؟ خۆ جنۆكەت نەدىووہ؟
- بەسىا.

- بەسىا كىيە. جوان خاسە. ياخود مىرخاس؟!

- بەسىا پەرييەكەو لەبەرگى ئادەم، ئەو مەخلوقەھە كە بەناوہكەيەھەوہ ھەست دەكەيت لە يەكەم ساتى ھاتنە بوونىيەوہو لە ھەوسەلانەوہ كەس كەيفى پى نەھاتووہ كەسەش نەى وىستووہ بىتەبوون، بەسىا خەمىكى گەورەى نىشتىمانە، زامىكە مۆركى بەسەر تىفكرىنمان بەنەمرى دەمىنیتەوہ، بەسەرھاتى مرۆڤىكە لەناخەوہ قوڵپەى گرىانت بۆى دىت. پرسە نامەيەكى ون كراوہ، شكاتنامەيەكى نەكراوہ... تىكەوتووہيەكى داماوہ، لەنىوچلكاوى درۆى ھەزلىكەرى ستەم لىكراوئىكى شەھوہتىكى دلرەقە "شانزە سال بوو كە بە ناھەق سزای شار بەدەرىيە بەسەردا سەپىنرا" ھىشتا بالغى بەخۆ نەدىبوو، رىگەى رەوكەو ژوان لە تاراوگەبووہ نزرگەى خەمەكان، بەسىا ھىچ رىگايەكى تری لە بەردەمدا نەمابوو جگە لە ھەلبىژاردنى يەككىيان، رىگەيەك نەبوو بەناوى رىگەى سىيەم. بىريارى جىھىشتنى زۆرەملىي گەرەك و كچىنى و ھەلكردن بۆ رووبەرىك كە ئابرووى تىا بشاردىتەوہ رىگای يەكەمى بوو، خۆبەدەستدان بەحاكەمەكانى شەرەف و جەللادەكانى گۆل، رىگەى دووہمى بوو، من و «ئايشەمەركانە» نەبىت كەسى ترئەلف ويايەكى ئەو بەسەرھاتانە نازانىت، جگە لە من كەسى تر نازانىت بۆچى؟ چۆن؟ بەسىا شارى جى ھىشت سەمەنگۆل كە ببىنوتەوہ، نەگۆراوہ، ھەر وەك خۆى ماوو، بىرىكە لەچاوبيا ون بوو، خەم لەروخسارىا دەركەوت و نابووتى بەسىنەو مەمكىا مۆرك گرتوو. من بووم بردمە لای ئايشەمەركانە من بووم داوام لە ئايشە مەركانە كرد بەسىا لەژنەوہ بكاتەوہ بە كچ، ھەرسىكىشمان بووین كە بىريارى لەناوبەردنى دوا تىوئى ئاو بەربووى شەھوہتىكى خۆ وىستانە، لەسكى ئافسى بەسىاماندا. گەروامان نەكردايە،

"پیسەکه مان دەبوو گوریس" مانەووە لەدایکبوونی ئەو مەخلووقە، خەم و نازارەکانی بەسیا زیادی دەکرد نەک کەم، ئابروو چوونەکەشی وەکو رۆژی نیوهرۆ ئاشکرا دەبوو، راستە تاوانیکی گەرمان کردوو، بەلام تۆ نازانیت غەزەبی دادوهرانی شەرەف، چەند لەنەوت دەرخواردن و ژهراوی کردنی ئەو کۆرپەیه، بالاترو گەرەترو مەزنتره.

– سەمەنگۆل ئەم جوهر «جوان خاسانە» لەناومەملەکەتی ئیمە، بەشیوہیەکی ناھەق دادگایی دەکرین ناراستانە سزا دەدرین، هیندیکیان فریای ئەو ناکەون دیفاعیک لەخویمان بکەن، زۆریکیان بەر لە نوتقی دیفاع ملیان پەڕینراووە بە زیندووویی لە گۆرناون. سەمەنگۆل تۆ نازانیت، لە ولاتی ئیمەدا بوون بە ژن چ مەرئاسیمیک و ھەرایەکی گەرەکە.. ھەرکەسێک بیهویت لەنەریتی ئەو مەرئاسیمە دەرچیت، تاوانبار و گوناھباریک گەرەبە، ئەو گوناھە ئەو لاسارییە کوشتن نەبیت، هیچ شتیکی تر پاکی ناکاتەو، تەنیاو تەنیا بە کوشتنی لە گوناھەکە ی پاک دەبیتەو، کچیەتی لای ئیمە "ئەو گولەیه کە نابیت بی ئینجازەو روخسەت بونی بکەیت، یاخود دەستی لای بدەیت".

– شەیتاری کەمیکم دەزانی ئەم ھەفتەیه ش زیاتر بە کۆمەلە دلەرەقەکەتان ئاشنا بووم. تازەترین زەحیە، تاوانی کوشتنەکان کچیە ناوی «فاتیمە» یە باوکی لێرەو بەردووہیتەو بۆ ئەوئ بۆلای خوێتان و لەپاش ئەشکەنجەدانیک زۆرو برینی ھەردوو مەمک و لێوی سەرخواوو سووتاندنی قیتکە، بە زیندووویی لەگۆری ناوہو زیندەبەچالی کردوو، ئیوہ بکوژی پەرییەکان.

– فاتیمە؟

– بەلای فاتیمە چۆن لە ھەوال و کارەساتی روودای فاتیمە بی خەبەریت؟! ھەفتەیه ک زیاترە رۆژنامە ی مێترو لەسەری دەویت و ھەموو بەیانیه ک بە ھەوالی جەرگبری فاتیمە فارگۆنەکان دینە ھەژان... لای تناشارمەوہ من لەو رۆژوہو زۆر رقم لە قەومەکەت ھەستاو، ئیوہ میلیتیک دواکەوتوون خەریکە تۆشم لەبەرچاو دەکەویت. ئەو چۆنە ئەم داماوہی کە ئیستا باسی دەکەیت، نەتان کوشتووہ؟ چۆنە ئەمیشتان بەدەردی پیش خوئی نەبردووہ؟

– سەمەنگۆلی بوۆراق، پەلەمەکە لە بریاردان، دواکەوتوو یی زۆر لەوہ پیرۆزترە ھەروا بە ئاسانی بەسەرمان ساغ بێتەوہ؟! کەسانیکیش ھەن بەسیا ئاسا رزگارپان دەبیت و ژیانی ئاسایی خویمان دەگوزەریئن..

– جا دلناییت. کە رزگاری بووہ؟.. دلناییت کە ژیا نیکی ئاسایی دەگوزەریئیت؟ گەر رزگاری بوویت، بوچی حاشای لە ناسینەوہتی کرد؟ تۆیەک بەحیساب قارەمان و کاپیتانی پەرییەکان! یاخود ناتەویت دان بەوہ بنییت کە ئەو مرۆفانە لەناو کۆمەلەکەتان ھەتا ئەبەد ترس و شەرم و خەنجەر و نابووتی بەدوایانەوہ دەبیت.. بەرای تۆ کامیان بوو وای لای کرد بلایت ئاسۆیم نەک بەسیا ترسە یاخود.. شەرم؟

– هیچیانە سەمەنگۆل..

– ئەو چییە؟

– توورەبوونە، توورەبوونە لەو بەزۆر جیھەشتنە ی شار کە بەزۆرەملی و حوکمی شەھوہتیک نامەردانە بەسەریا سەپاند، توورەبوونە لەو دەست تیچوونە ی کە مرۆفیک تیا خنکان، توورەبوونە لە گەرما ی ئەو نیوہرۆیە ی کە پیکەوہ جووتی کردن، ئەو نیوہرۆیە ی کە سەدای حەزلی کەری و ئارەزووی جووتبوونی نێرەومیکان لەسەدا و زینگی پاكیزە ی و کچینی بەرزتربوو، ئەو نیوہرۆیە ی کە ئەو داستانە ستەمە ی تیا تۆمارکرا، خوئی و تەنی نیوہرۆیەکی زۆرگەرم بوو.. لەحەیبەتا ھەموو بوونەوہرەکان، مریشکەکان، لەپیش مرۆکان پیشابوون، لە دەرگای پشتەوہ، بە پیشە ی ھەموو نیوہروانیک، کاتژمیر دووی نیوہرۆ، لەو دیو دەرگای موبەقەکە کەوتە میاواندن.. میاو.. میاو.. میاوا.. ئەو میاواندن، شاردنەوہ ی بەرگی ئادەمی بوو سونبولیک بوو، بوگەپشتن و دەس ھەلگرتن لەیاساو ریساکانی حورمەتی مال، دووی نیوہرۆ گونجاو ترین کاتی ھاتن و دەرکەوتنیەتی، چمکە مألەکە تەواو خەوتووہ، مەنجەل و قاپ و قەنەفەکانیش دەخەون هیچی ئەم مألە بەخەبەرنییە، من نەبیت بەلام ئەو نیوہرۆیە لەھەموو نیوہرۆکانی تر گەرمتربوو، هیچ شتیکی نەدەکردینەوہ، ھەموو گیانمان لەتاو ئارەقکردن، کەوتبووہ خوران، بنبال و ژیرلووت و جووتەگون و ھەموو شوینیک جەستە ئاوی لای دەتکا، ئەو نیوہرۆیە ھەمووی پرخە ی خەوی

دهات، گهرماکه‌ی گه‌یشتبوووه ناوناخمان، دیاربوو کهس بهم زووانه به‌خه‌بهر نابیت، کهس سرووتی گهرم بوونمان پی سارد ناکاته‌وه، دیاربوو گهرمای ئەو نیوه‌رۆیه موسیبه‌تیک ده‌نیته‌وه، بورکانیک ده‌ته‌قی‌نیت، په‌رده‌یه‌ک ده‌درینیت، خه‌میکی ئەبه‌دی ده‌خولقی‌نیت، گولیک درکاوای ده‌کات.. تا ده‌هات گهرمتر دنیا خوی ده‌نواند، تا ده‌هات دنیا گهرمتر ئیمه‌ش بی هیترتر له‌ئاست دریزبوونه‌وه‌ی ملچی ماچه‌کان و خۆدان به‌ده‌ست، گهرماکه‌ی هینده زۆربوو، به‌ترشه‌لۆکولیکی ده‌می یه‌کتر یه‌کدیمان فینک ده‌کرده‌وه، تا ده‌هات گهرمتر، چار نه‌ما جگه له‌خۆ پروت کردنه‌وه، بۆ به‌رنگاری گهرمای خنکینەر، گهر پروت نه‌بووینایه گهرما ده‌یخنکاندین، نه‌فه‌سی لی ده‌برین یه‌که‌م جار بوو چیژ له‌پروت بوونه‌وه‌ی خۆم ببینم، یه‌که‌م جار بوو له‌له‌زته‌ی خۆپروت کردنه‌وه تی بگم، یه‌که‌مجار و دوا جاریشمان بوو پروت بوونه‌وه ببیته سونبولیکی ناره‌زایی له‌گهرما. ئەو نیوه‌رۆیه، من مه‌ست و ئەو مه‌ی فرۆش، من مه‌ل و ئەو دال، من حۆزی و ئەو گورگ، من حه‌وا و ئەو ئاده‌م، من په‌ری و ئەو شه‌یتان، من که‌رو ئەو که‌رسوار، هینده گهرم داها، پروت بوونه‌وه دادی نه‌ده‌داین، فینکی نه‌ده‌کردین، نغرو بوون به‌حه‌زی جووت بوون و رامووسان و ته‌سلیم بوون به‌ته‌لیسمه‌کانی شه‌هوت نه‌بووایه هیچی تر فینکی نه‌ده‌کردین، جووتبوون بوو گهرمای کوشت، خه‌ریک بوو فینک دابیت و که‌میک به‌هۆش خۆدابیمه‌وه، هه‌ستم کرد شتیکم لی ده‌سه‌نریت، شتیکه ده‌مه‌ویت و نامه‌ویت بیده‌م، دوا جار نه‌متوانی له‌وه زیاتر به‌رووی گهرمادا بجه‌نگیم ترسام له‌وه‌ی توونیته‌ی و گهرما بمخنکینیت، ده‌بوو فینک ببه‌مه‌وه، بۆیه دام پی، له‌وساته‌وه من هه‌ست به‌گهرما ناکه‌م، هه‌موو رۆژه‌کان له‌لام سه‌رماو سوڵهن. له‌و رۆژه‌شه‌وه گهرمای له‌خۆبیری په‌ره‌گراف، له‌و نیوه‌رۆیه‌وه، ده‌رگای به‌خته‌وه‌ری پیوه‌داو ده‌رگای مه‌ینه‌تی و به‌ده‌ختی له‌خۆکرده‌وه، له‌و رۆژه به‌دواوه رۆژی گهرمای شاربوو له‌و رۆژه‌وه شار فینکی کرد په‌ره‌گراف، له‌و میژوووه‌شه‌وه تا ماوه‌یه‌کی زۆر دلداره شه‌هوت بازه‌که‌م نه‌بینیه‌وه. ماوه‌یه‌کی زۆر خوی لی ون کردم زۆر به‌دوایدا گهرام به‌چنگم نه‌که‌وت، تا دواتر به‌هه‌ره‌شه‌و گوره‌شه‌کانم هاته ژیربارو گوتی ماره‌ت ده‌برم ماره‌یم نه‌ویست چونکی ده‌مزانێ ریزم په‌یوه‌سته به‌زه‌بری هه‌ره‌شه‌کان، هه‌رکاتیکش هه‌ره‌شه‌نه‌ماو ئارامی که‌وته ژیان،

سووکایه‌تییه‌کانی تۆله‌ستاندنێ ئەو ده‌ست پی ده‌کات دیلی و داماویم پی قبوول نه‌کرا.

– ئە‌ی چی کرد، چۆن ریزگاری بوو؟

– به‌دوو هه‌فته پاش ئەو رۆداوه به‌سیا هاته لام، نازانم کی بووبوو ناوو ناوبانگی منی پی دابوو. زۆر به‌زمانیکی ساده پیی گوتم ”گهر شتیکم بۆ بکریت”، زۆر به‌جهرائته‌وه که‌وته باسکردنی ئەو په‌یوه‌ندییه‌و ئەو نیوه‌رۆیه گوتیشی که زۆر بی‌ری لی کردووته‌وه، دوا جار به‌ناچاری هاتووته لام، به‌پراشکاوای پیی گوتم شه‌یتاری ناویکی سامناک و ناوبانگیکی خراپت هه‌یه، دوا جار نازانم بۆچی وا هه‌ست ده‌که‌م تۆ ببیته ریزگارکه‌رم، ره‌نگه ناسینی گهنده‌مندو به‌دناوه‌کان، پالی به‌هاتنی منی دابیت پیم گوت: گرنگ نییه خه‌لک باسی چی ده‌کات، گرنگ ئەویه خۆت چیت ده‌ویت من یه‌ک تاقه ریتگا به‌چاره‌سه‌ر ده‌بینم، ئەویش ئەویه هه‌رچۆنیک هه‌یه تۆ ببیته‌وه به‌کچ و ئەو مندال‌ه‌ش له‌بارخه‌یت و هه‌ولیش بده، له‌م شاره نه‌مینیت. یه‌کیکی ده‌ناسم ناوی ئایشه‌مه‌ره‌کانه یه‌و له‌و شتانه شاره‌زایه به‌لکا بتوانیت، به‌نرخیکی هه‌رزان بتکاته‌وه به‌کچ پیی گوتم هیچ نرخیک نییه قه‌ره‌بروی له‌ده‌ست دانی کچیتیی من بکاته‌وه ئەمه باجدانه نه‌ک چاره‌سه‌ر! من نامه‌ویت گیرۆده‌و به‌ندکرایی هیچ یادگاری و پاشماوه‌یه‌کی ئەو نیوه‌رۆیه بم، گهر بشمویستایه، به‌هه‌ره‌شه‌کانم ده‌متوانی خۆمی لی ماره‌به‌که‌م، به‌لام ئەم ماره‌کردنه ماره‌ی زه‌لیلییه من نامه‌ویت زه‌لیلی هه‌لبیزیم... هه‌ر ئەو رۆژه چوینه لای ئایشه‌مه‌ره‌کانه، پاش بینه‌وه‌به‌رده‌یه‌کی زۆر مه‌رکانه به‌پنج هه‌زار دینار به‌سیای کرده‌وه به‌کچ و گیانداره ئافسه‌که‌ش، به‌نه‌وت و ده‌رمانی مشکه کوژه له‌باربرا. که هاتینه ده‌روه، به‌سیا تازه خه‌ریک بوو به‌هۆش ده‌هات، پرسیری سه‌یری ده‌کرد. چۆن مه‌رکانه ده‌ناسم؟ بۆچی یارمه‌تیم داوه، ده‌یویست، له‌بیده‌نگیم دلنیا بیت، مه‌به‌ستی بوو به‌هه‌ر نرخیک بیت ئەو نه‌پینه به‌شاراوه‌یی به‌یلت لای که‌س نه‌یدرکینم، هه‌ستم به‌ئازاره‌کانی کرد. بۆ دلداره‌وه‌شی به‌پراشکاوای پیم گوت که بۆچی یارمه‌تیم داوه. پیم گوت که هیچ جوړیک له‌وه نه‌ترسیت رۆژیک له‌رۆژان خوی و حه‌زلیکه‌ره نابووته‌که‌ی بخه‌مه دادگای شه‌ره‌ف، ئیستاش له‌یادمه ئەو رۆژه پیم گوت قه‌ناعه‌تم وایه که هه‌موو مرۆفیک قابلی

ههله کردنه .. گهر له دهستانانی کچیتی ههله بیت، یاخود تاوان، ناکریت به ههله یه کی ترو به تاوانیکی تر چاره سهر کریت سه مه نگول، پیم گوت من نامه ویت «بکه ونه ژیر دهستی خه نجه ربازه کانی شهره ف»، نه شم ویستوه بکه ونه کوپی سولخ و وهسوه سهی حاجی و شیخ و درویشه کان، هیچ دادگایه ک، هیچ سولحیک، هیچ بوونه وه ریک، ئەو کاره ی ئیوه ی پی راست ناکریت هوه، جگه له ویژدانی خوتان، ویژدانی خوتان نه بیت هیچ که سی تر ناتوانیت راست وچه پی ئەو نیوه روپیه و گرپه سه کانی، ته لیس مه کانی له یه ک جیا کاته وه و پیکه ی راستان پی نیشان بدات .. ئیدی له و روژوه نه مدیت هوه، نه شم ده زانی که هینده خو راگره تا بتوانیت له و دو زه خه ی ئەو ئی به سه لامه تی هه ل بکات. رهنگه به دیتنی من برینه کهیم کولاند بیت هوه، به لام کام برین ئەوه ی که لیره جیکه ی باس نییه، پاکیزه ییبه ئەوه ی له و ئی تاوانه لیره نازادییه، ئەوه ی له و ئی گونا هه، لیره سه رفرازییه .. ئەوه ی لیره له هه ژده سالی دا نه بو بیت هه کچ به که سیکه که م هوشیارو نه خو ش و تی نه گه یشتووی ده زانن، ئیدی بوچی خو ی ئاشکرا نه کرد، تو بلیت له وه تر سابیت من هه والی ده رکه وتنی له میترو به که سوکاری بگه ینم، باشه خو گهر بمویستایه، له یه که م روژوه له جیی خو ی ئەو شکاته م لی ده کرد نه ک ئیستا ئاسنی سارد بکوتمه وه.

۱۲

ئوشه وه ی!

پیاو ژنه که (ی)، مندا ل گالیسه که (ی)، قه حیه تیرکردنی زهوقی (ی) نیگار کیش تابلو تهواو نه بووه که (ی)، سه رکرده ... کورسییه که (ی)، مه لامیزه رو مزگه وته که (ی)، " داشلانه " یش کلیسا و (یه سووعه که ی) به جی هیشت

- سه مه نگول پی ده جیت، ئەمرو روژیکه ئاسایی نه بیت، له روژانی تر ناچیت، شتیک هه یه له روژانی ترجیای ده کاته وه، پروانه شاییه، چوپی کیشانه له و ناوه .. ته وای میترو سه رشه قامه کانیش به یداخی تیا هه لکرا وه، ئەمه یه که م چاره، ئەو هه موو به یداخه ببینم، هه لکریت هیچ روژیک وانه بووه!

- شه ی تار ی ئەی نازانیت، ئەمرو که، ئاههنگی هه لکردنی ئالایه، ئەمرو سالیادی سه ر به خو بوونی ولاته، سالیادی ئەو روژانه یه که ئەمرو یان هینا وه ته بوون، ئەی ئیوه له ولاتی خوتان به یداخ هه لئا که ن، سه ربه خو نین؟ ئەی ئیوه شو رشتان نه کردووه؟

- مردوو مروا، له وه ده جیت، هیجت له سه ر ئیمه نه خو یند بیت هوه. ئیمه ئەو میلله ته بی وچانه ین که چهنده های ساله به دوا ی روژو هه لیکدا ده گه رین که ئالای تیا هه لکه ین، ئیمه ئەو میلله ته ین، که شو رش ده که ین، راده پهرین، له شاخ و دهشت و کیو و گوندو ئا واییه کاندای خوین ده رین، قوربانی ده دهن و سه رانی شو رشه کانمان، له دانوستانه کاندای له ریکه وتنه کاندای، له ده وری میزی خری گفتو گو کاندای، خه بات و تیکو شان و قوربانیه کانمان هه لده ته کین و ده یدرین، ئیمه ئەو میلله ته ین که «مار ده کوژین و تو له مار به خیو ده که ین» ئیمه هه موو روژه کانمان هه ر راپه رین بووه، هه موو روژیکیش له ولاتی ئیمه ئالا هه لده کریت، هه موو بو نه کان لای ئیمه ئاههنگی به یداخ هه لکردنه، به لام حاشا سه ربه خو نین، ئیمه هینده تامه زرۆی به یداخ هه لکردن و هک ئیوه به ته نیا روژیکمان نییه بو هه لکردنی به یداخه کان، چمکی

نه بېت ئېدى ئەوى دى ھەمووى لەپەلەقاژەى ھەلھاتندا بوو، گل و خاکی گۆرەکان نه بېت ھېچ کۆچیکى تری ئەم شارە ئارام و ھېمن و سەنگین نه بوو. من خەو بردبوومى که رەشکۆ، بریاری دا ھەل بېت من خەوتبووم، رەیحانە ھەلى ساندم گوتى ھەستە کورم، لەگەل باوکت برۆ با لەو رېوانە ھېچى بەسەر نہیەت، منیش لەیادمە بەدەم خەووە گوتم باشە که ئەو لە خەمى ئیمەدا نئیە بۆ ئیمە لەخەمى ئەو بین، ئەو بریاری جیھیشتنى داو، ئەو نایەوئیت چارەنوس و ژيانى خۆى بەچارەنوسى رەش و ناديارى ئیمە بېستیتەو ئەو بریاری جیابوونەوہى داو ئەو چارەنوسى ھەمووانى کردووتە قوربانى و ھیمە، ترسى کردووتە و ھیمە یەکی بى مانا، ئەو لەوہ کہ مترە من لە گەلیدا بنتریت، ئیستا کورە گورەى مألەوہم با لاتان بمینمەوہ با من پاسەوانیتان بۆ بکەم، خو ئەو جگە لە پاسەوانى مألەکە ھېچ رۆل و فەرمانىكى دى نہبوو، خو دەبیت یەکیک ھەبیت پاسەوانیتان بۆ بکات. لەویدا رەیحانە ھاتە جواب و قسەکانى پى بریم و گوتى. نا کورم باپیرت لەگەلماندا دەمیتیتەوہ، تۆ برۆ لەگەلى، لاسار مەبە، ئەو پتووستى بە تۆیە، نەک ئیمە؟! ئیمە پتووستیمان بەو بوو تازە کہ رۆیشت ئیدی، گەندە پیاوى بى غیرەتمان بۆ جیہی؟ کہ خۆى نہیەوئیت ناتوانین بەزۆر قاچى بەندکەین و لە ھەلھاتن پەشیمانى کەینەوہ توورەکە یەکی وردە نانیان خستەسەرشانم و پالتۆیەکی فەروو جووتى کالاشى ھەژاریان دامى و پتیمان گوتم ئامادەبە... دیاربوو فەرمانیان داووە کہ ھەر دەبیت لەگەلیدا بەرى بکەوم، بۆ ساتیک ئەو ھەستەیان لادروست کردم کہ من پاسەوان بم، نەک شوۆرە سوار، «چار پتییەک بم»، بۆیە بریارم دا کہمیک پارەپوولئى حەشاردراو بە دزی رەشکۆ لە گیرفاندا بشارمەوہ، گوتم دونیایە پارەپوول ھەر پتووستە بۆ یەکیک نہزانیت بۆکوئى و لە بەرچى ھەلڈیت. نہمدەزانى بۆچى و لەبەرچى ھەلڈیم پارەکەم ھەلگرت، نەشم ھیشت رەشکۆ پتیی بزانتیت نہوہک لەنیوہى رینگا پروتم بکاتەوہو بە حوکمی یاسا و فەرمايشتەکانى باوک لیم، بسەنیت. ئەمانیش بەدەردى ئەوان بەریت و ھەکو ھەموو پارەى ئەو دەغیلانەى کہ ھەتا مندالبووم خیرم لەھىچیان نہدى، بەرەبەیان دنیا خەریک بوو رووناک بېتەوہ، ھەرەکان بووبوونە بەرہست لە بەردەم دەرکەوتنى خوۆر، نہیان دەویست ھەتاو دەرکەوتیت، رینگیان نہدەدا ھەتاو دنیا

رووناک بکات و بېتە بەرچاوپرونى خەلک، خاکوخۆل و خوا، مەبەستیان بوو تۆلەى ھەلھاتنمان لى بکەنەوہ دەنا بۆچى سروشت نایەوئیت ئەو رۆژە ھەلبیتیت، بەرە بەیان لەمال دەرچووین، بەر لە ملنان بەرەو رەوکه بە کەمیک فرمیسک و نەغمەى دەنگى شەرمەزارى، باوکم مال ئاواى لە ھەموو شتەکان کرد، مألئاواى لەھەموو کونجیکى مألەکە کرد، و ھەکو شیت دەھات و دەچوو تەنیا کەس کہ داواى گەردن ئازایى لى نہکرد بى «سەلە» بوو و ھەک بلیت ناتوانم چاوە ئاست بویرى تۆ بەرز بکەمەوہ، تۆ زۆر لەوہ مېھرەبانتریت کہ من داواى گەردن ئازادیت لى بکەم، لەگەلئا ھەرچونیک بېت بە باپیرمى گوت ئەمانەتى تۆ ئەم تۆلە سەگانە. کەوتینەرى ماشینیشمان پى نہبوو، بریارمان دا بەپى رینگى ھاتو نەھات بېرین باوکم بریاری داووە کہ بە ئاراستەى خەلکە بروت ئەوان رویان کردە کوئى، ئەویش بەدواياندا بکەوئیت، کەمیک رۆیشتن و لە ئاواى دوورکەوتبوونەوہ، لەپەر تاقە ماتۆرسوارەکەى شار «مەحمود قۆچە» مان لى دەرکەتوو لەوہ دەچوو بەنیاز رېبەرى خەلک بکات. بەناو خەلکە ھاوارى دەکرد. خەرخەشە یەکی نابووەوہ، ھەرمەزانە، مەرۆن ئەى خەلکینە مەرۆن عەیبە ئەم شارە بەجى مەھیلن، ھۆ. ھاوشارییەکانم، شار بەجى مەھیلن، ئەى ئیمە دوژمنانمان، لە ولاتەکەمان، لەخاکی پیروزی شەھیدان، بەدەرنەناوہ! بۆ دەترسن؟ بۆ ھەلڈین؟ تکاتان لى دەکەم نزرگەى باووباپیران بۆ ناحەزان بەجى مەھیلن، «نەسرەوتن تا سەرکەوتن» «مەژین بۆ مردن...»، مەرۆن، کەمیک لى نزیك بوومەوہ تا زیاتر بە روخسارى ئاشنایم، تەماشای چاوم دەکرد، لەدلى خوئدا گوتم مەحمود قۆچە سەرى لى شیواوہ، ئەوہ دەلئیت چى؟ ئەو شەوہ پیاو ژنەکەى، مندال گالیسکە (ی)، قەحپە تیرکردنى زەوقى (ی)، نیگارکیش تابلۆ تەواو نہبووەکە (ی)، سەرکردە.. کورسییەکە (ی)، مەلا مزگەوتەکە (ی)، «دانشلانە» یش کلئساو (یەسوعەکەى)، بەجى ھیشتوہ، ئەم عەشامەتە بە تۆ ناگەریتەوہ، تازە ملنان بەرەو ناديارو ھەلھاتن رووہ تاراوگە بووتە بریارىكى نیشتمانى، مردارکردنى شوۆرش بریارىكى ئەزەلییەو ھەمووان دەبیت جیبەجیبى بکەین، بەدەم ھاوارکردنەوہ دووسى فیشەکی بە پرووى ئاسمان تەقاند بە ئومئیدی ئەوہى ئەو خەلکە، لە بریاری ھەلاتن پاشگەزیتەوہو بەگەریتەوہ سەرماڵ و حالى خوئى، تەقەکان خەلکی کەمیک

شلّه ژانډو که میځ بڼی دهنگیان خولقاند، به لّام کهس له فیسه کی به ئاسمان ته قیوی مه محمود قوچه نه ترسا، بگره ئاپوړی هه لّه اتوانی به شه روف زیاتر به جوښ هینا و سووتر له جاران بریاری هه لّه اتنی لاسه نگیڼ کرد، چمکې ئاپوړی هه لّه اتوان پټیان و ابو که فریشته کانی گاردی کو ماری گه ربټن و بگه نه سه ریان و ئه مان لیرهن، تیره کانیان نائین به ئه ستیره کانه وه به لکوو، دهیانی پټن به دلایانه وه به جگه ریان وه به ه ناو ریخوله یانه وه به قاچیان وه به ده ستیان وه به دوریشی مه زانه بیانین به گونیانه وه یاخود هر نه یانه ویت تیربارانیان بکن به بون و درمان خافل کوژیان کن، یاخود سانتر بومبیک به او پټن شاری پوزو فیز هه لته کی پټن و بیکه نه ته پوتوز. «مه محمود قوچه» که بینی سوودی نییو له وه درچوو، ئه وه هم مو عه شامه ته به دهنگ و گرگه گری ماتوړه که ی بگه ریته وه، سه ری خو ی هه لگرت، نه مان بینیی وه تا نیوه پوکه ی روژی دووم له په نا چه م به خو ی و ماتوړه که ی بینیمان، ئه مجاره یان که وتو وه ته ریبه ری ئاپوړی ترساو توقیوی خه لق له مهرگ، ئیمه رویشتن گویمان به ریتماییه کانی ئه ونه دا، وه ک چون پیشتر گویمان بو شار چول نه کردنمان نه دا، ئا وهاش گویمان نه دایه ریبه ری کردنه که ی له وه تا وکه وتو وه دا هاواری مهرگ له هاواری ماندووی و شه که تی جه سته به زرتربوو له رویشتندا هه ستمان به ماندووی نه ده کرد، ژیانمان له ماندووییه کی هه نوو که یی خو شتر ده ویست، ره شکو زور هه ولیدا یه کی که له ماشینه گه وره کان له گه ل خو یا سه رمان بخات، به لّام بڼی فایده بوو له و روژده برا. برای نه دناسی ئه و روژه پیشینان و ته نی «هویه هویه هه رکه س لوخویه» بوو جگه له وهش کهس ئاماده نه بوو، نامو و نه ناس تی که ل به شه روف و خانه واده و بی که رامه تی خو ی بکات تا دواتر ماشینی کی گه وره رای گرت و گه نجی کی تازه مو وه اتوو سه ری دره هینا و گوتی ماموستا چیت ده ویت؟ ره شکو ش گوتی: کوری خو م چیم بویت پیاو له م «سیا روژدها» چی ده ویت سه رمان بخه له گه ل خو ت، گه ر مردین با من و کوره که شم پیکه وه له گه ل تانا بمرین، گه ر نه جاتیشمان بوو هه تا مردن چاکه تان له بیر ناکه یین کابر که می که به قسه کانی ره شکو ی باوکم راما و گوتی ماموستا ئاخر خانه واده یه کی زورین، جیمان نییو وه لی ئه گه ر ده لیت له سه ر سه قفی ماشینه که خو ت و کوره که ت به شیشیک خو هه لّواسن، ره شکو هه ر له و ی بڼی یه ک و

دوو لیدوان چاره نووسی خو ی به چاره نووسی ئه و ده شته کییه وه به ست، قبوو لیشی کرد که به فه رمانی هه رزه کاریک هه لّسووریت و به شیشی ره قی ئه و ماشینه خو ی هه لّواسیت و له ترس و توقین و زیره ی مهرگ، سه رما و گه رما ی له بیر بچیته وه. که می کی پټ نه چوو غه لبه غه لبتیک په دابوو و دهنگی ژنان به رزبوو قیزه و چپه و هاوارو قسه و گریان و پیکه نین، به یه که وه تی که ل بوو، له پر ماشین راگیرا. له رزه تا که وه گیانمان له پرسپاری ئه وه بووین بوچی رای گرت؟ بوچی به ره وپیش ناروات؟ ریگه گیرا وه یاخود هه لیان کوتایه سه رمان له و بڼی دهنگیه دا بووین له و پرسپاراندا بووین هاواریک به رزبووه ماموستا، ماموستا دابه زه من له وه زیاتر ناتوانم سه رتان خه م ئیسراحه تی خانه واده کانتان تی که داوه، پټ ده چوو ژنه کان ناحه زبن به ئیمه، پټ ده چوو ژنه کانیان خه به ریان لی دابین و گوتبیتیان که ناتوانن به دهنگی به رز باسی ئه و شه وه خو ش و به سه رچووانه ی رابواردن له گه ل می رده کانیان بکن. هه ر ئه وان بوون چونکه غه لبه غه لبی پیش وه ستانی ماشینه که، هه ر ئه وه ده لیت، که ئیمه غه ریبه یین و نابیت گویمان له به سه ره اتوو چیروکی «مانگی شه رم» یان بیت به لگه نه ویست بوو ده یانویست ئه و چیروکانه له ناو خو یاندا به نه یینی باس بکریڼ. ته واو هیمن ئه مجاره شیان ره شکو بڼی چه له حانی و ئاین و ئوین گوتی باشه کورم داده بزین با تو منی کی به سالاچوو هه لنه گرت. ئه ی که حالتان و ابو بو شو رشتان له چی بوو بو راپه ریڼ؟ و ئه م میلله ته شتان تووشی سه رگه ردانی و مالکاولی کرد، که نه که ه یچ وه لّامی کی باوکمی نه داوه ئه وه نده نه بیت گوتی ماموستا دابه زه وه ختی ئه م قسانه نییو، «کای کون به بامه که» منیش وه کو تو گه ریده و سه رلی شپو اووم. به ناچاری دابه زین له گه ل دابه زینمان، واده ی بیده نگی کوتایه هات و ژیر چادری نیو ماشین پر بووه وه له قسه ی ژنان. ئاسمانیش بو پیروژی ئه و چیروک و به سه ره اتانه له هه شمه تا «کون» بوو و نمه بارانی به سه رباراند، له به ره به یانیشدا، نمه باران وه ستاو گه رده لوول و تو فانی هینا ئه و چه ند شه وه خواش غه زبه ی لی گرتبووین، له و روژانه یه زدان هه موو شتی کی باراند، به فر باران. ته رزه ره شه با" یش له هه موو لایه که وه هه لی کردبوو ئاسمان با ی ده هینا تی که ل به و هه موو بون و عه ترو ئاره قه و عارد و بارینه ی ده کرد، جار جاریش

له نیوه پرواندا هیچی نه ده باراند و ههتاویکی گهرمی دهرده کرد ئه و تۆزه، خۆر دهرکه وتنه، هیمایه ک بوو بۆ پشوودان، بۆ هه لآخستنی دهرپی و گۆرهوی و شهرواله قوراوییه رهنگ براوهکان، بۆ گهرم کردنی هیلکه له بۆن و تام که وتوووهکان، لهویدا که خۆر دهرده کهوت و گهرمی دهگه یشته گل و خۆلی بهرق دا هیزراو دهیکرده خاکیکی قورولیتا، ئه و قورو چلپاوه بۆنی خوینی لی دههات، بۆنی کهری تۆپیوی لی دههات، ئه و ناوه هه مووی بۆن "بۆسو" لی دههات، زۆر به باشی له بیرم نایهت بۆنی چی لی دههات، زۆر له سه رخه یال نیم، وهلی وایزانم بۆنی سهگی تۆپیوی لی دههات، یاخود خوانه کرده کهری تۆپیو و ده شبیت کهری تۆپی و بیت چونکه ئه و رۆژانه که رهکان زۆر ماندوو بوون له مروقه کانیس به نرخ و به خزمهت تر بوون، به تایبهت نیره کهری "زه رراقی"، من ئیستاش ده لیم ئه م میلله ته ده بیت تا ماوه چاکه ی کهر بداته وه، تا رۆژی قیامهت قهرزاری کهرین ده بی نوژی چاکه بۆ کهر بکهین، نهک بۆ خوا، ده بیت هه موومان دوعا بکهین، و بلین به لکا کهر به هه شتمان به نسیب بوو که ریشمان له گه ل بیتو پیکه وه له زه ته کانی به هه شت بهش بکهین، وهلی داخه که م پیشینان ده لین «کهس کهس ناباته به هه شت»، که سیش له به هه شته وه نه هاتوو ته وه تا بزانی چوارپی و گویدریژی ئیه؟ یاخود به تنیا حۆرییه کانی شه ره فی مانه وه یان له به هه شت پی دراوه، کهر له و رۆژانه دا هاوبه شی هه موو خه موو مهینه تییه کانی بوو خزمهتکاری هه موو بۆره زه لامه کانی بوو، چ؟ قهیدییه کهر هاوبه شی به هه شتیشمان بیت، چی ده بیت له پال باسکردنی ئه و هه موو فیدا کارو پۆلاخۆره، باسی نه جابه تی ئه و کهرانهش بکریت که خۆیان له پینا و رزگار کردنی ئیمه گیانیان، به خاک و خۆل و نیشتیمان به خشی چی ده بیت کهر له سوو جیکی به یداخه که مان ره سمی گویدریژیکی له سه ربیت، کهر چی ئیمه نه نیره کهرو ما کهرمان له و رۆژانه دا ده ست کهوت، وهلی ئاماده بووین هه موو سه رمایه و پارهی ده غیله که م بده م به کهر یک، به لام پارهی ده غیله ی من له چاو پارو پولی بۆره زه لامه کان هیچی نه ده کرد، له و رۆژانه دا ده وله مه نده کان سوپهرو مار سید سه کانیان گۆرییه وه به کهر، ئیدی کهر نرخ چوو به ئاسمان، دیهاتییه کان کهری هه موو ئاواوییه کانیان هینابوو به شی نه ده کرد چه ته کان هه زو که وتنه چه ته یی کهر له گوندو دیهاته که مه کان له ئۆردوگا زۆره ملیکان هه موویان

هینا، به لام فریا نه ده که وتن، ئه و خه لکه زۆر بوون کهری هه موو دونیا به شی هه ل هاتنه که ی نه ده کرد، قاچاخچییه کان هه ر زوو که ره کانیان کرده مولکی خۆیان، خه لکی ماتومه لولویان، به ماچ، ههنگاوه رییه که سه ره ده خست، ئیمه هه ر به پی، ده میک قه راغ ئاو و ده میک سه رگرو دۆل و نشیوه کان ریگه مان ده بوو باو کم سه ری لی هاتبووه یه ک، نه یده زانی چی بکات نه ده ییتوانی بریاری ئه وه بدات چاره نووسی خۆی به و عه شامه ته وه، به سه ستیته وه، نه ده شیتوانی به ته نیا، بی ریبه ر بکه ویتته ئه و شاخ و ته پۆلکانه وه، ئه و نه یده و یست کویره تیریکی نه بینراوی بهر که ویت، نه یده و یست له پرسه که یدا، بلین" شه هیدی نه مر مامۆستا ره شکۆ"، ناسراو به ره شکۆ شیرکوژ. له قاره مانیه تییه کی بی وینه دا گیانی به خاک و نیشتیمان سپارد، چمکی ده یزانی که هه له اتن سه رفرازی نییه، نه مر ی نییه ئه و ده یویست، هه ر چۆنیک بیت له و ریگه یه دهر بازیت و نه یه ته کوشتن نه شی ده و یست به نپو ئه و شاخانه بکه ویتته ری نه با بکه ویتته ناوچه یه کی مین ریژو قاچیکی یاخود ده ستیکی، به ری نیت یان درکیکی نه بینراو و نه زانراو بهر گونی بکه ویت و گونی بفری نیت، دووسی جار له م ری گۆرکیته دا، پی گوتم بابگه ری نه وه، دایک و که سوکار ده کوژرین، با پیرت له سه رمن و تۆ ملی ده په ری ن، ئابرووشم ده بن با بگه ری ننه وه، «مروقه به عیزه تی نه فسی بمریت نه ک دیل و داماو» مروقه یه ک جار له دایک ده بیت و یه ک جاریش ده مریت، له یادمه دووسی جار باسی عیزه تی نه فسی کرد. بۆیه بۆ ساتیکی که م وام زانی "به باب نوکه ریکی" چاو نه ترس و ئازام له به رده م دایه. که چی هه رخۆم ده م گوت راستگۆ نه بووه، ترسیکی هه بوو له هه موو ئه م شتانه به نرخ تر بوو، مروقیکی ئاسایی نه بوو، ترس ببوو "هی شکه ساری"، تا و تاو هه موو گیانی به گیر ده وه ستان و هه موو جوانییه کانی لی ده شی واند، ئیمه ری مان ده کرد له ریگادا جار ناچار بۆ ئیسراحهت له په نا به ردو ته لاشی گه وره خۆمان هشارده دا نه وه ک «کۆلاره کان» بگه نه سه رمان و کاتی کورتی ئیسراحهت مان لی تال بکه ن، هیچ نه بیت شتیک هه بیت خۆمانی پی بشارینه وه کۆلاره کان، یه ک دوو جار هاتن، به سه سه رماندا به رز فرین، به لام هیچیان نه کرد دیار بوو فه رمانیان پی بوو که تنیا به دهر که و تنیان بمان تۆقی ن، تنیا به دهنگی بالیان زیره ی مه رگمان پی بکه ن هه روایش بوو، په روانه ی کۆلاره کان، تا

دههات نزمتر رووبهري چاوي توقيويان دهگرت، وامان دهزاني که په روانه کان بهرده درينه وهو به ناو نهو خه لکه ده بنه مه قهست، سهري سهياره و سهري مرؤف و سهري کهر له يهک کات و به يهک نهسق ده پيرين و ههچن ههجنينان ده کهن، ده رکه وتني کؤلاره بوخؤي مه رگ بوو، پاشان دهرنه که وتنه وه دووسى رؤژ، نهو خه لکه بيخه م هه ل دههات تا ئيواره يه کيان جار يکي تر له ناکاو به دهنگي کؤپته ره کان، منداله کان که وتنه زريکه و هاوار. هه موومان له وخه وه خو شه به خه بهر بووينه وه، به هؤش هاتين که هيشتا به دوامانه وهن، به لام نهو ئيواره يه که دهرکه وتنه وه، رووداويکي سهيرو هه واليکي چاوهروان نه کراو ورووژينرا، نهو ئيواره يه ميرى، له کوشتنى نازاوه گيرو ياخي بووه کان پاشگه زبووه وه، مافى گه رانه وه «ليبوردي گشتى» پى دان. راديؤکان، کؤلاره کان، چهند جار له سهريهک و به چهند شيوه زمانىک، به دهنگيکي بهرزه وه هاواريان ده کرد، نهى خه لکينه سهروکي "فه رمانده و دادپهروهرو ميهره بان"، فه رمانى ليبوردي گشتي دهرکردوه، فه رمانى داوه که جگه له سه رمانى ياخي و گيره شيوينه کان هه مووکه س بى باج و زيندان بگه رپته وه بو سه رمال و حالى خوئى، نه وه واله بيرکردنه وهى نا دروستى لاي خه لکي راپه رپو و هه له اتوو دروست کرد، نهو خه لکه شله ژابوو، قه راريان له بهر هه لگيرابوو، ده له رزين به گريان و زهرده خه نه وه له يه کيان ده پرسى، تو بل ييت به گه رانه وه خوا نه کرده، شو رپه که مان شتيکي لى بيت. ئيمه چى بکه ين. تو بل ييت ليرده ا، له م سنوو رو خاله بندييه دا شو رپه کؤتايى بيت؟ نازانم. به لام بو ئيمه تى گه يشتين که ئيدى نه مجاره ش له و سه گ مه رگييه نه جاتمان بوو. که م که س گه راپه وه، چونکه نهو خه لکه خوئى به کورپى شو رپه ده زانى، ئيمه و چهند بيروکرات و تازه سه رمايه دارىک نه بيت، که سى دى زاتى گه رانه وهى نه ده کرد، بيروکراته کان له ترسى سه رمايه و پاره وپووليان، ئيمه ش له بهر لؤمه ي عالهم برپارمان دا که بگه رپينه وه. له گه رانه وه ماندا هه موو يادگارى و پالتؤخؤله ميشييه که و نانه که رو و هه له يناوه که و، کلشه دراو که له بهر دم يه که م خالى پشکين و بوهسته ي جه للا ده کان، فرى دا، جلکي ژيريشمان له بهر دا که ند و گه راپينه وه له وينده رى له گه رانه وه ماندا، باشوورى شارو نشيوه کاني بووبوه ته پؤلکه يهک له قوراو و خوئنى نهو چهند رؤژى بارينى

باران و سته مى سته م کاران، هه تا به ره و باکووريش ده رپو يشتين لاشه کان قه له وتر و ناوساوتر دههاتنه بهرچاو، دوا سيماو چاوي نهو پياو ناوساوانه م دهدى که به گولله ي ناهه قيهه کاني سهروک له ناو براون، ديمه نى نهو ليتاوش، له هه مووى به زه بر تربوو، شار بوئى خوئين و خيانه تى لى دههات، بوئى باروت و باران پتکه وه بوگه ناويکيان خولقاندبوو، هه ر مه پرسه، شار جگه له بوئى جاش و بوئى مه لاکان، بوئى هيج شتيکي ترى لى نه دههات، ئيمه له باکوور ده ژيان، بوئيه بوگه يشتن به باکوور پيويسته باشوور ناوه راستى شار قه دبرکه ين، ئينجا ده گه ينه مال، هه ر بوئيه برپارمان دا له جياتى رپى شه قامه گشتييه کان کوچه ته سک و شه قامه کؤنه کاني شار بکه ينه رپه رپى رپى گه يشتن به مال. له وينده رى له و کوچ و که له به ره ته سکانه بو يه که م جار پاشماوه ي نهو شاهه نگه م بينى که بهر له گه رانه وه مان دوژمنانى شو رپه بو فريشته و ميرغه زه به کان رپکيان خستبوو، سيگارى دريژو قاوه يى، سوخمه و ده رپى يه کجار له بهر کراو، مه ي و فيشه کى گزار. سيمايه کى ترى ويزانه ي «بوگه ن ناوا» بوو، به دم رپوه تانک و زريپوشه کان نالاي سهروکيان به زور ده دا يه ده ست خه لکى، ناچار منيش يهک دوانىکم گرت به ده سته وه له ترسى نه وهى نه کا به هه له دا بچن و وا تى بگه ن منيش يه کيک بووم له هه له اتوان، له لايه کيش له گه ل خوئما، ده مگوت خو من روخسارو قاچى بلؤق و که وشى دراوم، هاوارى هه له اتن ده که ن دلى خوئم ده دا يه وه ده مگوت قه يد پناکا، من گه راپه وه ته وه به گه رانه وه شم نهو تو مه ته ده سر مه وه که خوانه خواسته من کورپى راپه رين بم. به دم نه م قسانه وه ده رگاي مالىک کرايه وه، ژنيکي لى ده رکه وت، چاوي چاوه روانى و نه خه وتن و تير گريان يان پيوه دياربوو، ته مه نى که متر له چل سال ده بوو، سه رپيکي نه ملاو لاي خوئى کرد، پاش نه وهى که دلنيا بوو جاشه کان له وئى نه ماون و تانکه کان به ره و خوار بوونه ته وه، سه رپيکي منى کردو به بوغزيکه وه تير جنپوى کردم، شه رم ناکه يت نالاي دوژمنت پييه، نالاي شو رپه و ولاتت داگرتوه نالاي دوژمنت بهر زکردوه ته وه ناجيسن، ناپياو جاش، ويستم وه لامى بده مه وه پيى بل ييم، پورى ره شکؤ نه يه يشت، ويستم پيى بل ييم من نه بووم که مالى تو م به جاشه کان نيشان دا بيت، من نه بووم که پيم گوتن کوره که ت سه رنوگوم که ن، منيش هه له اتووى تازه گه راپه وه ي راپه رينم. زور

خەفەتباربووم بەوەی کەمن ھەلھاتنەکەم بەخۆ فرۆشی بۆ بنووسریت و جاشایەتی خەلک و ترسنۆکیی رەشکۆش بە پالەوانیەتی لە قەلەم بدیت، ھەرچۆنیک بیت لەو گەرەکە نەماين، ئالاکانم لەسووچی ناديارى كە لاوھەیک تیکەل بەزىلى گورگ خۆرەکانى ھەفتەيەکم کرد، کە گەيشتمە نزیک گەرەکی خۆمان، تا گەيشتمە بەردەم مالى کەمشم لەپیدا نەمابوو لە گەلیا ھیزیشم لى برابوو، ئەوەی کە زیاتر ھیزی پى بریبوووم و شەكەتی کردبووم، ئەو بوو کە نەم دەزانی من لەبەرچی رام کردوو، لەبەرچیش گەر او مەتەو، پرسىارم لەخۆ دەکرد، دەمگوت باشە کە ھەر دەبووایە بگەریتەو ئەى بۆچی ئەم ھەموو دەردەسەرییەم بۆخۆم پەیدا کرد، تۆ بلیتیت ھەلھاتن بەشیک بیت لە سەرکەوتن، نازانم بۆچی چاوم تیر دیمەنى کوشتن و زام کرد، بۆچی خۆم تووشى "باپیش" کرد، بۆ لەمال دانەنیشتم ھىچ نەبايە خیانەتی جاشەکانم نەدەدى، ھىچ نەبايە بەد فعلی مە لاكۆتیرەکانم نەدەدى، گویشم لەخوتبەى خەتیبە خۆفرۆشەکان نەدەبوو، ئەو جەرگ سووتاووش منى بەجاش و خۆفرۆش نەدەزانی، کە گەيشتمە بەرمال، پیم ھەموو قورو چلپاو بوو، لە بەر زۆر رۆیشتن بلۆقى گەرەى تى کەوتبوو. توورەكەى سەرشانىشم، جگە لە خەم و خوین ھىچت تیا بەدى نەدەکرد، كۆلەپشتم داگرت و بەدەم ھاواری خۆشى و شادیی تەواوی گەرەك، گەرەو بچووك لە پيشوازیی پالەوانەكەياندا بوون، بوومە پالەوان، پتيان وابوو كە پتيويستە من سفرەو سینی و ھەمام بۆ راختیت لەبەر ئەوھى من خۆراگربووم، زۆر سەیرە، ھەلھاتن و گەرەنەو، پالەوانیەتی بیت، بۆنا، كاتیک كە نانە وردە، چەكى بەرنگاری برسێھتی بیت... ئاگام لى بوو كەس رەشكۆی خۆش نەدەويست، بەلام لەناچاری بۆيان دەکرد، لەو رۆژەو بوومە پالەوانى ئاوايى بەبى ئاگا بە جیا مامەلەم لەگەل دەكرا، تا دواتریش بە بەرجەستەكراوى بوومە يەكی لەدەسكەوتەكانى راپەرین، ى خەلكى بەشەرەف، (ى) شار؟

۱۳

... شەوان ئیمە، حاکمی... شارین

زۆر دەمیک بوو لە پرسىارو ھۆی چۆلیی شار لە نیرەکان و ھەلھاتنیان بەرەو ناديار رامابوو، لەھەر كەسێكم دەپرسی و دەمدواند دەيگوت «راكاس» تەلەفونەكانى راکاس، شارى پى چۆل کردووين، تى نەدەگەيشتم راکاس چ بوونەوهریکە؟ مێینەيە یاخود نیرینە، بەخۆم دەگوت ناشیت نیر بیت، چونکە بنیام لەدەست بەدکاریی پیاو ھەلنايەت، ھەبیت و نەبیت راکاس مێینەيەكە، لەو مێیانەشە کە کەم دەردەكەون، بەلام ناويانگیان لە روخسارى دەرکەوتنیان بالاترو ناودارتەر، دەمبىنى رۆژ، لەدواى رۆژ شارو ئاوايى چۆلتر، گەرەك و كووچەكان كەمتر نیرینە تتيادا ھاتوچۆ دەكات، تا دەھات نیرینەكان كەمتر و مێینەكان زیاتر، ماوھەكیش بازارو مەيخانەكان، تەنيا موریدەكانى راکاس و مشكە خۆرەكان ھاتوچۆين دەکردن. راکاس ھەموويانى راونابوو، ھەموويانى بيكەس و خافل كۆژکردبوو، لەویندەرئى لەنيو تونيل و فارگۆنە قەرەبالغەكانى مێترو، "بەديار چاوديريم بەسەر موسافيرەكان «مزرقى كراسپيديا» م ناسى، بەلام كەناسيم كار لە كارترازا بوو، كەوتبوو بەر ھەلمەتى شۆرش و چاكسازيیەكانى «حاکمی شەوانى شار»، ھەرچارى كەمزرقى كراسپيديا م بديايە سل. بەروخسارى ماتومەلوولى، دەبووم ھەركاتتيكيش كەداواى بليتم لى كرددبیت دوانى پى نيشان داوم كە دەشم گوت بۆچی دوان دەيگوت لەترسى راکاس! نەكا، يەكيتيانم لى بدزیت و دوايش خۆى شەوانە دادگایمى بكات ھەميشە دوان نەكا، روحم لى بسەنیت و نەتوانم زیندوو بيمەو، لەپاش يەك دوو ويستگە شیت ئاسا بەدەم وړینەكانى (راكاسەو) مزرقى كراسپيديا. دادەبەزى ھەميشە، بەدەم خۆيەو ئەم وړینەيەى دەکرد «راكاس واى كرد كەمن سەر ھەلگرم و شار بەجى بهيلىم»، ئەو بوو تووشى "باپيش" ى كردم، ئەو بووكە رۆجى كوشتم، راکاس سەرگەردانى كردم، من ھىچ دەرگايیەكى تر لە بەردەما نەمابوو و جگە لەوھى كە لە

دهرگای رهوکه و کۆچ بدهم، من ههتا ئەوم نه ناسی بوو، بیرم له سه فه رهو نادیار نه کردبووه، چه ند جارێک قسه کانیم پێ ده بری و ده مگوتم، هاوشارییه که م توو زۆریکی تریش به ویستی خۆتان نه هاتوون ده زانم، ئیوه زۆریکتان خه می نیشتیمان ناروونی، قسه کانێ پێ ده بریم و پێی ده گوتم نا کاکێ جایی، به هه له چوویت. به لگه نه ویسته ئیمه به ناگری ته له فونی شهوانی زایه ندی راکاس سووتاین و بووینه ته قه ره برووت به گرو کلپه ی ته له فونی راکاس خه می راکاس له خه می نیشتیمان قوولتره.

- ورینه کانیم پی بریو گوتم باشه گریمان وابیت. من له وه تی ناگه م، هه رچه ند ده یه ئیم و ده بیه م، سه ری لی ده رناکه م ده می که حال و وه زعی ئیوه بووه ته مایه ی سه رنج و تیبینیم، بۆچی ده تانه ویته میترو بکه نه مه له بنه ندی خۆدزینه وه و مو لگه ی خۆشاردنه وه تان؟ بۆچی ناتانه ویته رووناکێ و رو شنایی هه تاو ببین؟

- سه ریکی راوه شان دو به چه پی گوتم سه ره وه راکاسی لێیه، سه ره وه راکاسه کان ده بینیت من به ئاره زووی سه فه رنه بووم، هه یچ رۆژیکی بیرم له وه نه کردبووه که رۆژیک بیت سه فه ر ببیته ئەسپی و بکه ویته گیانم و رۆحم بخورینیت. راکاس بوو بریاری دا بوو «هه یف له تاریکیدا بکوژیت» له دلی خۆمدا گوتم «مردوو له وه باشتر ناشوریت»، فرسه ته با بیه ئیمه دو ان، چونکه هه موو جارێک که هانم ده دا باسی بکات، راکاس کییه؟ له کوژی ده ژیت؟ ناوی خۆیه تی، یاخود ناوی گوژیوه؟ خۆی نه ده دا به ده سه ته وه نه ده هاته ژیربار، هه ر جاره به بیانویه ک خۆی له پرسیا ره کان ده دزییه وه ده یگوت و باشتره نه یناسیت با ژیا نی ئاساییت لی نه کاته دۆزه خ، تو به ناسینی ئەو له ده رگای کیشه یه ک ده ده یته که هه رگیز. چوونه ده ره وی نییه، راکاس ئەو بوونه وه ره یه که له گه ل «مه رشین ده کات و له گه ل گورگیش گوشت ده خوات»، هه تا ده هات من ره قتر و گه رمتر ئەویش پیشاو تر له جارانی، ئەه جارهیان به لێنم پێدا یارمه تی بده م بۆ زانی نی هه والی راست و دروستی ئەو بوونه وه ره درنده یه. مزرقی کراسپیدیا پێی وابوو که راکاس پێی ده زانیته گه ر تو بته ویته هه والی بزانیته. راکاس ئەژدی هه یه حاکی شار ه به دوری مه زانه ئیستا گوئی له م قسانه مان بیت، من پیم گوته من شه ینا ریم. با ئەو راکاس بیت. هاو رپێ ئیمه گه ر هاوکارو هاو خه م نه یین و قو لی لی هه لئه مائین، به سه ر راکاسدا سه ر نا که وین،

تۆده بیت متمانه و بروات به من توندو تو ل بیت، دلنیا به من ده مه ویته یارمه تیته بده م هه ر هه والکیشی بزانی لای که س ناید رکیتم، به لام خو ده بیت شتیکی له سه ر بزانی، دوا جا، له پاش به سه تنه وه ی هه موو ده رگا کان، به نا چاری که وته باس کردنی، پێی گوتم که چۆن سه ره تا له پێشان گایه کی تابلۆ کۆنه کان، له هۆلی مو زه خانه ی شار، ده رو خولی کیژیکی داوه وو هه ر له وی به دیتنی دلی بووه ته ئاو و چاوه فریو ده ره کانی خرۆشان دو ویا نه، نه یه توانیوه خۆی له فریوی چاوه کانی، دوو ربخاته وه، له و رۆژه وه راکاس بووه ته خو لیا و خه م نه یزانیوه چی له گه ل بکات، نه ئەوه تا ده یه توانی ببیته دل به رو ما چکه ری، نه ئەوه تا ده یه توانی وازی لی بینیت و ده سه تبه رداری نیگا کانی بیت، ئەو نه ئا فره تیکی له ش فرۆش و نه ئا فره تیکیش بوو می رخاس، بتوانی خۆ شه ویستی ئەبه دی ده گه ل دا به زری نیت، راکاس "ناویکی پر له نه یینی، پر له شه رم، پر له پرسیا ر، زۆرم، له سه ر بی سه تبوو، هه ندیک جیگه ی گومان، هه ندیکیش، جیگه ی به ر به له ت وتی رامان، هه ندیک هه له به سه تراو، هه ندیکیشی راست و به لگه نه ویست، له کو یوه بوته باس که م. له ته له فونه سی کس ییه کانی شه وان ی نه مان و برینی کاره باو تاریک بوونی ژوو ره نه سه ره کان، یاخود له موریدو کارگیرو کاره که ره کانی، «راکاس» خه لکی له هه موو شو ی نیک هه بوو، له به داله ی ته له فونات، له ئاسایش، له ناو ریک خراوی ژنان، هه تا ده گاته فالچی و قاوه گره کان و ده لالی خانو ئه رزه کان، له با زا ر و مه یانه کان، شایه ره کان، فو تو گرافه ره کان، قه سا به کان شو فل ئاو دیو که ره کان، مامو ستا کان، ئارایش تگای رازان دنه وه ی بوو کان، سه وه زه فرۆش، کۆنه فرۆش، چه رچی و جگه ره فرۆشه کان، ته نانه ت قه حبه کانیش. هه موویان خه ریکی سی خوری و هه والگری بوون بۆ راکاس، وینه شی له گه ل سه رانی هه موو حیزب و سه ره ک عه شه ره ته کانداهه بوو، ته نانه ت به قاله کانی به رده م مزگه وتی گه وه رو شو وشه فرۆش و ته نه که چی و جامچی هه کانیش کار ئاسانیان بۆ ده کرد، شو فیری تاکسییه کانیش لاشه ی شه که ت و مردووی خه لکیان بۆ ده هی ناو ده برد، شاعیره کان شه وان به ده م ته له فونه ناوه خته کانداهه خشان و قه سی ده یان بۆ هه لده به سه ت هیندیک جار گه ر فریا بکه وتنا یه هه ر ئەو شه وه به ناوی راکاس له چاپ ده درا، گه ر ئەو شه وه ش فریا نه که وتنا یه بۆ رۆژی دواتر له رادیو ته له فیزۆنه کان به ناوی شاعیره و خانمی ناو دارو گه وه ره هه لکه وتوو راکاس، شاعیر، پێشکه ش

دهکراو بلاوده کرایه وه، ئیدی راکاس بۆ رۆژی دواتر پەخشانه شیعو دەست خۆشی شیخ و موریدهکان بۆی به نیوهیلو خەتی تەلهفونەکان، دەبووه بۆنەیهکی گەورهو نایاب، هەموویان دەیان زانی که راکاس نییه نووسەری ئەو قەسیدەیه، بەلام دەبیت پیرۆزبایی لێ بکەن، دەبیت خەتەکان مەشغوولبکەن، دەبیت وەسلێ ئەمە کداری و بە ئاگابوون لە راکاس نیشان بدن، چمکی ساموترسیکی عەجایەبی هەبوو.. لە بیریشم چوو که پیتان بلیتم جوانی خۆی کردبووه دەمامک و ئامرازیک بۆ گەیشتن بە دەسلات، بێگومانم لەوێ که ئارەزووی دەسلات گرتنیکی بەرای هەبوو، زۆرجار بە دەم قەسەکان، بە دەم ئاخ و ئۆفی ژێر بەتانی باسی خەوهکانی بۆ دەکردم، باسی ئەو کوێره ئارەزووانەیی بۆ دەکردم که دەیهوێت بێنەدی، ئەو مەبەستی بوو بێتە کاربە دەستیکی گەوره لەناو میری و پیاویکی زۆرو بێ عەشامەتیش لە ژێر دەسلاتی دابن و کاری لا بکەن، ئەو دەیویست بێ ئەوێ هیچ وشەیهک لەسەر یاسا بزانی، بێتە مافناس و حاکم یاساش لەپال جوانی روخسارو شوخیی جامبازەکید، بێتە هەوینیک و بۆ بەچنگ کەوتنی مافی راکاسەکانی هاورپیزی بخریته گەر، راکاس، دەفتەریکی بچووکی هەبوو، پری بوو لە ژماره ئەدریسی خەلکی سەیر سەیر، ناوی هەموو جۆره کەستیکی تیا تۆمارکراوو که بتبیینبوايه، دەنگوت چی دەکات بەم هەموو ژمارهیه؟، چۆن و کەهێ به کاریان دینیت؟!، ئەم دەفتەرە تاقە نەینیی ژبانی بوو، ئەو خستەو پوختەیی بۆ کردبوون، هەریهکەو بە پیتی کات و بە پیتی خواست و بە پیتی زەرورەت و لە جێی خۆیدا پەيوەندیی پێ دەکردن، توانایهکی سەیری هەبوو لە رازی کردنی خەلک یاخود هەلخەلە تاندنیان، نا باوهر ناکەم هەلخەلە تاندنیش بێت! چونکێکم هەمووی چاوه پێی تەلهفونیکي راکاس بوو، هەریهکەو لەبەر هۆیهک کەس نەبوو لەوانەهێ که پەيوەندیی پێوه بکات، بەنەخێر یاخود بە ناتوانم وەلامی بداتەوه، هەمووی بە بەسەرچاوه دەست لەسەر سینه وەلامیان دەدایهوه، گوتهکانی فرمانیکي خودایی بوون، دەبووايه جێبەجێی بکری، باوهر و متمانهی بەهیچ نێرهیهک نەبوو دەنگوت پیاوهکان هەموویان درۆزن. هەقە هەموویان بکوژین. راکاس شیتانە دەیویست (ئیمپراتۆریهتی راکاسەکان) بوونیاد نیت، ئەو ئیمپراتۆریهتەش بکاتە هێزیکي وها کاریگەر بتوانیت هەقی دایکی لەباوکی پێ بکاتەوه، لەچاوی باوکییهوه تەماشای هەموو نێرینهیهکی دەکرد، رقی لەوه بووکه پێی بلیت ئەمە کاری پیاوهو.

تەنیا بۆ پیاوکراوهو ژن بۆی نییه خۆی تیا هەلقورتینیت ئارەزوویهکی سەیری هەبوو، لە زەلییل کردنی پیاوه ناو دارهکان ئەو پیاوانەهێ که لە بەرچاوی ئیمه و یقاریان دەنواندو له حزروری ئەویشدا کرنوشیان بۆ دەبرد، هەقیشیان بووکه نەتوانن بەرنگاری نیگاکانی بێنەوه، نەیان دەتوانی که لە تۆنی دەنگ و ریتمی ئاخافتنەکهی خۆ دووره پەریز راگرن، ئەوان بە کورتیهکهی بووبوونه کارکهری، راکاس بوو که شاری بە ئیمه چۆل کرد. دەیتوانی بە ناوی حەزلیکهری و عاتیفەو عیشقەوه و پیرانت بکات و ئەو و پیرانییهش غەشیمانە بەهۆش یاخود بێ هۆش قبوول بکەیت. تۆ که دەکهوتیتە ژێر جادووگەری خیتاب و قسە گەرمەکانی، قسەکانیم پێ بری و پیم گوت کام گوتار؟

— ئەو خیتابانەهێ ئەو دیالۆگانەهێ، ئەو قسانەهێ که بە دەگمەن دوو حەزلیکهری ئاسیی بەر لە شوگردن و ژنەینان زاتی باسکردن و وروژاندنیان هەبیت راکاس ئەجندەهێ باسەکانی پێچەوانەهێ حیکایەت و بەسەر هاتی حەزلیکردنە کلاسیکییهکان بوو، ئەو حیکایەتانەهێ که سەرئەنجام بە پیکهوه ژبان و لە ژێرخیتووتی ئەبەدیەت و ئۆپەرتیکي کورت و کالی دانس کۆتایی دیت، ئەو قسەو باس زایەندانە. دەتخاتە دوو رپانیکي ترهوه بەدەر لە پیکههێ هاوسەریتي. تەنیا لە هەلبژاردنی یهکیکیان ئازادی، دوورپانی خۆکوشتن یاخود هەلھاتن و کۆچ بەرهو تاراوگە هەلئەبژیریت. یهکیکی لەحیکمەتە هەرە بە ناوانگەکانی راکاس ئەوهبوو، که دەنگوت هاورپي، «سیکس تەمەن درێژمان دەکات»، ئیمه دەتوانین بەهۆی تەلی ساردوسری تەلهفونەوه سیکس بکەین و لە لەزەتەکانی شەهوەت تیربخوین و تەلهکان، بەرەحەتبوونی شەهوەتەکانمان گەرم بکەین. بۆ یهکەم جارکە لەناو هاورپیکانم باسم کرد که کەسیک هەیه بەو جۆره بێردەکاتەوه، هاورپیکانم زۆریان پێ گوتم دوورکەومەوه لێی، تا زووه خۆمی لێ قوتار بکەم. زۆریان پێ گوتم که چەندەها گەنجی تری ئەم شارەهێ بەو دەردە بردووه، کهچی من زیاتر باوهر و متمانهم بە راکاس دەچەسپی و متمانهم بە هاوخەمەکانم کەم دەبووهوه تەنیا، یهک شت دوو دلایی خستبووه بیرو هۆشم، دوو دل بووم لە چارەنووسی ئەم پەيوەندییه دەمپرسی، بەرهو کوێ، کاتیک که ناویک، کاغەزیک، شاهیدیک، پەنجە مۆریک نەبیت ئەو پەيوەندییه لە ژێرخیتووتی خۆیدا پارێزیت. تۆ بلیت خۆکوشتن و خۆ بەدەستدان ناوونیشانی پەيوەندییه که بێت، دلێ

نهبوو، ئەمجارەیان ئەو مەعشەرە تەنیا بە ئاخ و ئۆفی تەلەفون تێر نەدەبوون، دەبووایە لەوە زیاتر چوست و چالاک بێت دەبووایە لەوە زیاتر ببەخشیت تا بگاتە بریکی کەم لەمەرام، راکاس سوربوو لەسەر ئەوێ کە دەمامک و دەسەلاتی خۆی شەوان لە دەست نەدات و تۆلەیی دایکیشی لە هەموو پیاوێ دەبەنگەکانی ئەم کەونە بکاتەو، وەلێ سیاسییە چلێسەکان؟ شاعیرنەبوون، بەقال نەبوون تابلۆکیش نەبوون، گولفرۆش نەبوون. سیاسەتمەداربوون. سیاسەتمەداریش لە وڵاتی ئێمە نازانیت، بەراوردی بۆچون و نەئەکان بکات، سیاسی لای ئێمە تەنیا ئەو دەزانیت لەدژی نەئەکان بجهنگیت، ئەوان لە راکاس تێ نەدەگەیشتن، بەم دواییە پێیان وابوو راکاس بوو تەختەریکی گەرەو زیان بە ئاسایشی نەتەوێی و دەسکەوتەکانی راپەرین و نیشتمانی دەگەینیت، هەرچەند دۆستانی وەکو «قەفقەسی هەوالگر» لەناو ریزی چلێسەکان ئاگاداری کردەووە پێی راگەیان، بریک هێمن بێت و کەمیک لەسەر خۆ بەخۆیدا بچیتەو، وەلێ راکاس بەگوێی نەکرد قەفقەسی هەوالگر پێی گوتبوو کە هەول و پلانیک هەیه بۆ لەناو بردنی، بەلام فایدەیی نەبوو. هیچ هێزیک نەبوو راکاس لە تۆلە سەندن پەشیمان کاتەو، یاخود کەمیک لەهەلمەتەکانی هەلکوتان بەسەر «مۆلگە و مۆلی لاوازی سیاسییەکان» هێوو پاشگەزبکاتەو تە دەهات ئارەزووی دروستکردنی مەملەکتەتی راکاس دەبوو ئارەزوو حەزیک بکوژ، هەرواش بوو ئەگەر موعجیزەوو پاشگەزبوونەو لەخولیا چارەنووسسازە مەحال بوو بێتە بوون. ئەو لەشەوێکی باراناویدا کەس نەیزانی چۆن، لە بەردەم مائی خۆیان، ماچ باران کرا کەس نەیزانی کێ کوشتی، چۆن راکاس لەوشەو باراناوییه شوومەدا "گوم" بوو بەدوای بلاو بوونەوێ هەوالی مەرگی ناوختی راکاس بە نیوخەلکی ریکخراوە ژنانییەکان کەوتە گێرانی کۆری ماتەمینی بۆ لەدەستدانی خەباتگێرەکیان. کەناله خۆشەکش، پرسەیی رەسمیی راگەیانندو بۆ ماوێ دەخولەک پەخشی کاتی راگرت، میریش بەیاننامەیی نارەزای دژی بەدکاران و تاوانبارانی ئیشق دەرکرد، شاعیرانیش دریزترین قەسیدەو شیوەننامەیان هۆنییەو، پارێزەر و مافناسەکانیش شکاتیان لەلای عەدالەت کرد، حاکمیش لەوێنەدا دەعواکەیی لەدژی نەناسراو تا دەسکەوتنی زانیاری تەواوو دروست بۆ وادەبەکی نەزانراو هەلگرت هەوالگرانی راکاس، هەموو جۆرە پەيوەندیەکیان

بەجیهانی دەروە پچراند، بەقالەکانیش بۆ ماوێ چل شەو بریاری نەفرۆشتنی «مزرە سێو»یاندا، شۆفێرەکانیش پەرۆی رەش بە ئەرلی رادیۆ خەفەتاوییهکان هەلۆاسی، بەم شیویە هەموومان بۆ ساتیکی کەم واتی گەییووین کە داستان و پادشای «ژنسالاری» لەم ئاستەدا کۆتایی پی هاتوو، هەتا ئەبەد راکاس لەگۆرناو، بەلام هەمووی ماوێهەک بوو ئێمە لەبەر مەشغەلەتی گۆرانی یادگارێهەکانی راکاس و. موریدەکانی راکاسمان لە بیرچوووە. تەلەبەکانی ئەو قوتابخانەیه مان لە بیرکرد کە راکاس لەماوێ ئەو چەند سالی خیناب و خۆخەریکی دروستکردنی مەملەکتەتی راکاس پێی گەیانندبوون. سالانە فێرگەیی "راکاس" بۆ کوشتن و ئەزیتدانی دلەکان، چەندین خۆیندکاری کارامەو لیها تووی جۆراو جۆر بە بەرهم دینیت، ئیستا لایەکی ئاوی بەدزی سیاسەتمەدارو «برایان» شەوانە بەدالەکان مەشغوول دەکەن، هەزار شتی سەپروسەمەرەو درۆ بۆ گەنجە هەلخەلەتینراوەکان دەگێرن، زۆر جار دەپرسم راکاس نەخۆشییە؟ یاخود چارەسەر؟ تاعوونە؟ یاخود هەنگوینە؟ بیاوهرییه، یاخود ئیمانداریهتی.. باوهر ناکەم بیاوهری بێت. چونکە بەشیک لە ماموستایانی تازەیی فێرگەیی راکاس خانمانی ئیماندارن، ئەمان لەپاش نۆیژی عیشا دەست دەدەنە مەشغوولکردنی خەتەکان، وەک شەمشەمەکوێرەیان لێ هاتوو. بە شەوان لە ئەشکەوت بەوروژم دینە دەرێ، بە رووناکیش دەچنەو مائی خۆیان. بە رۆژ دەخەون و بەشەو وەک جالجالۆکە دەکەونە هێلەکان و دروشمی کۆن و ئیستاو ئەبەدی راکاسەکان. «ئێمە شەوان حاکمی شارین» بە گوێی ئەخيارو ئەحاب هەلەخەن. لەپاش یەک دوو هەناسەیی قوول بە حەسرەتیکەو، مزرقي کراسپیدیا شیت ئاسا بەدەم ورینەکانی راکاسەو دابەزی بەر لەدابەزین و دواساتی مألئاوایی ئەم نەیسەتەیی کردم، «ئەوان شەوان حاکمی شارن»، شەیتاری هەول مەدە بە دواياندا بگەریت، راکاس لەسووچیکێ ئەم گەردوونە خۆی شاردوووتەو، راکاس بەدوای هەلیک دەگەریت تۆلەیی سیاسییەکان لە نەگبەت و بەسالچووێهەکی وەک من و تۆ بکاتەو، هەول مەدە بە دوايدا بگەریت، چمکی بەدوا گەرانی راکاس مایه پوچی بەدواوێهە! میترو باشترین حەشارگەیه کە دەتوانیت خۆت لەپیشکی کورەیی غەزەبی مەملەکتەتی خۆشەویستییه پەمییەکی راکاس بشاریتەو.

وهك هه موو پيشه و كاسابيهك سه واو نرخی بازو گهيشتن و نه گهيشتنی به نزين و داخستن و كردنه وهی سنوره كان و هاتن و نه هاتنیه تی بۆ ئه وهی بییته به نزين فرۆشیکی كارامه ده بیته بزانیته له كهیدا به نزين زۆر ده كریته و له كهیدا، خۆت نادهیت له قهره ی، هه ندیک جاریش، به بی ئه وهی به ناگا بیت بازرگانه گه وره كانی حزب به نزينیان، له شار قری پێ ده كرد تا نرخیان پێ زیاد ده كردو زهره ری شه ریان پێ قهره بروو ده كردوه، تۆ ده بوایه له وان زانتر و ژیرتر بیت، نه كه ویتته ته له ی ئه و رۆژه وه، وه نه بیته ئه مه هه رحالی به نزين بیته هه موو كالا یهك له شه ره كه ی من وای لی هاتبوو، چه ند یادگاریه كه هیه له ته مه نی كورته به نزين فرۆشیم بیرنا چنه وه، هه ر ئه و یادگاریه یه وام لی ده كات ببه پاریزه ری گول فرۆش و چه رچییه كان. جاریکیان نیوه رۆ واده ی گه يشتنی به نزينی "برایان" بوو، ته نیا چوار به رمیلیان پێ مابوو له ناو ئیفاكه وه «یاقۆ» ده موچاو هه لزیو به پيشه ی هه موو كاتیکی له و دیو جاده كه سه ری ده ره یناو ریشی پيش خست و هاواری كرد چوار دانیه هه ر چواریته ده ویت. له پر به بی بیركردنه وه به خۆ هه لكیشانه وه به به لی وه لام دانێ و پیم گوتن (ده مه ویت به لام خاترم بگرن بابه سه ری جارن نه بیته)، «یاقۆ» گوتی نا ئه مجاره خاترا نه ی تیا ده بیته، سه ركه وه په له مانه نوێژی نیوه رۆمان نه كردوه. با دایگرین سه ركه وتم، به درێژایی ماوه ی گه يشتن بۆ باره گاكه یان و به تالكردنی به رميله كان، به خۆم ده گوت، من چه ند كه ر وچه پۆلم، كه س هیه له م رۆژی به نزين زۆریه چوار به رمیل به سه رخۆیدا بكاته مال؟ جا ده لیته چی تازه په شیمان بوونه وه دادم نادات، باشتهر بلیم نیوه ی هه زار پینج سه ده سه رمایه و قازانجه كه م هه ر ئه وه نده بوو، بۆ دلدا نه وه شم ده مگوت من كریم بۆ ئه وه ی هینده به عه ره بانه كه م شه به قی پال پێ نه نیم و نه چمه مه یانی به نزين فرۆشه كان، هیلاكی زۆر بوو، شه به قی پال نان به و هه موو ده به و به رمیلانه. پشتی بنایمی كۆم ده كرد، جار جاره ش به خۆم ده گوت باشه كه و ابوو بۆ رایه کی قوسامه دینم وه رنه گرت، خۆ ئه ویش شه ریه كه، تۆ بلیت عادن بیت، باشه با هیچ نه بوایه بمگوتایه دووان. بۆ هه ر چواری ده ی قه یناكه، خۆ به نزين «ماست نییه بترشیت» به و خه یال و ترسانه رام كیشا ده مه و ئیواره، له گه ل باركردنی به رمیل و كه ره سه ی به نزين فرۆشی، له ناو به نزين فرۆشه كان، هه واییك بلا بوویه وه گوايه سنوره كانی به نزين هاتن داخراوه و تا

واده یه کی نه زانراو به نزين نایه ته شه ره كه، ئیدی ئه وه ی كه به رمیلیك به نزينی هه بوایه ده بووه مه لیکی به نزين فرۆشان. من له ناو به نزين فرۆشه كانی ئه و گوزهره به «به رازه ره شه كه» ناوم ده ركردبوو، ده یانگوت تۆ به رازی له كرین و فرۆشتنی به نزين، كۆمه لێك به نزين فرۆشی هاوړی، هه واییان بۆ هینام كه به نزين بووه به ناگر، راستی قسه كانیشیان به هاتوچۆی سه یاره كان ده رده كه ویت، كه م بوونه وه ی تاكسییه كان و لادانیان بۆ كرینی به نزين به هه ر نرخیك سیما ی قاتوقری به نزين بوو. له دلی خۆمدا گوتم شه یته ری رۆژیکه و ئه مرۆ مه ی فرۆشه داینی بۆ سه به ی، به یانی به نزين ناگر ده كاته وه. خوا هه لئاگریت، پیاو قسه یه كه بۆ خواش بكات، به نزينی «برایان»، بی غه لوغه ش بوو. شه وچوار به رميله كه م به زه بری نه وت كرد به پینچ به رمیل، ده شم توانی بیه كه م به شه ش وه لی ویزدان ریگه ی پێ گرتم، به ره به یان وهك پيشه ی هه موو كات، ئه م سپیده یه زووتر له جارن هاتمه جیگه كه ی خۆم، به ته نی بووم، هیچ كام له به نزين فرۆشه كانی لی نه بوو، كه س نه یده ویترا به نزين بكریت، هه قیشیان بوو كه س نه یده زانی تا چه ند ئه و وه زعه بر ده كات، په یته په یته ده هاتنه لام سلوویان لی ده كردم، شه یته ری به نزينت هه یه، ده مگوت نا به لام به شی خۆم ده كات، به گران كریومه هه ندیكیان له دلی خۆیاندا به غیلیان پێ ده بردم و ده یانزانی درۆ ده كه م؛ چمکی دوینی به به رچاوی ئه وانه وه سواری ئیفاكه بووم و به نزينه كه م داگرت، په یته په یته ده هاتنه لام و ده یان گوت به خوا برا عاقلیت كردوه، به خوا به رازه ره شه، هه ر تۆ ده زانیته به نزين فرۆشی بكه یته، به خوا ئیمه كه ر بووین هه ر هیچ نه بیته كه میكمان به یشتایه ته وه بۆ ئه مرۆ، بۆ هه مووی مان فه وتان، رۆژانی پيشتر به ینی به نزين فرۆشیک و یه کیکی تر هه موو چه ند مه تریکی كه م بوو ئه و به یانییه، هه رخۆم له په سا به نزينم ده هینا و به ئاره زوو میزاج، نرخم له سه ر دادنا له گه ل ته و او بوونی هه ر به رمیلیك نرخی به رميله كه ی تر گرانتتر ده بوو، جگه له وه ش ده به ی تایبه تیمان هه بوو ده به ی هه زده لیتریمان به حیسه بی بیست لیتری ده فرۆشت، كه سیش نه بوو نارازی بیت، ئه و رۆژه میزیشمان بفرۆشتایه به حیسه بی به نزين كه س گله یی نه ده كرد. تا ده هات هه وایی داخستن سنوور گه رمتر ده بوو، جار جار دلی به نزين فرۆشه كانم ده دایه وه ده مگوت، خه متان نه بیته هه ر ئه م ئیواره یه یه، به خوا برا ئیواره به نزين ده كات، ده سیسه ی حزبه، باوه ری پێ نه كهن، به چاویان دیار بوو

په شیمانی له نه کرپنی به نزیڼ، بۆ نه مان کړی وهک تو؟ بۆچی عه قلمان پي نه شکا، من دم گوت نازايه تي نيبه، هه موو پیکهوت و هه له، باش بيزانن، نه سلنه گهر نه مړو به نزیڼيکی زور خوی بکر دايه به شاره که ناچار ده بووايه به زهره ر بيفروشمه وه، ناچار ده بووايه "حه واله به گه واله بکه م «قوسامه دين»ی شه ريکم، بۆ به زم نانه وه پشتی نه وانی ده گرت. بۆ سو بعت دهیگوت تو به رازیت به خوا بونت نه کړدی به نزیڼ نامیني، قه ده موو سه رمایه که مان ناخه يته چوار به رمیل، پيم گوت چوار نيبه له دويني شه وه وه کراوه به پینچ، به خوا بمزانیایه وه زع واخوشه دم کرد به شهش، به س قهیناکه خوا نه یبریت نه مړو خیری دوو مانگ دانیشتن به دیار شهست به رمیل به نزیڼمان چنگ که وتوه، من ته نیا دوو ده به م ما بوو، که گوتیان سنوور کرایه وه، سه عات دوازه ی نیوه پو بوو من تا سه عات یه که به نرخی کاله ک و شووتی نه و دوو ده به یه م فروشت، چوومه ماله وه و خو م شت و چلک و عاره ق و بونی به نزیڼم له خو کړد لپی خه وتم. نیوار هس چوومه بازار. به نزیڼ فروشه کانی تر تازه که وتبوونه فروشتنی به نزیڼ چوومه بازار، بۆ خوار دنی قوژی و برنج و فاسولیا ده میک بوو، قازانچ و پارهی و امان به خو نه دیبوو قوسامه دين له گه ل هه موو پاروویه که دهیگوت نه مه نانی تو یه دهیخوین "به رازه ره شه" ده مگوت نانی هه ردوو کمان تویش هیلاک بوویت، راسته تو له کاتی کرپنه که ی لیره نه بوویت، به لام خو نیمه هه ر شه ريکین، نه و نیواریه خو شترین پوژی به نزیڼ فروشتنمان بوو، کورترین پوژی چاوه روانی به دیار فروشتن و ته واکړدنی به رمیلک بوو، نه و پوژه روژیکی ئاسایی نه بوو، هه موو روژه که خو ش بوو، نه و رووداوه ی لئ ده رچیت که که میک خو شیه که ی کال کرده وه، شتیک رووی دا له کاتی بازار گه رمییه که ی نه و پوژه هه تا نیستاش نازارم ده دات. له گه رمه ی ساغکر دنه وه ی به نزیڼ به پاره له و پوژدها، به نزیڼم به گران به پیکابیکي دوو ته نی فروشت، جه نازه ی پي بوو زور به گران پیم فروشتن، پيشیان گوتم که رتيان دووره له لادیوه هاتوون، دیار بوو کوره که یان له شه ردا کوژراوه. نیستاش له یادمه دایکی کوره که نیم پارایه وه گوتی خاترمان بگره بیکه ره خاتری نه م جه نازه یه، گوتم خاتری جه نازه له سه سه رم، به لام به خواو پیغه مبه ر منیش به گران کرپوومه. وام ده گوت و دایکی کوره که زیاتر هاواری لئ هه لده ستا، زیاتر سینه ی ده کوتی بۆ ساتیکیش واتئ گه یشتم که گرانی به نزیڼه که بیت، نه که مه رگی جوانه مه رگ، گرانی

خه رچی جه نازه و پرسه که ی بیت نه ک له به رچاو ونبووی قاره مانه که ی، له دلئ خو مدا ده مگوت، خراپم کرد یان باش، نازانم له و سه رده مه باش و خراپ نه ما بوو، نه م شته م لای که س باس نه کړد و له دلئ خو م هیشتوومه. بۆ نیواره که ی گه رامه وه ناو گوزهری به نزیڼ فروشه کان و له بن داره توه له ره که ی شوین فروشتنی به نزیڼه که مان «حاجی مه سو»م لئ هاته هاوار، که یفم پي نه ده هات، کابرایه کی سمیل فشی ورگ زل بوو حاجی مه سو خاوه نی ریزی دووکان بوو شه کروکه و تایه و هه زارو یه که کاسبی تیا ده کړد، نه و نیواریه هه موو قهرزی کرپنی جگه ره ی نه و ماوه یه م دایه وه، دای نیشاندم و ساردییه کیشی بۆ کرده وه، پي گوتم ها به راز، نه مړو پوژی تو بووه، گوتم نا له مسه ر تا نه و سه ر که س به نزیڼی نه فروشتووه تا من ته و او بووم گوتی ئای «به راز» شه رت بی له شه رتان، منیش به دم ورده واله فروشتنه وه به نزیڼم بفروشم، گوتم حاجی تو له خوا به زیاد بیت خواداویه تی بیت، توو به نزیڼم فروشتنیان نه وتوه؟ به نزیڼم فروشی که ی پیشه ی تو یه، دایه قاقای پیکه نینیکي ناجیسم و بوغزای، پي گوتم، ئای به رازه ره شه، راست ده که ییت پیشه ی تو یه هه ی به راز، بۆچی نازانم نه و هه موو نه و ته ی تی ده که ییت، نیجا ده ی فروشیت، من نه گه ر دای نیم نه وتی تی ناکه م من حه رام فروشی ناکه م. گوتم: حاجی نیمه بویه نه وت ده که یینه به رمیله کان تا زهره نه کات، نیمه به نرخی کو فروشه کان ده ی فروشین، خیری به رمیلک نه و ده به نه و ته یه که تپی ده که ین، نه ویش پوژ هه یه حه فتا دینار، شهست دیناره جاری واش هه یه، په نجا دیناریک ده مینیته وه، له یادیشت بیت، نیمه دوو شه ريکین، پوژ تا نیواره به م گه رمایه ده سه عات ده وه ستین. قسه کانی بریم و گوتی پوژیش هه یه خیره که ی به قه د دوو مانگ نیش کردنه. گوتم، من واده چیت بۆ سی مانگ، به نزیڼم ده فروشم، نه وه یه که م جاره قازانجی وابه خو م ببینم، خوا خیری مالی برایانی موسولمان بنووسیت نه وان نه بووايه ن، لیتری به نزیڼم نه بوو بۆ فروشتن — به راز درو مه که نه و «برایانه» کاری وانا که ن به ناویانه وه نه که ییت هه لخله تابیت قسه یان بۆ هه لبه ستیت نه وانه خیر بۆخوا ده که ن چو ن کاری وها ده که ن لاچو هه ی به راز تو ته ماشا نه م ناجسنه درو به زمانی (روژو نوژی) نه و نیماندار و خواترسانه ده کات. له سه ری نه رویشتم نه و ناوهم بۆ چو لکرد گوتم نه م کابراعه قلزه نگاوییه به من چاره سه ر ناکریت.

ماوه یه کی زور به دوا ی نه و قسانه، حاجی مه سو به لالووتییه وه قسه ی له گه ل

دهكردم له پشتمې منوه ده هاتوو ده چوو به دور، هه موو به نزين فروشه كان، ماخولاني بوو، پرسيارى ده كرد، پرسيارى قازانچ و زيانى به نزين فروشى لى ده كردن، تومهن مه به ستيه تى داي بنى به يانيه كيان، وهك پيشه ي هه موو به يانيه كه عه ربه انه كه م به و هه وراره سه رخت، ته ماشا ده كه م له جيگه كه ي من داي ناوه، جيگه كه ي من له ژير سيپه رى دره ختيك بوو، حاجى ناشتبووى، من له به رى دوو كانه كانى حاجى به نزينم داده نا، نه و به يانيه كه به رولاي جيگه كه م هاتم ته ماشا ده كه م حاجى به نزينى داناوه كورنيكىشى له سه ردا نابوو. كه به كوره گوئ قوته كه يم گوت به حاجى بلى نه مه جيتى من، من له كه يه كه وه به نزينى تيا ده فروشم، من ده رناچم ليره ئيره جيتى من، من مشتته ريبى خوتم هه يه، هه موو به نزين فروشه كان، شاهيدن كه جيگه كه م له هى هه موويان باشته ر، چونكه من له سه رى سه روه م من له هه مووشيان زووتر به نزينه كه م ته واو ده بوو، تا منيش له وئى بوومايه، كه س بوى نه بوو بيته جيتم، له م قسانه بووم حاجى ده ركه وت، نازانم حاجى چون تۆ به بى پرس ديته نه م شوينه، پاشان من له سه رجاده كه دام ناوه، نهك له دوو كانه كه ي تۆ به ينى دوو كانه كه ت و سه رجاده پينچ مه تره، نه مه جاده ي تۆ نيه هى حكومه ته، حكومه تيش بويه ئيمه ده رناكات، چونكه پرژه ي نيبه، ئيمه ي پى بخاته سه ركار، حكومه ت خه ريكي خو سازدانه بۆ شه ر له گه ل هاوپه يمانه كانى، دووينى و براكانى نه مروى حكومه ت، سه رى ناپه رژه يته ئيمه، جارئ نه وان خه ريك خو خواردن، كه ي ته واو بوون له يه كدى ئينجا ئاور له ئيمه ده ده نه وه، من هه رده م گوته وه نه و نه يده سه لماند، به دين و به ديانه ت، بوى ده چووم باسى گوناوه و خواناسيم بۆ ده كرد هه ر هيچ «ده تگوت گويزى بۆ ده ژميتم» نه و كات له ناو ئيمه دا جئ فروشتن هه بوو هه ر كه سيك بيويستايه به نزين فروشى نه كات يان روو بكا ته شوينيكي تر، جيگه كه ي ده فروشت، به خه يالماهات جيگه كه م ي پى بفروشم كه س، نه بوو له و ساته وه خته، ناو بژيمان بكات، داريكم به رزكرد بووه نه و ناوهم هينابوووه جوش هه نديك له شو فيرى ته كسييه كان، به هوئى خاترگرتنم بويان بوو بوونه هاو ريم، له وه رى جاده كه هاتن و له سه ر من كه ميك هاتنه جواب، پييان گوت.. مه عز بۆ خوا، حاجى خودا ده تگرئ، جيگه ي نه م هه رزه كاره بگريت خوايش قيول ناكات به م كاره حاجى نه ي ده سه لماند. پيشنيازم كرد كه جيگه كه م لى بكرئيت. له دلئى خو مدا گوتم زه ره له نيوه ي

بگه رپته وه... پيم گوت باشه حاجى جيگه كه بۆ تۆ، به لام سه رقفالانه م ده وئيت، نرخى نه م جيگه يه زۆر گرانه به هه ركاميك له م به نزين فروشانه ده لييت نه وان ده زانن به هه ر كاميكيشيانى بده م خيبرى باشى لى ده كهن، كه باسى سه رقفالانه م له گه ل كرد چوو به ئاسمانا. كه وته سميل بادان ئاخو ر حاجى كه بئى تا قه ت ده بوو، سميلى باده دا.. من سه رقفالانه و شتى واناده م شوسته شوسته ي خو مه و كه س نيبه سه رانه م لى بسه نييت، پاشانيش خوا ي ته عالا فه رموويه تى كه نابيت سه رقفالانه بده م، زۆر سه ير بوو، لام چون باوه ر هه نديك كات ده بيته هه نگوين و هه ندي كاتى تريشر ده بيته ژاريمار، باشه بوچى له شانسى منا سه رقفالانه نه مي نييت، به لامه وه سه ير بوو كه حاجيه كه نه مه هه لو يستي بيت، به تايبه ت له گه ل منيكي به سه زمان. خو شم نه م ده زانى چيه، نه عله تى خيبرى نه و چوار به رميله يه، يا خود نه عله تى چاوچنو كىي حاجيه، چاوى كو يركردووه، پيم سه ير بوو كه نه يده ويست سه رقفالانه بدات له كاتى كا خوى سى چوار دوو كانى به سه رقفالانه دابوو، به نزين فروشه كان هه موويان ده يان گوت ئيمه ده مانه وئيت مه يده به و، من ده مزانى هه ر ده بيت بيده مه، نه و تازه نه م چاوى له سه ره نايه لييت كه س خيبرى لى ببينييت، له ناو به نزين فروشه كان قوسامه دين به وه ناسراو بوو، كه پاسه وانيمان ده كات و له ده ر دوو به لاي خه لك لامان ده دات، له دووره وه ده ركه وت، هيشتا نه گه يشتبوو ه جئ كه ببيني خه لك ده ورى شوينه كه ي منى داوه، به را كردن هاته لام، جارئ بئى سه لام وعه له يك هاته لام، كييه؟. كئى ته عدا ي لى كردووين، حاجى بالئى لى فش كر دوو پالئىي پيوه نا، گوتى كه س نيبه ليره به نزين بفرو شت، براه يه وه، خو م ده ي فروشم، سه رجاده ي خو مه و نه م دره خته ش من ناشتوومه تا ده هات نه و ره قتر و من به سه زمانتر ده هاتمه به رچاو. شووتى فروش و سه هو ل فروشه كان و مو تا فروشه كانى نه و گوزره هاتبوونه سه يرى چه له حانئى من و حاجى. هه موويان له وئى بوون پوليس نه بيت، هه موويان هاتبوون عه با له سه رو سفوروو ته نه كه چيه كانى، گوزره كه په يتا په يتا له ده ورمان كو ده بوونه وه، تابزانن چى روو ده دات كامان «نه م شه ره ده به ينه وه» هه نديك له پيريژنه كان بۆ نه وه هاتبوونه سه يرى شه ره كه له شيره كه مان تا نيوه رۆ له ماله وه بيكه نه باسى سفره ي هه ژارو له پرسيارو خه مى مه زنتر خو قورتار كهن، هه مووى له وئى بوو، پوليس نه بيت نه وكات پوليس و پاسه وان سه رقالئى خو پرچه ك كردن خه ريكي گرتنى پاس بوون به سوغره و بار كردنى جه نگا وه ره كان بۆ به ره كانى جه نگ، كه س به كه س نه بوو، سه ره نجام

"به دؤراوی و به سه رشکاوی" هاتینه وه ماله وه، نه سه رقفالانه مان وهرگرت، نه هیچیش، ئیدی سویندم خوارد که چی تر من به نزینفروشی نه که مدمگوت تازه من که رامه تم شکا، من له م گوزره جیم نایته وه... حاجی مه سو، منی به دؤراندن دا، ئەم زۆران بازیه به من ناکریت، به لئیم دا که بپرای بپری بهو گوزره شدا به ری نه که م، حاجی به نزینی دانا، هەر ئەو دانانه بوو، ئەوهنده ی خیر له به نزین فرۆشتن دی دوو دووکانی خالی کرد بۆ شوینی هه موو جوژیکی سووته مه نی، ئەو یارمه تی پیریژنه کانی نه دها، به تاییه ت ئەوانه ی له جیاتی سوالی پاره ده ستیان دابوو سوالی نه وت، خوشت ده زانی سه رمای زستان به هیچ شتی که رم ناکریتته وه، به نه وت نه بیته، که واته سوالی نه وت له پیش سوالی پاره..، هه رچه نده سوالی نه وت که م بوو، به لام ئەو ده سکورتانه برپاریان دابوو که نه بوونی، هه ژاری، ده سکورتی، به رازی بوون به به شی خو بۆ که س ده رنه خه ن، حاجی، وه کو که خیریشی به وانه نه ده کرد بوو بووه گرانجانترین که س له گوزره که حاجی مه سووی خواناس نه وت و ئاوی. به حسابی نه وتی خو مالی ده فرۆشیت، زۆری نه برد شه رکه ران بیزار بوون له شه ر، ویستیان یه که م داوای لیبوردن به وه ده ست پی بکه ن که سیمای جوانی شار بۆ سه ر جارانی بگه ریخته وه و شار له هه موو سیما ناشرینه کانی پاک بکاته وه، بۆ ئەوه ی بلین حکومه ته که مان پاک و خاوینه و خه لکی شه ره کانی له بیرجیتته وه، شه رکه ران بۆ پاک کردنه وه ی گونا هه کانی جه نگ له به نزین فرۆشه کانه وه ده ستیان پیکرد پیمان وابوو که ئەو «ده به و ره حه تیانه» دیمه نی شاریان تیک داوه، پیویسته خه لکی به شه ره فی شار، وه ک هه موو دونیا له به نزینخانه ی مؤدیرندا ماشینه کانیان پر به نزین بکه ن، نایته له سه رجاده کو مه لیک مندال و تیوال به پۆشته ی دراپوو کلای به خۆر، ئەو کاره بکه ن، بۆیه بانگه وازیکیان ده رکرد، تیادا به ر له ئیدانه کردنی «تاوانه کانی شه ر» برپاریان دا، به نزین فرۆش و سووالکه ره کانه م حکوم بکه ن، هه ربۆیه ش له چاوتروکانیکا هه رچی ده به ی به نزین هه بوو تیاچوون، سووتینزان، هه رچی به رمیلیش هه بوو، له حه وشه که ی پشتی ئاسایشه وه ده ستی به سه رداگیرا، یه که م جار هه ندیکیان به به رتیل به ردا، به لام دواتر هه یچ شتی که نه یده توانی به رپه رچی هه لمه ته که بداته وه، سه ره تا که س نه یزانی «ئاشت بووان»، بۆ وابه سه ر ئەم خه لکه ره شوروت و داماوهدا دین، پاشان له ناوخه لکا بلا بووه وه گوایه برپاره که له سه ره وه دراوه، دیار بوو ئۆتۆمبیله جام ره شه کانه کانی که نایانه ویت سه یاره کانیان به نزینی سه رجاده ی تی

بکریت، پیکراوه خیرخوازو مافدۆسته کانه کانی که نایانه ویت مندال له خوار هه ژده سال کاری قورسی پی بسپێردریت، هه مووشی درۆو دیزه به ده رخۆنه بوو، دواتر ده رکه وت که ئەمه فیلی حزیه و ده یانه ویت «سووته مه نی فرۆشتن» هی حزب بیت و له گه ل زه به لاهه کانی بازار له گه ل به چه بازرگانی نمونه ی حاجی مه سو ده ست له ناوده ست ئەم میلله ته برسی بکه ن، من دوا ی ئەوه ی ده ست له به نزینفروشی هه لگرت له جیاتی به نزین فرۆشتن له سه رجاده کانه، له و زه مه نه ی که خه ریک بوو، نیرگزه کانه بینه وه ناومان، له و زه مه نه ی که وهرزی سه مای سروشت ده ستی پی ده کرد بیرم لی کرده وه و نییه تم هینا له نوژی جومعه و له به رده م مزگه وته کانه و له جومعه و زه کات و زیاره تی نازیزان، بیمه فرۆشیاری گوله کانه، له جیاتی ریزکردنی ده به ی به نزین، چه پکه گولی سوروپه مه یی و سپی و نیرگزه به ده سته وه بگرم و به عاشقانی گولی بیفرۆشم، یه ک دوو رۆژیکیش خو م خه ریک کرد، دواتر کاره که مه یسه رنه بوو، چونکه شاره که ی من ئەوه نده گولی نیرگری تیانییه که به شی فرۆشتن بکات، شوینیکی نییه به ناوی مه یانی گولفرۆشه کانه، گولی تیا بفرۆشن میتروشی نییه، ده سگیره کانه گولی تیا هه لخن، ئەوه نده ش عاشقی نییه، که ئاره زووی بۆنی گول و رهنگی خو شه ویستی بکات، که سوکاری مردووه کانی له سه رقه بران لیان نه ده کرم زۆریان بیخه به ربوون له وه ی که گۆره کانه به رهنگ و بۆنی گوله کانه شاد ده بن، ئەوان مه لا کویره کانه پیمان گوتبوون مردووه کانه به بۆن ده که ون، نوژیان له سه ر بکه ن دوعای خیریان بۆ بکه ن، فاتیحایان له سه ر بخوین، شیوه نیان بۆ بگین، بوخوردیان بۆ بسووتین، وه لی وریابن هه رگیز نه که ن هه لنه خه له تین، گول له سه ر گۆریان به جی مه هیلن، گول کوشته ی رۆحی مردووه کانه، لی گه رین باجاریکی تر نه مرن، لی گه رین زیندوو یان مه که نه وه سه مه نگول، ئیستا بۆت روون بووه وه بۆچی من پشتگیریان ده که م، هاویری تۆش مه به به «برا کوژه کانه»، ئەوان نازانن شار له دوا ی شه رکردنی ئەمان مالئاوایی له جوانی کرد و برپاری دا بۆ تۆله ی رۆژه سه خته کانه، له جیاتی گولفرۆشی به نزینفروشی بکات و ده ست له به نزینفروشی هه لنه گریته، من ئەم هارمۆن ژه نه برۆنزیانه به هه ی خو مانی ده زانم، لی گه ری با گولفرۆشی بکه ن، لی گه ری با که مانژه نی که ن، هه یچ نه بیته به ئاوازه ژهنگ لیدراوه کانیان، به بۆن و رهنگی گوله کانیان به سرووتی سوالی چه لوزیان، که میکیش بیت گونا هه کانه مان پاک بکه ینه وه.

شتیك نىيە بە بچووكى لەدايك بىت، ھەمووشتەكان بەگەورەبى
لەدايك دەبن، بەلام لەسەرەتادا ئىمە بە بچووكى دەيان بىنين!

(بۆچى دەبىت، قەدەرەكان، بە پىچەوانەى خواست ورازەكان ھەلکات، رىكەوت و ھەل بۆ دەبىت لەكاتى خۆيدا پروونەدات).

شەيتارى، پىت نەگوتم ئەو باوەرە كامەيە كە تۆ بوو بوويتە مورىدى
فەرمايشتەكانى، كىبوو ھانى حزبايەتى دايت؟ چى تۆى گەياندوووتە ئىرە؟

– لەراستىدا بۆ يەكەمىن جارە، ئەم پرسىيارەم لى بكرىت، كەس زاتى پرسىنى واى
نەبوو، تۆ نەبىت. بۆيەش بۆ يەكەمىن جار بە راشكاوى و بى پىچ وپەنا، وەلام
دەدەمەو، سەمەنگۆل، من لەرقى ترسەكانى باوكم بوومە حزبى، دواترىش كە
تيفكرىنم بۆ دونيا زيادبوو، بۆ ماوہيەكى زۆر لە باوہشى باوہرىكى تر خۆم گرتەوہ
باوہرىك نەحەقى بەچەپ نە ھەقى بەراست، نە عەلمانى نە ئىسلامى، نەنەتەوہيى،
نەخۆفرۆش، نەجاش، نەدن، نەدرۆزن ھتەد، باوہرىكى سەير پەنگە نەبوونى
پرەنسىيىكى ديارىكراو لەناو ئەوحرزى، تاقتەنەھىنى مانوسرى پىشكەوتنى بوويت.

– ناوى چى بوو؟

ناوى حزبى «جنىو فرۆشان» پىم وابوو، حزبى جنىو فرۆشتن، تاقتە حزبە كە
دەتوانىت گروە لە پەيرەو و پرۆگرامى ھەموو حزبەكانى تر بەرپتەو، لەو ماوہيەى
كە من بوومە لايەنگرو دۆست، ئەو كات باوى ئەوہ بوو، براو دژە بۆچوون، واتە
دوژمن و نەيارىش يەكسانە بە برا.

– تى ناگەم مەبەستت چىيە؟ لە برا يەكسانە بە دوژمن، دوژمن دوژمنە، براش
براىە.

ئىمە وا گۆش كراوين، ھەموو «يارو براكان» دوژمن، ھەموو دوژمنان و

ئەخيارەكانىش «بران»، لەخۆمانەوہ مىللەتمان تووشى شەرىكى تورەھات كوردبوو
پىمان وابوو كە لەناوبردى يەكدى، خۆشگوزەرانى، ئاسوودەبىمان بۆ دەھىننىتە
ئاراوہ، نەمان دەزانى كە كوشتن و لەناوبردىيان، فەوتان و كفتىي خۆشمان
دەگەينىت، ئەمە و نەبىت بە تەنيا بۆچوونى «من»ەكان بىت، باوہرى «تۆ»ش ھەمان
تيروانىن و بۆچونى ھەبوو، ئەى پەيمان بەستەكەت لە بىرچوو، لەيادت نەماوہكە
يەكەم ويستگەمان لەژىرناوى من و تۆ...دا، بەست.من بۆ شەيتارى؟ تۆ لەبەر ئەوہى
ئەو كاتەى من لەوئى لەگەرمەى ھەلچوونە بەناوبانگەكانم بووم، بەترس و لەرزىكەوہ،
يەكك نازناوى بەلەسەبوونى فەرىكە سياسىيەكى بەسەردا، سەپاندبووم، يەكەم جار
وا تى گەيشتبوم دەستى خىرى بۆ راکىشاوم، و سەرورەيەكى گەورەيە، مرۆفئىكى
بەتەمەن بچووك و ھەرزەيەكى تازەموو دەرھاتوو، نازناوى فەرىكە سياسى لى
بنىشپتەوہ. ئىستاش بەگومانم لەوہى كە بەلەسەبوون و فەرىكە سياسى،
بەختەوہرى بەدوادا بىت، ھەر وابوو بەلەسەبوون بە تەواوى كارو كردهوہمدا
شكاپوہو، لەو زەمەنەى كە من جنىوم بەھەموو شتىك دەدا، تۆيش لەدژى من و
باوہرەكەم باوہرى چەپى جنىو فرۆشانى داھىنابوو، پىت وابوو دژايەتى كردنى
جنىودان بەوہ دەبىت، حزبىك دروستكەيت، ناوى بنىت حزبى چەپى جنىو فرۆشان،
بەوخەيال و بەدگومانەى ھەموو راستىك دەبىت چەپكى ھەبىت، لەبەرئەوہى مەى و
مەيخانەو مەستى ھەيە، دەبىت رەشە موسلمانىشمان ھەبىت؟! ھەر ئەوہش نەبوو.
من لەناو ھاوړپى حزبىەكانمدا بەداھىنەرى پۆزەكان ناسرابووم، بۆ پىكەننىش
لەناوخۆياندا دەيانگوت گەر بتەويت فيرى پۆزو فيزو خۆ ھەلكىشان بىت، بچۆرە
پەيمانگاكەى شەيتارى لەوئى تازەترىن شىوازى فيزو باشترىن جۆرى لە خۆبايى
بوون دەبەيتەوہ من كە ئەو ناو ناوبانگانەم لى نرا، ھىشتا تازە بوو لە سەگمەركى
رژگارم بوو بوو جارىكيان بەھۆى ھەلاتنم بۆ ئەوديوو سنوورى ژيان، جارىكيش
بەھۆى كوشتن، ئا من لەوئىدا لەو زەمەنەى كە تۆ خەونە بچووكەكانت، لەبەرچاوى
خۆت گەورە دەبوون و پەيتا پەيتا رىكەوت دەھىنايەدى.. من لەوئى وازىم بەژيانى خۆم
دەكرد، نەمدەزانى يانى چى، گەر مرۆف تۆمەتى كوشتنى بدەنە پال، ياخود تووشى
بەلەسە بوون بىت و لەپالیا، لاف و پۆزو شتى ترىش نىشان بدات، بەخەيالئىشيا

نەیت لە پیناوی کۆ ناوی وەک بکوژتیک دەرکەوێت، خەتای منیش نەبوو کە شانازییم بەو دەکرد کە من بکوژی بۆرە زەلامەکان بۆم، یاخود فەریکە سیاسی و داھێنەری پۆزەکان بۆم، حزب ئا... حزب و بەری جێئۆفرۆشان وای لێ کردبووم کە وایزەم، واتێ بگەم کە بکوژی مەرۆفەکان خاوەن پایەکی بەرز و لە داھاتووشدا، پلەیی بەرزیا ن دەدریتێ نەمدەزانی کە پێچەوانەکەیی راستەو مەرۆف کاتیک کە نازناوی بکوژی بەسەردا دەسەپیت، بایەخ و پلەیی لەناو کۆمەڵدا نەک ھەرکەم دەبیتەو، بگرە قیزیشی لێ دەکەنەو، با لەناو خەلکیشدا بۆ ساتیک کەم ھەست بەسەربەرز ی بکات، نەشئەیی پێ وەرگریت، خۆ لە جێ خەویدا ترسی ئێو ناوھێ ھەر لەسەر، من زۆر شەو ھەبوو لە ترسی کوشتنەو، خەوی ناخۆش ناخۆشم دەبینی، تەپەیی دلێشم زیاد لە ئەندازە لێی دەدا، تا وای لێ ھات، لەتەمەنی ھەرزەکاریدا، تووشی نەخۆشیی دلێراوکی بۆم، ئێو دلێی کە بەھیچ کام لە نەشتەرەکانی کەون، پێیان چاک نەکرایەو، لە گەلمایت سەمەنگۆل؟ سەمەنگۆل وەک بلێن بیری کەوتەو کە ئێویش لەگەڵمدا ھاوخەمی میتروویەو بەر لە ھەمووتان میترووی بینیو، روری کردەو من و گوتی! ھەرحیزیش نەبوو، منیش ئافەرینم لێ دەکردی، لە بیرتە کە دەمگوت بکوژی پیاوھەکان، پۆلاخۆرن، پۆزەکان و یقارت بۆ پەیدا دەکەن، بەسەبوونیش لە سەرۆکەکانمانەو بۆتە "ویسلی و یقار". ھیچ مەترسە ھاوڕێم، بەردەوام بە... سەمەنگۆل بوەستە تۆ پێت وایە ھەموو شتیک بە بچوکی لەدایک دەبیت، بەلام من پێم وایە شتیک نییە بە منداڵی لەدایک بیت ھەمووشتەکان بەگەورەیی لەدایک دەبن، وەلێ لەسەر تادا ئێمە بە بچووک دەیانبینن، رەقەکان، سۆزەکان خەمەکان، گولەکان، ئەستێرەکان، باوکەکان، دلەکان، براو ھاو مەشرەبەکان، یەکمەلەکان، یەلانچیەکان، دایکە گێلەکان و خوشکەکان ھەموویان گەورەن و بەگەورەیی لەدایک دەبن، تەنیا خۆشەویستی نەبیت «تاقانە» بە بچووک لەدایک دەبیت و لە ھەرزەکاریدا چرۆ دەکات و بەر لە چرۆکردنیش پووش و پەلاش و مێشەکان دەوروخولی دەدەن و لەناوی دەبن و ناھیلن چرۆیی بەخۆیەو ببینیت، سەمەنگۆل من لەمنداڵییدا، کە شەوان دەخەوتم لە جێگە کەمدا بە بەتانی و سەرینەکەم خوشکیکی ھەمبە جۆم دروست دەکرد، وام دەزانی گەر خوشکم ھەبیت پێکەو ھەیک پێخەفدا وەک خوشک و برا دەخەوین تا پاشتر لەئەنجامی ھاتوچۆم، لەناو تونیلو و گەران بە نیو ویستگەکانی

میترووی بێرکەوتنەو ھەمی مەرگی سلاخی، بۆم دەرکەوت. من لەو ھەما ژیاوم، چونکە گەر باوک و دایکمان خوشکیشمان بۆ دروست بکەن. نە رۆژتیک لە گەلیاندا، پێکەو دەخەوین، نە رۆژتیکیش پێکەو وەکو ھەموو خووشکە و ھەمیەکان قسە دەکەین. چونکە کە خوشکەکان لە دایک دەبن ئەندامەکانی لەشیان بە بچووک لە دایک دەبیت، تامی ئێو خوشکە و ھەمیانە نادەن، کە بە گەورەیی بۆنی دەمیان دیت، قزیا ن چەوری و بن بالێشیان بۆن شەھووت بەردەدات ئاگاداریت لەفیلێ بەدگومانی قەدەرەکان، سەمەنگۆل، ھیشتا ھیچ لەبارەیی گەمژەیی جۆم بۆیاس نەکردوویت، من ھەتا نەھا تیبوومە ئێرە... جۆم ناو نابوو زاناو دانا تا رۆژتیک لە خۆمەو ژیریم لە بیر چوو، زێرەکی لە بەرچا و کەوت کە گەیشتمە ئێرە جۆم بە گەمژەییکی ئەم زەمانە بۆ دەرکەوت خۆشم نازانم بۆچی و چۆن رێم کەوتە ئێرە ھەتا کو ئیستاش دەپرسم قەدەرەبوو یاخود رێکەوت منی گەیانە ئێرە گەر قەدەر بیت بۆچی ھەمیشە دەبیت قەدەرەکانی مەرۆف بە پێچەوانەیی ئارەزوو خەو بچووکەکانی بنیادەم ھەلکات؟ گەر رێکەوتیشە بۆچی دەبیت لە کات و شوێنی خۆیدا روونەدات؟ من دلێیام قەدەر نەبەتنامە ئێرە، من بەزۆری زەوقی قەحچەییەک لە پێخەفی میرزا رۆستەمی گەورە «خان» ھێنرەم، ئێرە ئێو قەحچەیی—منی بەوێنە دیبوو «میرزا»ی بەو ھەلخەلە تاندبوو کە من دەبیت بگەم ئێرە تا پێکەو پارو پوول بنین بەیەکەو و بۆ رۆژی رەش ھەلێ گرین، دەنا من چیم دابوو لەم کەریەتی، میرزا رۆستەمی خان لەبەر ئەو ھەمی سیری ژنە بێفکانییەکان بوو، لە فرمانی دەرئەدەچوو، میرزا رۆستەم دەستی لەگەڵ ھەموو کەسیکدا تیکەل کردبوو، بۆیە بە ئاسانی و خێراو بە پەلە، لەچاوترووکانیکدا، لەشاری پۆز ھەلکەنرەموو بۆ ئاگایانە بەرەو ئێرە ھێنرەم لەو رێیەدا، بوومە ھاوڕێی کۆمەڵیک ھیچ و پووج، ھەندیکیان تیا بوو کۆنە حیزو ھەندیکیشی فریودان بوو بوو پێشەیی رۆژانەیی ژیا نیان، ئێو چەتانیە وایان کرد نەگەمە شوپێن مەبەست، باشیش بوو من نەگەیشتمە ئێو مەملەکەتەیی کە ئێو لێ بوو، باشیش بوو کە میرزا رۆستەمی خان ھەر زوو بە مەکرنازو رازی ئێو ژنەیی زانی، گەرچی پێش وەختی بە ئاگابوونی میرزا رۆستەم زبانی پێ گەیاندم، بەلام گەربھاتایە پێی بزانیایە، دەستم لەگەڵ ئێو ژنە تیکەل کردوو ھەمیشی لەگەڵ خۆدا راپێچی مەرگ دەکرد، میرزا لەچاوترووکانیکدا، وازی لێ ھێنا، وەکو کە وازی

لهوهينا له نيوهه رېگا، منيشى بهجى هيشته و دهسى دهسى پى كردم؟! بۆ ئوهه بکهومه بۆسهه چهپهلتيرين و بهد ناوترين جوړى خه لک بۆ ئوهه بکهومه بۆسهه درو ژيانى توربهاتى بيشههرفى چهتهکان. من دهمزانی که ميرزا رۆستهه منى خوښ نهويستوه، ههميشهه بهدواى ئوهه دهگه رام، بزانه بۆچى ئوهه چاکهيهه لهگه ل دهکات، بۆچى له ناکاو بريارى دا بگهه ئيره، تا پاشان به بهجى هيشتنى بۆ من له نيوهه رېگا، بۆى دهرخستم که ئوهه ژنه بووه دهنه بۆچى لهپاش جيا بوونه وهيان منيشى بهجى هيشته؟ بهلگه نهويست بوو که ميرزا رۆستهه بهر له ئاشکرا بوون شهيداي بوو بوو خوښى دهويست، نهخيږى بۆ نهيدهگوت، دهنه له بهرچاوى کالى من نه بوو، ههرئوه وندهه بهسه بکهوخته بۆسهه مه رگى چهتهيه قاجاخه رى، گه ليکى تيايه باس بکريت، هينده پيس و چهپه له، پياو شهرم له باسيان دهکات، من نامه و پت به هيچ شيويهه که سه رى توى پى بيشينم، ئوه ونده ههيه که پت ده ليم «زورتي که له پاش په رينه وه و رزگار بوون له مه رگي که ناديار، به فخره وه ده که ونه باسى نازايه تى و توربهاته کانيان»، من هه ر ئوه ونده باس ده که م ئوهه که گه يشته ئه مبه ر، گه يشته، له گه يشتنى بهم بهر، ههميشه ئوهه ده لپته وه گه ر هه موو ئه م دنيايه ه له سه ر تا پو بکه يت جاري که تر ئاماده نييه خو ى لى بداته وه»، له بهر ئوهه له بى مؤله ت برينى سنوور دهکان، مافى بوقتي کيشته نييه، به نازادى و بپترسى نيشانگره کان، هه نگاهه رپيه که هه لکه يت، که دهگه يته ئيره، له سه ره تا وه، زور به گه رمى له گه ل شته تازه و نه بينرا وه کان راديت، تا وات لى ديت، له پاش ماويهه که که م شته کونه کانت له بير ده چپته وه، کون و به سه رچوو، وه که دايک و گه ره که، قوتابخانه، دراوسى، جگه ره کيشانى ناو ئاوده ستى مه که ته به کان، نووسينى سه رديواره کان، قوسامه دين، حاجى مه سو، نيژيرپه، به سىا و پوره خه جي و سله ه قه ساب و زورى تر. که جي باسکردن نييه. بوونيشم به جابى ميتر و کان، سه ربارى ئوهه شتي که نوپيه، خه مي که تره پرسيا ري که تره ههميشه سه غله تم دهکات، ههميشه ده پرسم. من بۆچى بوومه ئه نداه له حيزبى جنى و فروشان و نه بوومه ئه نداه له حزبى چه پى جنى و فروشان، ههميشه ده پرسم بۆچى من به پرسى په خشکردنى جنى وه کان بووم نه که به پرسى بلاوکردنى په يقه يا قوتيهه کان، بۆچى زه وقى قه حبه يه که من به ينيته ئيره، نه که ويستى ميرزا رۆستهه خان.

۱۶

ره شکو شيرکوژ هه ر زو تر سنوکی خو ى له مه ر مه خلوقاته کاني
دوني نيشان دا.

ئوه شه وه که له دهرگارا، چاکه م تازه يه که م قولپى دم کيشانى ده ست پى کردبوو، به ره ولای دهرگا که رويشتم بهر له کردنه وه له چاوى دهرگا که وه، سه ير يکم کرد، ته ماشا ده که م، خانمه هه شتا ساله که هى هاوسيمه، به خو م گوت ئه م پير ژنه به م نيوه شه وه چي ده و پت، خو من جگه له به يانى باش و سلاوي که ساردو سپر هيچى تر شک نابه م به م دهرنگ وه ختيهه. بيته هوى سه ر دانه هيج له خو م رانا بينم. تو بلت قولپه قولپ و دم کيشانى چا دهرنگ وه خته که م بوو پته مایه بارشيان له دهر و دراوسى کان، باوهر ناکه م بۆ ساتيکيش من له ژيانم نه بوومه ته مایه بارگرانى بۆ که س، ناخر مني که جابى ميتر و، بيحال وبال ده بيت چى بيت؟ هوى ئه م سه ر دانه، ناو ختيهه. هه رچيهه که بيت، گوتم دهرگا ده که مه وه به ئه سپاي دهرگا که م کرده وه،

- زور به ريزه وه خانمه که که مي که شپزه يى داي گرت و گوتى داواى لي بووردنت لى ده که م، دراوسى هيو دارم، له کاتم نه گرتي پتى، ليم تیک نه دابيت، ئوميد ه وارم، نه بوو پتمه مایه نيگه رانى و بارشلوقيت.

- بيگومان نا. فه رموو خانم فه رموو، ته نيا ئوه نه بيت که چاکه م له سه ر ئاگره، ده توانيت بيته ژوره وه گه ر ئاره زوش ده که يت چايه که پیکه وه ده خو ين.

- چا به م نيوه شه وه، «وه لا خو خراپيش نييه»، به لام من زياتر بۆ پرسيا رى شانزاده که م هاتووم، گوتم به لکا له لات بيت..

- ببوره خانم، من تى ناکه م مه به ست چيه، ئوهه راستى بيت، ئيستا له کار گه رومه ته وه، نه شم زانيوه، که شانزاده ههيه، ئوهه من بيزانم تو ته ني ايت؟!

- نا من وشازاده " کیتی " ی نازیز، پیکه وه دهژین، به لآم له ئیواره وه دیار نییه؟ له ئیواره وه چووته ده ره وه نه هاتووته وه مال.

- دلنیا به لای من نییه؟ پاشان لای من چی دهکات؟ چۆن ده توانیت بیته ژووره وه، من هه موو ده رگا کانم قفل داوه، په نجه ره کانیشم تۆزو پیسی، ریگه ی هاتنه ژووره ی شازاده کهت نادهن.

- تۆ بگه ری بزانه، ژیر قه روئله کهت یا خود له هه یوانه کهت، به لکا له سووچتیکی مه تبه خه کهت، خو ی هه شاردا بیت و له من ره نجا بیت؟ ئه وه ی راستی بیت خه تای خو شمی تیا به دووسی رۆژه داوای چونه ده ره وه دهکات من نایبه مه ده ره وه.

که میک تووره بووم، گوتم خو شازاده که ی تۆپشیله و سه گ نییه له مالی من خو ی شاردا بیته وه، تا منیش ژیر قه روئله و هه یوانی بۆ بگه پریم.. خانم ببووره ئه م تۆمه ته گه وره به مه خه ره پال من.

- با دراوسی نه زان، نازیز شازاده که م، پشیله به، هینده خو شه ویسته، هینده دلگیره، هینده هه ست ناسکه، من به شازاده ی خو می ده زانم.

- تی گه ی شتم، فه رموو وهره ژووره ده توانیت، چایه ک بخوینه وه به دم گه ران به لکا به ده نگت، بتناسیته وه خو ی ده رکه ویت

- زۆرسوپاس، سوپاسی ناویت، گه ران به داوای شازاده ونبووی تۆ به کارو ئه رکی سه رشانی خو می ده زانم.

پیریژن به دم چا تیکردنه که وه، پرسیاریکی سه یرو چاوه پروان نه کراوی هه ژاند «با ی کو نی به با کرد»... هاوسی له ولاتی خو تان.. پشیله تان هه بووه؟

- پشیله! به لئی، به لئی، بیگومان، به لآم باو کم ده یکوشتن!

- چۆن؟ چۆن دهستی چووته کوشتنی پشیله کان، سه یره، بۆ باوکت هینده درنده بووه؟

- نا ببووره خانم تۆ به هه له تیگه یشتی، باو کم هینده شه ره نگیز نه بووه، وه لئی باو کم هه ر زوو رک و ترسی له مه ر ده رکه وتنی پشیله کان نیشان ده دا له هه ر کونجیکی سه ربان پشیله به که ده رکه وتایه بی یه ک و دوو ده که وته گیانی، باو کم

له حه وت رۆحیی پشیله کان، نه ده ترسا ئه و بریاری دا بوو که ببیته بکوژی پشیله کان، ئه گه رچی بۆ ئه و کاتی ئیمه پشیله کان خزمه تیکی زۆریان ده کردین، له ده رکه وتنی مشک و جرحه کانی بن بان و سه ربان و ناو زیربه کان، نه جاتیان ده دا این. که چی ئه و به رده وام به دویمان ده که وت و له کوشتنی پشیله کانی گه رکی خو مان و دوو گه ره کیش له ویدیو مالی خو مان، راوی ده نان ماوه به کیش له کوشتنی پشیله کان وه ستا، چونکه له مالی ئه و دیوی گه ره که کو ن و گله کان، له پشت مالی ئیمه، له مالتیک له ماله هه ژاره کان جرجیک لووتی مندالیکی خو اردبوو، منداله که له ناو بی شکه به ک گرمۆله نرابوو، ده ست و قاچیشی زیندان ئاسا به سترابوون، که سیشی له لای نه بوو فریای که ویت، دایکی خه ریکی دروستکردنی ماش و له واش بوو، له بهر ده نگی په ره میزه که و له به ر دوو که لی ساجه که، گوپی کپ و هه ستی کزکربو بوو زارۆکیش له بی شکه دا به دم نازارو هاواری لووت خو اردن و خوین رۆیشتن، دلئى مرد که میک ئه و پرودا وه ترسی خسته دلئى باو کم و هاو بی رانی، به لآم که بی نی ژماره ی پشیله کان له ژماره ی جرج و مشکه کانی گه ره ک زیاتره و که سیشمان نییه زارۆکی سه ری شکه بیت، ئیدی بریاری ئاگر به ستی له گه ل پشیله کان شکاند، پشیله کان به شکاندنی ئاگر به ست بی ئاگابوون، به پیشه ی جار ان به میا و میاویان خه ویان ده زراند نیوه رۆیه کی هاوین، بریاری دا، بی ئاگادار کردنه وه ی پیش وه ختی پشیله کان، ده ست به کوشتنیان بکاته وه، کوشتن و هه لکو تانه سه رمۆلگه ی پشیله کان بوو بووه خوویه ک، له زه تیکی سه یری له له گۆرنانی پشیله، ده بی نی ماوه به کیش که شه ره وانی شار ده ستی کرد به هه لمه تی پاک کردنه وه ی شار، له پشیله و سه گه کانه وه ده ستی پی کرد، حا کمی شارو شه ره وانی ئه و کات پتیا ن وابوو، شار بو یه پیسه چونکه سه گی گلاوو پشیله ی گه رۆکی زۆره. له و به ی نه دا، باو کم هه ندیک جار دلشادو هه ندیک جار غه مگین و نارحه ت ده یروانییه ئه و پاکسازیه ی شه ره وانی! دلشادبوو به وه ی که که سولا به نیکی تر هه به له گه لیدا هاو بی ره و له دژی پشیله کان ده جه نگى، نیگه رانی ش بووله ترسی ئه وه ی نه با پشیله کوشتن هینده زۆر بیت له شه ره که به شی ئه م نه میتیت و له خو و له زه تی کوشتنیان بکه ویت. باو کم زۆرحه زی به کوشتن و سه ربان کردنه وه ی پشیله کان بوو، کاتیک که پشیله به کی به رده ست بکه وتایه ده رگا و په

نجه ره کانی لی داده خست و به دار گسک و کونه کیک و یاخو هه هچ نه بیت به نه علی دراو ده که وته گیانیان تاقه تیکی سهیری هه بوو له راوانانی پشیله کان، ئەو به دهنگومیلۆدیاو ریتمی مرداریوونی پشیله کان، بست بست بالای دهکرت. وهک ئەوهی گه مه یه کی گه وهی بردبیته وه ئەو چاوشارکیتی له گه ل پشیله کان دهکرد به دوايان دهکوت، وهختیکی باشی له گه ل سهرف دهکردن هیندهی مهراقی بوو پشیله یه ک بدۆزیته وهو به دوايدا رابکات هیندهی هه ل هگه مهی منداله کانی خوئی نه دهکرد ئەو کوشتنی پشیله کانی کردبووه خو «په یام»، جار جاره منیشی دهخسته ئەوهگه مه یه وه، دهیویست منیش وهکو خوئی لی بکات، جار هه بوو که پشیله ی به گیر دههینا به منی دهگوت:

- کوری خۆم مه هیله دهرباز بی، دهی کورم با ئەم پشیله ههوت رۆحه بکوژین، من ته نیا له کاتانه دا ههستم دهکرد که باوکم خاتری منی بویت، ته نیا له کاتی راوانانی پشیله کان منی زۆرخۆش دهیویست، زۆرجار به دەم راوانانی پشیله کانمه وه دهگوت بابه که دهزانی ههوت رۆحه و کوشتنی رۆحه کانی زیانمان پی دهگه یینیت بو ئەزیتتی دهدهیت؟ با دهربازی بکهین، با ئازادی بکهین، ئەویش به چهی ههیه چاوه رپی دهکهن گوناھی ئەو نییه؟! گه مالی نه بیت گه ر فه قیرخانه یه که نه بیت، پشیله بگریته خو، ئەم پشیله یه له ناچاری هاتووته مالی ئیمه، پشیله من دهزانم عیزهتی نهفسی ههیه ههز به ئازادی دهکات، ههز دهکات گه رۆک بیت، پشیله هه مو ئەم سه ربانانه به هی خوئی دهزانیت، پشیله نایه ویت، له روه به ریکی سنوورداردا بژیت، پشیله گیانه وه ریکی ئازاده، نایه ویت کهس به سه ر سه ریه وه حاکم بیت، پشیله دهیه ویت خوئی حوکمی خوئی بکات، ئیمه له گه رۆکی پشیله تی ناگهین و به سه پله ی ناو ده بهین. رهنگه باوکیشم ئەمه ی زانی ببت، بویه وسته ویه تهی هه رچی زوه سه ربانان پان بکاته وه نه هیلیت له هه یچ سووچیکی ماله که دا سه ر دهر بکهن، یاخود هی ئەوه بیت که باوکم خوئی ژیر دهسته بووه نه یه ده زانی ئازادی مانای چیه! بویه نه یه ده یویست به سه ر ئەو رتبارو بیره یاخی بیت و تازه به تازه به م ئاخری عومره، واز له کوشتنی پشیله کان ببت و به یلایت سه ره به ستانه، ئازادانه به سه ره سه ربانه کاندایین و بچن و به ئاره زووی خویشیان، سه ر بکه نه ته نه که ی خو له کان، ئەو هه ر به پشیله و

منداله کانی دهیویرا؛ چونکه دهیزانی پشیله و زارۆکه کان، تواناو هیزتیکی زۆریان نییه، بو به رهنگاری، باوکم دهیویست ئازاری گیانداریک بدات که له خوئی کهم توانا تر بیت، زینه ده وه ریکی بی گویت. زۆر سه ر بوو له پاش کوشتنی هه ریشیله یه ک و بارکردنی به عه لاگه یه کی رهش و فری دانی له و دیوو که لاوه ی گه ره ک، له پاش که متر له نیو سه عات هه رچی به چه ک پشیله و هاو رپی پشیله کوژرا وه که ی ئەو ناوه ده هاتنه قه راغ سه ربانه که مان به میلۆدیه کی پرسه ئاسا دهیان میاواندو سه رووتیکی سه راوییان به سه ر سه ربانه کان به جی ده هیش، وهک بلین ده زانین که توئی بکوژی دایکمان، توئی بکوژی هاو رپی ئازیه که مان، بو کوشتت؟ درنده ی زینه ده وه ران به دهنگیان ئەو هه سه تیان لا ده بزوانم له باوکمیان ده پرسی، بو کوشتت؟! ئەو به سه زمانه تاوانیکی وای نه بووه، ئەو هاتووه ماله که ت، له مشکه کان رزگار بکات، ته نیا تاوانی ئەوه بوو که سه ری نابوو ته نه که ی خو له که تان ئەوته نه که خو له ی که به دهگمه ن پارچه گوشتیکی زیادی یان ئیسقانه مریشکیکی هه ل نه کرینراوی تیا دهر بکه و تایه. نه ده بوو سه زای مه رگی بی دادگاییت به سه ردا سه پاندا یه، هه یچ نه بوا یه، با دادگایی بکرایه! بوهسته به لام کی دادووه ر بیت؟

- خانمی ئازیز! هه ر باوکیشم نه بوو که بو بووه بکوژو فریوانی پشیله کان، هه موو خه ریکی پشیله راوانان بوون، له گه ره کی ئەدیومان ماموستا «قاشپاشا» ی هاو بیرو هاومه شه ربی باوکم، ناویانگی به تیرکوژی پشیله کان وه دهر کردبوو، تیره که وانی بو کوشتنی پشیله کان دروست کردبوو، تاقی ئیواران له شوینیکی دووره وه بۆیان داده نیشت به دەم عاره ق خواردنه وه، هه لدانی پیکه کان بی تاقه تی و وه رس بوون، له م ژبان به ئازاردانی پشیله کان دهر ده کرد، نیشانه ی تی ده گرتن و به تیره ژه راوییه کانی ده یکوشتن، هینده شه ره زابوو بوو، دهیزانی کامه شوین له باره بو به رکه و تن، کامه کاتیش باشه بو راوکردن، ئەو دهیزانی له "ره شه مه" باشتر نییه بو له ناو بردنیان، چونکه ئەو فه سه لفه سه ری جووتبوونی پشیله یه، قاشپاشاو باوکم جووتبوونی پشیله کانیان تیک دها له ره شه میدا ئاسانتر بلاوه ی پی ده کران و له ناو دهربان باوکم و قاشپاشاو هاو بیران سووربوون له سه ر کوشتنی پشیله له ره کان، چه ند سهیره تۆش سووری له سه ر ئەوه ی پیی بلییت شانزاده!، چ دنیا یه کی دره م به به ره مه ..

چاگەت بخۆرەو خانم، تا سارد نەبووئەو.

بەلئى دەى باشە بۆچى يانەيەكتان نەكردووو بۆ پشيلەكان تيايدا پشيلەو
خاوەنەكانيان كەى ئارەزوويان لئى بوو، پووى تئى بكن و جوانى و قسەى خۆيان و
پشيلەكانيان تيا هەلبخن، باشتىر نيبە لە كوشتنيان؟

– دراوسى ئازيز ئيمە يانەمان نيبە، بۆ وەرزشكارو حەزلىكەو دولبەران، چ جاي،
چاىخانەو يانە بۆ پشيلەكان..!! بەلئى پئويستە راستت بوئت، ئيمە گەر مرؤفايەتيمان
بوئت، دەبئت گياندارانى تريس لەم خۆشگوزەرانىيەى ئيمە بئى لەمارشى پيكەو
ژيان، بئى بەش نەكەين ئەوانيش مافيان هەيه، وەك ئيمە لەم گەردوونە بە ئازادى
بژين وەك ئيمە ريزيان لئى بگيريت، دلئيا بە گەر شوينئىك هەبئت بۆ حەواندى
پشيلەكان شوينئىكيش دەبئت بۆ قيژەى خەتخەتيني كيژە بلحەكان، خانمى بەريز!
باوكم و مامؤستاكانى هاوييرى، هەتا ئەمرؤش لە ريبازى «نەخىر بۆ پشيلەو سەگ»
و لەناوبردنيان، لەكوشتن و ئەشكەنجەدانى بەسەسزمانەكان نەكەوتوون. باوهرپيش
ناكەم بەم زووانە واز لەم خوليايە بين، هەتا ئەو رۆژەى كە شارەكەم بەكووى دەنگ
«لەفەرەنگى نوئى خۆگوريندا»، ريزى پشيلەو حورمەتى سەگ و بنيام لەيەك ئاستا
دەوئستينيت.

بۆچى بريارى رويشتنتان دا،؟ بۆچى وازتان لەگول فرؤشتن هينا؟
بۆچى شارتان بەجيھيشت؟

– قەد خەو دەبينيت؟

سەمەنگول، كەس نيبە خەو نەبينيت، هەموومان خەو دەبينين. كويزە خەوو
كەرويئشكە خەويشمان هەيه، لەو خەوانەى كە زورئىك لە گەشتيارانى ميترؤ بە
ديارخويندەوئى ناو ميترؤ خەو دەيان بات و لەپر بەر لە چەند دەقيقەيەك بە
گەيشتن بۆ شوينئى مەبەست، بەخەبەر دەبن زورجار دەپرسم، دەبئت ئەو هيزە
هەستيارە ناديارە لە كوئوئە بؤيان ديت، چۆن بەخەبەردەبن، كئيبە بە ئاگايان دئيت
كئيبە پئيان دەلئيت هەستن كاتى خەو تەوابوو.

– سەمەنگول تۆ خەو بەچيەو دەبينيت؟

– من خەو بە كچى جوان، قئيلايەكى گەرە، پشويەكى دئيزى هاوين، گەران و
رابواردن لە ولاتئىكى گەرم، لە كەنار ئاو خۆم و هاوري كچكەم، لە بەردەم خۆرو خواو
خۆل پال كەوين و بيرة نؤش بكەين، جارجاريش خەو بە باخچەى ساوايان و مندائيم
دەبينم. پئى دەچئت تۆ خەو نەبينيت.

– سەمەنگول لە بئيرت چوو، ئيستا گوتمان كەس نيبە خەو نەبينيت، بەلام
خەوئەكانى من وەكو تۆ نين، من خەوى ناخؤش دەبينم، بە تايبەت لەو شەوانەى
كەپەرداخە ئاوئەكەم لە بئير دەچئت لە لاي سەرم داي بنيم، ئەو پەرداخە ئاوئەى كە بە
دەگمەن شەوان بەخەبەربنيم و قومئىكى لئى بدەم و گەرووى وشك بوومى پئى تەر بكەم،
من ناچار بۆ ئەوئەى خەوى دادگاييەكە نەبينم، هەموو شەوي پەرداخە ئاوئەكە
پردەكەم لەئاوو لەلاى سەرى خۆم داي دەنيم، شەوى رابردوو، پەرداخە ئاوئەكەم لە
بئير چوووبوو.. خەو ناخؤشەكەم بۆ هاتەو، ئەو خەوئە خەرىك بوو بمكوئيت، خەرىك

«بیکاری و شه‌ره‌کان»، بیکاری و می‌ش قه‌پان بوو، بریاری دا ئەم که لاوه‌یه به‌جی به‌یلین و رووبکه‌ینه دوورگه‌یه‌ک به ئاره‌زووی خوومان پوولی تیا خرکه‌ینه‌وه، رووبه‌ریک نیشتمانیک به ئاره‌زوو هه‌رکاتی‌ک بره‌خسیت، سه‌مای تیا بکه‌ین، ماچی تیا بفرۆشین، له‌سه‌رشه‌قامه‌کانیش، له‌جیاتیی به‌نزین فرۆشی له‌جیاتیی گولله‌و بارووت، گولی تیا ریز بکه‌ین، گه‌وره‌م من چه‌ند دانه‌یه‌کم لی دهناسین ده‌یانویست، به‌ گه‌یشتیان بۆ ئەو دوورگه‌یه‌و گیرفان پر بوونیان به‌ ماشینه‌کانیان بینه‌وه‌وه هه‌ق وداغی هه‌ژاری کۆنیان له‌ کچه‌کان بکه‌نه‌وه، به‌لام باش بوو، هیچیان نه‌گه‌یشتنه‌ که‌نار و دوورگه‌ی ئارام، به‌ باشی ده‌زانم داوای لی‌بووردنیان بۆ ده‌رکری‌ت و تۆمه‌تی گه‌نده‌لییان به‌سه‌ردا نه‌سه‌پینری‌ت، من زۆریکی تریش دهناسم که‌ بووبوونه پاسه‌وانی کار به‌ده‌سته‌کان، بووبوونه سه‌گی به‌رقاپیی ماله‌ سه‌وزانییه‌کان ئەوانه‌ له‌ دادگاییه‌کانتان سزا مه‌دن... له‌پر هه‌ر له‌خه‌وما.. بیرم لی کرده‌وه ئایا من ده‌که‌ومه ئەم دادگاییه‌؟ باشه ئەو سی‌ پرسیاره‌ سه‌یره‌ چی بوو له‌ سه‌ره‌تای دادگاییه‌که‌دا کردیان، له‌م سی‌ پرسیاره‌ زۆرتسام، و به‌ درێژایی کاتی به‌ گیر هی‌نانه‌که‌یان خووم بۆ‌ئاماده‌کردبوو.

یه‌که‌م: بۆچی بریاری رۆیشنتان دا،؟

دووهم: بۆچی وازتان له‌گول فرۆشتن هی‌نا؟

سێهه‌م: بۆچی شارتان به‌جی هی‌شت؟

له‌ خه‌ومدا خووم ئاماده‌ ده‌کرد داوای که‌می ئاوم کرد.. ئا، گه‌ره‌اته سه‌ره‌م. ده‌توانم بلێم من کاتی که‌وازم له‌گول فرۆشتن هی‌نا، گه‌رامه‌وه قوتابخانه‌ له‌وینده‌ر بوومه کارگه‌ی‌تیکی گرنگ له‌و گۆفاره‌ی که‌ ته‌نیا دوو ژماره‌ی لی ده‌رچوو، پاشانی‌ش نازانم ریکه‌وت بوو یاخود هه‌ل، منی کرده‌ سه‌رنووسه‌ری گۆفاریک که‌ ئه‌ویش ته‌نیا یه‌ک ژماره‌ی لی ده‌رچوو، ئەو کات وابوو هه‌ر که‌س بیویسته‌تایه‌ گۆفار یان رۆژنامه‌ ده‌ربکات، بی هی‌چ به‌ریه‌ستیک ده‌یتوانی ئەو کاره‌ بکات، چونکه‌ ئەو شاره‌ی من ده‌میک بوو گۆفارو رۆژنامه‌ی لی زه‌وت کرابوو، هی‌نده‌ رۆژنامه‌مان هه‌بوو، هی‌نده‌ خوینه‌رمان نه‌بوو، بۆی وایزانم ئی‌مه‌ نه‌مانتوانی خوینه‌ر، بۆکتیب و رۆژنامه‌و گۆفاره‌کان په‌یدا بکه‌ین، که‌س له‌خه‌می خوینه‌ردا نه‌بوو..هه‌مووی له‌خه‌می نووسین

بوو. که‌سیش له‌خه‌می نووسینی‌ک نه‌بوو بۆ لاوان، لاوه‌کانیش تا ئاستیک تاوانبارن، ئەوانیش به‌عه‌قلی پیره‌کان رۆژنامه‌و گۆفاریان ده‌رده‌کرد. «به‌عه‌قلی پیره‌کان سیاسه‌تیان ده‌کرد»، پیره‌کانیش ده‌ستخۆشیی سی‌به‌ری کاره‌کانیان لی ده‌کردن... زانایانی زانکو، ئەو زانکۆیه‌ی که‌ بریاره «مه‌لبه‌ندو جیی کۆبوونه‌وه‌ی زانایان بی‌ت» نه‌یانده‌ویست گۆفار بکرن، ده‌یان ویست وه‌کو خه‌لات پێشکه‌شیان بکری‌ت، چونکه‌ ئەوان زانای دوانزه‌ عیلمن و پێشکه‌ش کردنی رۆژنامه، بی به‌رامبه‌رو نه‌کری‌نی له‌ کتیبخانه‌و کۆشکه‌ هه‌ژاره‌کان به‌ که‌مترین پاداشت بۆ شه‌و نخونیان و بوونیان به‌زانا ده‌زانی، فه‌راشه‌کان پاره‌ی رۆژنامه‌کانیان ده‌دا، به‌ تیکه‌یه‌ک نان، له‌م به‌ینه‌دا نووسه‌ره‌کان، شه‌ویان ده‌خسته‌ سه‌ر رۆژ تا زۆرتین باب‌ه‌ت له‌ زۆرتین رۆژنامه‌و گۆفار بلاویکه‌نه‌وه، ناو ده‌ریکه‌ن تاوه‌کو به‌پاره‌ی خه‌لاتی نووسینه‌کان، که‌میک بژیوی ماله‌ هه‌ژاره‌کانی خۆیانی پی چاک بکه‌ن و که‌میک له‌ واده‌ی فرۆشتنی مافووره‌ کاشانه‌که‌ دره‌نگ بخه‌ن، بپرسن بزانی، زۆری و بۆری بوو، من ده‌لێم هی‌چیانه‌ من ده‌لێم ویستیکی خۆرسکی بوو، له‌ناو ماندا، له‌گه‌ل هاتنه‌ بوونی نسرمه‌کانمان ئه‌ویش له‌دایک بووه، ئه‌میشیان وه‌کو ویستی جووتبوونی هاوهرگه‌زه‌کان. ئه‌میشیان وه‌ک سواربوونی ئاژده‌لاره‌ ئۆقره‌ لی‌براهه‌کان ویستیکی خۆرسکییه‌.. له‌و سه‌رده‌مه‌دا گه‌رمیانییه‌کان له‌ گه‌رمیانیستان جیماعیان له‌گه‌ل ماکه‌ره‌کان ده‌کرد، کویستانییه‌کانیش له‌گه‌ل دارگۆیزه‌کان، که‌وتبوونه ئیشق و رامووسان، شارییه‌کانیش له‌ کووچه‌و کۆلانه‌ ته‌سک و که‌لاوه‌ روخواوه‌کان و هه‌ندی‌ک جاریش له‌ هه‌لو ریکه‌وتی چۆلبوونی ماله‌ قه‌ره‌بالغه‌کانیان، سواری می‌رد مندا‌له‌کان ده‌بوون، له‌وکاته‌وه‌ شار ریکه‌یه‌کی تری به‌ خۆیینی. له‌و کاته‌وه‌ هه‌موو شتی‌ک ئازادبوو ته‌نیا خۆشه‌ویستی نه‌بی‌ت، ئازادی بۆ نه‌بووه. ته‌نیا ئەوینداره‌کان شوینیکیان نه‌بوو، باس له‌عیشقی درۆی خۆیانی تیادا، بکه‌ن، بچن بۆ لای سه‌رۆک و گه‌وره‌ به‌رپرسه‌کان، بپرسن له‌حالی شه‌که‌ت و ماندووی لاوه‌کان، له‌ راپۆرتی ملشکانه‌کان هی‌چیان پی ده‌گه‌یشت.. تۆ بلێت پێیان گه‌یشتی‌ت و خۆیان له‌گیلی دابیت، تۆ بلێت هه‌ستیان کرد بی‌ت؟ که‌ گه‌نجه‌کان هی‌زیان لی براوه‌ ناتوانن چی تر ئاره‌زووه‌ زیندوووه‌کان، خه‌مه‌ خۆرسکه‌کان ناتوانن خه‌فه‌ی بکه‌ن، چی دی ناتوانن نغرووی عه‌دم ببن، چی

دی ناتوانن به بی زایه ن بژین. ژماره یان هیئنده زۆربوو، بهو پاره که مه ی میری تیر نه ده کران، ئەو کات که بریارمان دا شار به جیبه ی تیلین مؤلته ی سه ما بازی نه درایه مه ی فرۆش و مه یخانه کان، له رهمه زانا نه ده بوو مه ی فرۆشه کان مه ی بفرۆشن چونکه باوه ری "لا نه دان، له فه ره ههنگ و باوه ری نیشتمانی "بالی به سه ر شوژی شار کیشا بوو، شار سه راپا به دزیه وه هه موو شتیکی تیا رووده دا که چه کانیش به هه مان" نه سقی کوره کان" له دوای بانگی عیسا خه ریکی یه کتر بوون. ئەوانیش ئۆقره یان لی برابو، چی دی نه یان ده توانی زال بن به سه رده مامکی ساخته و ویستو ئاره زویان، نه شیان ده توانی به که سوکاریان بلین ئیمه میردمان ده ویت، چونکه عه یب بوو، ئای عه یبه به ناوی تۆوه، چه ند گونا هو عه یبی گه ره تر ده شاردرایه وه و ئاگام له زۆری بوو "خاوه رو گو لچین و ئەخته ر"، هیئدیکی خۆیان یان بۆ باس ده کردم، باسی خه وی شه وانی رامووسانی خۆیان بۆ ده کردم، کوره کانیش باسی پی له قه هاویشتنه کانی که ره زه و قلیبه کان یان بۆ ده کردم، شار ماوه یه ک وازی له حزبا یه تی هیئاوخه ریکی "سواربوونی یه کدی" بوون به شه و هۆمۆسیکسوالیتی ببوه ده رمانیکی بۆ ساپژکردنه وه ی "ناسۆره کانی نه بوونی" ببوه چاره سه ریک بۆ یاسا کانی ریگری هه مووشیان، به دزی باوکیانه وه، سهیری فلیم و که نا له خو شه که ی به هه شتیان ده کرد، هه مام و ئابخانه کان له عه یامه دا بۆن شه هوه تیکی پیسی لی ده هات هه موویان خه ریکی خۆ به تالکردن بوون، خه ریکی خالی کردنه وه ی وه هم بوون، رۆژنامه کان له سه ر هه موو شتیکی ده نووسی، ته نیا له سه ر ئەو دیارده یه نه بی، وه عز بۆ خوا، من تا وانبارم یا خود شه رکه رانی بیری هاوچه رخ، ئەو کات بۆ گرنتی "که پک" .. هاوری، له یادته چۆن ئەو ترۆپکه له خه و خه یالی گه نه که کان نه مرتر کردبوو، ئیستاش له بیرمه سه ره کرده ی شه ره کان، بۆ پاساوی گرتنه وه ی ته پۆلکه کان ده یانگوت، میژووی شه ری میلله تان به له ده ستدانی گوندیکی چه ند سه د که سی ده وۆراند، به دووری مه زانن، ئیمه ش به له ده ستدانی ئەو ته پۆلکه یه، گشت ده سه که وت و غه نیمه کانی شه ر له ده ست بده ین، هه ر ئەو ته پۆلکه یه ش نه بوو بوو بووه سونبولی یه ک خواردن یان له و شاخه رووتانه، له مه یانی جه نکه خویناوییه کان، رۆژانه به سه دان له هی ئەم به رو به هه زاران له هی ئەوبه ر، ده هاته کوژران و که س نه ده هاته

دهنگ، شاخ و ته پۆلکه و بن چه مه کان له جیاتی درهخت و نه مام مین و لاشه ی مردوویان تیا روا بوو، له جیاتی ئا و .. له و چه مانه خوین ده ر ژایه ده شته کان، نه مام و گو له کان، هه موویان رهنگ خۆین یان گرتبوو، چیمه نیش، رهنگی شه ری ناوخۆیی گرتبوو، هاوریان. ئەو کات رام و ابووکه ئەم شه ره ی دیهاتییه کان دروستیان کردوو، ده مگوت، نه ویستی شار به جی هیشتنی دیهاتییه کانه، ئاشووبه ی ناوه ته وه، ویستی دیهاتییه کانه «شوژیان» دیزه به ده رخۆنه کردوو، تاوه کو میری سه ری نه په رژیته ئەمان، به لام دوای که میک بیرم کرده وه، ئەم قسانه خراپن رام گوپی و گوتم شارییه کان به پرسی یه که می هه موو شه ره کانن، ئاره زوی ئەوانه شه ری دروست ده کات، هه وه سی ژنه شارییه کانه، هانی باب نۆکه ر پۆلا خۆره کان ده دات بۆ ده ست سووربوون به خوینی یه کتر، «گه رمانه ویت میژوو وه ک خۆی بنووسینه وه» ده بیت بلین هیچ شه ریکی ئەم دنیا یه، لادی، که م نشین نه یخو لقا ندوو، له به ره ئەوه ی سروشتی هیمنی گوندنشین ریگی ئاشووبو ئاگر باران نادات، شار هه میشه حه زی به گو رانه، شار روونا کبیری هه یه، شار پزیشکی هه یه، شار مامۆستا و زانی دوانزه عیلمی هه یه، شار ساختمانی به رزی تیا یه، شار حاکمی هه یه، لادییه کان له م به ینه دا ته نیا تاوانیان ئەوه یه، که گی لانه بوونه جه نگا وه رو چه کیان بۆ ئەو شه ره تو ره اته خسته سه رشان که شارییه کان بۆیان دروست کردن، رابه رانی بیری هۆشیاری، رۆلیان هه بوو له و شه ره، ئەوان به والا کردنی حه ره می دانشگا کان بۆ مملانیی رهنگه کان، به فیتنه و ئاژا وه گیرانیان هه ندیک جاریش به بی ده نگیان به بی هه لۆیستی یان له مه ر شه رو ئاکامه کانی، به پیشوازی یان له سه روک میلشیا، به وه رگرنتی مووچه ی بیده نگی، بوونه هانده رو کو شته ی لاوان «راکاسه کان» یشمان له بیر نه چه یت ئەوان ده یان ویست شه ر بییت تا حکومه ت کو شتنی ئەوانی له بیر چه یته وه، باوه ری «برا» کانیشمان له یاد نه چه یت بریا ن له هه مووان باشتر خه رمانی ئەو شه ره یان چینی وه، ئەوان ده یان زانی که میلله ت برسییه تی، ده چوون له عاره بستانه وه له پال به ن زین فرۆشی به کیلۆیه ک شه کرو برنج ئەندامیان «بوخوا» کو ده کردوو، تورکه مانه کانیش لایه کی خاپوره ولاتیان کرده، پیماوی تورک، شو رشیگرو زیندانییه سیاسییه کان بۆ ئازووقه بوو بوونه ئەرقه داشی ئەتاتورک،

ئىمەش ئەۋكات، فامان نەكرابوۋە، "نان بەدەمى دېرىنە برسىيەكان بگەين"، پىمان
 وابوۋەكو جاران بۆمان دەلوپت و خەلك برسى بگەين و شورشمان بۆ بگات، وەكو
 جاران مىللەت خۆى دەلپت "گەر مىللەت بەردو تەلاشىشى خواردېت... گەر مىللەت
 لەبرسا مردېت، جارېكى تر نايەتەو، ژېر رېكىفى ستەمكاران" ئىۋەش ئەى لاوان
 ترسنۆك بوون دەترسان، دەترسان لەوۋەى گەر دەنگ بگەن، ناوتان بەخراپە بەپىت،
 جىتان لەناو حزبانەمىنپت، ئەمروپىش كە برپارتان داوۋە بەجى ناوى پۆلاخۆرو
 شەھىدە نەمرەكان، ئەم دادگايىيە دابمەزىن. منى لى دەركەن، ئىۋە ستەمكارەكە
 ناناسن، ئىۋە نازانن، ئىمە شورشمان كرد، ئىمە كورپى شورشېن، كورپى نەبوونى و
 نەھامەتېن، ئەوۋەى كە ئىستا بۆ ئىۋە والايە بۆ ئەو كاتى ئىمە قەدەغەو واۋەيلابوۋ،
 تكتان لى دەكەم سزام مەدەن من هېچ نېم من چاودېرى مېتروم من شەيتارىم زۆرى
 ترېشم وتوۋ، بەلام لە بېرم نەماۋە، دەزانى سەمەنگول يەكى لە سېفەتە باشەكانى
 خەو خۆشى ئەوۋەيە زۆر خەۋەكەت، لە بېردەچىتەوۋ، ئەوۋەى كە ھاتەوۋە بېرىشت،
 كەمىكەو لە ئابخانە جىپى دەپىتەوۋ.

ئەفسانەى ھام پىيالەكان، لە ھەلدانى پىك و رەنگى مەى نۇشىدا
 دروست نابىت، ئەوۋەى كە پىپى وايە شتېك ھەيە ناوى ھاورى و
 ھاوخەمە، بە ھەلدا چوۋە. لە بەر ئەوۋەى ژيان وەك سەردەمە
 كۆنەكانى نەزانى جىگىر نىيە؟

- شەيتارى، وەختىەتى بزەنم، وەختىەتى، گومانم لى بېرىت، وەختىەتى بېرىم، من
 بەھاورپى خۆت دەزانى؟

- سەمەنگول، من كەس ھاورپم نىيەو نامەۋىت كەس، جگە لە "خەونە بە
 جىماۋەكانم"، ھاورپىيەتېم بگات، سەمەنگول لىرە ھاورپىكان رېكەوت و ھەل و
 قەدەرەكان نايان خولقېنپت، لىرە ھاورپىكان، بارو وەزەكان دەيانھېنپتە مەيدان،
 لەوۋە ناخۆشتر نىيە كار ھاورپىت بەسەردا بسەپىنپت، لەوۋە دلگىرتېش نىيە، خۆت
 سەرپىشك بېت لەھەلبىژاردن و بژارى ھاورپىكان، ئەمە ئەگەر شتېك مابى بەناوى
 ھاورپىيەتى، سەمەنگول راستە من خەلكى ولاتەكەى خۆم خۆش ناۋىت، ھاورپىيەتېم
 نەكردوون، بالام ناشتوانم ھاورپىت بىم، سەمەنگولى بۆراق، من دەمىكە مائىئاۋايم لە
 ھاورپىيەتى كىردوۋە، دەمىكە "من و ھاورپىيەتى" يەكترمان لە بېر خۆبىردوۋەتەوۋ،
 مەگەر تاۋلەو چاى چاىخانەكان، بە بېرىك بىنپتەوۋ. من ھاورپىيەك ھەبوۋ با بىردى.
 چاۋچىنۆكى و تۆزى شار كوشتى، من ھەتا ئىستاش باسى ئەوم بۆ نەكردوۋى، ئەو
 بۆ من ھەموو شتېك بوو، رىزگار كەر، پاسەوان، برا، ھابىر ھەموو ئەو سېفەتە
 جوانانەى لە خۆگرتبوۋ. كە مرۆف بىيەۋىت لە وەسفى كەسىكدا بىانكات مەردايەتى و
 مەردومىيەت و مىرخاسىشى لەرادەبەدەر بوو، تا ئەۋئاستەى كە نەى دەۋىست من
 ھەنگاۋە رېيەك لىپى دووربىكەومەوۋ، ئەو بۆ زەمەنكى نەزانراۋ بوۋە خەمخۆرو
 چاكەرەۋەى ناسۆرەكان قوسامەدىن، بۆ من يادگار و نەجابه تىيەكانى زۆر لە خۆى
 پىرۆزتر بوون، ھاورپى ھەزىمىن و ھەلچوونەكانم بوو، ۋەلى داخەكەم، ئەم ھەموو

ساله پیکهوه، تهنیا یهک وینهمان ههیه، باسی یهکمالیمان بکات، یهک وینه ههیه، بهیهکهوه بمان بهستیتتهوه، تهنیا یهک وینهو هیچی تر، پهیوهندییهکی سهیر، سهیر بوو نهیدهویست وینهمان ههبتت ههموو کات دهیگوت پهیوهندیی من و تو زوژ لهوینهکان پیرۆزتره، با تیشکی ئەو فلاشه، میژووی پهیوهندییهکه کال نهکاتهوه، با ئەو وینهیه له ههوینی هاوریتیهتییهکه کهم نهکات، پاشان ئەو وینهیه چهند نهخشینیش بیت، له ساتهوهختی گرتن و دهبرینیدا ناتوانیت پر بهیستی خۆمان لیمان بدویت، بهلگه نهویسته بۆ ئەو کات «قوسامه‌دین» تاقه مهردوم بوو که له ژیاندا ناتوانم دهست بهرداری بم، ئیمه بریارمان دابوو که ههراکامان بۆخۆش گوزهرانیی ئەوی تر ههولّ بدین، ههراکامان زۆرتین ئارهزوو خواستی ئەوی تر بهجی بینین، ئیمه به بی ئەوهی بهرنامه ریژی بکهین، بهبی ئەوهی کۆبوونهوهی لهسه‌ربکهین، گریبه‌ستیکمان بهستبوو، تیادا بریارمان دا بوو، ئەو بیتته مامۆستا، منیش خویندکا، ببیتته براگه‌ورهو منیش برابچووک، ببیتته باوک، منیش نۆبه‌ره، ئەو دایک و منیش کورپه گه‌ورهی مال؟! قوسامه‌دین پانزه سال خۆی کرده قوربانیی من و نسرمه‌کانم، من و هه‌له‌شه‌یییه‌کانم، پانزه ساله له‌شاره‌که نه‌هاتووته ده‌روه پانزه ساله من ده‌خاته سه‌رپیتی رویشتن، پانزه ساله من له ناهه‌مواریی رزگار ده‌کات، دواتر من و ئەو له رۆژیکی تازه به‌هاردا بریارمان دا یه‌کیکمان بۆخۆشگوزهرانی و ئاسوده‌یی ئەوی تر شار به‌جی به‌یلین و بۆ سنووریکی دوور له یه‌ک جیابینه‌وه، بۆ سنووریک که هیواکان به ئاسانی ده‌سته‌به‌ربن، خه‌ونه‌کان سانا به‌رجه‌سته بکرین. قوسامه‌دین دهرنه‌ده‌که‌وت، له پشتی په‌رده‌وه هه‌موو کاره‌کانی راده‌په‌راند، ته‌نانه‌ت که‌س نه‌ی ده‌زانی ناوی خۆیه‌تی یان گۆریویه‌تی؟ که‌س نه‌یده‌زانی که ئەو هه‌موو شتیکه، که‌س نه‌یده‌زانی له‌به‌رچی و چۆن؟ ئەم شتانه ده‌کات هه‌ر ئەویش بوو که فی‌ری کردم په‌رۆی هیچ حزب و باوه‌ریک نه‌که‌مه ناوچه‌وانه‌وه، تیی گه‌یاند، کاتیک که تووشی به‌لایه‌ک ده‌بم، پیوست ناکات نوێژ بۆ دوورخستنه‌وهی به‌لاکه بکه‌م، ئەو فی‌ری ئەوهی کردم که په‌یوه‌ندیی بنیام و خوا و ئینسان و پیغه‌مبه‌ر هه‌مووی له‌سه‌ربنچینه‌ی به‌رژه‌وه‌ندی بونیادنراوه، ئیمه کاتیک یه‌زدان و فریشته‌کانمان بیردیتته‌وه که له ته‌نگانه‌یه‌کدا بین، ده‌یوست ئەوهم تۆ بگه‌ینیت که یه‌زدان «خۆتی»، ر‌اوسه‌رنجی بی سه‌روبه‌ری هه‌بوو، بۆنمونه ده‌یگوت، گه‌ر له پاشه‌روژدا بۆمان

ده‌رکه‌وت، خه‌ونه‌کرده «یه‌زدان» بوونی نه‌بیت؟ کۆ قه‌ره‌برووی نوێژو عیباده‌ته‌که‌مان با‌ته‌وه من ده‌مگوت گریمان یه‌زدان وه‌هم‌یکه، به‌لام ئیمه‌ج زیانیک ده‌که‌ین له‌په‌رستنی؟! ئەو ده‌یگوت کات سه‌رفکردنی گه‌وره‌ترین زیانه ئەو تیی گه‌یاند که خاچ په‌رسته‌کان درۆزنن، که ده‌لێن ئیمه ری‌یواری په‌یامی یه‌سووعین، هه‌موویان، شه‌و له باوه‌شی راهیبه‌یه‌ک رۆژده‌که‌نه‌وه، ئاگات لی بی، نه‌که‌ویتته داوی باوه‌ریان، مه‌لاکانیش به‌هه‌مان نه‌سق، به ناوی مه‌لایه‌تییه‌وهو له‌زێر یه‌شماخه‌کانیان چییان بۆیستایه ده‌یانکرد، من له بیرمه ئەو ده‌یویست بلیت ئەم خوییه‌ی که ئەمان لێی ده‌پارینه‌وه، بوونی نییه؟!، خوا، یه‌زدان شتیکی تره، ئەمان بی‌خه‌به‌رن لێی. ده‌یویست پی‌م بلیت که خوا خوی جوانیه‌که‌نه، خوی خۆشه‌ویستییه. نه‌ک خوی به‌رژه‌وه‌ندییه‌کان، ئەو باوه‌ری به‌رۆژو نوێژ نیه ته‌ینانی موسولمان و نه‌بوو، ئەو ده‌یگوت، ئەمان به‌م رۆژوو گرتنه، زیاتر قورپه‌که خه‌ست ده‌که‌نه‌وه، زیاترخۆیان گونا‌ه‌بار ده‌که‌ن، خودا ئەمانه ناخاته به‌هه‌شت، به‌هه‌شت و نوێژو رۆژوو لای قوسامه‌دین مانایه‌کی تری هه‌بوو، به‌هه‌شت به‌هه‌شتی زه‌وی بوو، ئەو ده‌یگوت مرۆف ده‌بیت راستگۆ بیت، ده‌ست پاک بیت، ئارام و سه‌نگین بیت. چهند شتیکی تریش ئینجا ده‌چیتته به‌هه‌شت، باوه‌ری و ابووکه نوێژو رۆژوو مه‌حاله مرۆف بخاته به‌هه‌شت، ئەو رۆژوو نوێژانه‌ی که ئاده‌م بی بانگی مه‌لاو بی‌خه‌به‌رو زه‌نگی کلێسا ده‌یان کات، ئەگه‌ری چون بۆ به‌هه‌شتی لی به‌دی ده‌کریت، به‌هه‌شت مه‌رجی تری هه‌یه؟!؛

به‌ده‌ر له‌وه مه‌رجانه‌ی که په‌یامبه‌ران ره‌واجی بۆ ده‌که‌ن، قوسامه‌دین چیرۆکی سه‌یره‌ییری له‌لابوو له‌سه‌ر مه‌عشهری خاچه‌رسته‌کان، ئەو چیرۆکی به‌دکاریی زۆریک، له‌ر‌ابه‌رانی باوه‌ری درۆی مه‌ترانه‌کان لاده‌ست ده‌که‌وت، ده‌یزانی شه‌وانیک هه‌ن قه‌شه‌کان تا به‌یانی له باوه‌شی گه‌رمی تیرکردنی شه‌هه‌تدا رۆژ ده‌که‌نه‌وهو به رۆژیش له‌پیناو پاکبوونه‌وه له به‌رده‌م په‌یکه‌ره رۆح لی‌براوه‌کان، ده‌پارینه‌وه، له گونا‌ه‌ه‌کانیان پاکیان بکاته‌وه، ره‌شه موسلمانیش، به شه‌و سوچه‌یان بۆ مه‌رقه‌دی شیخ و به‌ردی ره‌ش ده‌برد، به رۆژیش «زیکری مه‌رکوشتنیان ده‌گیرا». ئەوان ناوی پی‌رۆزی خوا پیس ده‌که‌ن، هه‌موو کاتیک کیشه‌مان هه‌بوو له‌سه‌ر ناوی خواو و فریشته‌کان، خوا ویزدانه؟ یان... ویزدان خوییه؟ فریشته شه‌یتانه؟ یاخود شه‌یتان

فریشته‌یه؟ یاخود... هیچیان خوا نین؟ و ده‌شیت خوا جنۆکه‌یه‌ک بیت.

ئەى بۆخوا جنۆکه نه‌بیت.. ئەوه نیهه هه‌مووان له‌گه‌ڵ هاتنه‌بوونی منداڵی چاوگه‌ش و گۆشتدار بۆ موباره‌كبابی ده‌لێین خوا لیتان نه‌سه‌نیت؟ باشه خوا جنۆکه‌یه منداڵمان لى بسه‌نیت؟ پى تى ده‌چیت، چمكى هه‌تاکو ئیستا كه‌س نازانیت خوا غه‌فووره یاخود جه‌بار. هه‌میشه بى وه‌لام بووین له‌ به‌رده‌م پرسىارى ئیمان و باوه‌ر پیکه‌رانى، قوسامه‌دین بوو كه‌ فیرى خویندن و نووسینی كردم، هه‌ر ئه‌ویش بوو منى خسته‌سه‌ر پى راستى فیربوون، ئەو فیربوونه‌ى كه‌ مامۆستاكانمان به‌سه‌د سالى ترفیرمانى ناکه‌ن، ئەو ده‌یگوت مامۆستاكان درۆزنن. «مرۆڤ به‌ر له‌وه‌ى نووسه‌ر بیت، ده‌بیت خوینه‌وار بیت»، مامۆستاش به‌ر له‌وه‌ى مامۆستا بیت، ده‌بیت خویندكار بیت، ده‌یزانى من مامۆستاكانم خۆش ناویت و رقم لێیان، مامۆستاكان لای من هیچ سوودیکیان نیهه؟ وه‌كو سوپای نه‌وتین له‌ گه‌رمادا هه‌لده‌گیرین و له‌سه‌رمادا، گه‌رمت ناکه‌نه‌وه. له‌سه‌رمادا، نه‌وتیان گه‌ره‌كه‌ پولیان ده‌ویت تاژووهره‌ ساردو سپه‌كانى جه‌هه‌ل به‌ قسه‌ى توپه‌هات، گه‌رم كه‌ن، ئەو كاته‌ى تازه‌به‌تازه‌ خه‌رىك بوو، قوسامه‌دین بناسم به‌بى هیچ به‌به‌ست و پیرگى، له‌په‌ر بوومه‌یه‌كێك له‌ دامه‌زێنه‌ران و كاركه‌رانى گۆڤارىك به‌ناوى «ساوا» ئەو گۆڤاره‌ى كه‌ ته‌نیا دوو ژماره‌ى لى ده‌رچوو، له‌به‌ر كارىكاتۆرىك و نه‌بوونی هۆشيارى، پێیان داخستین، ماوه‌یه‌كى زۆریش له‌پرسىارو هۆى داخستنى رامابووم، ئیستا ده‌زانم كه‌ بۆچى ئەو گۆڤاره‌یان داخست، ئەوان ترسیان له‌ ناوه‌كه‌ى هه‌بوو، ده‌یان زانى «ساوا»، ناو ده‌رگاژنه‌ى خه‌ته‌رناكه‌ گه‌ربیتو بالېكریت به‌ره‌و رووى دواكه‌وتووى ئەوان لى ده‌دریت، مامۆستاكان ده‌یانویست بنكه‌ى گۆڤار بیه‌ك به‌ گۆڤارى مامۆستا حزه‌كانیش ده‌یانویست ببیته‌ ئۆرگان و زمانحالى باوه‌ریان، ئیمه‌ش نه‌مان ده‌ویست ببیته‌ گۆڤارى سه‌ناومه‌دح بۆ مامۆستاكان، نه‌شمان ده‌ویست ببیته‌ پاشكۆى رېكخراوه‌ به‌ناو مودافیه‌كانى قوتابیان، نه‌شم ده‌زانى كه‌ بۆچى له‌ خۆرایى دژایه‌تیمان ده‌كریت، به‌لام كه‌ نه‌ما، ئینجا زانیم كه‌ ئیمه‌ دژایه‌تیمان ده‌كریت، مامۆستاكان تا به‌ر له‌ داخستنى به‌لالووتیکه‌وه‌ قسه‌یان له‌گه‌ڵ ده‌كردین، به‌لام كه‌ پینوسه‌كانیان پى خستین، ئیدى ژووهره‌كه‌یان لى سه‌ندین، ئاواته‌كه‌یان هاته‌ دى و ژووهرى گۆڤار بووه‌ ژووهرى هه‌لگرتنى كورسى و ره‌حله‌ شكاهه‌كان (چه‌ند جارێك و له‌

چه‌ند بۆنه‌یه‌كدا مامۆستاكان بۆ دلدانه‌وه‌مان پێیان گوتین كه‌ چیمان داوه‌ له‌م سه‌رئیشه‌یه، گۆڤار ده‌ركردن كه‌ى ئیشى خویندكاره. داخستنى ئەو گۆڤاره‌ بوو واى كرد حه‌ز له‌ نووسین بگه‌م، زانیم كه‌ نووسین باشتترین شیوازی به‌ره‌نگارییه، كارىگه‌رتترین شیوازی داكوكێكرده‌ له‌ماف، ئەو مافه‌ى كه‌ هه‌تا ئیستا به‌ده‌ستمان نه‌هێناوه. قوسامه‌دین فیرى زۆر ره‌وشتى به‌رزى كردم، فیرى كردم كه‌ واز له‌ چه‌ته‌یى بێنم، واز له‌وه‌ بێنم كه‌ هه‌رچۆنێك بیت ناوم ده‌ربچیت، ئەو ناو ده‌رچوونه‌ به‌ناهه‌قى بیت، به‌لام ئەوه‌ى كه‌ به‌لامه‌وه‌ سه‌یره‌ له‌م دوايه‌دا خۆى بووه‌ چه‌ته‌و دز، ئەو ده‌یزانى كه‌ من ده‌توانم بيم به‌ خاوه‌ن نووسینی خۆم، بيمه‌ خاوه‌ن راى خۆم، بيمه‌ سه‌ره‌ك شانه‌و له‌ناو حزب رۆل بگێرم، پاشانیش به‌بى تاوان ناوم به‌ بكۆزى پیاوه‌كان ده‌ربچیت، له‌ ماوه‌ى ئەو پانزه‌ ساڵه‌ فیرى كردم "كه‌ فیشه‌ك به‌ تارىكه‌ شه‌وه‌وه‌ نه‌نیم"، ئەوه‌شم له‌ بېرچوو كه‌ پێتان بلێم من كابرایه‌كى هه‌میشه‌ شپه‌رزه‌ سه‌ره‌رۆ بووم، كه‌سێك بووم هه‌میشه‌ به‌ر له‌تيفكرین كاره‌كانم ده‌كرد، به‌ر له‌ جوینیش قسه‌كانم ده‌په‌راند، پاشانیش لیتان په‌شیمان ده‌بوومه‌وه، ده‌مزانى كه‌ هه‌له‌یه‌ ده‌مكرد، من زۆرم وىست تا كه‌مێك چاك بووم یادگارییه‌كان زۆرن له‌نیوان من و ئەودا، ئەوه‌ى كه‌ له‌ بېرم ماویت و به‌زیندوویی ماویته‌وه‌ له‌ لام ئەو كارته‌ بوو كه‌ له‌ شه‌وى يه‌لدا رازاو به‌ په‌یفى كرىستال پيشكه‌شى كردم، منیش له‌به‌رپه‌رۆزى كارت و خاوه‌نه‌كه‌ى، له‌به‌رگى پشته‌وه‌ى رۆمانیکدا شاردمه‌وه، كه‌ قه‌د نه‌مخویندووه‌ته‌وه، باوه‌ریش ناکه‌م تازه‌ ئەو رۆمانه‌ بېخوینمه‌وه‌ رۆمانه‌كه‌ پېشترله‌ بۆنه‌یه‌كى تردا دیارى ئەو بوو، بۆ ئەوه‌ى دوویدگارى له‌یه‌ك جیدا كۆبكه‌مه‌وه، بۆ ئەوه‌ى هه‌ردووكان به‌زیندووى به‌یلمه‌وه، له‌به‌رگى پشته‌وه‌ى رۆمانه‌كه‌ دام نا بۆئه‌وه‌ى به‌ نه‌مرى بمینیته‌وه. گه‌رمنیش نه‌مام رۆمان و، په‌یفه‌ یاقتیه‌كانى تا ئه‌به‌د بمین. شه‌ویك به‌ر له‌جیابوونه‌وه، كتیبه‌كه‌م داى و گوتم من به‌ره‌و نادیار ده‌رۆم، ناتوانم باره‌كه‌م به‌م كتیب و په‌یفانه‌ قورس بگه‌م، نامه‌ویت له‌ و پى هات و نه‌هاته‌یا، بفه‌وتین، بۆیه‌ كه‌ به‌ ئامانه‌ت، هاوشانى هه‌موو یادگارییه‌ به‌جیماوه‌كان، لای تو به‌جى دێلم، به‌لام به‌لێنم به‌هه‌ر كاتێك هاتمه‌وه‌ سه‌رخۆو داوام كرده‌وه‌ بمده‌یته‌وه، به‌لێنم بده‌ به‌ خۆشه‌ویستیت، بۆ من كه‌ كارت و كتیبه‌كه‌م بۆ بگه‌رینیته‌وه. له‌و ساتانه‌ى كه‌ بریار بوو به‌لێنم پى بدات گریا، هه‌تا ئەم دوايه‌ش واتى گه‌یشتبووم

گريانهكهى نهمرتر بيت، له بهلین و قهسه مهكهى. پاش ئه وه هموو ساله له م روژانه دا به بیرمدا هات كه داواى ئه مانه ته هه لگيراوه كه م، بكه مه وه. ته له فونم بو كردو به لین و ئه وه گريانه م خسته وه ياد، داوام كرده وه نه يدامى، پاساويشى به وه هينايه وه كه ئه وه ميژووه چوو، نه ما، ئه وه عيامه گوزه شت. پيى گوتم به رويشتنى تو زورشتم گوران. تو ليتره نه مايت. منيش ناتوانم ئيستا ئه وه كتيبه ت بده مى، چونكه هه ست ده كه م پيويستمان پيى نه ماوه... له ويوه هه ستم كرد له په يمانى خوئى په شيمان بوته وه چه ند جاريكى تر پيچان هه ولم دا كتيب و كارته كه بگه رينمه وه به لام هه ر ده سخه روئى ده كردم، هه رجاره وه به بيانوويه ك ده سى ده سى پي ده كردم. جاريكيان ده يگوت بوئى توئى پيويه، ناتوانم ده ست به ردارى بم جاريكيش ده يگوت ده ترسم له فه وتانى... هه مووشى درو بوون، ئه وه بريارى دابوو له و وشانه په شيمان بيته وه كه له كارته كه دا نووسى بووى، ئه وه ده ويوست ئه وه په يمانه لاي خوئى گوڤنيت بو ئه وهى من ئه وه له بيركه م، چه ند هه ولم دا ئه وه روژمانه م ده ست نه كه وته وه، چه ند نه فامم ئه وه هه موو ساله هه روام ده زانى بو خوئى گوزهرانى من ده ژى، مه خابن له يه كه كاتدا هاوړى و كتيب و په يفه كريستاليه كانم له ده ستدا، ئه فسوس له داواى ئه وه ميژووه وه بريارم دا هه موو كارته كان، هه موو يادگار يه كان بسوتينم هه موو فاكسه كان بخمه ته نه كهى خو له وه... تا قه وينه كه ش نه هيلم به لام رقم ليى نابيته وه... ناتوانم رقم ليى بيته وه. له هه ر كوڤيه ك بيت قوسامه دين بيرت ده كه م و ئيستا تى ده گم بوچى خواستى وينه گرتنت نه بووه، نه ته يشتوه وينه مان زور بيت، مه به ست بو وينه كان نه به يادگارى و بيرخه ره وهى من بو تو «باتيشكى فلاشى كاميرا كالى نه كات»، چونكه له بنچينه دا ئه وه په يوه ندييه هينده رهنه گ توخ نه بوو، ئاسانيش بوو تيشكى فلاشيك كالى بكا ته وه، بويه سه مه نگو لي هاوړيى كار، من ناتوانم هاوړيى كه س بم، من هاوړيى نسرمه كانى نيو ميترؤم، من ده توانم چاو ديږي هه لسوكه وتى مروقه كان بم، وه لي ناتوانم هاوړيى كه سيان بم ميترؤ بوئى ده رخستم كه هيج په يوه ندييه كه هه تا سه ر نييه، هيج هاوړييه كه هه تا سه ر بوئ ناميني، «هاوړيه تى به رژه وه ندى ده يه ينيته ئاراه»، من و تو گه ر ئه م كاره پيكه وه نه مان به ستيت، باوهرنا كه م ئاره زوو كاتى ليپرسينت بو من بمينيت، توئيش وه كو پيش خوئ، ده بيته خه ميكي تر، خه مى لي نه پرسينه وه، دروو به لين شكيني هام پيال له كان.

پاييژيكم ده ويئت گه لا زرده كان به نه مرى خو يان له لقو پويى دره خته كان به يله نه وه... هاوړييكم ده ويئت، به ليزمه باران بيارينييت و خاكم بو رهنه گ... به هاوړيكم لاپه سه نده ئيرگه زاتى چرو كردنى نه بيت.

له و سياه سالي كه كه س نازانيت خه لك له به رچى و چون هه لي كوتايه سه ر سه ر بازگه كان. ئا له ويئا من جه نگاوه ريكي بي چه ك، سوار چاكيكي بي نه سپ، كاميرامانيكى بي كاميرا، قاچوقوليكي له پوكه وتوو هيجى تر، چاوم نه بيت هيجى ترم شك نه ده برد. له ويئده رى له گو شه و كووچه نه بينراوه كانه وه، چاوم هه ولي بينين و تو مار كردنى، ئه وه هه والانه ي ده دا كه پاش چه ند ساليك هه مووانى پيى سه رسام بووين، كه س نه يده زانى ئه وه ديمه نانه م بينيوه، چونكه كه س نه ما تا بيته تو مار كه ر و ديكو مينتارى ئه وه به سه ره اتانه، من نه بيت. كه سى تر نه يده زانى ئه وه رووداوانه چون بوون، چون چوئى روويان دا؟! ئه وهى كه به لامه وه جيگه سى سه رنج و به ربه له ت بوو، ديمه نى پرسه ي مالى و گه ركه كوون و هه ژاره كانى شار، ئه وه ديمه نانه ي زوريكى ئه م شاره ئوقره ي لي برى بوو؟! ئه وه ساله شار ييه كان روژ و شه ويان لي بوو بووه ژه قن، له جياتى ئه وهى به سووتاندى تايه ره شه كان، يادى جه ژنى نه ته وه يى پيروژيكه ن، به گرو كلپه ي ئاگرى نه وتى "شارى نه وت"، به هينجن هينجى كردنى لاشه ي گه نجه خو ين گه رمه كان جه ژنيان گيرا، له ويئده رى، له نزيك سه ر بازگه و له پشت شوورا به رق داچنراوه كان، سه فته سه فته گه نجه كان ريزده كران و گولله باران ده كران، له ونزيكانه، له نزيك سه ر بازگه گه وره كه، كه س نه يده تواني له تو پيارانى ميرخه زه به كان به ساغى ده رباز بيت و ليى ده رچيت، ئه وهى كه چوو هه ئوئى نه هاته وه، چوله كه كانيش له ترسى به ركه وتنى نيشانه و تيغى نيشانچيه كان، هيدلانه كانيان به جى هيشت، ته نيا من نه بيت، له و گيژاوه قورتار بووم، ئه وانى تر هه موويان كوژران، من و زوريكى ترى ئه م شاره كه چويونه ئه ويئده رى، به رگى شوږشگير و

تالانيمان له يهك كاتدا له بهر كر دبوو، زورمان بۆ هينانى چهك و جبه خانه ي زوري سهر بازگه چوو بوو، پيشتر هه والي ئه وسه ر بازگه نه مان پي گه يشت بوو، تالانچيه كان، پيش شورشگيران گه يشت بوونه، ئه وي به لام كهس نه يده تواني به چاوي سييه مي ببنيت كه سيش نه يده تواني وينه ي ئاگر باراني ئه رته شه كان ببنيت، ته نيا من نه بيت، كهس چاوي مني نه بوو، رهنگه هوي قورتار بوونيشم هي ئه وه بيت، كهسي چاوم هه بوو، نه كوژرام فريشته كانى گاردى كوژمارى منيان نه ده دى له په سا شيت و مه لوول ده هاتم و ده چووم، به لاياندا، كهس مني نه ده دى، ته نانه ت بوچه ند ساتيكي كه ميش، وام زاني بوومه ته ئه و مه خلو قه ي كه دوژمن نايبنيت، ئه وه وزيه م تيا بوو كه جه ستم له چاووقه مه ي تيزيان بشارمه وه، چه ند جار يكيش كه وتمه گو ماوي تهرمه كان و به سه ر لاشه ي ئه و گه نجانه دا بازم دا، چه ند جار يكيش چاوي ئه وانم داخست كه ترسي گولله كان كوشت بووني، نهك گولله كان خو يان، كه ستان ستمه مي ئه و جه لادانه نه ببنيت، من ده هاتم و ده چووم، پي گه رانه وهم لي ون بوو بوو، باش بوو كهس مني نه ده بيني، كهس سه ري به رزنه كر ده وه، كهس قوناغه تفه نكيكي لي به رنه بوو وه، كه سيان مستو كه يه كيان له ده ست نه بوو وه، من هر هيمنيم ده نواند، ده تر سام له پر ئه و نه زه ليه ته م نه مينيت و بيمه قوربانيي سه ر ليشي واندن و پاشانيش به شه هيدى نه مر بانگم كه ن. دانم به خو دا گرت، لاشه كانم ده پر اند، نه مده ويست ئه و هه موو تهرمه له ئه جي نده كه مدا كو يكه مه وه. تا گه يشتمه سه ر لاشه يخو ين به ر بووي ئه و؟! هه ستم كرد ئيدي خه ريكه له ويوه ئارامي و هيمنيم لي ده بر يت، هه رچو نيك بيت، دانم گرت به خو مدا، سه ره تا به خه يالي خام زورم هه ول دا كه رزگاري بكه م، زورم هه ول دا كه ناسو ره كانى ده رمان بكه م، به لام هي نده في شه كي به گيان كه وت بوو، وهك بيژنگي لي ها ت بوو. خو يان و عاره قه و ترس و خو شه ويستي و مو چر كه و له رزه تا به هه موو گيانيدا ده هاته خواري، به لام هي شتا هه ناسه ي تيا ما بوو، ئه وه نه دى پي گوتم كه ئه و من ده ببنيت، نازانم چو ن ئه ومني ده بيني، تو بلييت ئه وانى تريش منيان دي بيت؟! زور سه ير له به رچاوما خا وده بو وه، پي را گه ياندم كه هه والي مه رگي بشاره مه. به ده ق پي گوتم، به كهس مه لي «نسكو نه سره ت»، مردو وه نه ماوه، ده بيت هه والي مه رگم به هر نرخي ك بووي ت له «تاف»،

بشاريته وه، چونكه ئيمه گري به ستي پي كه وه ژيانى ئه به دي مان به ستو وه، به لي نمان به يه كتر دا وه كه گه ر يه كيكي شمان هه ناسه ي لي برا، ئه وي تر بۆ يادي ئه و نه مينيت هه وه... به "نيلورا" ش نه لي ن كه «نسكو نه سره ت» نه مره، با كهس نه زانيت نسكو مردو وه، ئه و ئه مه ي ده گوت و به ده ستي خو ينا وي، به ده ستي چرچ و له رزو نه زوكيه وه، خو لي ده كرد به سه ر لاشه كونكرا وي خو يدا، ده ويوست به ر له ئا و ابوون، گو ر بۆ خو ي هه لكه ني ت، خو ي بم رني ت، يه كه م جار بوو بينم كه سيك به وي ت گو ر بو خو ي هه لكه ني ت، ده مپ رسي چ جه ربه زه يه كه؟ پولا خو ريه ه؟ يا خو شه ري خو ترين و ده سه ي شي كه ه؟! خو هه لكه له تانه؟ يا خود هي چي انه و به ئا گابوونه له وه ي كه ژيانى ته نيا چه ند چر كه ساتيكي كه مي ما وه. به ئا گابوو ده يزاني كه تازه ناتوانيت له م هه موو في شه كه، رزگاري بيت، پيشي گوتم. گه ر نه فه س به ر له پو شيني جه سته ي به خو ل، لي بري، هه رچو نيك بيت لاشه كه ي بشارمه وه، كه كهس نه يناسي ته وه، ئه و ده يگوت تو ته نيا كه سي له م شه رنكي زه قورتارت بيت، هر تو شيت ده بيت هه لگري ئه م نه نييه! من ده مگوت ناي ت ئه و گونا هه بخه مه سه ركولم، هي چ نه ريتي ك قبو لي ناكات، مر دني تو بشارمه وه، ئه م شار و ئه و شاري پي بكه م و به كه سيش نه لي م، كه نامه ويت ئه و هر نه يده سه لماند، ئه وكات تي نه ده گه يشتم كه مه به ستي چيه له شار دنه وه ي چاره نووسي مه رگي نا وه ختي به دم قسه كان و به جي هيشتنى دوا ين وه سيه تنامه، له هه ول و خه مي ئه وده ا بوو كه هر نيشانه يه كيش هه بيت بۆ ناسينه وه ي «ته رمه كه ي» بي سر يته وه، به لام فري انه كه وت ئوم يدي زينده به چاله ي خو ي بي ني ته دي، سو مي يل ره ش وم ل ئه ستو ره كانى ئه و ده قه ره سوور تر و ره قتر بوون له سه ر شار دنه وه ي تا وانه كانيان، لاشه ي هه موويان دا يه به ردم چه تالي شو فله ره قه كان، ده سته ده سته ئا پوري لاشه كان له قه راغ جاده ي رپي توان، ناشت ئه وه ي گيانى له ده ست دا بوو ته واو، ئه وه ي كه نه فه سيكي شي ما بوو چه تالي شو فل گيانى پي ده سپارد، ئه و گلله كا فره، هه موويانى قودا بۆ هر كوژرا ويك ژماره يه كيان هه لواسي بوو، ژماره بوو بوو «وي سامي» نازايه تي، بوو بوو نيشانه و شه ره في سو ارچاكي، به سي نه ي گه نجه تير بارانكرا وه كان ده درا، كوژرا وه كان به پي ژماره كان له يهك جودا ده كر انه وه، ئي ستاش له بير مه ژماره كه ي «نسكو نه سره ت» م له

بیرناچیتتهوه ئهوخائین و موخه‌ریبی ژماره {۹۱۰۳} بوو، من له دوا هه‌ناسه‌یدا، بهر له‌وهی که ئه‌م جیهانه به‌جی بیلیت، به‌لینم پی دا که لای کهس هه‌والی مه‌رگی نه‌درکینم، هه‌رکه‌سیکیش پرسیاری ئه‌وم لای بکات، خۆمی لای له گیللی بدهم، لای که‌سیش ناوی نه به چاک نه‌به‌خراپ، نه‌به‌م، ئه‌و رۆژه زۆر دریز بوو، ته‌واو نه‌ده‌بوو. رۆژ مانای گرتبوو ده‌ویست ئاوا نه‌بیت، هه‌یفیش نه‌یده‌ویست ده‌رکه‌ویت و دریزه به به‌دکارییه‌کانی رۆژ بدات. له‌وینده‌ری، به‌هزار فه‌لاکه‌ت له‌ته‌پوتۆزی شو‌فله‌کان رزگارم بوو، پی ده‌چوو، ته‌پوتۆزی شو‌فله‌کان خالی لاوازی ده‌رکه‌وتنی من بویت هه‌تا ته‌پوتۆز زیاتر به ئاسمان به‌رزبوویوايه‌ته‌وه من زیاتر سه‌رنجم راده‌کیشان، که‌م که‌م هیززی خو‌شاردنه‌وه‌م لای ده‌پسا، ئه‌وده‌مانه له‌راکردن به‌ره‌و ئاواپی، به‌دۆل وچه‌می سووری ئاوو رووباری خوینی بی ناوه‌کان. هه‌رچۆنیک بیت له‌بازنه‌ی مه‌رگی نسرمه‌کان، قورتاربووم، به‌قه‌راغ جاده‌که په‌یتا په‌یتا هه‌نگاوم ده‌نا، چاوێکم له‌پیش و به‌کی دیش بۆ دواوه. هه‌تا نزیک ده‌بوومه‌وه باشتر ده‌رده‌که‌وتم، زیاتر هه‌ستم ده‌کرد، خه‌ریکه ئه‌زه‌لییه‌ت له‌ده‌ست ده‌دم. دوو شه‌وم ویست تا که‌یشتمه‌که‌ناری ئارامی ئاواپی به‌گه‌یشتنم، به‌ئاواپی که‌سوکاری «نسکو» مبینی دیار بو هه‌والکیان پی بوو که گوايه له‌و شوینه‌یه پی ده‌چوو، بزائن که «نسکو» هاتووته ئه‌م مه‌رگستانه. ئه‌وه‌ی که سه‌یربوو، له‌لام که چۆن ئه‌مان ویراویانه به‌دوای ونبووه‌یه‌که بکه‌ون، به‌وشه‌که‌تی و هیلاکییه‌ی، خۆمه‌وه پیم پی گرتن، پیم گوتن نه‌رۆن بۆ پیشه‌وه، پی‌شه‌وه، مه‌رگه، ئاگریارانه سته‌م کاران، ئه‌و ناوه‌یان هه‌موو ته‌نیوه، سه‌رگر دوو بنگرد نه‌ماوه خو‌یان تیا نه‌شارد بیتته‌وه مه‌رۆن، له‌سه‌ره‌ریکان به‌رد دانراوه هه‌ر که‌سیک بکه‌ویتته ئه‌ودی ئه‌و به‌ردانه تیا ده‌چیت، مه‌رگی خو‌ی حاسل ده‌کات ئه‌و به‌ردانه سنووری ژیان دیاری ده‌که‌ن هه‌رکه‌سیک به‌هویت ئه‌و به‌ردانه به‌ه‌زینیت، ژیاپی خو‌ی به‌زانده‌وه. گوئیان نه‌ده‌دامی... پییان گوتم، که تیا بچن یان نا تازه بریاره‌وه‌ولیان. به «مینای» دایکیان و پیره «تاف» و خوشکه‌کانی داوه بی نسکۆنه‌گه‌رینه‌وه. زۆریان هه‌ول دا که شتی‌ک بدرکینم، ده‌لین سواره دوتنی لیره بووه، تۆ ده‌زانیت چی به‌سه‌ره‌هاتووه نسکو ماوه یان مردووه؟

– ئه‌ی خوايه چی بکه‌م لێیان بشارمه‌وه، ئه‌مانیش ده‌بنه‌ خاوه‌ن هه‌مان چاره‌هنووس

لێشیان ناشارمه‌وه، به‌لینم ده‌شکینم، بیرم ده‌کرده‌وه که من به‌لین شکینیش بم هینده له‌سه‌رم ناکه‌ویت، خو «نسکو نه‌سه‌ره‌ت» تیاچوو و نه‌ماوه باشه‌خو «نسکو» نه‌ماوه، ئا به‌لام په‌یامه‌که‌ی ماوه. بریارم دا (نسکو) نه‌مرکه‌م بریارم دا لێیان بشارمه‌وه، پییان نه‌لینم ئه‌و پۆلاخۆره‌ی ئیوه بۆی هاتوون، گللی شو‌فله‌کان شاردییه‌وه لیم شاردنه‌وه که‌من «نسکو» م به‌مردووی به‌جی هیشته‌وه... لیشم شاردنه‌وه‌که به‌شیکی خو‌لی داپۆشینی لاشه‌که‌ی من کردومه به‌سه‌ریا، به‌لام چه‌ند باره‌م لای کردنه‌وه که نه‌رۆن، ده‌مگوت مه‌رۆن مه‌رگ له‌وێ چاوه‌ریتانه، که‌س نه‌جاتی نابیت. گوئییان نه‌دایه، دیاربوو ده‌نگی دایکی بۆ هینانه‌وه‌ی ته‌رمی «نسکو» له‌ده‌نگی بیده‌نگی من زولا‌تربوو، دیار بوو که مه‌به‌ستیانه‌وه ده‌یانه‌ویت له‌و رێگه‌یه بمرن و له‌ماله‌که‌دا له‌یه‌که کاتدا دوسی «شه‌هید» شیوه‌ن هه‌بیت، به‌قسه‌یان نه‌کردم هه‌مووی چه‌ند سه‌د مه‌تریکی که‌م رۆیشتن و گویم له‌گوله‌بارانکردنیان بوو، بۆ چرکه ساتیکیش به‌خه‌یالدا هات که بگه‌ریمه‌وه بۆلایان و پییان بلیمه‌وه که (نسکو) مرد هه‌رچه‌ندم کرد زاتی ئه‌وه‌م نه‌بوو، به‌لین شکین بم. دووسی جار له‌خۆم پرسی بگه‌ریمه‌وه، نا... که‌ریتییه‌کی گه‌وره‌یه له‌راستیدا زۆریه‌که‌ی له‌وه ده‌ترسام، که‌منیش بکه‌ومه به‌رده‌ستی نیشانه‌چیه‌کانی ئه‌ودوو سنووری ژیان، به‌شیکی ترس و دوو‌للییه‌که‌م، له‌وه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتبوو که ده‌مویست ببه‌ پالوانی ئه‌و میژوو، ده‌مویست، ببه‌ تاقه‌ شاهیدی ئه‌و سه‌رده‌مه، ئه‌و رۆژه دریزه، ده‌مویست فرسه‌ت و هه‌لی نووسینه‌وه‌ی ئه‌و رووداوه له‌کیس خۆم نه‌دم، ده‌مویست، ئه‌و رایه بشکینم که ده‌لێت میژوو ته‌نیا سه‌رکه‌وتوو ده‌ینووسنه‌وه، مه‌به‌ستم بوو ئه‌و ژیرکه‌وتنه‌ی خو‌مان بکه‌مه میژوو و نی نسرمی راپه‌رین مه‌خابن له‌و به‌دواداچوونه‌ی که‌سوکاری «نسکو» باوکی و مامیکی به‌مردووی له‌وێ به‌جی مان، له‌پرسه‌که‌یاندایا هه‌والیک بلابووه‌وه گوايه مامی «نسکو» فیشه‌کیشی به‌رنه‌که‌وتبوو، وه‌کو گه‌یرایانه‌وه ئه‌و به‌ر له‌وه‌ی فیشه‌کی به‌رکه‌ویت، دلی له‌لیدان که‌وتبوو، ئه‌وانیش هه‌ر له‌وێ له‌قه‌راغ جاده چه‌ند سه‌د مه‌تریکی دوورله مه‌یته‌که‌ی «نسکو» فری دراوون حکومه‌ت هینده‌ی جه‌نازه‌وه لاشه‌ی پۆشی بوو، تاقه‌تی له‌ داپۆشینی ئه‌مان چوو، هه‌ر له‌وینده‌ر سه‌گ و گورگی شه‌وانی برسیه‌تی لاشه‌کانیان شیواندبوون، بۆنی لاشه‌کان سه‌گه‌کانی

بیزارکردبوو، بئی تاقهت بوون لهو هه موو خوین و لاشه مردوو، باشیش بوو سه گه گه کان هه زوو له گوشتی مردوو هه کان بیتاقهت بوون، بهم بیزارییهی سه گه گه کان خه لکی توانییان که میکی له لاشه بوگه نگر تووه کان به هیمایه ک بنا سنه وه، هه مووی ماوهیه ک بوو. هه موو شتییک له بیرکرا، له بیرکردن دهرمانی زامه ناسۆره گانه، هه موو شتییک دیمه نی لاشه کان، تهرمه کان، پرسه گهرمه کانیش له بیرکران، ئه وه نه بیت که «نسکۆ نه سرهت» له منی داواکردبوو له بیرنه ده کرا، ئه وه له راستیدا داوی پایزیکی لی کردبووم، که گه لا زهردی پایزان به نه مری به لقو پۆپی داره کان بمینیتته وه هاوینتیکی لاپه سه ندبوو، باران به لیزمه تیابباریت، زستانتیکی گهره ک بوو، گهرما تیادا بتکوژیت، به هاریکیشی ده خواست دنیا تیایدا سه وز نه کات و نیرگز چرۆکردن نه زانیت چییه. منیش بو به دیهینانی ئه وه وه سیه تنامه یه زۆربه ی به یانیان به به رده کی مالیان به ره و باژیر شو رده بوومه وه، دایکیم له بهر دهرگا ده بینی که له چاوه پروانی دایه، چاوه پروانییه کی ئارام، سه هیرکردنی بو من. له هه مووی ناخۆشتریوو، چاوه کانی پییی ده گوتم تو دهرانیت «نسکۆ» ی کورم چی لی هاتوو، به شه رمه وه سه رم داده خست و ده مگوت هه وال نییه. ده م-ویست ئه وه پایزه به یتمه دی که گه لا کان به زهردی خوین له لقو پۆپی داره کان، خو راده گرن و به بای باوباران هه لئه وه رن. زۆرجار ته مه نام کردوو که که سیتی تره بیت ئه م نه یینی نا شکر کات و من له وه به ده ختی و دهرده سه رییه نه جات بدات. زۆر جار دلّی خو م ده دایه وه ده مگوت هه ول که ی ئه مرۆیش نه بیت سه به نی ئه رده گات به م شیویه له گه ل خو دا سالانیک جه نگام، که سوکاری «نسکۆ» تا چهند سالیکیش پۆشته ی ره شیان بو به دوا جوانی هه والی ونبوونی نسکۆی پولا خو ر له به رده کرد، تا چهند سالیکیش نه یان ده ویست بچنه هیچ ئاهه نگ و مه راسیمیتی خو شگوزهرن نه یانده ویست سه ما بکه ن، نه وه کا کوره که یان له ژیرداری دل ره قه کان رزینرابی، هه موویان ریکه وتبوون، به ده سته جمعی بریاریان له سه ردا بوو که خوین له خو شی و شه وه ته کانی ئه م ژیا نه بیباکه بی به ش بکه ن، بی پولا خو ره که یان هیچ نه که ن، ئه وه ماوه یه ئاگام لی بوو، به ده ستیان بووایه خه ویشیان له خو حهرام ده کرد. نه شیان ده ویست شار به جی به یلن نه یانده ویست زیدی باپیران چۆل بکه ن، ئه وان له وه باوه رده ا بوون که رۆژیک دیت پولا

خۆره که ی شار له به رده میان زیندوو ده بیتته وه نه یان ده ویست به هیچ چیرۆکیک باوه ر بکه ن که ئه گه ری نه مانی قاره مانی تیابیت، ته نانته بو پته وکردنی باوه ریان به مانی نسکۆ و نه فه وتانی سه ردانی باشترین قاوه گری شاریان ده کرد، بوو بوونه مو شته ری ناو دارترین فالچییه کانی ولات، ئه وان له دژی چاوه پروانی ده جه نگان. رۆژ له داوی رۆژ له گه ل هه موو دوور که وتنه وه یه ک له زمه نی روودا وه که ئومیدی گه رانه وه ی نسکۆش کز ترده بوو، هه تا ده هاتیش ناوی له هیچ به ندیخانه وه قه سا بخانه یه ک، له هیچ ده فته ریکی کوژرا وه کان دهر نه ده که وت، که س نه یده زانی ئه وه چهند هه زار شو ر شگیره چییان به سه ره اتوو، هه ریبه که وه به جو ریک ده که وته گیرانه وه ی ئه وه روودا وانه، هه مووشی درۆ بوو ته نیا من دهرمانی که چی روویدا و چۆن بوو، به لام هه رمیش بووم که نه ده بوو قسه بکه م. پیره خانمی نسکۆ. رۆژ به رۆژ ئارامی و سه نگینی له ده ست ده دا و ئوقره ی لی ده برا. ناهه قی نه بوو ئاخو ر ئه وه که بوو بووه هاوسه ری نسکۆ نه گبه ت ته نیا چهند شه ویکی که م پیکه وه ئولفه تیان گرتبوو، ره نگه هه ر ئه م پیکه وه ژیا نه کورته بیت وای کرد بیت تا چهند سالیکیش نه یه ویت شارچۆل بکات و روویکاته مه له که تیکی تر، بیر له شوو کردنیکی تر بکات هه رواش بوو ئه وه چهند شه وه کورته ی پیکه وه ژیا ن وای فه رز کردبوو که "تاف" له وه به یینه ی که دابوو یه پولا خو ره که ی تا مردن بو ی بژیت و به هیچ که سیتی تریش شوونه کات، بی له باوه شی نسکۆ له باوه شی هیچ نی ریکی تر نه خه ویت، ماچی لیوی هیچ قه له موونتیکی تریش نه کات، جی خه وی هیچ پیاو یکی تر بو ن نه کات، ئه وه ماوه کورته ی پیکه وه ژیا نی تاف و نسکۆ بوو بووه سونبولی داستانیکی نویی ئه فینداری، زۆرجار ئاگام لی بوو، ده ویست زیاده رو یی له خو شه ویستییه که ی بو نسکۆ بکات و بیکاته ئه فسانه ی ئه م زه مانه، خو شی به پاله وانی دل کونکراوی چاوه پروانکراوی ئه وه ئه فسانه یه دهرمانی، هه میشه ده ویست قاره مانیه تی نسکۆ نه سره ت وه ک داستانیک به خه لک و خزمان بنا سینیت، که نسکۆ له به رچا و ون بوو، قاره مانیه تییه که ی زیاتر به ناخی ئه ردا چه قاند، وه لی له هه مووی ناخۆشتر، دیمه نی بی باوکی نیلورایه ئه وه کیژ جه گه به وینه ده ستیکی له باوکی نه داوه، هه ستیکیشی لی وهر نه گرتوو، له گه ل گه وره بوونه کانی ژیا م و نه مردم، هه ستم به ئازاره کانی بی باوکی ده کرد، ته نانته زۆرجار هه ستم ده کرد

وهك دايكي نسكو دهمدينيت و چاوهكاني پيم ده ليت چاره نووسی باوكم لای تویه؟
 تو نهینیی مانو مردنی باوكمت شار دووه ته وه، به لام ئەم ههسته له گه له سال لاجوونی
 من و گه وه بوونی خه مه كاندا كالتز ده بووه وه و ج ئیستا كه متر له جار ان نیگا كانی
 ئەوه هیزیان تیا ماوه له چاره نووسی باوکی پرسیت. رهنگه زیاتری ئەوه بیت كه
 باوکی له بهرچاو نه بووه هیچ یادگارییه كیشی له گه له نه بووی و تاقه زۆرانیکیشی
 له گه له نه گرتبیت، ههستم ده كرد، كه دهیه ویت باوکی راسته قینهی بو دروست
 ببیت، خۆتان باش ده زانن هه ندی جار چهند سهخت و بی مانایه، مندالیک به بی باوك
 گه وه ببیت، دلی خۆم به وه ده دایه و ده مگوت رهنگه به بی باوکی بیكاته كه سیکی
 بلیمهت و میهره بان. مه خابن، له م دوایه دا بۆم ده ركوت نیلۆرای نه كرده میهره بان
 ئەمی كرده كه سیکی قسه نه زان و په رپووت و له ناو جیهانی به دفیكریی
 كه سوكاریدا، ئەمیش توایه وه.

پاش پینج سال و لهو سالانهی كه هه موومان له په له قازهی زوتر گه یشتن بووین به
 به ههشت، لهو سالانهی كه مال و حالمان بو گه یشتن به رو به ریکی دیکه خسته
 هه راج له ئیوارهیه کی تازه خۆر كه وتوودا، له كۆبوونه وهیه کی نا ئاساییدا له مالی
 باوکی نسكو پیشنیاریك خرابووه دهنگدان پیشنیاری جیه یشتنی یادگارییه
 تاله كان. هه مووان به هانی "مینا" به كۆی دهنگ ریک كه وتن شار به جی بهیلن، لهو
 ئیوارهیه به دواوه كه وتنه خۆر پیکهستن بو خیانهت كردن له رابردو له پۆلا خۆره كان
 بو سه فه ریکی نادیار لهو ئیوارهیه به دواوه رزگاری و ئاسوودهیی بو بووه مارشی
 سه فه ره كه یان، بریاریان دا هه موویان به ماشینیکی گه وه بو ئەویدی سنووره
 ته له به نكراوه كان هه لپین، له ویشه وه به پیتی توانا هه ول بدن بۆ شوینیکی زۆر دوورتر
 برۆن، شوینیك، رو به ریک كه كهس نه یگاتتی كه سیش هه والی كهس نه زانیت
 كه سیش له میژووی هیچ كهس نه پرسیت، له راستیدا ئەوان له پاش ئەو رووداوانه
 ههستیان ده كرد به وهی كه ئەم نیشتمانی و خاكه چی تر هی ئەمان نییه، چیتز
 شتیك نه ماوه ئەمانی پی به سیتته وه، گه له بیریشتبیت چاریکی تر بۆم باس
 كردوویت، ئەو سالانهش سالی هه رهس پی هینانی خیزان و سه ره تای ده ركه وتنی
 نسرمه كان بوو سالی له ده ستدانی به ها مرۆییه كان بوو لهو ساله به دواوه هه موو

شتیك گۆرا، نیشتمانیه تی، حزبايه تی، خیزان، مندال، قوتابخانه، دایك، ژن،
 هه موو شتیك، ته نانهت رهنگی گه لاكانیش جار جاره مۆریان ده نواند، قاوه بیبوونی
 گلی گۆره كان له هه موو شتیك ناخۆشتربوو، به لام ئەوان تا دواي خیانه تیش
 هه رمان، ئەو رۆژانه شیان بینی كه چۆن له پیناوی مانه وه، هه موو خیانه تیک به
 نیشتمانیه تی بنووسریت، من ده لیم رهنگه گه ر ئەوان ئەو خیانه ته یان نه دیبایه،
 ئەوانیش نه ده كه وتنه خیانهت كردن له گه ران و چاوه رپی نسكو. زۆر جار له دواي شار
 به جیه یشتنیان له خۆم ده پرسی، تو بلیت نسكو ههستی كر دبیت، كه به ته نیا له ژیر
 ئەو گله به جی ده مینیت زانیویه تی بۆیهش به منی گوت لییان بشاره وه دنا بو
 نه یانویست له وه زیاتر نسكو بكه نه پاله وان و داستانی نه مری ئەفسانه ی عاشقان،
 ئەو وه رزه وه رزی خیانهت بوو، وه رزی كۆتاییه تیان بوو به عیشق وه رزی كۆتاییه تیان
 بوو به میژووه كۆنه كان، وه رزی فه نا بوونمان بوو، لهو وه رزه وه هه موو شتیك گۆرا،
 گوشتی قه سابه كان، سه وه زی، سه ره ره بانه كان، ماسی شو لکراوه كان، ماستی
 لادیکان، مه ی مه یخانه كان، هه مووی بو نی خیانه تی گرت، لهو وه رزه دا هه موومان
 پشتمان كرده یه كتری، ئەو وه رزه بوو كه له هاویندا باران و توفان باری. له هاویندا
 بای رهش هه لی كردو له زستاندا گه رما خنكاندینی.. ئەوان له پاش خیانهت ئیره یان
 به جی هیشت، به زهحمه تیکی زۆریش گه یشتنه شاری كه سوكارو دۆستان، له م
 شاره ی كه بو نه گبه تی من چاودیری میتروكانیم..

– بو ده بیت لیرهش به دوامه وه بن، بو ده بیت من بيمه چاودیری هیلیکی میترو كه
 ویستگه یه کی له به رده م گه ره كه كه ی ئەوان هاتوچۆ بكات، بۆچی هه والتان بزائم. ئەم
 خولیايه چیه هه تانه.. له كوشتنی من رۆحی نسكویه ده تاننیریت یان هه ر ریکه وته،
 باشه بو ده بیت له ویستگه ی راپه رین بژین بو ده بیت مالتان له م ویستگه یه بیت، بو
 ده بیت من هه میشه بتانبینم، بو ده بیت هه موو رۆژی له به رچاوم بین وچن، بو
 ده بیت ئاگام لیتان بیت چی ده كهن، من له داخی ئیوه هه لهاتم، له داخی تارمایی و
 سیبه ری وه سیتته كه ی نسكو هه لهاتم، بو به دوامه وه ن..

– له یه كه م رۆژ كه گه یشتن، به دم فیربوونی سواربوونی میترو، ئاگام لی بوو
 دهستیان به دروست كردنی برای وهه می، ئەمان له گه له خویاندا كه هاتن هه ر له رپوه

پټيان گوترايوو که بهرگی نیشتمان دادړن و بهرگی بهفرانباری و بهسته له کی ئیره له بهر بکهن، بویه له یه کهم چوونه دهره وه بیان بویازاردا به دووی ماکسی سووروکراسی قو لکورت و جلی پروت و قژی زهر د و نارایشته گکاندا گهړان نه ته کیستی گواره له گوئی کردن و پانتول شوړ کردن، زمان خوار کردن و نه سپ نوواندن، سیمای نوئی دهر که تیان بوو.

– دم بینین... هه رله یه کهم روژه وه، زمانی گفتوگو بیان له گه ل دهوروبه ر گوزا، هه رزوو نه مانیش به پیشه ی پیش خو بیان فیړی نه وه بوون که شته ناشرینه کان له بهر بکهن و جوانه کانیش له یاد بکهن، "تاف" له هه مووان زیاتر بیتاقت و بی حوسه له بوو له هه مووان زیاتر رهنگی مردووی لئ نیشتبوو روخساری هاواری دهر کرد که که سیکی لئ به جی ماوه، زور له وه دهرسا که نه ممله که تی سه هؤ لبه ندی عاتیفه یه، بیته مه لبه ندو هه وینی خیانه تکر دن له په یامی نه مری، زور دهرسام نه م شاره بیته شاری په یمان شکاندن.. نه م میترویه بیته هه نگاوو سه رچاوی به ناگابوون له وه می پولاخوری نسکو، روژ له دوی روژ تاف زیاتر ههستی دهر کرد ته نیایه، هه تا ده هاتیش زیاتر بوی دهرده کهوت که ئیره به هه شت نییه؟! ئیره دوزخه، ئیره به هه شتی داستانه نه مره کان نییه ئیره، مه رگی به لینی نه فیندارانه، هه رزوو بوی دهر کهوت که نه میش وه کو زوړیکی تری هه له اتوووه دوی «کلاوی بابر دو» که وتوو، نه و له یه کهم روژی پیخستنی به م ولاته بوی دهر کهوت که زیان بی «نسکو نه سرهت» توره هاتیکی گوره یه، به لام له و پرسپاره ش دهرسا که ناراسته ی بکریت بوچی نه ویت به جی هیشت... نسکو وه م بوو؟ ده که ریته وه؟ یان نا؟ باشه له م دووره ولاته تو چون ده ستت ده گاته هه والیکی دروستی چاره نووس، ناویک ناو نیشانیکی، هیمایه ک بو مان یان نه مان. گه ر مروث خو ی به وه م به سستیته وه، درو یه کی گه وره ده کات... یان وه م باشه له خه لکی بکه یته هه قهت، ناگام لئ بوو زور جار به دم سواری شه منده فهره کان، به ته نیا له دانیشتنی فارگو نه کان تاف بو نه وه ی نسکو نه بیته وه م جار جار له بهر لومه ی عالم و له بهر نه وه ی نهیده ویست به خو ی بلیت که نسکو ی له بیر کردوه، خه لکی راده سپارد که بوی بگه رین، په نگه مه به سستی بیته بیت که قورتار بیت له و به لاین نامه یه ی که دابووی به سواره، مه به سستی بوو نه میش

ژیانکی نوئی له جهنگه لیکي نوئی دروست بکات، بویه ویستبیتی سو راغی بزانتیت، بو چهند جار یکیش له میتروکان، به لاچاویک داوای له من کرد که سو راغی بزانت، به تایبته نه و کاتانه ی که داوای بلیت لئ دهر کرد. به لام من هه ر ده مگوت که هیچ هه والیکی نازانم، هه تا ده هات ژیانی "تاف" بیته نگی و ته نیایی و خو خواردن و دامرکاندنې نارزه وه کان زیاتر بالی به سهردا ده کیشا، زور شه و هه بوو ده یویست بخه ویت، به لام خه یالاتی نه و چهند شه وه که مه ی رامووسان و پیکه وه خه فتنه ی له گه ل سواره لئ دهبوو کابووس و خه وی له چاو دهر فرائد، نه و له بهینی دوور پانیکدا مابوووه، تاف نهیده ویست که به لینی خو ی بو سواره بشکینیت له هه مان کاتدا نه شی ده ویست هه تا هه تابه به ته نیایی بمینیتته وه، نه و ده یزانی که روژیکیش دیت نیلورای تاقانه مال به جی دلیت و دهروات، نه میش چوار دیوار له م تاراوگه یه ده بیته هاوړی خه مه کان، تاف نه و هه موو شتانه ی دهرزانی، به لام به روخساری دهری نه دهری نهیده ویست په یمان شکینیت نهیده ویست روورپه شی به رده م روژی حه شرو حیساب دهر بچیت، زور شه و به و خه فته وه دهر خه ووت که کهس نییه، باوه شیکی پیا بکات، کهس نییه ماچیکي گه رمی بکات، نه و ناماده بوو له وه ی که هه موو دنیا بفروشیت، له پینا و ده ست له ملانیکي تری نسکو دا، نه و به هیمنی ژیانی ساردو سړی ئیره ی دهر برده به سهر.

– تا روژیکیان له ژیانی هیمن و ساکاری چاوه روانی تافدا، مه خلوقیک دهر کهوت هه ندیک ده لاین نه ژدیه او هه ندیکیش ده لاین رزگار که ر، بوونه وه ریکی نه بینراو به هه موو خه یال و خه ون "تاف" ی گوړی، که وته ژیانی، به هه موو هیزیکي ویستی تاف له و به لینه ی په شیمان بکاته وه و شووی پی بکاته وه، هه موو روژیک وه ک دارکونکه ره خه ریکی قسه هه لبه ستن بوو، بو پولاخوری نسکو، هه موو شه ویک به دیار نه م دیدو بکردن له جی خه وی ته نیایی تافدا، خه ریکی له ره گ کیشانی وینه و دیمه نی نه فسوناوی نسکو بوو ده یویست ناراسته ی بیر کردنه وه ی بگوړیت، ته نانه ت هه ندیک جار باسی شتی گه وره ی ژیانیان دهر کرد، نه و بوونه وهره هه موو روژیک خو ی دهر کرده مال که وه پی ده گوت که تو ده بیت شوو بکه یته وه واز له و وه مه به نیت که ناوی نسکو یه. نسکو نه سرهت، مرد هه موو شه ویک هه لده ستاو وینه و یادگاریه

به جیماوه کانی له ئەلبوم و باوله کان دهرده هینا و پارچه پارچه ی دهرکردن بهم حاله چهند سالیکی گوزهشت، تا دههاتیش هیچ هه والیک له سه زمانی نسکو دهرنه دهکوت، رۆژیکیان خۆی له بۆشاییه کی سهیر بینیه وهوه، چوار دهوری له بوونه وهریک که ناوی نسکو بیت، خالی له مرۆفیک که ناوی باوکی نیلۆرا بیت، ئەو بوونه وهره پیشتر شهوو رۆژی لی تال کردبوو، هەر رۆژهو بهشتیک، ده میک دهیگوت ته ماشاکه براکانی به خه میه وه نین تۆ بۆ به خه می بیت، خوشکه کانی هەر یه که وه له باوهشی پیاوه کانیان تۆ نه بیت!، دایکی له خووشی پیکه وه ژبان و ئاسووده بی ئه مان پۆلاخۆزه که ی له بیرکردوه، تۆ نه بیت دواي سه رابیک که وتوویت، تۆ نه بیت دواي ته پوتۆز که وتوویت، تۆ نه بیت به قهیره یی سه ر ده نیته وه، تۆ نه بیت بی که س له م تاراوگه یه ده مریت، هەر ئەوهش نه بوو، نا ئەو گۆشه گیربوو بوو، بی پیاوی ته واوشه که تی کردبوو، بی ماچی وه ره سی کردبوو، نه یده توانی له وه زیاتر به ره نگاری شه ی تانییه کانی بیت، دوا جار خه ریک بو خه لک قسه ی بۆ هه لبه ستیت، خه ریک بوو، به سۆزانی ناوی به رن، خه ریک بوو، پیوه ره کانی ئەمه کداری و خووشه ویستی ئەبه دی به پیچه وانه وه وه ر بگیردیت، ئەو بوونه وه ره بوو بووه ئەژدیها خه وی لی بری بوو، تا دوا جار بریاری دا نسکو له بیربکات و شوو بکات، شوکردنیک که ئابروبوونی به دووانه بیت، ئەو زۆریکی ویست تا توانی هیز بۆ خۆی په یدا بکات و بریاری شوکردن بداته وه، ماوه یه ک له هه سه ره تی ئەوه دا بوو که به کی و چۆن شو بکات، یه ک دوانیک هه بوون، به لام پاش پشکنین بۆی دهرکهوت که ئەمانه هیچی پیاوی خه وه کانی نیین، ناتوانن جیکه ی وه هه مه که ی بۆ بگرنه وه، من ئەوکات له نزیکه وه، ئاگام له مشتته وم ره کانی بوو، ئەوکات بۆم دهرکهوت که ناتوانیت چی تر درێژه به په یمانی ئەبه دیه ت بدات، کار گه یشته ئەوه ی له هاوینیکی گه رمدا واز له هه موو شتیکی به یینیت واز له هه موو ئەویادگاریانه به یینیت که بۆ چهند سالیکی خۆی پی خافل کردبوو، ده ست له خووشی هه لگریت، ئەو دوا جار بریاری دا که له باوهشی یه کیکی تر دا به ویت و ماچی لیویکی تر بکات، من دواتر پیم زانی له پینا وه له بیرکردنی هه تا هه تایي نسکو دا هه موو ریکه یه کی گرت به ر، هەر له رزاندنی ناوی پیروۆزو نه مری تا ئاستی سرینه وه ی وینه ی قاره مانیه تی باوکی له به رچاوه زری نیلۆرا "تاف" هه موو شتیکی

هه رهس پی هینا، ئیستاش کهس نازانیت هه رهس بوون بوو. یان شیتی؟ پالی به "تاف" هه نا به (نیلۆرا) بلایت باوکت بۆ جه ره دی رۆیشته وه ته ئەوینده ر، باوکت بۆ شوپش نه چوو، ئەوینده ر هه موو هه ستیکی قاره مانیه تی به به رچا و نیلۆرا هه رهس پی هینا، هه رله پینا وه له بیرکردنی ئەبه دی، هه موو پرده کانی پیکه وه به ستنی خۆی له که سوکاری نسکو نه سه رهت، بری هه موو جوۆره جوانیه کی رابردوو له دلی خویا ناشرین کرد، ته نانه ت وای لی هات که قیزبکاته وه له و چهند شه وه که مه ی که له گه ل نسکو خه وتوو، من لی ده گه یشتم ده مزانی "تاف" بۆ وا ده کات، بۆچی ئەو ژنه ئارامه له پر بووه ژنیکی شه ره نگیز. ده مزانی ده بیت هه موو ریکا چه په له کان بگریته به ر، تا بتوانیت به ئاسته م وینه ی نسکو له هزرا ناشرین بکات، ده بیت بیکاته پیاوخراب، تا بتوانیت له ته لیسه کانی نسکو رزگاری بیت و شووبکاته وه. هه قیشی بوو، چونکه گه ر شووی نه کردایه تاراوگه ده یکوشت قسه ی خه لک ده یخنکاند، ئەژدیها که نه یده هیشت بۆ هه تا هه تایي "تاف" بۆ نه مری نسکو بمینیته وه شووی نه کردایه، بزانه چهند مانا به خش ده بوو گه رشووی نه کردایه ره نگ بوو ئەو ئەفسانه یه بوو بووایه داستانیکی و ناوی بنریت داستانی وه نه وشه. به لام به شووکردنی وه نه وشه یی نه هیشت، دهرکهوت ئەم باوه ری به دنیا ی ئەبه دی عاشقان نییه؟! ته نیا له یه ک شت نیگه رانم، ئەویش ئەوه یه که من له یه که م رۆژه وه پیم نه گوت نسکو کوژراوه. بۆ ئەوه ی ئەو ده سه له ی چاوه روانی، کورت که مه وه که ئەم. چاوه ری کرد،

سالیکی پی نه چوو له سالیادی موباره کی، له گه ل ساته وهختی کوژاندنه وه ی مۆمی یه که می پیکه وه ژبان. له گه ل فیرنه گوله تازه که ی. هه والی رووخاندنی دیوارو شورا به رزه کانی سته میش به جیهان بلاویوو له ماوه ی که متر له بیست و یه ک کاتژمیر. کاغه ز و ژماره نه بینراو و نه بیستراوه کان به کیلو به تن له ناو فه رده کان داگیران و به ناو خه لکی چاوه روانکراو هه لژینران، له ناویاندا ئەوه ی که دوینی نه یینی بوو هه نووکه هه مووی ئاشکرا بوو، نه یینی خۆی له ده ست دا ژماره و ناوی کوشتنی نسکووشی تیا بوو، بۆیه هه والی مه رگی نسکو جه ژنه که ی تافی کرده دووجه ژن بۆی ئاشکرا بوو نسکو سه رابیک بووه، باش بوو گه نجیه تی خۆی نه کرده قوربانی له گه ل

داگیرساندنی مۆمی دووهمی سالی پیکهوه ژیان، لهگه‌ل میرخاس و فیرنه گولی خهونه هه‌ستیره‌کانی... هه‌موو جیهانیش زانی نسکۆ و هه‌زاره‌های وهک نسکۆ تیاچوون و نه‌ماون، به‌لام لای کهس ئاشکرا نه‌بوو، چۆن له‌ناوبران، من دوا کهسم روخسارو شیوه‌ن نامه‌ی پۆلاخۆره‌کان، له‌روژی هه‌لدانه‌وه‌ی چاره‌نووسی رهش کۆمه‌له‌کان بینیبیت. له‌روژی هه‌لدانه‌وه‌ی لاپه‌ره‌کان له‌گه‌ل خۆمدا هاوارم ده‌کرد، خۆزگه‌م ده‌خواست که ئه‌و ئیواره‌یه به‌نزین له‌شار ببارایه و کهس نه‌گه‌یشتایه‌ته سه‌ربازگه‌که، ئه‌و ئیواره‌یه، رادیۆکان به‌راستی هه‌والی به‌ره‌کانی جه‌نگیان به‌خه‌لک رابگه‌یاندايه ئه‌و ئیواره‌یه سه‌رکرده‌کانمان به‌راشکاوای باسی شکست خواردنی شۆرشیان بکردایه، هاوارم ده‌کرد با نسکۆ له‌وێ نه‌بووایه، وه‌لێ ئه‌فسووس خۆ خۆزگه‌ خۆی ده‌برینی ده‌سته وه‌ستانه، ترسنۆکییه، بێ ده‌سه‌لاتیه. هه‌قه‌ خۆزگه‌ له‌ فه‌ره‌نگی نوێی شۆرش و بیرى هاوچه‌رخمان نه‌مینی، وه‌لێ نسکۆ و په‌یامی عیشقه‌که‌ی به‌ نه‌مری و به‌ زیندووی بمینیت.

٢٠

وه‌رزه‌کان بۆیه هاتوونه‌ته‌ بوون تا بوونه‌وه‌ره‌کان له‌سروشته‌ زویرنه‌بن

ده‌میکه‌ من و سه‌مه‌نگۆل به‌یه‌که‌وه‌ کار ده‌که‌ین، وا ده‌چیت بۆ پینج سال، هه‌تا ئیستاش باسی خۆی بۆ نه‌کردووم، ئه‌و باسانه‌ی لێ ده‌رچیت که جابیه‌تی پیکه‌وه‌ ده‌مان به‌ستیت، هیچی تر له‌سه‌رژێانی ساده‌و ساکاری سه‌مه‌نگۆل نازانم، ته‌واو نامۆم به‌ژێانی رابردووی، زۆر سه‌یره‌ له‌پال هیج نه‌زانی من بۆ که‌سیه‌تییه‌که‌ی، سه‌مه‌نگۆل داوای هاورییه‌تیم لێ ده‌کات.. من و سه‌مه‌نگۆل زۆرجار به‌یانی باشیش به‌زۆر له‌یه‌کتري ده‌که‌ین، هه‌میشه‌ش گالته‌ی به‌ من دیت، ده‌لێت تۆ ژیانته‌ کورته‌، تۆ به‌ زۆر ده‌ته‌وینت ژیان له‌خۆت کورت بکه‌یت، هه‌میشه‌ پرسیارو باس و به‌سه‌رهاتی نامه‌ئولوفم له‌لابوه‌ زۆربه‌یان لای سه‌مه‌نگۆل نوێ بوون، سه‌مه‌نگۆل له‌م هه‌موو وه‌ستان و دابه‌زین و سه‌رکه‌وتنانه‌ی ناومیترو و یستگه‌کانی شیکردنه‌وه‌یه‌کی ژیرانه‌ی بۆ زۆریک له‌روداو و به‌سه‌رهاته‌کان نییه، که‌م کات هه‌بوو پرسیارى مانای «دیاری ناولینانی» لێ نه‌پرسم، ناومان چی ده‌به‌خشیت سه‌مه‌نگۆل ئه‌و پینج ساله‌ بێ وه‌لام بووم... روژیگه‌یشه‌ تینم پرسیم. ئه‌رێ سه‌مه‌نگۆل چیه‌؟ ناوی گۆله‌ یاخود گورگ! کۆمه‌لیک شتی گوت من هیچی لێ تینه‌گه‌یشتم، گوتیشی نامه‌وینت که‌س بزانیته‌ مانای سه‌مه‌نگۆل چیه‌؟ من له‌سه‌ربرپاری ئه‌و پیتان نالیم سه‌مه‌نگۆل مانای چیه‌؟ ته‌نیا ئه‌وه‌ نه‌بیت که پیتان ده‌لیم له‌روخساری رویشتنی به‌نه‌رمه‌شه‌لی ده‌زانیت، سه‌مه‌نگۆل چی ده‌گه‌ینیت، ئه‌و ئیواره‌یه که ده‌رکه‌وت زۆر به‌گه‌رمی سلاوی لێ کردم، دیاربوو که شتیکی نوێی له‌ژێرسه‌ردایه.

- شه‌یتاری ئه‌مرۆ چاودیرین، به‌سه‌ر ئه‌وه‌یله‌ی که به‌لای ده‌ریاچه‌کانی مه‌له‌دا هاتوچۆده‌کات.

- مالم نه‌شێواندی گوتم، داخۆچی بیت وا به‌شه‌وق و زه‌وقه‌وه‌ به‌ره‌ولام هاتوویت.

كاكى برا هه مووى يهك شته، هه مووى له ژير نه رزه، خو به ناشوكرى نه بيت، نه م ئيشه ي ئيمه، چوار فه سله ي له بير بردينه ته وه. نازانين دهره وه ي نه م تونيله نسرمانه، دونيا گهرمه سارده، هاوينه، زستانه، شه وه، روزه، ئيمه مه گهر به جل و بهرگ و هه ناسه ي موسافيره به دناوه كان، بزنانين له كام وهرزى بووندا ده زين. دنا وهكى دى ئاگامان له دنيا نه ماوه،

قسه كانى پى پريم و گوتى له مرو به دواوه، به شتى تريش ده زانين، له دهره وه چ باسه.

- گوتم به چى؟

گوتى به رووتبون، رووتبونى مروقه كان، به لى شه يتارى ده لى تى له م دنيا به نيت.

چون؟

باوه ريك په دابووه. ناويان له خو ناوه «سروش خواز ه كان»، له مه له وانگو دهر يا چه ي مه له كردنه كان خو يان روت ده كه نه وه به بى جلك مه له ده كه ن، له شه وانى پي كه وه بوون و خه و تنيشيان رووتوقوتن. به دوورى مه زانه روژيكيش گه شتيا ره كانى مي ترو به رووتى سوارى مي تروين ئيدى ده زانين دنيا گهرمه.. واده ي خو رووتكر دنه وه يانه.

- به رووتى، سهيره، ئامانجيان چييه؟

ئامانجيان نه وه يه كه له سروشت زویرنه بن، پييان وايه كه مروق تاقه بوونه وهره كه خو ي به جلويه رگدا ده پو شيت... به م خو پو شينه ش دهر كه وتووه مروق چه ندين نه خو شى له پيريدا بو په ديا ده بيت، هو كه شى ته نيا خو پو شينه.

- سه مه نگول شتى سه يرباس ده كه يت من به شيويه كي تر له سروشت گه يشتوم، سروشت لاي من ئاوى كانى، شاخ و داخ، دره خته كان، گه لاكان، وهرزه كان، كانيه كان، نيرگزه كان، نه مامه وشك بووه كان... هتد، به لام رووت بوونه وه ي مهردومه كان، نه مه يان شتيكى نو ي و نه بيسترا ويوو.

- وهك پيم گوتى، چونه وابوت باس ده كه م، نه م باوهره نو ييه ده يه ويت له سروشت زویرنه بيت. تو قه د بووه له سروشت زویرنه بيت؟

- نا، من هه موو ژيانم زویرنيه له سروشت، له كو يوه ده ست پى بكه م، نا، ده كريت له ويوه ده ست پى بكه ين، له سووتاندى دار زه يتون و هه ولى بيوچان بو وشكردنى دارميوه كان، نه وكاته ي، كه نازانم له بهر چى؟ بوچى؟ من به دزييه وه نه وتم دهر شته ژير نه و دار زه يتوونه زبه لاحه ي كه بالاو ته مه نى هاوكات بوو له گه ل زمه نى هاتنى باپيرم بو نه م شاره. نه و كات پيم وابوو كه نه و زه يتوونه دارى كي پير و كه و بو شاييه كي زرو بى مانا ي له ماله كه گرتووه، من دهمويست، هه موو نه و ماله چيمه نتوى ره ق بيت، خوليا ي نه وه بووم نه و ماله يهك پارچه كو نكريت بيت و هيچ شوي نه واريك بو «ئارامى سروشت» نه هي لم من نه و كات دوژمنى سروشت بووم، خو م به خاوه نى سروشت ده زانى، پيم وابوو كه ده توانم چاره نووسى دارستان و بالنده و باخچه و گيانله به ره كانى تريش ديارى بكه م، جگه له باپير كه سى تر نه بوو ليم تووره بيت و بل يت بو وا ده كه يت؟، پيم بل يت تو نه وت ده كه يت به ميژووى خو ته وه،! پيم بل يت تو نابيت چاره نووسى نه و زه يتوونه به بى را وهرگرتنى خو ي و بهر له وه ي نه و زه يتوونه وشك بكه يت، خو ت وشك بكه يته وه، من گويم بو نه وقسانه نه ده كرت، رهنگه هى نه وه بيت كه ويستبيتم نه وه دهر برم كه له كه لاهويه ك ده ژيم، دهمويست بل يم من له كولانه نه نيشتووم، من له دارستان نيم، دهمويست تو له ي سه ربانه گل كه مان، تو زاوى "كا" زردى باهينراوى پايزان بو ناوچه وشه كه مان، له زه يتوونه سه وزه كه ي ماله كه بكه مه وه، ره گو ريشه داکوتراوه كه شيان له بنه وه هه ليكي شم، وا تى گه يشتبووم كه گهر نه و دره ختانه له ناويه رم ئيدى دره خت و نه مام نامينى و خه لكى به ناچارى سه ربان و هه وشه كانيان، كو نكريت ده كه ن هه رواش بوو؛ چونكه باوهر ناكه م هيچ مه به ستيكى ترم هه بيت، نه فسوس كاتي ك بوينه، خاوه ن سه ربانيكى كو نكريتى و رو به ريكي كه م له سه وزايى و دارتووه بى به ره كان، ئيدى كه وتمه خو بو كرپنى دارى كي بي به رو و چاندى له ناوه پراستى ماله كه بو نه وه ي به ده ستوورى باپير بل يم هاتنى ئيمه بو نه م ماله، هاوكاته له گه ل چاندى نه م داره، به لام پى ده چيت فريا نه كه وتبيتم په ندو ناموژگاريى باپير بخه مه كار؛ چونكه نه و دره خته پاش ماويه ك وشكى كرد، دوايش بو م دهر كه وت براله بچووكه كه م بريارى سه ربين و فه وتاندى داوه، نه و يش به دز كاكيه وه، به دزيى منه وه نه وتى كرده ژير نه مامه كه،

شوینه‌واره کۆنه‌کانی شار ئه‌و خانوانه به‌خۆیان و به‌داروبه‌رد، له‌ناو بردوو له‌ جیی
ئه‌وان به‌ناوی جوانکردنی رووی شار باله‌خانه‌و ته‌لاری مۆنۆمینیته‌ به‌رزبه‌رزو
سوپه‌مارکیه‌تیان تیا بونیادنا. بۆ ریزی ماندوونه‌ناسی «مه‌نسورمه‌ندی»یش، له
جیگه‌ی هه‌نگی دنیا‌ی له‌سروشته‌ هاتوو هه‌نگی دنیا‌یه‌کی به‌نایلۆن و په‌رۆ
دروستکراو له‌ناوه‌راستی گۆرپان و مه‌یانه‌کان ناشت، له‌ جیی گۆله‌ باخی بۆنار،
گۆله‌ باخی ده‌ستکردیان هینا، له‌ جیی چه‌پکه‌نیرگزی له‌شاخ و ده‌شت خۆرسک،
پواو چله‌نیرگزی دروستکراوی چه‌رخ‌ی عه‌وله‌مه‌یان به‌ناوخه‌لکی گێرا. گوتیان ئه‌مه
گه‌رچی بۆنی نییه، به‌لام له‌وه‌ ده‌کات، ئیدی له‌وێوه هه‌موومان تووشی نه‌خۆشی
لاسا کردنه‌وه بووین، لاسای له‌ناوبردنی سروشته، لاسای تیکدانی گه‌ردوون
سه‌مه‌نگۆل تۆ بلیته‌ باوه‌ری «سروشته‌ خوازه‌کان» بیانه‌ویته‌ مرۆف بۆ سه‌رده‌مه‌کانی
نه‌زانی بگه‌رینه‌وه، یان ئه‌م سه‌رده‌مه‌ی ئی‌مه نه‌زانییه‌و ئه‌وان سه‌رده‌می زی‌پینه.
سه‌مه‌نگۆل له‌و‌رۆژه‌وه تا‌کو ئیستا له‌و شاره‌ی من، به‌ده‌سته‌ جه‌معی بریاری داوه
له‌بۆن، له‌دیمه‌نی سروشته‌ گۆله‌کان بکه‌ویته، تا به‌بۆن نه‌که‌ون نه‌کا رۆژی له‌رۆژان
به‌و بۆنه‌ عاشق بن و له‌خۆشه‌ویستیان بۆ نیشتیمان زاتی نیشتیمان فرۆشی نه‌که‌ن
له‌باسی مه‌رگی سروشته‌ ده‌بیت دان بنیم به‌وه‌ی که «سه‌له‌ی قه‌ساب»، بپوچانانه
ده‌یویست فیرم بکات سروشته‌م خۆش بویت. به‌لام من لێی حالێ نه‌ده‌بووم یان راستر
نهم ده‌یویست بی‌مه‌ سه‌ر رپی کۆن و نه‌فامانه‌ی «سه‌له‌»... خۆشته‌ ده‌زانی چه‌ند
سه‌خته، دوو نه‌وه دوو نه‌سل تیفکرین و تیروانینیان بۆ مه‌سه‌له‌کان له‌یه‌ک خالدا
هاوته‌ریب بکه‌یت. باپیر به‌م دوا‌یانه‌ کفت وپشته‌ کۆم، گه‌لێک جار من ریشم بۆ
ده‌تاشی بۆ، ئه‌وه‌ی نه‌هیللم گویزانی تیژی ریش تاشین برینداری بکات، زۆر جار
نه‌یده‌هیشته‌ ریشی بۆ بتاشم ده‌یگوت من نامه‌ویته‌ که‌س ریشم بۆ بتاشی. من خۆم
هه‌تا ده‌مرم هه‌موو شتی‌ک ده‌که‌م، جارێکیان پیم گوت خۆ تۆ پیربویته‌ تازه‌ ریش بۆ
ده‌تاشیت... کێ ده‌تبینیت؟ کێ هه‌یه‌پرسیاری ریشه‌ لێ بکات؟ به‌تو‌وره‌یییه‌که‌وه
سه‌یری کردم، مووی گۆیی قوت بوونه‌وه، گوتی، خۆم سه‌یری خۆم ده‌که‌م، بۆ ئه‌وه‌ی
له‌کفت وپیری خۆم قیز نه‌که‌م، که‌میک وه‌ستاو له‌ روخساری گه‌مژیه‌تیم راما
ئه‌مجاره، به‌تو‌وره‌یییه‌که‌وه سه‌یری کردم ده‌نگی گرکرد و پتی گوتم، «ئیمه‌و
وه‌رزه‌کان په‌یه‌وندیه‌کی به‌تینمان هه‌یه‌ پیکه‌وه، وه‌رزه‌کانیش وه‌کو بوونه‌وه‌ره‌کان

له‌دایک ده‌بن و ده‌مرن" به‌ر له‌مردنیان ده‌بیت بچووی و گه‌وره‌ بوون و کفتی ببین،
گه‌ر هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ی خۆشیان بمیننه‌وه‌و ره‌نگ نه‌گۆرن مرۆف لێی بیتا‌قته‌ ده‌بیت
وه‌رز بۆیه‌ هاتووته‌ بوون، تا ئی‌مه له‌سروشته‌ تو‌وره‌ نه‌بین، منیش بۆیه‌ ریش ده‌تاشم،
تا خه‌لکی و خۆم له‌خۆم زویرنه‌که‌م، ده‌نا به‌رای تۆ مرۆف بۆچی ریش ده‌تاشی؟
سه‌ر بۆ چاک ده‌کات، گه‌رخۆی بداته‌ ده‌ست مردن و به‌زیندووی خۆی بم‌رینیت، ژیان
چ مانایه‌کی ده‌م‌نینیت، قه‌ته‌ پرسبوته‌ بۆچی دره‌خته‌کان له‌پایزدا گه‌لایان هه‌ل‌ده‌وه‌ریت
و، به‌دریژی زستان رووتن له‌به‌هاردا چرۆده‌که‌ن و له‌ هاوین سه‌وزن و سه‌راپا
خۆیان به‌گه‌ل‌ل‌ داده‌پۆشن، زۆرم له‌گه‌ل‌ وتی کوری، خۆم نه‌وت مه‌که‌ره‌ ژیر ئه‌و
زه‌یتوونه‌وه. و گوتی لێ نه‌گرتم به‌ نه‌وتی ره‌ش ئه‌و زه‌یتوونه‌ته‌ له‌ناوبرد، چیت دابوو
له‌و زه‌یتوونه‌؟ چ رپیه‌کی له‌تۆ گرتبوو؟ ده‌تویست به‌رده‌وامی نه‌ده‌تایته‌ یاخود خۆت
به‌ساحیبه‌ی ئه‌و دره‌خته‌ ده‌زانی، پیت وابوو که‌ ده‌توانی بی‌ پرسی خۆی له‌ناوی
به‌ریت.

– په‌شیمانیت ؟

...هه‌رگیزنا، چونکه‌ په‌شیمانی خه‌لکی ژیر لێی تێ ده‌گات، کو‌یره‌وه‌رو
نه‌خۆینه‌وارێکی وه‌ک من په‌شیمانیش بم له‌مانای په‌شیمانی تێ ناگه‌م. «جاری لای
ئیمه‌ کاتی بیرکردنه‌وه‌ نه‌هاتوو»، وه‌ک چۆن ئیستا له‌ مانای رووتبوونه‌وه‌و ئامانجی
سروشته‌ خوازه‌کان، تێ ناگه‌ین ئاوه‌اش له‌مانای په‌شیمانی تێ ناگه‌ین، هاو‌رپی تۆ
بۆ ئه‌وه‌ی پاک بیته‌وه‌ له‌ گونا‌هه‌کانته، ده‌بیت ده‌رفه‌ته‌ و هه‌ل‌تکت بۆ بره‌خسیت، له‌م
سه‌رده‌مه‌دا، به‌ناوی یۆحه‌نا که‌س پاک نابیته‌وه‌. پاشان ئیمه‌ مه‌له‌وانگه‌یه‌که‌مان
نییه. مێکان له‌گه‌ل‌ نیره‌کان به‌یه‌ک نه‌سکو له‌یه‌ک گۆمادا مه‌له‌ بکه‌ن، قه‌د بیستووته
"گورگ و مه‌ر له‌یه‌ک ئاوبخۆنه‌وه" ئیمه‌ نیره‌کان له‌مێکانمان جیاکردووته‌وه، گه‌ر
مه‌رێکیش له‌مه‌له‌وانگه‌ خۆی رووت کاته‌وه، گورگ نابینیت. ئیدی به‌رای تۆ رووت
بوونه‌وه، هه‌چ مانایه‌ک ده‌به‌خشی؟ هه‌چ چیژێکی لێ ده‌بینیت. سه‌مه‌نگۆل من دل‌نیام
ئه‌م باوه‌ره‌ تازه‌یه، گه‌ر بیت و کورو کچی تیا جیا‌بک‌ریته‌وه، که‌س نابیته‌ ئه‌ندام
تیایدا، به‌لام بۆ جیا‌یان بکه‌ینه‌وه، خۆ که‌ له‌دایک بوون هه‌ردووکیان به‌رووتی له‌دایک
بوون که‌ ده‌شمرن به‌رووتی ده‌مرن..

ئىمەو ژيان گەمە دەكەين، ھەردووكمان دەمانەوئیت گەرەولەبەك بەرىنەو

دوا وئىستگەى وەستان و پىندا رۆيشتنى مېترۆ، لە بەردەم كۆنە گۆرستانى شارە، وئىستگەكە بە ناوى جەنگاوەرىكى ئەفسوناوى، پۇلاخۆرى شار ناوئراو «سانپاولۆ» ھىمايە بۆ ئەو گەشتيارانەى دەيانەوئیت سەردانى مەزارو داستانى نەمرى بوونيان بكن. چەندخولەككە بەرلەگەيشتن بەوئىستگەكە، شوڤفېرى مېترۆ ھەمووانى ئاگادار كۆردەوگە سانپاولۆ، دوا وئىستگەى وەستانى ھىلى مېترۆيەو چىدى لە وەزىاتر مېترۆ بۆ پېش بەرئ ناكات، بەم ئاگادارىيە خەيال بلاوى خۆم كۆكردەو و بەسەمەنگۆلم گوت، چى دەبىت گەر سانپاولۆ، دوا وئىستگەى مېترۆ نەبىت و شەمەندەفەرەكە لە رۆيشتنى خۆى بەردەوام بىت و نەوەستىت؟! چى دەبىت گەر گۆرستان و مەزارى نەمران دوا وئىستگەى پشودانى ژيان نەبىت؟ بۆچى مرۆڤ گەشتىك نەكات تەواوبوونى نەبىت؟

- سەمەنگۆل پشتمە كۆمەكەى راست كۆردەو و نزمتر لەوەى كەبىەوئیت سەر بەرزكاتەو، بەدەعيەو فيزىكى قۇشماوييەو، پىئى گوتم: ئەوەى كەمن دەمەوئیت بىتە دى.. لەو ئومىدو خۆزگانە، دەچىت كە بلىمەت و سىياسەتمەدارو زاناو، تىۆرناس و دەروئىشەكانى گەردوون بانگىشتى بۆدەكەن، و دەلئىن "چى دەبىت گەر ژيان بەردەوام بىت و مرۆڤ نەزائىت مردن چىيە!؟

- بۇنا، سەمەنگۆل! ھەست ناكەيت مەرگ ستەمىكى گەورەيە لە مرۆڤ دەكرىت، ھەست ناكەيت مردن ناھەقىيەكى مەزنە دەرھەق بەژيان دەكرىت؟ باشە گەر ئىمە رېگەمان ھەر مردن بىت بۆچى لەيەكەم ساتى لەدايكبوونمان تامەزرۆى ژيانىن، بۆچى لەھەلپەى شتىكداين كە سوور بزائىن رۆژىك دىت ئەو شتەمان لى دەسەندرىت

و لە دەستى دەدەين؟ بۆچى سالى نوئى جەژن بىت، نەك مەرگ؟ بۆچى لەيەكەم ساتەو ھەتباركەين، بۆچى لەپاش تىپەرپوونى كەمتر لەنيوكاتژمىر لە ھاتنەبوونمان بى ئاگا بووينەتە قەرزارى چاكەى دايك، بۆچى شىرى دايكمان بىتە سەرچاوى مەت و قەرزار باريمان، باشە دايكمان بە تەنيا شىرمان دەداتى يان شتى تىرش لەگەلدا پى نۆش دەكات؟ دايكمان تەنيا شىرمان دەداتى ياخود لەگەلدا ھەزارو يەك خەفەت و مەينەتى و زوخاوو دەردە سەرى، گەمژەبى و سەر لىشىواويمان پى نۆش دەكات، دايكمان كارگەو بەرھەمپىنى قەدەركانە؟ ياخود تەنيا ھەويىنى ھەل و رېكەوت رەخسانيان، دەدات؟ ئەى بۆچى ھەتا سەر شىرى دايكمان نۆش نەكەين، بۆچى ماوہىەكى كەمەو شىرى دايكمان لەئاست ھەلپەو تاسەى گەورە بوونى ئىمە دەترشىت و ھىچ رۆلئىكى نامىنى. دايكمان شىرىشى پى مابى، ئارەزووى شىرخوارنمان تيا ون دەبىت، تۆ بلىت ھى ئەوە بىت. لەساتەو ھەختى گەورەبووندا شىرى دايكمان تىرمان ناكات. سەمەنگۆل قەد بىرت لى كۆردەو تەو ھەلپىرىدا بتوانىت جارئىكى تر شىرى دايكمان بۆخۆتەو؟ تۆ بلىت گەر لە پىرىدا جارئىكى تر بەشىرى دايكمان خۆ پىرمنەت كەين، وادەى مەرگ و فەنمان دووربەخەينەو ھەتباركەين، تۆ بلىت ھىزىك ھەبىت بتوانىت بمباتەو بۆ خولگەكەى جاران و بىينەو بەشىرخۆرو زارۆكە گۆپرايەلەكەى جاران.. ياخود لەو عومرەدا «شىرى دايك» شەرى مەرگى پىناكرىت و دەبىت «شىرى شىرى» بۆ بخۆين باشە كە ژيان ھىندە «دزگىن» ھىندە بىتامە، ھىندە بۆنى دەمى بۆگەناوييە. بۆچى دواى كەوتووين؟ تۆبلىت بە ئومىدى روو گۆپىن بىن؟ باشە بۆچى ژيان ھىندە دوو روو، بۆچى گەر بىەوئیت بە بارى گەش و ئاسوودەبىيدا دەروانىت و گەر نەشىەوئیت دەبىتە خەم بۆ ھەمووان، زۆر سەيرە، نازانم بۆچى لە خاپوورە و لاتى ئىمە «ژيان» تەنيا و تەنيا بووئە خەم بۆ خاك و خۆل و نىشتىمان، بووتە تەپوتۆزى نىشتووى سەر گەلای دارە سەوزەكان. ئەو گەل سەوزانەى كە بەتۆز و خەفەتى ژيان رەنگ زەرد ھەلگەران و بوونە پايزە گەلای خەمەكان، كەس لەژيانى پرسىى بۆ وامان لەگەل دەكات؟ قۇشمەكانى ژيانە، پرسىارى لە بىربردووين ياخود گەمژەبى و بەدناويى خۆمانە ناھىلىت، بەرووى ژيان بتەقىنەو ھەتباركەين پى بلىن ژيان بۆ وا خۆت گۆرپو، دەزانم

مريه مت له بيرچوو بوو ياخود ترساي له وهی که لیت تی نه گهین؟ گهر تو بتگوتایه چی له نو مانگه دا رووی داوه ئیستاکی هه موو نه وتیورانهی که له سهرت نووسراون هه لآو گير ده کرد. هه رکامیکیان بیت، هۆکانی بیده نگیت گلهی بیت لیت «یه سووع» "ئهی باشه خو تو خو تو فرموت خودایه لیتان مه گره، چونکه نه زانن" باشه رپی زانین و زانیاریت بو لی ئالوز کردین. ئه میستا ده لیم "بو ئه وهی بتوانین تام و چیژ له ژیان ببینین، پیویسته له گه لیدا بیر له مردن بکهینه وه"، به شیک له خو شگوزهرانیان سنووره بو زهمه نی جووله وه له پهمان، ئیمه و ژیان له گه مه داین، هه ردوو کمان، ده مانه ویت ئه وی تر به زینین،

– زۆر به دواي ئه و هویه گه رام که وای کردوه، مرۆف نارەزوی هاتوچۆی هه بیت له نسرموبن عارد، له ناو تو نخله خنکاو یه کان، تیکه ل به بۆن ساردی کورسییه به جی ماوه کانیش بکاته جی ژووان و سه فه ر، یه که م جاریش که میترۆم بیني، ئه و پرسیاره م لادروست بوو که بۆچی مرۆفه کان ده یانه ویت به نیو میترۆکان هاتوچۆ بکه ن و زۆرترین کاتیشیان به خویندنه وهی رۆژنامه ی میترۆ خه سارده که ن، هه نووکه ئیستا به بانگیشی ئه و شو فیر نه عله تییه بۆم ده رکوت که «میترۆ ژیان، مرۆف و مردن» په یوه ندییه کی به تین و لیکچوو یان هه یه، تو پروانه شه مه نده فه ره کان که ویتسه یه که جی ده هیلن، ناتوانن بگه رینه وه دواوه، ده بیت هه ر به ره و پیش برۆن گه ر یه کی کیش له نیوهی ریگا به جی مابیت ده بیت چاوه ری بی شه مه نده فه ریکی تر له کات و زهمه نیکی تر دا لی ده رکه ویت و به جی بگه یینته ویتسه یه کی تر، مرۆفه کانیش که شیري ترشای دایکیان به جی هیتشت له پیره وه ختیدا، ناتوانن بو گه نچ بوونه وه بگه رینه وه لای شیري دایک، ناچار شیري شیر ده که نه ده رمان بو گوزهر، دواچار خالیک هه یه مرۆف و میترۆ، له یه ک کاتدا کو ده کاته وه، خالی ده ستپیک و کو تایی، خالی له دایکبوون و مردن، پروانه سه مه نگول ئه م موسافیرانه چه ند بیانه ویت خو یان له گیلی بدن و له میترۆ دانه به زن، دواچار ویتسه یه که ده بیت به ناچاری دایان ده به زینیت و ناهیلیت له وه زیاتر دریژه به سه فه رو فیله کانیان بدن، وه ستان له ویتسه یه کی دیاریکراو، زهمه نی حيله بازی راده گریت.

– سه مه نگول، کاتی خو یی له مه کته ب له و کاتانه ی که باوی ملاملانی رهنگ و

ناوه کان بوو، رۆژیکیان مامۆستا «ئیشه لآ» له وانه ی ئایندا پرسیاریکی سه یری کرد، که س له و باوه ره نه بوو، مامۆستا پرسیار ی وا قورسمان لی بکات، که س خو ی بو حازر نه کردبوو هه موو ئایه ته کان، وه ک ئاو و دو له به ریوون ئه میان نه بیت، دوو سی جاریش له سه ری هه ک پرسیاره که ی دووباره کرده وه. مردن چیه؟ کورینه کی ده زانیت مردن چیه؟ مردن چیه؟ هه موو پۆله که له حه بیته و ریزی مردن ده قیقه یه که بی چیه نه فه سی له خو بری که س هیچی نه گوت، له پر گه و جانه له ده م ترازا گوتم مامۆستا «مردن جیا بوونه وهی رۆحه له جه سته»! مامۆستا «ئیشه لآ» زۆر به لایه وه سه یر بوو مندالیکي شیرخۆر ئه و وه لآمه ی له لابیته. له پاش ته و او بیوونی ده رسه که و لیدانی زهنگی ته و او بیوون به ده نگیکي نزم له سووچیکي پۆله که به گیری هینام و لی پرسیم قسه ی خو ته؟ گوتم نا قسه ی کتیه کانه. مامۆستا «ئیشه لآ» سه ریکی با داو هیچی نه گوت، هه تا ئه مرۆش منی به و حه سرته کوشتوو ده مو یست بزانه بۆچی ئه و سه ری با داوه، بۆچی هیچی نه گوت؟ ده مو یست تی بگه م، راستم گو توه یان نا... زۆرم له گه لدا کرد وه لآمی نه دامه وه. ئیستا ئه م پرسیاره له تو ده که م سه مه نگول مردن چیه؟ گه ر وه لآمت پی نییه له هاو ریکانت بیرسه، با هه موومان له یه که بیرسین مردن چیه؟ باوکت له دایکت، خوشکت له براهت، ره عیه ت له سه رۆکه که ی، نه نکت له با پیره ت، هاوسی له دراوسی که ی، دولبه ر له دل به چوو هه که ی، پشیله ش له بکوژه کانی بیرسیت... مردن چیه؟

گه ر هیچ کامیکیشان وه لآمی نه دامه وه، پرسیاره که به رووی خو م بکه نه وه له خو م بیرسنه وه، مردن چیه؟

– زۆر چاکه شه ی تاری. با له خو ته وه ده ست پی بکه ین مردن چیه؟
– سه مه نگول من ده لیم، چه ند زیاتر سه رنج و ئاو له ورده کار ییه کانی رابردوو به دینه وه هینده له به هاو نرخی ژیان که م ده که یه وه بویه «ده شیت مردن به رده وای بیت».

– قسه ی خو ته؟!

– نه خیر قسه ی شیته کانه. شیتیش بویه شیته چونکه بوی ده لویت.!

ویتسه یه کانی هاتوچۆی میترۆ

